ஸ்ரீ

நாலடியார்

மூலமும்

சங்கசிந்தாமணி ஆசிரியரும்
அகநானூற்றுப் பதிப்பாசிரியருமான

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

எழுதிய உரையும்

சென்னை: மயிலாப்பூர்

கம்பர் விலாஸம்

ஜோதனைக்கு சித்திரை

ரூ. 1-8

PRINTED AT
THE "CAXTON PRESS"
MADRAS

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

ஸ்ரீ:

சோதனைப் பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
29	17	இதை	சிதை
41	11	கூரைமேச	கூரைசசேச
43	4	விடை	விட
,,	14	வறு	பறு
47	7	பறமபபயி	பறயபபபயி
50	3	இறநத	சிறநத
52	20	மிலமெரன	மிலமெமன
54	8	யுறம	யுறழ
58	6	கணமரபி	கணமாவி
106	22	உடமமை	உடமபை
121	10	உணடவ	உணட/வ
131	7	றளாநத	றளாத
139	2	செமம	சமம
177	15	மநத	மாநத
189	18	காணண	கணண

ஸ்ரீ:

முகவுரை

தமிழ் நன்மக்களால் மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்று பாகுபடுத்துக் கொள்ளப்பெற்ற பனுவல்வகையுள் நாலடியார் என்னும் இந்நூல் பிறகூறிய கீழ்க்கணக்கு வகையினுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன. நாலடி, நான்மணிக்கடிகை, இனியதுநாற்பது, இன்னாநாற்பது, கார் நாற்பது, களவழிநாற்பது, ஐந்திணையைம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டுமாம் இதனை,

> "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
> பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
> மிந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதூஉங்
> கைந்நிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு"

என்பதனால் அறிக. இதனுள் 'நானாற்பது ஐந்திணை' என்பதனை நான்கு நாற்பது நான்கு ஐந்திணை எனக் கொள்க. நான்கு நாற்பதாவன இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நாற்பதுகள். நான்கைந்திணையாவன ஐந்திணையைம்பது முதலாகத் திணைமாலை நூற்றைம்பது

கூறுகவுள்ள நான்குமாம். கீழ்க்கணக்கு எனப்படுவது, ஐம்பது முதலாக ஐந்நூறு இறுதியாக வுள்ள பாக்களை யுடையதாய், அறம் பொருள் இன்பங்களை விஷயமாக் கொண்டு வெண்பா என்ற ஒரு வகைப்பாவால் ஆக்கப் படுவது. இதனை,

> "அகவலும் கலிப்பா வுப்பரி பாடலும்
> பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம் பீறு
> மிகுத்துடன் றொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
> வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண்பெற்ன
> எள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே"

எனவும்

> "அடிநிமி ரில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
> அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி யவ்வத்
> திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்"

எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களான் உணர்க. இவ்வாறு இதற்குப் பாவின் வரையறையும் எண்ணின் வரையறையும் கூறினாராயினும், சிறுபான்மை வெண்பாவினு லன்றி, அதன் இனமான வெண்செந்துறை யும் வருமெனவும், ஐம்பதிற் குறைந்து நாற்பதிலும் ஐந் நூற்றின் மிக்கு ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதிலும் இயலு மெனவும் கொள்க.

> "ஆகலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
> ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

என வெண் <u>செந்துறைப்பா</u> முதுமொழிக் காஞ்சி யின் வந்தது. இனியது, இன்னு, கார், களவழி என்ற நான்கும் நாற்பது நாற்பது வெண்பாக்களான் வந்தன. திருக்குறள் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண் பாவான் வந்தது.

இப்பனுவல்களுள் அறத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயலுவனவும், பொருளையே தலைமையாகக் கொண்டு விளங்குவனவும், இன்பத்தையே சிறப்பாகக் கொண்டு திகழுவனவும் உள. கார்நாற்பதும் நாலு ஐந்திணைகளும் கைந்நிலையும் இன்பம் ஒன்றனையே விஷயமாக உடையன, களவழிநாற்பது பொருள் ஒன்றையே குறித்து இயலுவது; நாலடி, நான்மணி, இனியது, இன்னா, முப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், காஞ்சி, ஏலாதி என்ற பதினொன்றும் அறத்தை முதன்மையாகக்கொண்டு சிறப்பன. இப்பதினொரு நூல்களுள்ளும் ஆன்றோரால் 'நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி' எனப் பாராட்டிப் புகழ்பெறுவன நாலடியாரும், திருக்குறளுமேயாம். இவ்விரண்டனுள்ளும் நாலடியார் வைராக்கியத்தைப் போதிப்பதிலும் உலக அனுபவத்தினைப்பொருத்தி உதாரணங் காட்டிக் கற்போர் நெஞ்சம் தீயவழியிற் செல்லாவண்ணம் கழறி நிறுத்துவதிலும் திருக்குறளினுஞ் சாலச்சிறந்ததெனக் கூசாமற் கூறலாம்.

அவையறிதல் என்னும் அதிகாரத்து, சொற்களின் பொருளினை அறிதல் மிக அரிது, அதனை அறிந்தவனே அவைக்கு நாயகமாவான் என்னும் கருத்தடங்கிய,

'பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல நெறிப்பட்டுக்
கற்பவர்க் கெல்லாம் எளியநூல்—மற்றம்
முறிபுரை மேனியர் உள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற் கரிய பொருள்'

என்னும் இப்பாடலை நோக்குந்தோறும் கற்றோர் நெஞ்சங் களிக்காதிரார். பேதைமை என்னு மதிகாரத்து,

'கற்றனவும் கண்ணகன்ற சாயலும் இற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்தும்—தானுரைப்பின்

> மைததுனா பலகி மருநதிற றணியாத
> பிததனென றெளளபபடும்'

எனற பாடலும அமிழதினுமினியதே யனறோ' கீழமை எனனும அதிகாரதது,

> காழாய கொணடு கசடறறா தஞசாரற
> றூழாது போவாம எனவுரைபபிற—கீழதான
> உறஙகுவாம எனறெழுநது போமாமஃ தனறி
> பறஙகுமா மறறொனறு சூழநது'

எனவும

> 'பொறகலத தூடடிப புறநதரினும நாயபிறா
> பசசிற கிமையாது பாாததிருககு—மசசீா
> பெருமை யுடைததாக கொளினுமகீழ செயயு ம
> கருமஙகள வேறு படும்'

எனவும்,

> 'மைதீா பசுமபொனமேல மாணட மணியழுததிச
> செபத தெனினும செருப்புததன காறகேயாம
> எபதிய செலவதத ராயினுப கீழகளைச
> செயதொழிலாற காணப படும்'

எனவும உளள பாடலகளும கறறோா உளளததினைக கவராதிரா இனனும கூடாநட்பு, அறிவினமை, கயமை, பொதுமகளிா, கறபுடை மகளிா எனனும அதிகாரஙக ளுளளும பலபல பாடலகள நாவினை விடடு அகலாது இனிததலை இநநூல கறபோா எளிதிலுணாவா.

நிறக இநநூல மறறப பதினெண கீழககணககு நூலகளைபபோல ஓா ஆசிரியாற பாடபபெறற தொன றனறுகும இஃது,

> 'எணபெருங குனறத தெணணாயிரமிருடி'

எனறும,

'மன்னன் வழுதியர் கோன்'

என்றும் தொடங்கும் வெண்பாக்களான் உணரப்படும்,

இந்நூலில் ஐம்பத்திரண்டு பாக்களில், ஆடூஉ முன்னிலைகளும், ஆறு பாக்களில் மகடூஉ முன்னிலைகளும் பயின்றுள்ளன. அவ்வாடூஉ முன்னிலைகளுள் ஊரன் என மருதநிலத் தலைவனுக்கு ஓரிடத்தும், வரைநாட, மலைநாட, குன்றநாட, சாரல்நாட, கானகநாட எனக் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனுக்கு முப்பத்திரண்டிடத்தும், கடற்சேர்ப்ப, சேர்ப்ப என நெய்தல்நிலத் தலைவனுக்குப் பதினெட்டிடத்தும், 'ஐய' எனப் பொதுவாக ஓரிடத்தும் பயின்றுள்ளன. இவற்றுள் இம்முன்னிலைகட்கு விஷயமாக நிற்பவன் மலைவளனும் கடல்வளனும் மிகுதியாக வுடையவன் என்றும் நெல்வளன் சிறுபான்மை யுடையான் என்றும் ஊகித்தற்கிடனாகின்றது. அம்மலைவளன் கடல்வளன்களுள்,

'மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப' (224)

எனவும்,

'கணமணி
முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப' (146)

எனவும்

'சந்தன நீள்சோலைச் சாரல் மலைநாட' (234)

எனவும் பயின்றுள்ளன ஆராய்தக்கன. இவற்றுக்கு, முத்துக்களை அலைகள் கரையிலே கொணர்ந்து சேர்க்க, அவற்றை விசையாக வரும் கப்பல்கள் அலைத்து விடுகின்ற கடற்கரையை யுடையாய் என்பதும், மிக்க மணியோடும், முத்தோடும் விளங்கும் ஒலிக்கின்ற கடலடுத்த குளிர்ந்த சேர்ப்ப என்பதும், சந்தனமரங்கள

மிகவுள்ள சோலைகளையுடைய மலைநாட்ட என்பதும் பொருளாம். ஆகவே, சந்தனம் முத்து என்ற இவ் விரு வளங்களையும் உடைய நாட்டை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துள்ளார் என்பது புலனும். அத்த கையநாடு எஃதென்று ஆராயுமிடத்து, சீதாபிராட் டியாரைத் தேடுமாறு வானரவீரர்களைத் தென்திசை யிற் செல்லப் பணித்த சுக்கிரீவன் பாண்டிநாட்டி னைக் குறிக்கும்போது மணிமுத்துக்களால் அலங்கரிக் கப்பெற்ற கவாடத்தை யுடையது அந்நாடு என்று வருணிப்பதாக வான்மீகி பகவான் கூறுவதனின்றும், மிகப் பழைய காலந்தொட்டே முத்துக்கள் மலிந்த நாடு பாண்டி நாடென்பது அறியலாகும். கடைச்சங்க காலத்திலுங்கூட அந்நாடு முத்திற்கும் சந்தனத்திற்கும் பெயர்போனதென்பது,

'தென்கடற் பிறந்த முத்தின் ஆரமும்
முனைதிறை கொடுக்கும் துப்பிற் றன்மலைத்
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்
குறவர் தந்த சந்தின் ஆரமும்
இருபே ராரமும் எழில்பெற அணியும்
திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்' (அகம் 13)

எனவும்,

'மலையும் நீரும் எல்லாக்கும் எளிய
வரைய சாந்தமும் திரைய முத்தமும்
இமிழ்குரல் முரசம் மூன்றுடன் ஆளும்
தமிழ்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே' (புறம் 58)

எனவும் கூறப்படுதலான் அறியப்படும்

இனி, பூங்குன்றநாட என இந்நூல் 128, 212 ஆம் பாடல்களில் முன்னிலைப் படுத்துள்ளவனும் ஈண்டு ஆராயற்பாலான். பூங்குன்றம் என்ற நாடு பண்டைச்

சங்க காலந்தொட்டே கேட்கப்படும் ஒரு நாடாகும். கணியன் பூங்குன்றனார் என்றொரு சங்கப் புலவர் நற்றிணையிலும் புறத்திலும் பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவராவர். இவர் ஊரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நாடு ஒன்றினுக்கு அரசனை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துப் பாடியுள்ளார். இப்பூங்குன்றம் இப்போது மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளதெனத் தெரிதலால் பூங்குன்ற நாடன் ஆவன் பாண்டியனே எனத் துணியப்படும். பெருமுத்தரையர் என்ற ஒருவர் இந்நூல் 200, 296 ஆம் பாடல்களிற் புகழப் பெறுகின்றார். இவரைப் பலரும் பலபடியாகக் கூறுவாராயினும், இவரும் பூங்குன்ற நாட என்றும் 'முத்தோடிமைக்கும் முழங்குவரித் தண் சேர்ப்ப' என்றும் 'முத்தம், நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப' என்றும் முன்னிலைப்படுத்துக் கூறப்படுகின்றவரும் ஒருவரே எனத் துணிதற்கு இடனாகின்றது.

இனி இந்நூலின் காலத்தினைப் பற்றி நவீன நூலுணர்ச்சியாளர்கள் பலவாறு கூறுவராயினும், இது சங்க மருவிய மேற்கணக்கினோடு ஒரு காலத்தது என்று தமிழ் நன்மக்களாற் கொள்ளப்பட்டதாதலின் அதற்கு முரணான எந்தக்கோட்பாட்டினையும் நல்லறிவாளர் செவியில் ஏற்றுக்கொள்ளாரென்பதே துணிபு. தொல்காப்பியத்திற்கு உரையிட்ட இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியர், கல்லாடர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் தம் உரையகத்தே எட்டுத்தொகை நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டுவது போல இந்நாலடியாரினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டிச் செல்வதனை. அன்றா இதனைப் பிரமாணங்காட்டத் தக்கதொன்னூலுள் ஒன்று என்று கொண்டாரென்பது வெளிப்படை. 'நாத்தொடுத்த தீர்க்கிலென்',

'குடரும கொழுவும்', 'மாணட குணதகொடு', 'கடியெ னககேட்டும்' எனறு தொடஙகும பாடலகளை நோககும போது, பௌதத ஜைனமதக கொளகைகள தமிழ்நாட்டில ஊனறிப பரவிய காலததே அஃதாவது மணிமேகலை சரிதைதோன்றிய காலததே இநநூல ஆககபபட்டிருககலாம என ஊகிததறகிடனுகினறது.

மறறும, இநநூலின 'மேனமககள' எனனும அதிகாரததுக காணபபடும,

> 'உடைய, பிலநதலைப பட்டது போலாதே நலல
> குலநதலைப பட்ட விடதது'

எனற அடிகளையும ஆராய்வோம இவறறின பொருள 'ஸகல ஐசுவரியமும உடைய குகையை ஒருவன பெற்றதுபோல அலலவா நலலகுலததுப பிறநத மேனமககளை ஒருவன நடபுககொணடாலுயின' எனபதாம இவவுவமையைக்கவி வாளாதே கூறிபபோநதார் என்று கருதியொழியாது, ஏதோ ஒருபழைய செய்தியை உட்கொணடே இவவாறு கூறியிருததல வேண்டும எனக கொளளின, மாஙகுடி மருதனார மதுரைக் காஞசியுளளே கூறிய,

> 'தெனபுல மருஙகின விணடு நிறைய
> வாணன வைதத விழுநிதி'

என்ற அடிகளிற காணபபடும ஒரு பழஞசெயதி நம ஞாபகததுககு வருகினறது. இவவடிகளுககு ஆசிரியர நசசினார்க கினியர், 'தெனதிசை நிலததின் மலைகளெல லாம நிறையுமபடி வாணன என்னும சூரனவைதத சீரிய பொருட்டிரள'என்று உரை கூறிபபோநதார். மாஙகுடி மருதனார காலததுப பெருநிதி மலைககுகைகளில சேமிக்கபபெறறிருநத இததகைய செயதி ஒன்று தமிழ் நாட்

டிற பெருவழக்காக இருந்தது போலவே இந்நூலிற செய்யுள் செய்த புலவர் காலத்தும் இச்செய்தி பெருவழக்காக இருந்ததெனக் கொள்வதற்குத் தடையில்லை, மற்றும், 'வலம்படு முரசிற சேர லாதன.........நன்னகர மாந்தை முற்றத் தொன்னார், பணிதிறை தந்த பாடுசா லனகலம், பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்பல், ஒன்றுவாய நிறையக் குவைஇ யன்றவண், நிலந்தினத் துறந்த நிதியம்' என்றும், 'நன்னனுதியன் அருங்கடிப் பாழித், தொன்முதிர் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த, பொன்' என்றும், 'அணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண், வேண்முதிர் மாக்கள் வியன்காக் கரந்த, அருங்கல வெறுக்கை' என்றும், 'பலபுகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர், சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை, நீர்முதற் கரந்த நிதியம்' என்றும் (அகம் 127, 258, 265, 372) சங்க நூல்களிற் பெருநிதி நகரங்களிலும், யாற்றின் அடியிலும் சேமிக்கப் பெற்றிருந்த வரலாறு பேசப்படுதல்போல, இந்நூலிலும் பேசப்படுதலால், இது சங்ககாலத்து நூலென்றுதல், அதை ஒட்டிய நூலென்றுதல் கொள்ள யாதோரிழுக்கு மில்லை எனக.

இந்திரனை இறப்பச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொள்ளும் ஜைன பௌத்த மத வழக்குப் பற்றி இந்நூலிலும்,

'சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
எக்காலுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொல்—எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல் கீழ்தன்னை
இந்திரனா வெண்ணி விடும்'

என்றும்

'அங்கண் விசும்பின் அமரர் தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன—தங்கைக்க

கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பாதம் கையாற் றொழுது'

என்றும் இந்திரன் உவமை கூறப்படுகின்றான். இந்திரனே யன்றி அவன்தேவியான இந்திராணியும் இறப்பச்சிறந்த தலைவிக்கு உவமையாக

'அரும்பெறற் கற்பின் அயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும்—விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மைத் துணை'

என்று பாடப் பெற்றனள். நச்சினார்க்கினியரும் சிந்தாமணியுரையில் இந்நூலிலுள்ள 'சிறுகா பெருகா முறை பிறழ்ந்து வாரா' என்ற பாடலைக் காட்டி, இதன் ஆசிரியர் ஜைன சமயத்தார் என்று கூறினர். இந்நூலினுக்குப் பால் இயல்கள் வகுத்த பதுமனாரும் "எட்டிமலைச் சாரலில் சமண முனிவர்கள் எண்ணாயிரவர் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட, ... அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து .. .முடித்தாம்" எனக் கூறினர். ஆகவே சமண முனிவர் பலரால் இந்நூல் பாடப் பெற்றதென்னும் கொள்கை வலியுறுகின்றது.

இந்நூலினை யான் இருபது வருடங்கட்குமுன் நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தே யாண்டு முறைந்து என்னை அநுக்ரஹித்து வருபவருமான காலஞ் சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் பால் பாடங்கேட்டு வந்த காலத்து, அப்பெரியாரிடத் திருந்த இந்நூலின் இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் பல பல அரிய பாடபேதங்களும் உரை நயங்களும்

காணப்பட, அவற்றினை அவர்கள் ஆணையின்படி நான் என் புத்தகத்திற் குறித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ்விரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றில் மாத்திரம் பழம ஞானவிருத்தி என்று வரையப்பெற்றிருந்தது மற்றொன்றிலுள்ள உரைப்பகுதியோ சிற்சில பாடல்களுக்கு முன்னைய ஏட்டிலுள்ள உரைக்குச் சிறிது மாறுபட்டிருந்தது இவ்வுரையினை 'என்பது ஒரு பழைய உரை' என்று இந்நூற் பதிப்பிற் காட்டியிருக்கிறேன் இப் பிற்கூறிய உரையோடு பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தது சென்னை அடையாற்றுக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பிரதி இப்பிரதி அவ்வடையாற்றுக் கலலூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் அ கோபாலையரவர்கள் முயற்சியாற் பெற்றது இப்பெருநன்றி செய்த அவர்களை யான் என்றும் மறவேன்

இவ்விருவகை யுரைகளையும் நோக்கி மகிழ்ந்த என் நண்பரிற் சிலர் இந்நூலை இவ்வுரைகளுடன் அச்சிற் பதிப்பித்தல் நலமென்பப் பலகாலும் தூண்டி வந்ததோடு, அச்சிடற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்வதாக வாக்களித்தமையால் துணிவுகொண்டு இதனை அச்சிட ஆரம்பித்தேன் இதனிடையிற் சென்னை இராஜாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் மூலத்தையும் உரையையும் ஒருவாறு சோதித்துச் சுருக்கமான உரைக் குறிப்புக்களோடும், நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அரும்பத அகராதி முதலியவற்றோடும் அச்சிட்டு நிறைவேற்றினேன். இவ்வுரைகளின் சிறப்பினை இப்புத்தகத்தில் ஆங்காங்கு நோக்கி மகிழ்க

இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்து எனக்கு நேர்ந்த பல ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் அப்போதைக்கப்போது எவ

வளவு ஆயிற்று என்று அன்புடன் உசாவியும் என்னை ஊக்கியருளிய சென்னைப் பிரஸிடன்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள் திருவடிகளையும், யான் வேண்டியவண்ணம் உரிய பல திருத்தங்களைச் செய்தும் அச்சுப் பிரதியிற் பிழைகள் மலியாவண்ணம் ஊக்கத்துடன் சோதித்தும் அருள் புரிந்த சென்னை லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் திருவடிகளையும் என்றும் மறவாத கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூற் பதிப்பின்கண் என் அறியாமையாலும் நோய்காரணமாக எழுந்த அயாச்சியாலும் மனுஷ்ய ஸகாயமின்மையாலும் பல பிழைகள் காணப்படலாம். அறிஞர்கள் அவற்றினைப் பொறுத்துக் கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

மற்றுமிவ்வாறே திரிகடுகம் முதலிய நீதி நூல்களையும் பழைய உரையோடும் குறிப்புக்களோடும் பதிப்பிக்கவிருக்கிறேன். இத்துறையிற் பிரவர்த்திக்குமாறு என்னைத் தூண்டிவரும் ஸர்வேச்வரன் அந்நூல்களையும் முற்றுவித்தருள்வன் என அவன் திருவடித் தாமரைகளை அநவரதம் உபாஸிக்கின்றேன்.

கயபாவிலாஸம்
மயிலாப்பூர்
ரக்தாக்ஷி ௵ பங்குனி மீ

இங்ஙனம்,
வே. இராஜகோபாலையங்கார்

ஸ்ரீ:

இப்பதிப்பில் எடுததுக்காட்டிய நூலின்பெயா முதலியனவும் அவைகளின் குறியீடுகளும்

அகநானூறறு உரைகாரா (அகம உரை)
அகநானூறு (அகம)
அதிகாரம (அதி)
ஆசாரககோவை (ஆசார)
ஆசிரியா நலலநதுவனா (அநதுவன
இளமபூரணா (இளம)
இறையனா களவியல (இறைகளவு)
இனியது நாறபது (இனியது)
ஏலாதி (ஏலா)
கமபராமாயணம (கமப)
ஆற்றுபபடலம (ஆறறு)
நகரபபடலம (நகர)
கலிததொகை (கலி)
சாரஙகதரன கரிதை (சாரஙக)
சிலபபதிகாரம (சிலப)
மஙகலவாழததுபபாடடு (மஙகல)
மனையறம படுததகாதை (மனையறம)
அரஙகேறறுகாதை (அரஙகு)
இநதிரவிழவூரெடுதத காதை (இநதிர)
கடலாடுகாதை (கடலா)
கானலவரி (கானல)
கனாததிற முரைததகாதை (கனா)
நாடுகாணகாதை (நாடு)
ஊாகாணகாதை (ஊாகாண)
கொலைக களககாதை (கொலை)
துனபமாலை (துனப)
ஊாசூழவரி (ஊாசூழ)
அருமபதவுரைகாரா (அருமபத)
அடியாாககுநலலாா (அடி[யாா
சீவகசிநதாமணி (சிந)
சூததிரம (சூ)
சேனாவரையா (சேனா)
திரிகடுகம (திரி, திரிக)
திருககுறள (குறள) [வை
திருககோவையாா (திருக, கோ
திருவாயமொழி ஈடடுரை (திருவாய ஈடு)
தொலகாபபியம (தொல)
எழுததிகாரம (எழுதது)
சொலலதிகாரம (சொல)
பொருளதிகாரம (பொருள)
செயயுளியல (செயயுள)
நசசினாககினியா (நச)

நனனூல (நன)
உயிரீறறுபபுணரியல (உயிர)
நானமணிககடிகை (நானமணி)
பதிறறுபபதது (பதிற)
பதுமனார (பதுமன)
பரிபபெருமாள (பரிப)
பரிபாடல (பரி)
பரிமேலழகர (பரிமே)
பழமொழி (பழ)
பழைய உரை (ப உரை, ப உ)
பாடபேதம (பா)
பாயிரம (பாயி)
பிஙகலநிகணடு (பிஙகல)
வானவரதொகுதி (வானவர)
புறநானூறு (புறம)
புறபபொருள வெணபாமாலை (வெண மா)
பெருமபாணாறறுபபடை (பெருமபாண)
பேராசிரியர (பேரா)
மணிமேகலை (மணி)
மதுரைககாஞசி (மது, மதுரை)
மயிலைநாதர (மயிலை)
மோகவதைபபரணி (மோக)
வீரசோழியம (வீர)
அலஙகாரபபடலம (அலங)

ஸ்ரீ:

நாலடியார் ஆராய்ச்சி

I ஊர்வன விலங்கு முதலியன

2 மரம் புதல் முதலியன

காந்தள், 283
கிடை, 360
குவளை, 44
கோங்கு, 223
சந்தனம், 180
சாய், 389
சுரை, 315
தெங்கு, 216
நீலம், 374
பனை, 96
பாதிரி, 139
பெண்ணை, 216
பேய்ச்சுரை, 149
மரையிலை, 354
முல்லை, 45
விளவு, 261
வட்டு, 264
வழுதுணை, 264
வேங்கை, 180
வேம்பு, 112

4 ஒலிக்கருவி தொழிற்கருவிகள்

தண்ணுமை 6
துடி 388
நெய்தற்பறை 392
பிணப்பறை 23
மணப்பறை 23
முரசு 100
உளி 355
குறடு 208
சுட்டுக்கோல் 208
முட்டிகை 208
மூழை 321

5 சில விலங்குகளின் இயற்கை

அன்றில் துணைபிரியாதென்பது
ஆமா நக்கிக் கொல்லுமென்பது
கடமா தொலைச்சிய வேங்கை இடம்படினுண்ணாதென்பது
தகர் போர் செய்யுமென்பது
மலங்கு ஒருதலையை மீனுக்கும் ஒரு தலையைப் பாம்புக்கும் காட்டிப் பிழைத்து ஓடிப் போகுமென்பது
அரவு இடிக்கு அஞ்சுமென்பது
கோழி குப்பையைக் கிளறுமென்பது
நாகம் விரியன் பெடையோடு கூடின் அற்ப ஆயுளுள்ள நாகத்தினைப்பெறுமென்பது
நாய் புறந்தரப் பெறினும் எச்சிற்கு அவாவுமென்பது

6 பண்டை மக்களின் வழக்குகள்

அலவனைக் கால் முரித்துண்டல்
பன்றிக்குக் கூழ்வார்த்தல்
வெறியாட்டு எடுத்தல்
பிணத்தை நாரிற் பிணித்து ஈர்த்தல், பார்த்தவிடத்திற் போகடல்
யாமையை உலையிலிட்டு அடுதல்
யானையைக்கொண்டு போர்க்கெழல்
யானைமீதேறி உலாப்போதல்
புலவர்க்குப் பருமம் அமைத்து வையமூர்தல்

ஸ்ரீ:

நாலடியார்

மூலம்

கடவுள் வாழ்த்து

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை — யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதலாவது

அறத்துப்பால்

1 துறவறவியல்

(1) செல்வ நிலையாமை

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் — வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று 1

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும் 2

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு — மேனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள 3

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று 4

என்னானு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்கால்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா — முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிறீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம். 5

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை — யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னாளைத்
தழீஇந் தழீஇந் தண்ணம் படும். 6

தோற்றஞ்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணு — மாற்ற
வறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில் 7

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணாத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ — மெல்லிற்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும் 8

உண்ணா னொளிநிறா னோங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் — கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ
விழந்தானென் றெண்ணப் படும் 9

உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார் — கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி 10

(2) இளமை நிலையாமை

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார் — புரைதீரா
மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி
யின்னாங் கெழுந்திருப் பார். 11

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினா
ரற்புத் தளையு மவிழ்ந்தன — வுட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
பாழ்கலத் தன்ன கலி. 12

சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு — மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினார்க் கில்லையே
யேம நெறிபடரு மாறு. 13

தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டூன்றா
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங் — காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று. 14

எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் — டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு. 15

வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில். 16

பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை — நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து 17

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
யிருசிகையு முண்டீரோ வென்று — வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
ளெண்ணா ரறிவுடை யார். 18

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு 19

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின் — பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று 20

(3) யாக்கை நிலையாமை

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையா — நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லா
லெஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில் 21

வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால் — வாழ்நா
ளுலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல. 22

மனறங கறங்க மணப்பறை யாயின
வனறவற் காஙகே பிணப்பறையாய — பின்றை
யொலிததலு முண்டாமென் றுயநதுபோ மாறே
வலிக்குமா மாணடார மனம. 23

சென்றே யெறிப வொருகால சிறுவரை
நினறே யெறிப பறையினை — நனறேகாண
முககாலைக கொட்டினுண் மூடிததீக கொணடெழுவா
செததாரைச் சாவார சுமநது. 24

கணங்கொணடு சுறறததார கலலென் றலறப
பிணங்கொணடு காடடியபபாக கணடு — மணங்கொணடீண
டுணடுணடுண டெனனு முணாவினாற சாறறுமே
தொணடொணடொ டெனனும பறை. 25

நாரததொடுத தீாககிலெ னனறுயந தடககிலென
பாாததுழிப பெயயிலென பலலோா பழிககிலென
றோறறபையு ளினறு தொழிலறச செயதூடடுங
கூததன புறபபட்டக கால 26

படுமழை மொககுளிற பலகாலுந தோனறிக
கெடுமிதோா யாககையென றெணணித — தடுமாறறந
தீாபபேமயா மெனறுணருந திணணறி வாளரை
நோபபாாயாா நீணிலததின மேல. 27

யாககையை யாபபுடைததாப பெறறவா தாமபெறற
யாககையா லாய பயனகொளக — யாககை
மலையாடு மஞசுபோற றோனறிமற றாங்கே
நிலையாது நீதது விடும 28

புனனுனிமே னீர்போ னிலையாமை யெனறெண்ணி
யினனினியே செய்க வறவினை — யினனினியே
நின்றா னிருநதான் கிடநதான்றன கேளலறச
சென்றா னெனபபடுத லான். 29

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள் — வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து. 30

(4) அறன்வலி யுறுத்தல்

அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார். 31

ஆவாநா ளாகக நகைஇ யறமறந்து
போவாநா மென்னாப் புலைநெஞ்சே — யோவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை. 32

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை — நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகந்தொருவு வார் 33

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க — கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு. 34

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர். 35

'இனறுகொ லனறுகொ லெனறுகொ லென்னாது
பினறையே நினறது கூறறமென றெணணி
யொருவுமின றீயவை யொலலும வகையான
மருவுமின மாணடா ரறம 36

மககளா லாய பெருமபயனு மாயுஙகா
லெததுணையு மாறறப பலவானற — றொகக
வுடமபிறகே யொபபுரவு செயதொழுகா துமபாக
கிடநதுணணப பணணப படும 37

உறககுந துணையதோ ராலமவித தீண்டி
யிறபப நிழறபயந தாஅங — கறபபயனுந
தானசிறி தாயினுந தககாாகைப பட்டககால
வானசிறிதாப போாதது விடும 38

வைகலும் வைகல வரககணடு மஃதுணராா
வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா
வைகலும வைகறறம வாழநாணமேல வைகுதல
வைகலை வைததுணரா தாா 39

மான வருஙகல நீககி யிரவெனனு
மீன விளிவினால வாழவேனமன — னீனததா
லூட்டியக கணணு முறுதிசோந திவவுடமபு
நீட்டிதது நிறகு மெனின 40

(5) தூயதன்மை

மாககேழ மடநலலா யென்றரறறுஞ சானறவா
நோககாாகொ னொய்யதோா புககிலலை — யாககைககோா
ஈசசிற கனனதோா தோலறினும வேணடுமே
காககை கடிவதோா கோல. 41

தோறபோர்வை மேலுந் துளைபலவாயப பொயமமறைக்கு
மீபபோர்வை மாட்சித் துடம்பானுல் — மீபபோர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம புகலாது மறறதனை
பைமமறியாப பாரககப படும். 42

தககோலந தினறு தலைநிறையப பூசசூடிப
பொய்ககோலஞ செய்ய வொழியுமே — யெககாலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனபபெரியோர
கண்டுகை விட்ட மயல். 43

தெண்ணீரக குவளை பொருகயல வேலெனறு
கணணிலபுன மாககள கவறற விடுவேனே
வுண்ணீர களைநதககா னுஙகுசூன றிட்டனன
கணணீரமை கணடொழுகு வேன 44

முலலை முகைமுறுவன முததென றிவைபிதறறுங
கலலாபபுன மாககள கவறற விடுவேனே
வெலலாருங காணப புறஙகாட டுதிரநதுகக
பலலெனபு கணடொழுகு வேன. 45

குடருங கொழுவுங குருதியு மெனபுந
தொடரு நரமபொடு தோலு — மிடையிடையே
வைதத தடியும வழுமபுமா மறறிவறறு
ளெததிறததா ளீரஙகோதை யாள 46

ஊறி யுவாததகக வொனபது வாயபபுலனுங
கோதிக குழமபலைககுங குமபததைப — பேதை
பெருநதோளி பெயவளா யெனனுமீப போரதத
கருநதோலா ற கணவிளககப பட்டு 47

பண்ட மறியார படுசாநதுங கோதையுங
கொண்டுபா ராட்டுவார கணடிலர்கொல — மண்டிப
பெடைசசேவல வன்கழுகு போததிட்டுக் குததன்
முடைசசாகா டசசிற றுழி. 48

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி — யொழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து. 49

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச் — செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர் 50

(6) துறவு

விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம் — விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது 51

நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார் — தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில் 52

இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா — மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு. 53

துன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளை
யின்பமே காமுறுவ ரேழையா — ரின்ப
மிடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார் 54

கொனனே கழிநதன றிளமையு மினனே
பிணியொடு மூபபும வருமால — துணிவொனறி
யெனனொடு சூழா தெழுநெஞசே போதியோ
நனனெறி சேர நமககு 55

மாணட குணததொடு மககடபே றிலலெனினும
பூணடான கழிததற கருமையால — பூணட
மிடியெனனுங காரணததின மேனமுறைக கணணே
கடியெனறார கறறறிந தார 56

ஊககித தாங கொணட விரதங்க ளுளளுடையத
தாககருந துனபங்க டாநதலை வநதக்கா
னீககி நிறூஉ முரவோரே நலலொழுககங
காககுந திருவத தவா 57

தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற
றெமமை யிகழநத வினைப்பயததா — லுமமை
யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொ லெனறு
பரிவதூஉஞ சானறோா கடன 58

மெயவாய்கண மூககுச செவியெனப பேர்பெறற
வைவாய வேடகை யவாவினைக — கைவாயக
கலஙகாமற காததுயககு மாறற லுடையான
விலஙகாமை வீடு பெறும 59

துனபமே மீதூரக கணடுந துறவுளளா
ரினபமே காமுறுவ ரேழையா — ரினப
மிசைதொறு மறறதன னினனாமை நோககிப
பசைதல பரியாதா மேல 60

---

48 ஆம பாடடு 'கணடபோதா' எனறும பாடம

(7) சினமின்மை

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியார்
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க — மிதித்தேறி
யீயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுங் கதமின்மை நன்று 61

தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னாயினேர்தந் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ — மண்டி
யடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர் 62

காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
லோவாதே தன்னைச் சுடுதலா — லோவாதே
யாய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து 63

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கா
லோர்த்து வெகுளார் விழுமியோ — ரோர்த்ததனை
யுள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்துராய் யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ் 64

இளையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
ளில்லான் கொடையே கொடைப்பயன் — னெல்லா
மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை 65

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொ
லெல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்ப — ரொல்லை
யிடிநீற்றுற்ற பையவிந்த நாகம்போற் றத்தங்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு. 66

மாற்றாராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
யாற்றாமை யென்னு மறிவுடையா — ராற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்காற் றாமவரைப்
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று. 67

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும் — மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம். 68

உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு — முபகாரந்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்கூக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில் 69

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
போர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை — நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயான் மீட்டு 70

(8) பொறையுடைமை

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க — பேதை
யுரைக்கிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையால்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று 71

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற் — றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும். 72

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொ லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ — போதெல்லா
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
வாய்வ தறிவார்ப் பெறின். 73

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறுவ துலகுவப்பச் செய்து — பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது. 74

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்கால்
தேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொறானாயிற்
றூற்றாதே தூர விடல் 75

இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது — துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது 76

பெரியார் பெருநட்புக் கோடற்றாஞ் செய்த
வரிய பொறுப்பவென் றன்றோ — வரியரோ
வொல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர் 77

வற்றிமற் றாற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க — வற்ற
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார். 78

இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க — வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
வழியாகா வாறே தலை. 79

தானகெடினுந தககாாகே டெண்ணறக தனனுடமபி
னூனகெடினு முணணுாகைத துணணறக — வானகவிநத
வையக மெலலாம பெறினு முரையறக
பொயயோ டிடைமிடைநத சொல 80

(9) பிறனமனை நயவாமை

அசசம பெரிதா லதறகினபஞ சிறறளவா
னிசச னினையுஙகாற கோககொலையா — னிசசலுங
குமபிககே கூாதத வினையாற பிறனறூா
நமபறக நாணுடை யாா 81

அறமபுகழ கேணமை பெருமையிந நானகும
பிறனறூா நசசுவாாச சேரா — பிறனறூா
நசசுவாாச சேருங பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள. 82

புகக விடததசசம போதரும போதசசந
துயககு மிடததசசந தோனறாமைக காபபசச
மெககாலு மசசந தருமா லெவன்கொலோ
வுடகான பிறனில புகல 83

காணிற குடிபபழியாங கையுறிற காலகுறையு
மாணினமை செயயுமா லசசமா — நீணிரயத
துனபம பயககுமாற றுசசாரி நீகணட
வினப மெனககெனைததாற கூறு. 84

செமமையொன றினறிச சிறியா ரினததராயக
கொமமை வரிமுலையா டோண்மரீஇ — யுமமை
வலியாற பிறனமனைமேற சென்றாரே யிமமை
யலியாகி யாடியுண் பாா. 85

பலலா ரறியப பறையறைநது நாட்கேட்டுக
கலயாணஞ செயது கடிபுகக — மெலலியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வெனனொருவ
னேதின மனையாளை நோககு 86

அமப லயலெடுபப வஞ்சித தமாபரீஇ
வமபலன பெணமரீஇ மைநதுறறு — நமபு
நிலைமையி னெஞசததான றுயபபரவு பாமபின
றலைநககி யனன துடைத்து. 87

பரவா வெளிபபடா பலலோாகட டஙகா
வுரவோாகட காமநோ யோஓ கொடிதே
விரவாரு ளுணுப படலஞசி யாது
முறையாதுள ளாறி விடும 88

அமபு மழலு மவிாகதிா ஞாயிறும
வெமபிச சுடினும புறஞசுடும — வெமபிக
கவறறி மனததைச சுடுதலாற காம
மவறறினு மஞசப படும. 89

ஊரு ளெழுநத வுருகெழு செநதீககு
நீருட குளிதது முயலாகு — நீருட
குளிபபினுங காமஞ சுடுமேகுன றேறி
யொளிபபினுங காமஞ சுடும. 90

(10) ஈகை

இலலா விடதது மியைநத வளவினு
லுளள விடமபோற பெரிதுவநது — மெலலக
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாநதாக
கடையாவா மாண்டைக் கதவு. 91

முன்னரே சாநாண் முனிதகக மூபபுள
பினனரும பீடழிககு நோயுள — கொனனே
பரவனமின பறறனமின பாததுணமின யாதுங
கரவனமின கைததுண்டாம போழது. 92

நடுககுறறுத தற்சோநதார துனபந துடையார
கொடுததுததான றுய்பபினு மீணடுஙகா லீணடு
மிடுககுறறுப பறறினு நிலலாது செலவம
விடுககும விணையுலநதக கால 93

இமமி யரிசித துணையானும வைகலு
நுமமி லியைவ கொடுததுணமின — னுமமைக
கொடாஅ தவரெனபார குண்டுநீர வையத
தடாஅ வடிபபி னவர. 94

மறுமையு மிமமையு நோக்கி யொருவற
குறுமா றியைவ கொடுததல — வறுமையா
லீதல விசையா தெனினு மிரவாமை
யீதல விரடடி யுறும. 95

நடுவூருள வேதிகை சுற்றுககோட் புக்க
படுபனை யனனர் பலாநசச வாழவார
குடிகொழுததக கணணுங கொடுததுண்ணா மாகக
ளிடுகாட்டு ளேறறைப பனை. 96

பெயறபால மழைபெய்யாக கண்ணு முலகஞ
செயறபால செயயா விடினுங — கயபபுலால
புனனை கடியும பொருகடற றண்சேரபப
வெனனை யுலகுயயு மாறு 97

ஏறறகை மாறறாமை யெனனானுந தாமவரையார
தாறறாதாாக கீவதா மாண்கட — னறறின
மலிகடற றணசேரபப மாறீவாாக கீதல
பொலிகட னெனனும பெயாதது. 98

இறபபச சிறிதெனனு திலலெனனு தெனறு
மறபபயன யாரமாட்டுஞ செயக முறைபபுதவி
னையம புகூஉந தவசி கடிஞைபோற
பைய நிறைதது விடும.	99

கடிபபிடு கணமுரசங காததகதோர கேடப
ரிடிதது முழஙகியதோர யோசனையோர கேட்ப
ரடுககிய மூவுலகுங கேடகுமே சானறோர
கொடுததா ரெனபபடுஞ சொல	100

(11) பழவினை

பலலாவு ளுயதது விடினுங குழககன று
வலலதாந தாயநாடிக கோடலைத — தொலலைப
பழவினையு மனன தகைததேதற செயத
கிழவனை நாடிக கொளறகு.	101

உருவு மிளமையு மொணபொருளு முடகு
மொருவழி நிலலாமை கணடு — மொருவழி
யொனறேயு மிலலாதான வாழககை யுடமபிட்டு
நினறுவீழந தககக துடைதது	102

வளமபட வேணடாதார யாரயாரு மிலலை
யளநதன போக மவரவ ராறறான
விளஙகாய திரட்டினா ரிலலைக களஙகனியைக
காரெனச செயதாரு மில	103

உறறபால நீககல் லுறுவாககு மாகா
பெறறபா லனையவு மனனவா மாரி
வறபபிற றருவாரு மிலலை யதனைச
சிறபபிற றணிபபாரு மில	104

தினைததுணைய ராகிததந தேசுள் ளடககிப
பனைததுணையார வைகலும பாடழிநது வாழ்வா
நினைபபக கிடநத தெவனுண்டாம மேலை
வினைபபய னலலாற பிற 105

பலலானற கேள்விப பயனுணாவாா வீயவுங
கலலாதாா வாழ்வ தறிதிரேற — கலலாதாா
சேதன மெனனுமச சேறகத தினமையாற
கோதெனறு கொளளாதாங கூறறு. 106

இடுமபைகூா நெஞசததா ரெலலாருங காண
நெடுங்கடை நினறுழலவ தெலலா — மடமபம்பூ
வனனங கிழிககு மலைகடற றணசோபப
முனனை வினையாய விடும 107

அறியாரு மலல ரறிவ தறிநதும
பழியோடு பட்டவை செயதல — வளியோடி
நெயத னறவுயிாககு நீளகடற றணசோபப
செயத வினையான வரும 108

ஈணடுநீா வையததுள் ளெலலாரு மெததுணையும
வேண்டாா மறறீய விழைபப னலலவை
வேணடினும வேண்டா விடினு முறறபால
தீணடா விடுத லரிது 109

சிறுகா பெருகா முறைபிறழநது வாரா
வுறுகாலத தூறறுகா வாமிடததே யாகுஞ
சிறுகாலைப பட்ட பொறியு மதனால
இறுகாலத தெனனை பரிவு 110

---

92 ஆம பாடடு 'முனனா பினனா' இடமுணாததின மது 41.

(12) மெய்ம்மை

இசையா வொருபொரு ளிலலென்றல யாாககும
வசையனறு வையத தியறகை — நசையழுஙக
நினறோடிப பொயதத னிரைதொடீஇ செயநனறி
கொனறாரிற் குறற முடைதது 111

தககாருந தககவ ரலலாருந தநநீரமை
யெககாலுங குனறு விலராவ — ரககாமம
யாவரே தின்னினுங கையாதாங கைககுமாந
தேவரே தின்னினும வேமபு 112

காலாடு போழதிற கழிகிளைஞா வானதது
மேலாடு மீனிற பலராவ — ரேலா
விடரொருவ ருறறககா லீரஙகுனற நாட
தொடாபுடையே மெனபாா சிலா. 113

வடுவிலா வையதது மனனிய மூனறி
னடுவண தெயத விருதலையு மெயதும
நடுவண தெயதாதா னெயது முலைபபெய
தடுவது போலுந துயா 114

நலலாவின கனறாயி னாகும விலைபெறூஉங
கலலாரே யாயினுஞ செலவா வாயச சொறசெலலும
புலலீரப போழதி னுழவேபோன மீதாடிச
செலலாவா நலகூாநதாா சொல. 115

இடமபட மெயஞஞானங கறபினு மெனறு
மடஙகாதா ரெனறு மடஙகா — தடஙகண்ணு
யுபபொடு நெயபா றயிாகாயம பெய்தடினுங
கைப்பறு பேய்சசுரையின காய். 116

தமமை யிகழ்வாரைத தாமவரின முனனிகழ்க
வெனனை யவரோடு பட்டது — புனனை
விறறபூங் கமழ்கானல வீங்குநீர்ச் சேரப்ப
வுறறபால யாாககு முறும 117

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயநத
பாலவே றுருவின வலலவாம — பாலபோ
லொருதனமைதத தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள ளீஙகு 118

யாஅ ருலகததோா சொலலிலலாா தேருஙகால
யாஅ ருபாயததின வாழாதாா — யாஅ
ரிடையாக வினனாத செயதாதாா யாஅா
கடைபோகச செலவமுயதத தாா 119

தாஞ்செய வினையலலாற றமமொடு செலவதுமற
றியாஙகணுந தேரிற பிறிதிலலை — யாஙகுததாம
போறறிப புனைநத வுடமபும பயனினறே
கூறறஙகொண டோடும பொழுது 120

(13) தீவினையச்சம்

துககததுட டூஙகித துறவினகட் சோகலா
மககட பிணததச சுடுகாடு — தொக்க
விலஙகிறகும புளளிறகுங காடே புலஙகெட்ட
புலலறி வாளா வயிறு. 121

இருமபாாககுங காலரா யேதிலாாக காளாய்க
கருமபாா கழனியுட சோவா — சுருமபாாக்கும
காடடுளாய் வாழுஞ சிவனுங குறுமபூழுங
கூட்டுளாயக கொணடுவைப பாா. 122

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே — யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால். 123

நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வதூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும் — பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோட்டாருங் கோட்டிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து. 124

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் — வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு. 125

சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயிற் — சார்ந்தோய்கேள்
சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து 126

யாஅ ரொருவ ரொருவர்தம் முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர் — சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு 127

---

113 ஆம் பாட்டு 'கண்ணாடியன்ன' என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் 'கண்ணாடி வென்று' என்னுமிடத்து 'கண் எல்லா ரிடத்தும் உலாவி வென்று' என்று உரை கூறி, 'காலாடுபோழ் தின்' என்றாற்போல என்றார் நச் சிந்தாமணி 2327 காலாடு போழ்தின் - செல்வாக்குச் சென்றுகொண் டிருக்கும் காலத்தில் 116 'பெய்தடினும்' உயர்வு சிறப்பும்மை தொல் சொல் 257 நச்

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை — தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும். 128

ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்னார்கைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு — மாக்க
பிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீது. 129

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யெனைத்தூழி வாழ்தியோ நெஞ்சே — யெனைத்துஞ்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு. 130

குறிப்பு: 'பொறையுடைமை' என்னும் அதிகாரம் முதல் 'தீவினையச்சம்' என்னும் அதிகாரம் ஈறாக இல்லற வியலாகக் கொள்க (130 ஆம் பாட்டு பாசம் - பிசாசு)

இரண்டாவது

பொருட்பால்

1 அரசியல்

(14) கல்வி

குஞ்சி யழகுங கொடுநதானைக கோடடழகு
மஞச ளழகு மழகலல — நெஞசதது
நலலமயா மென்னு நடுவு நிலைமையாற
கலவி யழகே யழகு 131

இமமை பயககுமா லீயக குறைவினறாற
றமமை விளககுமாற றூஉளராக கேடினறா
லெமமை யுலகததும யாஙகாணேங கலவிபோன
மமம ரறுககு மருநது 132

களாநிலததுப பிறநத வுபபினைச சானறோர
விளைநிலதது நெலலின விழுமிதாககக கொளவர
கடைநிலததோ ராயினுங கறறுணரந தோரைத
தலைநிலதது வைக்கப படும. 133

வைப்புழிக் கோட்படா வாயததீயிற கேடிலலை
மிகக சிறபபி னரசா செறினவவவா
ரெசச மெனவொருவன மககட்குச செய்வன
விசசைமற றலல பிற. 134

கலவி கரையில கறபவா நாளசில
மெலல நினைககிற பிணிபல — தெளளிதி
னாராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழியப
பாலுண குருகிற றெரிநது 135

தோணி யியககுவான றொலலை வருணததுக
காணிற கடைபபட்டா னெனறிகழாா — காணு
யவனறுணையா வாறுபோ யறறேநூல கறற
மகனறுணையா நலல கொளல. 136

தவலருந தொலகேளவித தனமை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையா தமமுட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவானத
துமப ருறைவாா பதி. 137

கலைகடற றண்சோபப கறறறிநதா கேண்மை
நுனியிற கருமபுதின றறறே — நுனிநீககித
தூரிறறின றனன தகைததரோ பண்பிலா
வீர மிலாளா தொடாபு 138

கலலாரே யாயினுங கறறாரைச சோநதொழுகி
னலலறிவு நாளுந தலைபபடுவா — தொலசிறபபி
னொணணிறப பாதிரிபபூச சோதலாற புததோடு
தணணீாககுந தானபயந தாஙகு. 139

அலகுசால கறபி னறிவுநூல கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெலலாங — கலகல
கூஉந துணையலலாற கொணடு தடுமாற்றம
போஒந துணையறிவா ரில. 140

(15) குடிப்பிறப்பு

உடுககை யுலறி யுடமபழிநதக கண்ணுங
குடிபபிறப பாளாதங கொளகையிற குனறா
இடுககண் டலைவநதக கண்ணு மரிமா
கொடிபபுற கறிககுமோ மறறு. 141

சானறாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூனறும
வானறோய் குடிபபிறநதாாக கலலது — வானறோயு
மைதவழ வெறப படாஅ பெருஞசெலவ
மெயதியக கணணும பிறாககு 142

இருககை யெழலு மெதிாசெலவு மேனை
விடுபப வொழிதலோ டினன — குடிபபிறநதாா
குனறா வொழுககமாக கொணடாா கயவரோ
டொனறா வுணாறபாற றனறு 143

கலலவை செயயி னியலபாகுந தீயவை
பலலவா தூறறும பழியாகு — மெலலா
முணருங குடிபபிறபபி னூதிய மென்னோ
புணரு மொருவாக கெனின. 144

கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசசஞ
சொலலாமை யுளளுமோா சோாவசச — மெலலா
மிரபபாாககொன றீயாமை யசச மரததாரிம
மாணாக குடிபபிறந தாா. 145

இனநன்மை யினசொலொன் றீதனமற றேனை
மனநனமை யெனறிவை யெலலாங — கனமணி
முததோ டிமைககு முழஙகுவரித தண்சேரபப
விறபிறநதாா கணணே யுள. 146

செய்கை யழிநது சிதனமண்டிற றாயினும
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைததாகு
மெவவ முழநதக கடைததுங குடிபபிறநதார
செயவர செயறபா லவை 147

ஒருபுடை பாமபு கொளினு மொருபுடை
யஙகணமா ஞாலம் விளககுறூஉந — திஙகளபோற
செலலாமை செவவனேர நிறபினு மொபபுரவிற
கொலகார குடிபபிறந தார. 148

செலலா விடததுங குடிபபிறநதார செய்வன
செலலிடததுஞ செய்யார சிறியவர — புலவாய
பருமம பொறுபபினும பாயபரி மாபோற
பொருமுர ணாறறுத லினறு. 149

எறறெனறு மிலலா விடததுங குடிபபிறநதா
ரறறுததற சோநதாரக கசைவிடத தூறறுவ
ரறறக கடைததும மகலயா றகழநதககாற
றெறறெனத தெணணீர படும. 150

(16) மேன்மககள்

அஙகண விசுமபி னகனிலாப பாரிககுந
திஙகளுஞ சானறோரு மொபபாமற — றிஙகண
மறுவாறறுஞ சானறோரஃ தாறறார தெருமநது
தேய்வ ரொருமா சுறின. 151

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும
வசைதீர வெணணுவா சானறோர — விசையி
னரிமா வுளஙகிழிதத வமபினிற றீதோ
வரிமாப பிழைபபெய்த கோல. 152

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார் — உரங்கவறா
வுள்ளமெனு நாரினாற் கட்டி யுளவரையாற்
செய்வர் செயற்பா லவை. 153

செல்வழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படிற்
கல்வரையு முண்டா நெறி. 154

புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லா ரருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணாணல் பரிந்து. 155

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
யிடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து 156

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
யெள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார் — தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர் 157

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாது
மறங்கூற வேண்டா வவற்கு 158

பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
யென்னாளும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப — வென்னாளும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு 159

உடையா ரிவரென றொருதலையாப பறறிக
கடையாயார பினசெனறு வாழ்வ — ருடைய
பிலநதலைப பட்டது போலாதே நலல
குலநதலைப பட்ட விடதது 160

(17) பெரியாரைப் பிழையாமை

பொறுபபரென றெணணிப புரைதீரநதார மாட்டும
வெறுபபன செயயாமை வேணடும — வெறுததபி
னாரககு மருவி யணிமலை நனனாட
போககுதல யாரககு மரிது 161

பொனனே கொடுததும புணாதற கரியாரைக
கொனனே தலைககூடப பெறறிருநது — மனனோ
பயனில பொழுதாக கழிபபரே நலல
நயமி லறிவி னவா 162

அவமதிபபு மானற மதிபபு மிரணடு
மிகைமகக ளானமதிககற பால — நயமுணராக
கையறியா மாகக ளிழிபபு மெடுததேததும
வையாா வடிததநூ லார . 163

விரிநிற நாகம விடருள தேனு
முருமின கடுஞசினஞ சேணினறு முடகு
மருமை யுடைய வாண்சோநது முயயாா
பெருமை யுடையாா செறின 164

எமமை யறிநதிலி ரெமபோலவா ரிலலெனறு
தமமைததாங கொளவது கோளனறு — தமமை
யரியரா நோககி யறனறியுஞ சானறோ
பெரியராக கொளவது கோள. 165

நளிகடற றணசோபப நாணிழற போல
விளியுஞ சிறியவா கேணமை — விளிவினறி
யலகு நிழறபோ லகனறகன றோடுமே
தொலபுக ழாளா தொடாபு. 166

மனனா திருவு மகளி ரெழிலமுந
துனனியா துயபபா தகலவேணடா — துனனிக
குழைகொணடு தாழநத குளிாமா மெலலா
முழைததஙகட செனறாக கொருஙகு. 167

தெரியத தெரியுந தெரிவிலா கணணும
பிரியப பெருமபடாநோய செயயும — பெரிய
வுலவா விருஙகழிச சோபபயாா மாடடுங
கலவாமை கோடி யுறும 168

கலலாது போகிய நாளும பெரியவாகட
செலலாது வைகிய வைகலும — மொலவ
கொடாஅது தொழிநத பகலு முரைபபிற
படாஅவாம பணபுடையாா கண 169

பெரியாா பெருமை சிறுதகைமை யொனறிற
குரியா ருரிமை யடககந — தெரியுஙகாற
செலவ முடையாருஞ செலவரே தறசோநதா
ரலலல களைப வெனின 170

(18) நல்லினஞ் சோதல்

அறியாப பருவத தடஙகாரோ டொன்றி
நெறியலல செய்தொழுகி யவவு — நெறியறிநத
நறசாாவு சாரக கெடுமே வெயினமுறுகப
புறபணிப் பறறுவிட டாஙகு 171

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறாகடுஞ்சொற போறறுமின் வஞ்சம
வெறுமின வினைதீயா கேண்மையெஞ் ஞானறும
பெறுமின பெரியாராவாய்ச சொல 172

அடைநதாா பிரிவு மருமபிணியுங கேடு
முடஙகுடமபு கொணடாாக குறலாற — றொடஙகிப
பிறபபினனு தெனறுணருமப பேரறிவி னாரை
யுறபபுணாக வமமாவென னெஞசு 173

இறபப நினையுஙகா லினனு தெனினும
பிறபபினை யாரு முனியா — பிறபபினுட
பணபாறறு நெஞசத தவாகளோ டெஞஞானறு
நணபாறறி நடகப பெறின 174

ஊரங கணநீ ருரவுநீரச சேரநதககால
பேரும பிறிதாகித தீரததமா — மோருங
குலமாடசி யிலலாருங குனறுபோ னிறபா
நலமாடசி நலலாரைச சாாநது 175

ஒணகதிா வாணமதியஞ சோதலா லோஙகிய
வஙகண் விசுமபின முயலுந தொழுபபடூஉங
குனறிய சீாமைய ராயினுஞ சீாபெறுவா
குனறனனா கேணமை கொளின 176

பாலோ டளாயநீா பாலாகு மலலது
நீராய நிறநதெரிநது தோனறுதாந — தேரிற
சிறியாா சிறுமையுந தோனறுதா நலல
பெரியாா பெருமையைச சாாநது 177

கொல்லை யிருமபுனததுக குறறி யடைநதபு
லொலகாவே யாகு முழவ ருழுபடைககு
மெலலியரே யாயினு நறசாாவு சாாநதாரமேற
செலலாவாஞ செறறா சினம. 178

நிலநலததா னநதிய நெலலேபோற றததம
குலநலததா லாகுவா சானறோா — கலநலததைத
தீவளி சென்று சிதைததாஙகுச சானறாணமை
தீயினஞ சேரக கெடும 179

மனததான மறுவில ரேனுநதாஞ சோநத
இனததா லிகழப படுவா — புனதது
வெறிகமழ சநதனமும வேஙகையும வேமே
யெறிபுனந தீபபடடக கால 180

(19) பெருமை

ஈத லிசையா திளமைசே ணீஙகுதலாற
காத லவாநங கருததலலா — காதலித
தாதுநா மெனனு மவாவினைக கைவிடடுப
போவதே போலும பொருள 181

இறசாாவி னேமாநதே மீஙகமைநதே மெனறெணணிப
பொசசாந தொழுகுவா பேதையா — ரசசாாவு
நினறன போனறு நிலையா வெனவுணாநதா
ரெனறும பரிவ திலா 182

மறுமைககு விதது மயலினறிச செயது
சிறுமைப படாதேநீா வாழமின — னறிஞராய
நினறுழி நினறே நிறமவேறுங காரண
மினறிப பலவு முள 183

உறைபபருங காலதது மூறறுநீாக கேணி
யிறைததுணினு மூராறறு மெனபா — கொடைககடனுஞ
சாஅயக கணணும பெரியாாபோன மறறையா
ராஅயக கணணு மரிது. 184

உறுபுன றந்துல கூட்டி யறுமிடத்துங்
கல்லூற் றுழியூறு மாறேபோற் — செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர் செயற்பா லவை. 185

பெருவரை நாட பெரியார்கட் டீமை
கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும் — கருநரையைக்
கொன்றன்ன வின்னா செயினுஞ் சிறியார்மே
லொன்றானுந் தோன்றா கெடும். 186

இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கட்
பசைந்த துணையும் பரிவா — மசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கட்
பகையேயும் பாடு பெறும். 187

மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்னாருட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை — யெல்லாஞ்
சலவருட் சாலச் சலமே நலவரு
ணன்மை வரம்பாய் விடல். 188

கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறளை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்
விளக்கினு ளொண்சுடரே போன்று. 189

முற்றுற்றுந் துற்றினை நாளு மறஞ்செய்து
பிற்றுற்றுத் துற்றுவார் சான்றவ — ரத்துற்று
முக்குற்ற நீக்கி முடியு மளவெல்லாந்
துக்கத்து ணீக்கி விடும். 190

---

191 ஆம் பாட்டு 'துஞ்சுக', துஞ்சுவார்' என்றும் பாடம்

(20) தாளாண்மை

கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு 191

ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉங்
காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்குங் கந்தாகும்
வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்
றாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின் 192

உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாட்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னும் — மறிவினாற்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினான்
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும் 193

இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றா
லசையாது நிற்பதா மாண்மை — யிசையுங்காற்
கண்ட றிரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று 194

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை — தொல்சிறப்பி
னொண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
யென்றிவற்றா னாகுங் குலம் 195

ஆற்றுந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
யூக்க முரையா ருணர்வுடையார் — ரூக்க
முறுப்பினா லாராயு மொண்மை யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட துலகு 196

சிதலை தினபபடட வால மாதலை
மதலையாய மறறதன வீழூனறி யாஙகுக
குதலைமை தநதைகட டோனறிறறான பெறற
புதலவன மறைபபக கெடும 197

ஈனமா யிலலிருந தினறி விளியினு
மானந தலைவருவ செய்பவோ — யானை
வரிமுகம புணபடுககும வளளுகிா நோனறு
ளரிமா மதுகை யவா 198

தீங்கரும பீனற திரளகா லுளையலரி
தேங்கமழ் நாறற மிழநதாஙகு — கோஙகு
முயாகுடி யுடபிறபபி னெனனாம பெயாபொறிககும
போராணமை யிலலாக கடை 199

பெருமுத தரையா பெரிதுவந தீயுங
கருணைசசோ றாவா கயவா — கருணையைப்
பேரு மறியா நனிவிருமபு தாளாணமை
நீரு மமிழதாய விடும 200

2. நட்பியல்

(21) சுறறந்தழால்

வயாவும வருததமு மீனறககா னோவுங
கவாஅன மகறகணடு தாயமறந தாஅங
கசாஅததா னுறற வருதத முசாஅததன
கேளிரைக காணக கெடும. 201

அழனமணடு போழதி னடைநதவாகட் கெலலா
நிழனமரமபோ னேரொபபத தாஙகிப — பழுமரமபோற
பலலாா பயன்றுய்பபத தான்வருநதி வாழ்வதே
நலலாண் மகறகுக கடன். 202

ஆடுககன மலைநாட தறசோந தவரை
யெடுககல மென்ஞா பெரியோா — ரடுததடுதது
வனகாய் பலபல காய்பபினு மில்லையே
தன்காய பொறுககலாக கொமபு 203

உலகறியத தீரக கலபபினு நில்லா
சிலபகலாஞ சிறறினததாா கேண்மை — நிலைதிரியா
நிறகும பெரியோா நெறியுடைய நின்றனைததா
லொறகமி லாளா தொடாபு 204

இன்ன ரினைய ரெமாபிற ரெனனுஞ்சொ
லென்னு மிலரா மியலபினுற — றுனணித
தொலைமகக டுனபநீாப பாரேயாா மாடடுந
தலைமகக ளாகறபா லாா. 205

பொறகலததுப பெயத புலிபுகா வாணபுழகக
லசுநாரம பாலோ டமராாகைத துணடலி
னுபபிலிப புறகை யுயிாபோற கிளோஞாமாட
டெககலத தானு மினிது 206

நாளவாயப பெறிஞநதந நளாாதா ரிலலதது
வேளாணமை வெஙகருனை வேமபாகுங — கேளா
யபராணப போழுதி னடகிடுவ ரேனுந
தமராயாா மாட்டே யினிது 207

முடடிகை போல முனியாது வைகலுங
கொட்டி யுணபாருங குறடுபோற கைவிடுவா
சுடடுககோல போல வெரியும புகுவரே
நடடா ரெனபபடு வாா 208

நறுமலாத தண்கோதாய் நட்டாாககு நடடாா
மறுமையுஞ செய்வதொன றுண்டோ — விறுமளவு
மினபுறுவ வினபுற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துனபுறுக கால 209

விருபபிலா ரிலலதது வேறிருந துண்ணும
வெருககுககண் வெஙகருணை வேமபாம — விருபபுடைத
தனபோலவா ரிலலுட் டயஙகுநீாத தண்புற்கை
யெனபோ டியைநத வமிழது. 210

(22) நட்பாராயதல்

கருததுணாநது கறறறிநதாா கேண்மையெனு ஞானறுங
குருததிற கருமபுதின றறறே — குருததிற
கெதிாசெலததின றனன தகைததரோ வென்று
மதுர மிலாளா தொடாபு 211

இறபிறப பெணணி யிடைதிரியா ரெனபதோா
நறபுடை கொண்டமை யலலது — பொறகேழ
புனலொழுகப புளளிரியும பூஙகுனற நாட
மனமறியப பட்டதொன றன்று. 212

யானை யனையவா நண்பொரீஇ நாயனையாா
கேண்மை தழீஇக கொளலவேணடும — யானை
யறிநதறிநதும பாகனையே கொலலு மெறிநதவேன்
மெயயதா வாலகுழைககு நாய. 213

பலநாளும பககததா ராயினு நெஞசிற
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டாா — பலநாளு
நீததா ரெனககை விடலுண்டோ தநநெஞ்சத
தியாததாரோ டியாதத தொடாபு 214

கோட்டுபபூப போல மலாநதுபிற கூமபாது
வேட்டதே வேட்டதா நடபாட்சி — தோட்ட
கயபபூப்போன் முனமலாநது பிறகூமபு வாரை
நயபபாரு நட்பாரு மில. 215

கடையாயார நட்பிற கமுகனைய ரேனை
யிடையாயார தெங்கி னனையா — தலையாயா
ரெண்ணரும பெண்ணைபோன றிட்டஞான றிட்டதே
தொன்மை யுடையார தொடாபு. 216

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன
விழுமிதாக கொளளி னமிழ்தாம — விழுமிய
குயததுவையார வெண்சோறே யாயினு மேவாதார
கைததுணடல காஞசிரங காய். 217

நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு
மீககாற றனையு முதவாதார நடபெனனுந
சேய்ததாலுஞ செனறு கொளலவேணடுஞ செயவிளைககும
வாயககா லனையார தொடாபு 218

தெளிவிலார நடபிற பகைநனறு சாதல
விளியா வருநோயி னனறு — லளிய
விகழதலிற கோற லினிதேமற றிலல
புகழதலின வைதலே நனறு. 219

மரீஇப பலரோடு பனனாண் முயஙகிப
பொரீஇப பொருட்டககாக கோடலே வேண்டும
பரீஇ யுயிாசெகுககும பாம்பொடு மினறு
மரீஇஇப பினனைப பிரிவு 220

(23) நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நலலா ரெனததா நனிவிருமபிக கொண்டாரை
யலலா ரெனினு மடககிக கொளலவேண்டும
நெலலுககு குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிறகு முணடு 221

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டூடார்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்க்கசைஇ வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு. 222

இறப்பவே தீய செயினுந்தந் நட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ — நிறக்கோங்
குருவவண் டார்க்கு முயர்வரை நாட
வொருவர் பொறையிருவர் நட்பு. 223

மடித்திரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விடுதற் கரியா ரியல்பிலரே னெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ 224

இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும் — பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்த
மில்லத்தி லாக்குத லால் 225

இன்னா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ — துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் றென்றுதங் கை 226

இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப வின்னா செயினுங்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர் — கலந்தபிற்
றீமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி விலாதார்
தாமு மவரிற் கடை. 227

ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டாம் நோக்குங்காற் — காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா னெஞ்சத்து ணின்று. 228

தமரெனறு தாங்கொளளப பட்டவா தமமைத
தமரன்மை தாமறிநதா ராயி — னவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரனமை
தமமு ளடக்கிக் கொளளல 229

குறறமு மேனைக குணமு மொருவனை
நட்டபி னாடித திரிவேனே — னட்டான
மறைகாவா விட்டவன செலவுழிச செலக
வறைகடலசூழ வைய நக 230

(24) கூடாநட்பு

செறிபபில பழுஙகூரை சேறணை யாக
விறைததுநீ ரேறறுங கிடபபா — நறைகருனறம
பொஙகருவி தாழும புனலவரை நனனாட
தஙகரும முறறுந துணை 231

சீரியா கேணமை சிறநத சிறபபிறுரய
மாரிபோன மாணட பயததா — மாரி
வறநதககாற போலுமே வாலருவி நாட
சிறநதககாற சீரிலா நடபு 232

நுண ணுணாவி னாரொடு கூடி நுகாவுடைமை
விண ணுலகே யொககும விழைவிறறு — நுண ணூ
லுணாவில ராகிய வூதிய மிலலாாப
புணாத னிரயததோ டொனறு 233

பெருகு வதுபோலத தோனறிவைத தீபபோ
லொருபொழுதுஞ செலலாதே நநது — மருவெலலாஞ
சநதன நீளசோலைச சாரன மலைநாட
பநதமி லாளா தொடாபு. 234

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும் — மெய்யாக
இன்புறூஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறூஉம் பெற்றி தரும். 235

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும். 236

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திடுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னாதே
யொற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு. 237

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை
நட்டா னொருவனைக் கைநீட்டேன் — நட்டான
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக. 238

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய்த தனைத்தரோ — தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணரா நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி னாரொடு நட்பு 239

உருவிற் கமைந்தான்க ணூராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்த ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று 240

212 ஆம் பாட்டு 'நற்புடைக் கொண்டமை' என்றும் பாடம்

3. இன்பவியல்

(25) அறிவுடைமை

பகைவா பணிவிடை நோககித தகவுடையாா
தாமேயு நாணித தலைச்செலலாா — காணு
யிளமபிறை யாயககாற றிங்களைச சேராா
தணிஙகருந துப்பி னரா. 241

நளிகடற றண்சேரபப நலகூரநத மககட
கணிகல மாவ தடககம — பணிவிலசீா
மாததிரை யினறி நடககுமேல வாழுமூா
கோததிரங கூறப படும 242

எஙஙிலதது விததிடினுங காஞசிரஙகாழ தெஙகாகா
தெனனுட டவருஞ சுவாககம புகுதலாற
றனனுறறு ணுகும வறுமை வடதிசையுங
கொனனுளாா சாலப பலா 243

வேமபி னிலையுட் கனியினும வாழைதன
றீஞசுவை யாதுந திரியாதா — மாஙகே
யினநதீ தெனினு மியலபுடையாா கேணமை
மனநதீதாம பகக மரிது 244

கடலசாாநது மினனீா பிறககு மலைசாாநது
முபபீண டுவரி பிறததலாற றதத
மினததனைய ரலல ரெறிகடற றண் சேரபப
மனததனையா மககளெள பாா 245

பராஅரைப புனனை படுகடற றண சேரபப
வொராஅலு மொட்டலுஞ செய்பவோ நலல
மரூஉச்செய தியாாமாட்டுந தஙகு மனததாா
விராஅஅய்ச செய்யாமை நனறு. 246

உணர வுணரு முணாவுடை யாரைப
புணாப புணருமா மினபம — புணரிற
றெரியத தெரியுந தெரிவிலா தாரைப
பிரியப பிரியுமா நோய. 247

நன்னிலைககட் டன்னை நிறுபபானுந தன்னை
நிலைகலககிக கீழிடு வானு — நிலையினு
மேனமே லுயாதது நிறுபபானுந தன்னைத
தலையாகச செய்வானுந தான். 248

கரும வரிசையாற கலலாதாா பினனும
பெருமை யுடையாருஞ சேற — லருமரபி
னோதை மரறறு மொலிகடற றண்சோபப
பேதைமை யனற தறிவு. 249

கருமமு முள்படாப போகமுந துவவாத
தருமமுந தக்காாககே செயயா — வொருநிலையே
முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப
பட்டினம பெறற கலம 250

(26) அறிவின்மை

நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை
பணணப பணைதத பெருஞசெலவ — மெண்ணுஙகாற
பெணணவா யாணிழநத பேடி யணியாளோ
கணணவாத தககக கலம 251

பலலான்ற கேளவிப பயனுணாவாா பாடழிந
தலல லுழபப தறிதிரேற — றொலசிறபபி
னாவின் கிழததி யுறைதலாற் சோாளே
பூவின் கிழததி புலநது. 252

கலலெனறு தநதை கழற வதனையோா
சொலலென்று கொளளாா இகழநதவன — மெலல
வெழுதகோலை பலலாமுன னீடட விளியா
வழுககோலைக கொணடு விடும 253

கலலாது நீணட வொருவ னுலகதது
நலலறி வாள ரிடைபபுககு — மெலல
விருபபினு நாயிருந தறறே யிராஅ
துரைபபினு நாயுரைத தறறு 254

புலலாபபுன கோட்டிப புலவ ரிடைபபுககுக
கலலாத சொலலுங கடையெலாங் கறற
கடாஅயினுஞ சானறவா சொலலாா பொருணமேற
படாஅ விடுபாக கறிநது 255

கறறறிநத நாவினா சொலலாாதஞ் சோாவஞசி
மறறையா ராவாா பகாவா பனையினமேல
வறறிய வோலை கலகலககு மெஞஞானறும
பசசோலைக கிலலை யொலி 256

பனறிககூழப பததாிற றேமா வடிததறறு
னனறறியா மாநதாக கறததா றுலாககுங்காற
குனறினமேற கொட்டுந தறிபோற றலைதகாநது
சென்றிசையா வாகுஞ செவிககு 257

பாலாற கழீஇப பலநா ளுணககினும
வாலிதாம பககமிருநதைக கிருநதனறு
கோலாற கடாஅயக குறினும புகலொலலா
நோலா வுடமபிற கறிவு 258

பொழிநதினிது நாறினும பூமிசைதல செலலா
திழிநதவை காமுறூஉ மீபபோ — விழிநதவை
தாஙகலநத நெஞசினாாக கென்னுரைக ககாாவாயத
தேனகலநத தேறறச சொற றோவு. 259

கறறு ருரைக்கும கசடறு நுண்கேள்வி
பறறுது தனனொரு சுதைததலான — மறறுமோா
தனபோ லொருவன் முகநோககித தானுமோா
புனகோட்டி கொளளுமாம கீழ். 260

(27) நன்றியல் செல்வம்

அருகல தாகிப பலபழுததக கணணும
பொரிதாள விளவினை வாவல குறுகா
பெரிதணிய ராயினும பீடிலாா செலவம
கருதுமம கடப்பாடட தனறு 261

அளளிககொள வனன குறுமுகிழ வாயினும
களளிமேற கைநீட்டாா சூடும்பூ வனமையாற
செலவம பெரிதுடைய ராயினும கீழ்களை
நளளா ரறிவுடை யாா 262

மலகு திரைய கடறகோட் டிருபபினும
வலலூற றுவரில கிணறறினகட சென றுணபா
செலவம பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேடசென று
நலகுவாா கட்டே நசை. 263

புணாகடலசூழ வையததுப புணணியமோ வேறே
யுணாவ துடையா ரிருபப — வுணாவிலா
வட்டும வழுதுணையும போலவாரும வாழவரே
படடுந துகிலு முடுதது. 264

நலலாா நயவ ரிருபப நயமிலாக
கலலாாககொன ருகிய காரணந — தொலலை
வினைபபய னலலது வேனெடுங கண்ணாய்
நினைபப வருவதொன றில. 265

நாறுத தகடேபோ னனமலாமேற பொறபாவாய
நீறுய நிலதது விளியரோ — வேறுய
புனமககள பககம புகுவாய்நீ பொனபோலு
நன்மககா பககந துறநது 266

நயவாாக ணலகுரவு நாணினறு கொலலோ
பயவாாகட் செலவம பறமப பயினகொல
வியவாய்காண் வேறகண்ணு யிவவிரண்டு மாஙகே
நயவாது நிறகு நிலே. 267

வலவைக ாலலாதாா காலாறு செனறு
கலவைக ளுண்டு கழிபபா — வலவைகா
காலாறுஞ செலலாா கருணையாற றுயபபவே
மேலாறு பாய விருநது 268

பொனனிறச செநநெற பொதியொடு பீளவாட
மினனெளிா வானங கடலுளளுங காணறுககும
வெணமை யுடையாா விழுசசெலவ மெயதியககால
வண்மைபு மனன தகைதது 269

ஓதியு மோதா ருணாவிலா ரோதாது
மோதி யணையா ருணாவுடையாா — தூயதாக
நலகூாநதுஞ செலவ ரிரவாதாா செலவரு
நலகூாநதா ரீயா ரெனின 270

4. துன்பவியல்

(28) ஈயாமை

நட்டாாககு நளளா தவாககு முளவரையா
லடடது பாததுண்ட லடுணட — லட்ட
தடைததிருந துண்டொழுகு மாவதின் மாககட
கடைககுமா மாண்டைக கதவு. 271

எததுணை யானு மியைநத வளவினற
சிறறறஞ செயதார தலைபபடுவார — மறறைப
பெருஞசெலவ மெயதியககாற பினனறிது மெனபா
ரழிநதார பழிகடலத துள. 272

துய்ததுக கழியான றுறவோாககொன றீகலான
வைததுக கழியு மடவோனை — வைதத
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத
தருளு மவனை நகும 273

கொடுததலுந துயததலுந தேறறா விடுககுடை
யுளளததான பெறற பெருஞசெலவ மிலலத
துருவுடைக கனனியரைப போலப பருவததா
லேதிலான றுயககப படும 274

எறிநீரப பெருஙகட லெயதி யிருநது
மறுநீரச சிறுகிணற றூறலபாரத துணபர
மறுமை யறியாதா ராககததிற சானறோர
கழிநல குரவே தலை 275

எனனெனன தெனறிருககு மேழை பொருளை
யெனனென தெனறிருபபன யானுந — தனதாயிற
றானு மதனை வழஙகான பயனறுவவான
யானு மதனை யது 276

வழங்காத செலவரி னலகூரநதா ருயநதா
ரிழநதா ரெனபபடுத லுயநதார — ருழநததனைக
காபபுயநதார கலலுதலு முய்நதாரதங கைநநோவ
யாபபுய்நதா ருயநத பல 277

தனதாகத தானகொடான றுயத தவருந
தமதாய போழ்தே கொடாஅர — தனதாக
முனனே கொடுபபி னவாகடியார தானகடியான
பின்னை யவாகொடுககும போழது. 278

இரவலா கனருக வீவாரா வாக
விரகிற சுரபபதாம வண்மை — விரகினறி
வலலவ ரூனற வடியாபோல வாய்வைததுக
கொலலச சுரபபதாங கீழ். 279

ஈடடலுந துனபமற றீடடிய வொண்பொருளைக
காததலு மாஙகே கடுநதுனபம — காதத
குறைபடிற றுனபங கெடிறறுனபந துனபுக
குறைபதி மறறைப பொருள் 280

(29) இன்மை

அததிட்ட கூறை யரைசசுறறி வாழினும
பததெட டுடைமை பலருளளும பாடெயது
மொதத குடிபபிறநதக கணணுமொன றிலலாதான
செதத பிணததிற கடை 281

நீரினு நுணணிது நெயயெனபா நெயயினும
யாரு மறிவா புகைநுடபந — தேரி
னிரபபிடுமபை யாளன புகுமே புகையும
புகறகரிய பூழை நுழைநது 282

கலலோங குயாவரைமேற காநதண் மலராககாற
செலலாவாஞ செமபொறி வணடினங — கொலலைக
கலாஅற கிளிகடியுங கானக நாட
விலாஅஅாக கிலலைத தமா 283

உணடாய போழதி னுடைநதுழிக காகமபோற
றொண்டா யிரவா தொகுபவே — வண்டாயத
திரிதருங காலததுத தீதிலிரோ வெனபா
ரொருவரு மிவவுலகத தில 284

பிறநத குலமாயும பேராண்மை மாயுஞ
சிறநததங கலவியு மாயுங — கறஙகருவி
கனமேற் கழூஉங கணமலை நன்னாட
வின்மை தழுவபபட் டாரக்கு. 285

உளகூர பசியா லுழைநசைஇச செனறாரகட
குள்ளூ ரிருநதுமொன றாற்றாதா — னுளளூ
ரிருநதுயிர கொன்னே கழியாது தானபோய
விருநதின னாதலே நன்று. 286

நீரமையே யனறி நிரமப வெழுநததங
கூரமையு மெலலா மொருஙகிழபபர — கூரமையின
முலலை யிலைககு மெயிறறாய நிரபபெனனு
மலலல லடையபபட டார. 287

இடடாறறுப பட்டொன றிரநதவரக காறறாது
முட்டாறறுப பட்டு முயனறுளளூர வாழகலி
னெடடாறறுச சென்று நிரைமனையிற கைநீட்டுங
கெட்டாறறு வாழககையே நனறு. 288

கடகஞ செறிநததங் கைகளால வாஙகி
யடகு பறிததுககொணா டடுக — குடைகலனா
வுபபிலி வெநதைதின றுள்ளற்று வாழ்பவே
துபபுரவு சென்றுலநதக கால. 289

ஆரதத பொறிய வணிகிளர வண்டினம
பூததொழி கொமபினமேற செலலாவா — நீரததருவி
தாழா வுயரசிறபபிற றண்குன்ற நனனாட
வாழாதாரக கிலலைத தமர. 290

(30) மானம்

திருமதுகை யாகத திறனிலார செயயும
பெருமிதங கணடக கடைததும — மெரிமண்டிக
கானந தலைபபடட தீபபோற கனலுமே
மான முடையார மனம 291

எனபா யுகினு மியலபிலார பினசெனறு
தமபா லிரைபபரோ தமமுடையார — தமபா
நிரையாமை முனனுணரு மொணமை யுடையாரக
குறையாரோ தாமுறற நோய 292

யாமாயி னெமமிலலங காடடுதுந தாமாயிற
காணவே கறபழியு மெனபாரபோ — னாணிப
புறஙகடை வைததீவார சோறு மதனை
மறநதிடுக செலவர தொடரபு 293

இமமையு நன்றா மியனெறியுங கைவிடா
துமமையு நலல பயததலாற — செமமையி
னானங கமழுங கதுபபினாய நனறேகாண
மான முடையார மதிபபு 294

பாவமு மேனைப பழியும படவருவ
சாயினுஞ சானறவர செயகலார சாத
லொருநா ளொருபொழுதைத துனப மவைபோ
லருநவை யாறறுத லினறு 295

மலலனமா ஞாலதது வாழப வருளெல்லாரு
செலவ ரெனினுங கொடாதவர — நலகூரநதார
நலகூரநதக கணணும பெருமுத தரையரே
செலவரைச செனறிரவா தார. 296

கடையெலாங காயபசி யஞசுமற றேனை
யிடையெலா மினனாமை யஞசும் — புடைபரநத
விறபுருவ வேனெடுங கணணாய் தலையெலாஞ
சொறபழி யஞசி விடும 297

நலலா பெரிதளியா நலகூாநதா ரெனறெளளிச
செலவா சிறுநோககு நோககுஙகாற — கொலல
னுலையூதுந தீயேபோ லுளகனலுங கொலலோ
தலையாய சானறோா மனம 298

நசசியாாக கீயாமை நாணனறு நாணுந
மசசததா ருணடூ ணணனறு — மெசசததின
மெலலிய ராகிததம மேலாயாா செயதது
சொலலா திருபபது நாண. 299

கடமா தொலைசசிய கானுறை வேஙகை
யிடமவீழநத துணணா திறககு — மிடமுடைய
வானகங கையுறினும வேணடாா விழுமியோா
மான மழுஙக வரின 300

(31) இரவசசம்

நமமாலே யாவாந நலகூாநதா ரெனறொனறுந
தமமாலா மாகக மிலரெனறு — தமமை
மருணட மனததாாபின செலபவோ தாமுந
தெருணட வறிவி னவா 301

இழிததகக செயதொருவ னார வுணலிற
பழிததகக செயயான பசிதத றவறறே
விழிததிமைககு மாததிரை யனறே வொருவ
னழிததுப பிறககும பிறபபு 302

இலலாமை கநதா விரவு துணிநதொருவா
செலலாரு மலலா சிறுநெறி — புலலா
வகமபுகுமி னுண்ணுமி னெனபவாமாட் டல்லான
முகமபுகுத லாறறுமோ மேல. 303

திருததனனை நீபபினுந தெய்வஞ செறினு
முருதத மனததோ டியாவுளளி னலலா
லருததஞ செறிககு மறிவிலாா பினசென
றெருததிறைறஞசி நிலலாதா மேல 304

கரவாத திணணனபிற கணணனனாா கணணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழககை — யிரவினை
யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ
கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு 305

இனனா விழைக வினிய வொழிகென று
தனனையே தானிரபபத நீவதற — கெனனைகொல
காதல கவறறு மனததினுற கணபாழுபட
டேதி லவரை யிரவு 306

எனறும புதியாா பிறபபினு ளிவவுலகத
தெனறு மவனே பிறககலான — குனறின
பரபபெலாம பொனனொழுகும பாயருவி நாட
விரபபாரை யெளளா மகன 307

புறததுததன னினமை நலிய வகததுததன
னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை
யீயா யெனக்கென றிரபபானே லநநிலையே
மாயானோ மாறறி விடின 308

ஒருவ ரொருவரைச சாாநதொழுக லாறறி
வழிபடுதல வலலுத லலலாற — பரிசழிநது
செயயீரோ வெனனாலு மெனனுஞசொறற கினனாதே
பையததான செலலு நெறி. 309

பழமைகந தாகப பசைநத வழியே
கிழமைதான யாதானுஞ செய்க — கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற பொததிததந நெஞசத
தறாஅச சுடுவதோர தீ. 310

5. பொதுவியல்

(32) அவையறிதல்

மெய்ஞ்ஞானக கோட்டி யுறழவழி விட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந தநதிட் டதுவாங கறறதுழாய்க
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங காரறி வாளாமுன
சொனஞானஞ சோர விடல. 311

நாபபாடஞ் சொலலி நயமுணாவார போறசெறிககுந
தீபபுலவற சேரார செறிவுடையார — தீபபுலவன
கோட்டியுட குன்றக குடிபழிககு மலலாககாற
றேடபுடைக கொளளா வெழுமம. 312

சொறறுறறுக கொண்டு சுனைததெழுதல காமுறுவா
கறறுறறல வணமையுந தாநதேறா — கறற
செலவுரைககு மாறறியா தோறப தறியார
பலவுரைககு மாநதா பலா. 313

கறறதூஉ மின்றிக கணககாயா பாடததாற
பெற்றதாம பேதையோர சூததிர — மறறதனை
நலலா ரிடைபபுககு நாணாது சொலலிததன
புலலறிவு காட்டி விடும. 314

வெனறிப பொருட்டால விலஙகொததது மெயகொளளார
கன்றிக் கறுததெழுநது காயவாரோ — டொனறி
யுரைவித தகமகிழ்வார காணபவே கையுட்
சுரைவிததுப போலுந்தம பல. 315

பாடமே யோதிப் பயன்றெரிதல் தேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்கால் — கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர் சமழ்த்தனராய் நிற்பவே மற்றவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிந்து. 316

பெறுவது கொள்பவர் தோள்போ னெறிப்பட்டுக்
கற்பவர்க் கெல்லா மெளிய நூன் — மற்றும்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற் கரிய பொருள். 317

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியா
ருய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினும் — மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு. 318

பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமிந் நான்கிற்
கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள் — பழிப்பி
னிரையாமா சேக்கு நெடுங்குன்ற நாட
வுரையாமா நூலிற்கு நன்கு. 319

இற்பிறப் பில்லா ரெனைத்துநூல் கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ — விற்பிறந்த
நல்லறி வாளர் நவின்றநூ றேற்றாதார்
புல்லறிவு தாமறிவ தில் 320

6. பகையியல்

(33) புல்லறிவாண்மை

அருளி னறமுரைக்கு மன்புடையார் வாய்ச்சொற்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர் — பொருளல்லா
வேழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு. 321

அவவிய மிலலா ரறததா றுரைககுஙகாற
செவவிய ரலலார செவிகொடுததுங கேடகலார
கவவிததோ றின்னுங குணுஙகாநாய் பாறசோற்றின்
செவவி கொளறேறறு தாஙகு. 322

இமைககு மளவிறறம மினனுயிரபோ மாகக
மெனைததானுந தாஙகண டிருநதுந — தினைததுணையு
நனறி புரிகலலா ராணின மடமாககள
பொனறிலென் பொனறுககா லென 323

உளாநாள் சிலவா லுயிரககேம மினறுற
பலாமனனுந தூறறும பழியாற — பலருள்ளுங
கணடாரோ டெலலா நகாது தெவவொருவன
றணடித தணிபபகை கோள. 324

எயதி யிருநத வவைமுன்னாச சென்றெளளி
வைதா ஞெருவ ஞெருவனை — வைய
வயபபடடான வாளா விருபபானேல வைதான்
வியததககான வாழு மெனின 325

மூபபுமேல வாராமை முனனே யறவினையை
யூககி யதன்கண் முயலாதா — னூககிப
புறததிரு போகெனனு மினனாசசொ லிலனுட்
டொழுததையாற கூறப படும். 326

தாமேயு மினபுறறா தககாரககு நனறுறறு
ரேமஞசார நனனெறியுஞ சேரகலார — தாமயஙகி
யாககததுட் டூஙகி யவததமே வாழநாளைப
போக்குவார புலலறிவி னார. 327

சிறுகாலை யேதமககுச செல்வழி வலசி
யிறுகிறுகத தோட்கோபபுக கொளளா — ரிறுகிறுகிப்
பினனறிவா மெனறிருககும பேதையார கைகாட்டும
பொனனும புளிவிளஙகா யாம. 328

வெறுமை யிடததும விழுபபிணிப போழது
மறுமை மனததாரே யாகி — மறுமையை
யைநதை யனைததானு மாறறிய காலததுச
சிநதியார சிறறறிவி னார. 329

என்னேமற றிவவுடமபு பெறறு மறநினையாா
கொன்னே கழிபபாதம வாழநாளை — யனனோ
வளவிறநத காதறறம மாருயி ரனனாக
கொளவிழைககுங கூறறமுங கணடு. 330

(34) பேதைமை

கொலைஞ ருலையேறறித தீமடுபப வாமை
நிலையறியா தநநீரப படிநதாடி யறறே
கொலைவல பெருஙகூறறங கோடபாரபப வீணடை
வலையகததுச செமமாபபார மாண்பு. 331

பெருஙகட லாடிய செனறா ரொருஙகுட
னோசை யவிநதபின னாடுது மெனறறறு
விறசெய குறைவினை நீககி யறவினை
மறறறிவா மெனறிருபபார மாணபு 332

குலநதவங கலவி குடிமைமூப பைநதும
விலஙகாம லெய்தியக கண்ணு — நலஞசானற
மையறு தொலசீ ருலக மறியாமை
நெய்யிலாப பாறசோறறி னோ 333

கன்னனி நலல கடையாய மாககளிற
சொன்னனி தாமுணரா வாயினு — மினனினியே
நிறற விருததல கிடதத லியஙகுதலென
றுறறவாககுத தாமுதவ லான். 334

பெறுவதொன் றின்றியும பெறறானே போலக
கறுவுகொண் டேலாதார மாட்டும — கறுவினுற
கோததினனு கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாததினனு நலல சுனைநது. 335

தஙகண் மரபிலலார் பின்சென்று தாமவரை
யெங்கண் வணககுது மெனபவா — புன்கேணமை
நறறளிரப புன்னை மலருங் கடற்சேரபப
கறகிளளிக கையிழந் தற்று. 336

ஆகா தெனினு மகததுநெய் யுண்டாகிற
போகா தெறுமபு புறஞ்சுறறும — யாதுங
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப பறறி
விடாஅ ருலகத தவர். 337

நலலவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யா
ரிலலாதாரக கியாதொனறு மீகலா — ரெலலா
மினியாரதோ ள சேரா ரிசைபட வாழா
முனியாரகொ றுமவாழு நாள. 338

விழைநதொருவா தமமை வியபப வொருவா
விழைநதிலே மென்றிருக்குங கேண்மை — தழஙகுகுரற
பாய்திரைசூழ வையம பயபபினு மினனுதே
யாயநல மிலலாதாா மாட்டு. 339

கறறனவுங கண்ணகனற சாயலு மிறபிறபபும
பககததார பாராடடப பாடெய்துந தானுரைபபின
மைததுனா பல்கி மருநதிற றணியாத
பிததனென் றெள்ளப் படும. 340

---

339 ஆம பாட்டு 'தழங்குரல்' எனறும பாடம

(35) கீழ்மை

கபபி கடவதாக காலைததன வாயபபெயினுங
குபபை கிளைபபோவாக கோழிபோன — மிகக
கனமபொதிநத நூலவிரிததுக காட்டினுங கீழதன
மனமபுரிநத வாறே மிகும். 341

காழாய கொண்டு கசடறறா தஞசாரற
றாழாது போவா மெனவுரைபபிற — கீழ்தா
னுறஙகுவா மெனறெழுநது போமாமஃ தனறி
மறஙகுமா மறறொன றுரைதது. 342

பெருநடை தாமபெறினும பெறறி பிழையா
தொருநடைய ராகுவா சானறோர — பெருநடை
பெறறக கடைததும பிறஙகருவி நனனாட
வறறா மொருநடை கீழ. 343

தினையனைததே யாயினுஞ செயதநன றுண்டாற
பனையனைததா வுளளுவா சானறோர — பனையனைத
தெனறுஞ செயினு மிலஙகருவி நனனாட
நனறில நனறறியா மாடடு 344

பொறகலத தூடடிப புறநதரினு நாயபிற
ரெசசிற கிமையாது பாரததிருககு — மசசீர
பெருமை யுடைததாக கொளினுஙகீழ செயயுங
கருமஙகள வேறு படும 345

சககரச செலவம பெறினும விழுமியோ
ரெககாலுஞ சொலலா மிகுதிசசொ — லெககாலு
முநதிரிமேற காணி மிகுவதேற கீழதனனை
யிநதிரனா வெண்ணி விடும. 346

மைதீர் பசும்பொன்மேன் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன் காற்கேயா
மெய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும். 347

கடுக்கெனச் சொல்வற்றாங் கண்ணோட்ட மின்றா
மிடுக்கண் பிறர்மாட் டுவக்கு — மடுத்தடுத்து
வேக முடைத்தாம் விறன்மலை நன்னாட
வேகுமா மெள்ளுமாங் கீழ். 348

பழைய ரிவரென்று பன்னாட்பின் னிற்பி
னுழையினிய ராகுவர் சான்றோர் — விழையாதே
கள்ளுயிர்க்கு நெய்தற் கனைகடற் றண்சேர்ப்ப
வெள்ளுவர் கீழா யவர். 349

கொய்புற் கொடுத்துக் குறைத்தென்றுந் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லாச் சிறுகுண்டை — யையகே
ளெய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும். 350

(36) கயமை

ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப — மூத்தொறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தறார் புல்லறிவி னார் 351

செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை — வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக் கண்ணு நுணுக்கமொன் றில்லாதார்
தேர்கிற்கும் பெற்றி யரிது. 352

கணமலை நனனாட கண்ணின றொருவா
குணனேயுங கூறற கரிதாற — குணனழுங்கக
குறற முழைநினறு கூறுஞ சிறியவாகட
கெறறா லியனறதோ நா. 353

கோடேந தகலலகுற பெண்டிா,தம பெணணீாமை
சேடியா போலச செயறேறறாா — கூடிப
புதுபபெருககம போலததம பெண்ணீாமை காட்டி
மதிததிறபபா மறறை யவா. 354

தளிாமேலே நிறபினுந தட்டாமற செலலா
வுளிநீரா மாதோ கயவ — ரளிநீராாக
கெனனானுஞ செயயா ரெனைததானுஞ செய்பவே
யினனாஙகு செயவாாப பெறின 355

மலைநல முளளுங குறவன பயநத
விளைநில முளளு முழவன சிறநதொருவா
செய்நநன றுளளுவா சானறோா கயநதனனை
வைததை யுளளி விடும 356

ஒருநனறி செயதவாக கொனறி யெழுநத
பிழைநூறுஞ சானறோா பொறுபபா — கயவாக
கெழுநூறு நனறிசெய தொனறுதீ தாயி
னெழுநூறுந தீதாய விடும 357

ஈடடைப பருவதது மிறபிறநதாா செய்வன
மோட்டிடததுஞ செயயாா முழுமககள — கோட்டை
வயிரஞ செறிபபினும வாடகணணாய பனறி
செயிாவேழ மாகுத லினறு 358

இனறுது மிநநிலையே யாது மினிசசிறிது
நினறுது மெனறு நினைததிருந — தொனறி
யுரையின மகிழநதுதம முளளமவே றாகி
மரையிலையின மாயநதாா பலா 359

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்
ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும் — ஓரும்
நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
மறைப்பெருங்க லன்னா ருடைத்து. 360

7. பன்னெறியியல்

(37) பன்னெறி

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னாம் — விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம்
காண்டற் கரியதோர் காடு. 361

வழுக்கெனைத்து மில்லாத வாள்வாய்க் கிடந்து
இழுக்கினைத் தாம்பெறுவ ராயின் — இழுக்கெனைத்தும்
செய்குறாப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது. 362

எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
யட்டில் புகாதா ளரும்பிணி — யட்டதனை
யுண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பே யிம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை. 363

கடியெனக் கேட்டுங் கடியான் வெடிபட
வார்ப்பது கேட்டு மதுதெளியான் — போத்துமோ
ரிற்கொண் டினிதிரூஉ மேமுறுத லென்பவே
கற்கொண் டெறியுந் தவறு. 364

தலையே தவமுயன்று வாழ்த லொருவர்க்
கிடையே யினியார்கட் டங்கல் — கடையே
புணராதென் றெண்ணிப் பொருணசையாற் றம்மைப்
புணராரப் பின்சென்று நிலை. 365

கலலாக் கழிபபா தலையாயா நலலவை
துவவாக கழிபப ரிடைகள கடைக
ளினிதுண்ணே மாரப பெறேமயா மென்னு
முனிவினுற கணபா டிலா. 366

செநநெலலா லாய செழுமுளை மறறுமச
செநநெலலே யாகி விளைதலா — லநநெல
வயனிறையக காயககும வளவய லூா
மகனறிவு தநதை யறிவு 367

உடைபபெருஞ் செலவருஞ சான்றோருங கெட்டுப
புடைபபெணடிா மககளுங கீழும பெருகிக
கடைககா றலைககண்ண தாகிக குடைககாலபோற
கீழமேலாய நிறகு முலகு 368

இனியாா தங நெஞசதது நோயுரைபப வஙநோய
தணியாத வுளள முடையாா — மணிவரனறி
வீழு மருவி விறனமலை நனனாட
வாழகின வரைபாயத னனறு. 369

புதுபபுனலும பூஙகுழையாா நட்பு மிரணடுமே
விதுபபற நாடின்வே றலல — புதுபபுனலு
மாரி யறவே யறுமே யவரனபும
வாரி யறவே யறும. 370

(38) பொதுமகளிா

விளககொளியும வேசையா நட்பு மிரண்டுந
துளககற நாடின வேறலல — விளககொளியு
நெயயறற கண்ணே யறுமே யவரனபுங
கையறற கண்ணே யறும. 371

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையா ணம்மொடு
செங்கோடு பாய்துமே யென்றாண்மன் — செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிந்தாளே
காற்கானோய் காட்டிக் கலுழ்ந்து. 372

அங்கண் விசும்பி னமரர் தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் — றங்கைக்
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பர்தங் கையாற் றொழுது. 373

ஆணமி னெஞ்சத் தணிநீலக் கண்ணார்க்குக்
காணமி லாதார் கடுவனையர் — காணவே
செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையா
ரக்கார மன்னா ரவர்க்கு. 374

பாம்பிற் கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டு — மாங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வார்
விலங்கன்ன வெள்ளறி வினார். 375

பொத்தநூற் கல்லும் புணர்பிரியா வன்றிலும்போ
னித்தலு நம்மைப் பிரியல மென்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாயினா ணன்னெஞ்சே
நிற்றியோ போதியோ நீ. 376

ஆமாபோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோற் குப்புறூஉஞ் சில்லைக்க ணன்பினை
யேமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரா னகை. 377

ஏமாந்த போழ்தி னினியார்போன் றின்னாராய்த்
தாமார்ந்த போதே தகர்க்கோடா — மானோக்கிற்
றந்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரே
செந்நெறிச் சேர்து மென்பார். 378

ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத் — தேறி
யெமரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்குந்
தமரல்லர் தம்முடம்பி னார். 379

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுங் கருத்தெல்லாந் — தெள்ளி
யறிந்த விடத்து மறியாராம் பாவை
செறிந்த வுடம்பி னவர். 380

(39) கற்புடைமகளிர்

அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும் — விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா ணன்மைத் துணை. 381

குடநீரட் டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதுங்
கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினுங்
கடனீர்மை கையாறாக் கொள்ளு மடமொழி
மாதர் மனைமாட்சி யாள். 382

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு
மேலாறு மேலுறை சோரினு — மேலாய
வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மாண்கற்பி
னில்லா ளமர்ந்ததே யில். 383

கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா
ளுட்குடையா ளூரா ணியல்பினா — ளுட்கி
யிடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதரா ள் பெண். 384

எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னாணுதுமா — லெஞ்ஞான்று
மென்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ பொருணசையாற்
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார். 385

உள்ளத் துணர்வுடையா னோதிய நூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டான்க ணொண்பொருள் — டெள்ளிய
வாண்மகன் கையி லயில்வா ளனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம். 386

கருங்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப் பதக்கென்
றொருங்கொப்பக் கொண்டானா மூர் — றொருங்கொவ்வா
நன்னுதலார் தோய்ந்த வரைமார்ப னீராட
டென்னையுந் தோய வரும் 387

கொடியவை கூறாதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விட்டொதுங்கிச் சென்று — துடியி
னிடக்கண் ணனையமியா மூரற் கதனால்
வலக்கண் ணனையார்க் குரை. 388

சாய்ப்பறிக்க நீர்திகழுந் தண்வய லூரன்மீ
தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமற் — றீப்பறக்கத்
தாக்கி முலைபொருத தண்சாந் தணியகல
நோக்கி யிருந்தேனும் யான். 389

அரும்பவிழ் தாரினா னெம்மருளு மென்று
பெரும்பொய் யுரையாதி பாண — கரும்பின்
கடைக்கண் ணனையநா மூரற் கதனா
லிடைக்கண் ணனையார்க் குரை. 390

384 ஆம் பாட்டு “வளா நாண்” என்னும் பாடம்

மூன்றாவது

காமத்துப்பால்

(40) காமநுதலியல்

முயஙகாககாற பாயும பசலைமற றாடி
யுயஙகாககா லுபபினறுங காமம — வயஙகோத
விலலாத திரையலைககு நீளகழித தணசோபப
புலலாப புலபபதோ ராறு. 391

தமமமா காதலா தாரூ பூணியகலம
விமம முயஙகுந துணையிலலாக — கிமமெனப
பெய்ய வெழிலி முழஙகுந திசையெல்லா
நெய்த லறைநதனன நீாதது 392

கமமஞசெய மாககள கருவி யொடுககிய
மமமாகொண் மாலை மலராயநது பூகதொடுபபாள
கைமமாலை யிடடுக் கலுழநதா டுணையிலலாக
கிமமாலை யென்செய்வ தெனறு. 393

செலசுடா நோககிச சிதாரிககண கொண்டநீா
மெலவிர லூழதெறியா விமமிததன — மெலவிரலி
ளுள்வைதது நஙகுறற மெண்ணுஙகொ லநதோதன
றோளவைதத தணைமேற கிடந்து 394

கணகய லென்னுங கருததினற் காதலி
பினசென்ற தமம சிறுசிரல — பின்சென்று
மூககி யெழுநது மெறிகலலா வொண்புருவங
கோட்டிய விலவாக கறிநது 395

அரககாமப றுமவா யமமருஙகிற கன்னே
பாற்கான மாறறின கொலலோ — வரககாநத
பஞசிகொண டூட்டினும பையெனப பையெனவென
றஞசிபபின் வாங்கு மடி 396

ஓலைக கணக்க ரொலியடஙகு புனசெககா
மாலைப பொழுதின மணநதா பிரிவுளளி
மாலை பரிநதிட டழுதாள வனமுலைமேற
கோலஞசெய சாநதந திமிாநது 397

கடககருங காணததுக காளைபின் னளை
நடககவும வலலையோ வென்றி — சுடாததொடீஇ
பெறறா ளொருவன பெருங்குதிரை யநிலையே
கறறா னஃதூரு மாறு 398

முலைககண்ணு முதது முழுமெயயும புலலு
மிலைககணம யாது மறியேன — கலைககணம
வேஙகை வெரூஉ நெறிசெலிய போலுமென
பூமபாவை செய்த குறி 399

கணமூன றுடையானுங காககையும பையரவு
மெனனீனற யாயும பிழைததென — பொனனீனற
கோஙகரும பனன முலையாய் பொருளவயிற
பாஙகனா சென்ற நெறி. 400

நாலடியாா மூலம்

நிறைவேறியது

ஸ்ரீ:

குறிப்புரை

நாலடியார் என்னும் இந்நூல் கடைச்சங்கத்தாரால் தொகுக்கப்பட்ட நானூறு வெண்பாக்களாலாகிய ஒரு நூல் நூல்களை அச்சங்கத்தார் மேற்கணக்கென்றும் கீழ்க்கணக்கென்றும் இரு வகையாகப் பாகுபடுத்து, பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் மேற்கணக்கென்றும், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் கீழ்க்கணக்கென்றும் வழங்கினர் ஆகவே இந்நூல் கீழ்க்கணக்கினைப் பாற்படும் கீழ்க்கணக்காவது அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பற்றிக் குறைந்த அடிகளையுடைய ஒருவகைப் பாவால் வருவது

கடைச்சங்கம் ஸ்தாபித்தற்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் *"எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் † எண்ணாயிரவர்கள் வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட அவை பற்பலவாயின அவற்றைச் சோதித்துப் பார்க்கும்பொழுது

சமணமுனிவர்கள் வசித்த மலைகளெட்டாவன நீலகிரி, கிரௌஞ்சம், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், காஞ்சி, யானைமலை, ஏமகூடம், விந்தம் என்பன † எண்ணாயிரவரென்ற கூட்டத்தார், தில்லை மூவாயிரத்தாரென்பதுபோலக் கொள்க இது எண்ணால் வந்த பெயரன்று, மிகுதிபற்றி வந்தது

அவைகளில ஒரே விஷயத்தை ஒரே கருததால் விரிததுக காட்டு கின்ற பல பாடல்கள் காணபபட்டன ; அவற்றுள ஒரே விஷ யததினை ஒவவொரு கருததால தனிததனி கூறும நானூறு பாடல களைப பொறுககிச சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடிததது தாம" எனபது பதுமனா கடவுள் வாழ்தது உரையிற் கணடது இதனால இநநூல வரலாறறினை அறிக

பதுமனா எனபபெயரிய புலவரொருவா குறுநதொகையுள ஆறும பாடலைப பாடியவராகக காணப்படுகின்றா இபபதும னா அபபதுமனா தாமோ அனறி வேறானவரோ தெரிநதிலது இநநூல இளமபூரணா முதலாக எலலா உரையாசிரியாகளாலும எடுததுக காட்டும பிரமாண நூல்களுள ஒன்றாதலால், இதன தொனமையும சிறபபும நன்கறியற்பாலன இரண்டடி வெண பாககளாலாகிய ஆயிரதது முனனூறறு முபபஃது பாககளுககுக 'குறள' எனறு பெயா வழஙகபபெறுவதுபோல நாலடி வெணபாக களாலாகிய இநநூற்கு 'நாலடி' எனறு பெயா வழஙகப பெறுவ தாயிற்று 'நாலடி நாற்பது' எனறு வேறொரு நூலுண்மையின இதற்கு 'நாலடி நானூறு' எனறு வேறு பெயா கொடுதது வழங குவா திருககோவையாா, திருவுநதியாா எனபனவறறில 'ஆா' சிறபபினை யுணாததுவதுபோல ஈணடும 'ஆா' சிறபபினை யுணாத தும இநநூல செய்தாா ஜைனமதக கொள்கையுடையா ரெனபா நசசினாககினியா (சிந 1089 உரை).

இனிப பதுமனா கலவிததிறம

"ஞாலத துழிதரு நறபாட்டே கொணடடககி
நாலடி நானூ றெனபபெயரால — வாலிதின
ஈடடித தொகுததா னிசைசால பதுமனே
கூடடமைநத மூனறுபாற கொண்டு"

"நலலோா ரருளசெயத நாலடி நானூறறின
சொலலோா பொருளினைததுந தோன்றியதே — கல்வி
வருமபதநூல கொண்ட மதிவானறன் வாககா
லருமபத மிட்ட வழகு" என்ற பாடல்களாலறியபபடுமே

இனி நூலின் சிறப்பினை

"ஆலி னரசி னசோகி னணியிருளின்
மேலை மறையின் விரிந்தபொருள் -- நாலடியாம்
வெள்ளாண் வேதத்தி னின்னுரையைக் கண்டக்கால்
கொள்ளாரோ நல்லோர் குறித்து" என்றும்

"நாலும் வேதமாம் நானூறு நன்னூலாம்
நானூறுங் கற்றற்கு நற்றுணையாம்" என்றும்

"வெள்ளாண் மரபுக்கு வேதமெனச் சான்றோர்க்
ளெல்லாருங் கூடி யெடுத்துரைத்த — சொல்லாந்த
நாலடி நானூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே
சீலமுட னிற்கத் தெரிந்து" என்பதனாலறிக மற்றும்,

"எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா யிரமிருடி
பண்பொருந்தப் பாடியப்பா நானூறுந் — திண்பொருந்தி
நீரெதிர்கொண் டோடுதலால் நேரிசைப்பா வென்றதனைப்
பாரெதிர்கொண் டாப்பயனைப் பார்த்த"

"மன்னன் வழுதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றினிடை
யெண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவர் — நண்ணி
யெழுதியிடு மேட்டுக்கு ளேட்டெதிரி லேறும்
பழுதில்லா நாலடியைப் பார்'

என்னும் பாடல்களோடு வேறுபல பாடல்களையும் ஆதாரங்காட்டி இந் நானூறு பாக்களுமெழுதிய ஏடுகளைப் பாண்டியன் வையை யாற்று நீரில் விட்டபோது அவை நீர்க்கு எதிரோடிச் சென்றன வென்றும் மற்ற ஏழாயிரத்து அறுநூறு பாடல்களும் நீர்வழியே ஓடிக் கடலடைந்தனவென்றும் கூறுவர்.

கடவுள் வாழ்த்து உரை வான் - மேகத்தில், இடு - தோன்றுகின்ற, வில்லின் வரவு இந்திர தனுசு போலும் (திரு மேனி கொண்டு அவன்) வருதலை, (இந்திரவில் லென்னவாறு தோன்றுமென்று அது தோன்று முறைமையை நூல்கள் கூறு

வாதலின), அறியா - (ஞானத்தால்) அறிந்து, கால் - சீர்பாதங்கள், நிலம தோயா - பூமியிற பொருநதப பெறாத, கடவுளை - அநத இறைவனை, எம உள்ளது - எமது மனத்தில், முன்னியவை - கருதியன வெலலாம, முடிக என்று - இடையூறின்றி இனிது முடிவனவாக என்று, நிலம சென்னி உற - தரையில் தலைபடு மாறு, வாயமையால் - மெய்ம்மையாக, வணங்கி - தொழுது, யாம —, சோதும - இடைவிடாது நினைபபோம எனறவாறு.

அவன வரவறிநது, நாம நினைநதவை முடிகவெனறு, நிலத திறதோயாத பாதஙகளையுடைய அககடவுளை நிலததிறதோயவிதத நம தலையாலே வணஙகுவோம எனறவாறு

'வாழததியல் வகையே நாறபாககு முரிததே" எனறதனால வெணபா வானியனற இவ வாழதது, தனககும உலகிறகும பயனபட வாழததியது எனறுணாக (தொல பொருள நச 421)

சோதல - இடைவிடாது நினைததல (குறள 3 பரிமே)

பொது வியலபாகிய காணிலநதோயாமை எலலாத தேவாக குரம அமைநது கிடககத தனனோடு ஒபபாரு மிககாரு மிலலாத இறைவனை 'காணிலந தோயாக கடவுள்' எனறு வேணடாது கூறினா, அருகதேவனுககுப 'பூமேல நடநதான்' எனனும பெயரை உடகொணடெனக வான, ஆகுபெயரால மேகம

இனி, வான இடுவிலலின வரவு வாயமையால அறியா - மேகததிலுணடாகின்ற இநதிர தனுசின வரவு போனற பிறப பியலபை மெயயாக அறிநது, நிலம கால தோயாக கடவுளை உளளதது முனனியவை முடிக எனறு யாம நிலம சென்னியுற வணஙகிச சோதும - பூமியினமீது கால பொருநதாத கடவுளை மனதது எணணியவை முடிவதாக எனறு யாம் நிலததே தலை உற வணஙகி யடைவோம எனறு பொருள் கூறுவாரு முளா அது நசசினாககினியா கருததன்மை 'மற்றவன தேவனுகி வானிடு விலலிறதோனறி' எனனும சிநதாமணிச் (951) செயயுட்கு அவா உரைதத உரையால விளஙகும்

முதலாவது 'அறசகதுபபால்' எனபது அறததினது பகுதி யாம அறமாவது தானம, தருமம, விரதம பூசை என நால வகைபபடும , தவமும விரதமும துறநதாராற் செயயபபடும அறமாதலானும், தானமும பூசையும இலவாழவாராற செய்யப படும அறமாதலானும அவை துறவறம இலலறம என இரணடு பகுதியாககி அறததுபபால கூறபபடடது அவறறுள,

1 'துறவறமாவது' தவம மேறகொணடு ஞானததோடு ஒழுகுதல அது வினை மாசு தீாநது அநதக காணஙகள தூய வாதற பொருடடு விரதம முதலியன காததலாம அஃது ஏழு அதிகாரததாற கூறபபடும அவறறுள,

(1) 'செலவ நிலையாமை'யாவது இனபமனுபவிததற்குக காரண மாகிய பொருளினிலைத்தவிலலாமை இளமை முதலிய வறறின நிலையாமையைக கூறுது இதனையே முதலிற கூறியது, அறஞ செயதறகு முககியமாக வேணடுவது பொருளாகலின, அதன நிலையாமை உணாநதாலலலது அப பொருளைககொணடு விரைவில அறஞ செயய மனம ஒருபபடாதாகையால, இமமை, மறுமை, வீடுகளைததரும அறததை விரைநது செயதற பொருடடேயாம

1 அறுசுவை - திததிபபு, புளிபபு, காாபபு முதலியன

சிகை - குடுமி , உவமை யாகுபெயராயப பிசைந தெடுககும சோறறுக கவளததிறகாயிறறு அனறி, கழிககபபடட மயிா களிலே எஞசி நிறகுங குடுமியைக குறிககுஞ சிகை எனபது, ஈணடு உணடெஞசிய உணவை உணாததிறறெனறலுமாம; தண டாமல ஆணடிறுதியில எஞசி நிறகும குடியிறையை 'ஆடை டைசசிகை' என வழஙகியிருததலுங காணக (திருவாயமொழி ஈட்டுரை) ஓரிடததுத, தான சிறபபோடு வாழநத அவவிடததே என்றுமாம அறுசுவை யுணடியை மனைவி விருமபி யுணபிககவும முற்கவளம வெறுதது பிற்கவளம உணடு வாழநத பெரும பதமுடையாரும, பின வறியராயத தாம சிறபபோடு வாழ்நத அவவிடததே கூழுககு இரநது செலவதைக காணுதலினால, செலவம எனகினற ஒனறு நிலையுடையதாக மதிததலைககுந தனமையுடையதனறு

2 அகடு உற - நடுவு நிலைமையாக, சகடம் கால் போல - வண்டியினது சக்கரம்போல, வரும் - உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் வரும், (ஆதலால்), துகள் தீர் - குற்றம் அற்ற, பகடு நடந்த கூழ் - (நன்முயற்சியாகச் சொல்லப்பட்ட) உழவுத் தொழிலால் வந்த உணவை. தோன்றிய காலந்தொட்டு .. . ...உண்க

பகடு - ஏர் (புறம் 35) பகடு நடந்த கூழ் - ஏர்த்தொழிலான் வந்த உணவு இவ்வுணவைச் சிறப்பித்துக் கூறினார், 'சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலகம்' (குறள் 1031) என்பவாகலின். அகடு, நடுவு, வயிறுமாம்

3 யானை எருத்தம் - யானையின் பிடரி பொலிய - விளங்க, ஏனைவினை - மற்றைத் தீவினை, உலப்ப - (அச்செல்வத்தைக்) கெடுப்ப, வேறு ஆகி - முன்புள்ள நிலையில் நின்று மாறுபட்டு, மாற்றார் - பகைவர்

எருத்து - கழுத்தின் மேற்புறம், உலத்தல் - கெடுத்தல், ஏனைவினை யென்றதில் 'ஏனை' யென்பதனை அசை நிலையாக்கி, வினையுலப்ப - நல்வினைகெட என்று உரைப்பினும் அமையும். மனையாளையும் என்ற சிறப்புமை விகாரத்தாற் றொக்கது

4 கூற்று - எமதூதன், செறுத்து - கோபித்து, உடன் - விரைவில், ஒன்றின் ஒன்றின் - இயைந்தன இயைந்தனவாகிய தருமங்களை, வல்லே செய்க - விரைவிற் செய்க

'நின்றன நின்றன' என்பன துணிபு பற்றிய அடுக்கு (தொல் சொல் நச 411) 'வந்தது வந்தது' என்பன விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு 'வந்தது'—விரைவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது ஐவகைக் குற்றத்தால் வரும் இருவினைகளும் உள்ள வரையினும் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று அவ்வினைகளின் இருவகைப் பயன்களையும் நுகருமாதலால், அந்நாள் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது கூற்று - எமனுக்கு ஏவல் செய்யும் மடங்கல் (பரி 3-8)

5 உற பெற்றக்கால் - பொருந்தக் கிடைக்கப் பெற்றால், பின் ஆவது என்று - பிறாக்கீதல் பின்னொரு காலத்தாவ தென்று நினைத்து, பிடித்து இரா - உலோபத்தால் இறுகப்

பிடித்திராமல், முன்னே - சரீரமும பொருளும அழிவதற்கு முன்னே, கொடுததார - கொடுத்தவா, கோடு இல் நீ கூற்றம் - தன செய்கையிற் கோணுதலிலலாத கொடிய எமதூதன், தொடுத்து - பாசததாற் கட்டி, செலலும - கொணடு போகினற, ஆறு - வழியிலுள்ள, சுரம - பாலை நிலததை, உய போவா - தபபபபோவார

கூற்றிறகுக கொடுமையாவது, தன தலைவனுன எமன ஆணையைக கணணோட்டமினறிச செயதலாம.

6 இழைதத நாள - (உடலோடு கூடி வாழ்வதற்கு) வரையறுதத நாடகள், இகவா - கடகக மாட்டாவாம, கூற்றம - (ஆயுள் முடிவில் வரும்) எமதூதனை, பிழைதது ஒரீஇ - தபபி நீககி, குதித்து உயநதார - கடநதுபோய உயிா வாழநதிருநதவா தணணம - சாபபறை, தழீஇம தழீஇம படும - தழீஇம தழீஇம என முழஙகும், ஆறற - மிகவும, வழஙகுமின - அறததின பொருடடு இனறே கொடுஙகள

ஒருவி - ஒரீஇ என அளபெடுததது தழீஇம தழீஇம - ஒலிககுறிபபு. தண்ணம - பிணபபறை, தணணுமை - தணணம என விகாரபபட்ட தெனபது பதுமனா விருததி.

7 கூறறம - எமதூதன, தோறறம சால - தோறறுத லமைநத, ஞாயிறு - சூரியன, நாழியா - அளவு கருவியாகக கொணடு, வைகலும - நாளதோறும (அறஞ செயயாதார), பிறநதும பிறவாதாரில - பிறநதும பிறவாதவாகளில (வைததுு எணணபபடுவார), ஆறற - மிகவும

தோற்றம - விளககமும ஆம ஞாயிறறை நாழி எனறதற கேற்ப நாட்களைத தானியமெனறு கூறுமையால, இஃது ஏகதேச வுருவகம, நாழி - ஒரு முகததலளவுக கருவி, பிறவாதாரில - பிற வாதவரை ஒபப ஆவா எனறு ஐநதாம வேற்றுமை யொபபுப பொருள கோடலுமொனறு

8 செலவுழி - இனித தாம மறுமையிற் செலலுதற்குரிய கதியை, எல்லில - இரவில, கருமகொணமூ - கரியமேகம, மருங்கு அற - இருந்த இடமுநதெரியாமல்

செல்வா, தனமையிற படாககை வநத இடவழுவமைதி செல உழி - செல்லுழி, 'மெய்யீற றுடமபடுமெய்' என்பா நச. உடமபடு மெய்யலலாத மெய (நன உயிா 13 உரை)

9 ஒளி நிறுன - தனனிடததுப பிறாககுளள மதிபபை நிலைககச செய்யாமலும தன அரும கேளிா - பெறுதறகரிய சுறறததாா, கொனனே - வீணுக

ஒளியாவது ஒருவன 'தான உளளுய காலததது மிககுத தோனறுதலுடைடைமை' (குறள 971 உரை) புகழாவது இலலறத்தின வழுவா தாாககு இமமைபபயனுகி, இவவுலகினகண நிகழநது இறவா துநிறகுந கீாததி அஆ', அருளினகட குறிபபு, இது விடடிசைததுத தீாககியைய முதறகண் தனிககுறில நோ சையாக வநதது இழநதான - துணிவுபறறி எதிாகாலம இறநத காலமாக வநதது துனனியகேளிா, அருஙகேளிா என்க

10 வான - மேகஙகள, தோய - தவழுபபெறற, செறறும - வருததியும, வைதது ஈடடினா - பொருளை வைததுக குவிததவா, உயதது - பறபல மலாகளினினறுந தேனை எடுததுக கொண்டு வநது, ஈடடும - பினபு இழககினறதறகுச சோககும, கரி - சாடசியாகும

'வானதோய மலைநாட' எனவே, அமமழை தான ஓரிடததிலும நிலைததிராது காறறுச செலுததும வழிச செல்லுதலபோற செலவமும ஊழிஞல அலைககப பெறறு அது செலுததும வழிச செலலும எனறு தொனிததல காணக

(2) 'இளமை நிலையாமை'யாவது இளமைபபருவதது நிலையாமை யுணாததுவதாம இஙகே இளமை எனறது பதினறு வயது தொடஙகி முபபததிரண்டு வரையு முளளதாய விடயஙகளில மயஙகுதறகேறற யெளவனததை எனக செலவ மனுபவிததறகுரிய காலம இளமையாகலின இது செலவ நிலையாமையின பின வைககபபட்டது

11 குழவி இடததே - இனபநுகாதறகுரிய இளமைப பருவததிலேயே, புரைதீரா - குறறம நீங்காத, மன்று - நிலை பெறுத லில்லாத, இனனுஙகு - துனபததோடு

இனனுஙகு ஒரு சொனனீரமைதது பதினுறளவும கலை நிரமபாவாதலின குழவி என்று பெயா என்பது பதுமனா விருததி என்று, வினைபபொருணமை குறிதது வநதது எனருா நசசினாககினியா (தொல சொல 261) நரை எனபது ஈணடு முதுமைப பருவததை உணாததிற்று

12 நட்பு நாா - நடபினாலவைதத பாசம, நலலாரும அஃகினா - மகளிரும அனபு குறைநதாாகள், அறபு தளையும அவிழநதன - புததிரா முதலாயினோா உனபால வைதத அன பாகிய கட்டும தளாநது போயின, ஆழ்கலதது அனன கலி - கடலில மூழகா நிறகும மாககலததிலுளளாா கதறும பேரொலி போலும கூககுரால, உளகாணுய - இவை யனைததையும உன னுளளே ஆராயநது பாா ஊதியம - பயன

வாழதலின - இன ஐநதனுருபு எதுப பொருட்டு 'ஆழகலத தனன கலுழ' எனறும பாடம கலுழ - துனபம

13 சோாநத - தமமை யறியாமல சரீரததிருநது வடி கினற, நடையினராய - சலமலஙகளை யுடையாராய, பண்டம - இச சரீரமாகிய பொருள, பழிகாறும - பிறராற பழிககபபடு மளவும, இல செறிநது - இலவாழககையிற பொருநதி, படரும கணணினாககு - ஒழுகும கருததுடையாாககு, எமநெறி - தமககு அரணுகிய தவநெறியில, படரும ஆறு - துறநது செலலும வகை, இலலை எனபதாம

நடை - சலமலஙகள எனபது ஓா பழையவுரை, அவறறுககு, இயககம எனறும பெயா வழஙகுதல ஒபபிடததககது "இயககம இரணடு" எனருா ஆசாரக கோவையிலும (7) தளாநத நடை யினராய எனனவுமாம பழிகாறும - செயபபாட்டு வினைப பொருளில வநத செயவினை, ஏ - தேறறம

14 மமமா கொள - காம மயககஙகொணட அயமனை - தாய, அணஙகு ஆகும - காம நோயுணடாககுகினற தெய்வப பெணணுய இருபபளகாண

இப பாடல, கையில ஊன்றுகோற் கொணடு நடககினற கூனற கிழவி ஒருததியைக காட்டி, 'இவள இபபோது பிடித

திருக்கிற கோல் இவள் தாயின் கையிலிருந்த காலத்து இவள் எல்லாரையும் காமநெறியால் உயிர் வாட்டும் தெய்வப் பெண்ணாயிருந்திருப்பள்' என்று கூறியதாக அமைந்துள்ளது அன்றியும், 'இவள் தாயின்கோல் இவள் கைக்கோலாகுங் காலத்து, இவள் தாழா, தளரா, தலை நடுங்கா, தண்டூன்றா, வீழா இறக்கும், இவள் மாட்டும் காழிலா மம்மர்கொள் மாந்தர்க்கு அணங்காகும்' என்று முதிய ஒரு கிழவி பகல் நின்ற அவளது அழகிய மகளை நோக்கிக் கூறியதாக உரைத்தலும் ஒன்று. காழ் - வயிரம், தண்டு - மனவுறுதி, மம்மர் - மயக்கம்

15 அது ஆனால் - அவ்வாறு தாயை நாடிச் சென்றால், உலகு - மக்கள், தாய்கொண்டு - தாயையே தேடிக்கொண்டு, ஏகும் - செல்லும், அளித்து - எளிமையை யுடையது நாடிச் சென்றாள் - தேடிச் சென்றனள், (இறந்தாளென்றபடி)

காலவசத்தால் இறந்துபோன ஒருத்தியைத் தனக்குத் தாய் நாடிச் சென்றவளாகக் குறித்தலின் தற்குறிப்பேற்ற வணி

16 வெறி அயர் - தெய்வ மேறியாடலை விரும்பிச் செய்கிற, வெம்களத்து - கொடிய களத்து வேல் மகன் - வேலையேந்திய பூசாரியினது, பாணி - கையிலுள்ள, முறி ஆர் - தளிர் நிறைந்த, நறும் கண்ணி - மணங்கமழும் மாலை, தயங்க - அசைந்து தோன்ற, மறி - (வெட்டுமாறு கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்ட) ஆட்டுக் குட்டியானது குளகு - இலையுணவு, மன்னு மகிழ்ச்சி - நிலையாத இளமையால் வருங்களிப்பு

வெறியாடலாவது - குறிஞ்சி நிலத்து மாக்கள் தம் நிலத்துத் தெய்வமாகிய முருகனை வழிபாடு செய்ய, ஒரு பூசைக்களத்தை நிருமித்து, கடம்பு முதலிய முருகனுக்குரிய பூக்களைத் தொடுத்த கண்ணி சூடி, செந்தினையை வாரியிறைத்து, யாட்டுக் குட்டியை வெட்டிப் பலியிட்டு, ஆவேசங்கொண்டு ஆடுவதாம் முருகன் கோயிற் பூசாரி ஆடுவதே சிறப்புடையது அவன் முருகனது வேலைத் தாங்கி ஆடுவான் 'செவ்வேள் வேலைத் தான் ஏந்தி நிற்றலின் வேலன் என்றார்' என்பர் நச (தொல் பொருள் சூ 60) களத்திற்கு வெம்மை கூறியது உயிர்க்கொலை கூறலின். ஷை ஷை. குளகு - இலையுணவும் விலங்கின் உணவு.

17. வீழ்ந்தற்று - கழிந்தாற் போலும் நிலையற்றது; வேல் கண்ணள் என்று - வேலொத்த கண்ணினை யுடையளென்று கருதி, நனி பெரிதும் - மிகவும் அதிகமாக, வெஃகன்மின் - விரும்பாதொழியும், கோல் கண்ணள் ஆகும் - ஊன்றுகோல் ஆகிய கண்ணையுடையளாவள்.

18 பருவம் எனைத்து உள - வயது எத்தனை ஆகியுள்ளன? பல்லின்பால் ஏனை - பல்லின் பகுதி எத்தன்மைய? இரு சிகையும் உண்டோ என்று - ஒரு கவளமே யன்றி இரு கவளமும் உண்டோ என்று, வரிசையால் - முறைமையாக, உள் நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால் - உள்ளத்தின்கண் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுதலால், யாக்கை கோள் - உடலைப் பற்றிய விசாரத்தை, அறிவுடையார் எண்ணார்

எனைத்து - எத்தனை என்பதன் மரூஉ, எனையவென்றபாலது ஏனை என நீட்டல் விகாரமுந் தொகுத்தல் விகாரமும் பெற்று வந்தது இருசிகை - இருபோதுணவு என்றும், மெல்லுணவும் வல்லுணவுமாகிய வுணவுகளென்றும், இரண்டு கவளமாயினு மென்றும் கூறலுமாம்

19 முற்றி இருந்த கனி ஒழிய - முதிர்ந்துள்ள பழங்கள் மாத்திரமேயல்லாமல், தீவளியால் - கடுங்காற்றினால், நல்ல காய் உதிர்தலும் உண்டு, (ஆதலால்), 'யாம் இளையம் - நாம் இப்பொழுது இளமைப் பருவமுடையோம், நல்வினை - அறத்தை, மற்று அறிவாம் - பின்னர் ஆராய்ந்து செய்வோம், என்னாது - எனக்கருதாது, கைத்து உண்டாம் போழ்தே - பொருள் கிடைத்த காலத்திலேயே, கரவாது - ஒளிக்காமல் அறம் செய்ம்மின்

அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாம் என அக்காலத்து வினைமாற்றுதலான் மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது (சேனா. 262)

20 தோள்கோப்பு - செல்லும் வழிக்கு ஆற்றுணவாகிய அறத்தை, காலத்தால் - இளமைப் பருவத்திலேயே, கொண்டு உய்ம்மின் - தேடிக்கொண்டு பிழையுங்கள், பீள் பிதுக்கி - முற்றாத கருவினின்றும் வெளிப்படுத்தி, கள்ளம் கடைப்பிடித்தல் - வஞ்சத்தை மறவாதொழுகுதல்

தோட்கோபபு - தோளிற்கோககபபடுவது எனவே வழி நடபபாாககு வேணடிய கடடமுது மூட்டையை யுணாததிய ஏழாம வேற்றுமைத தொகைப புறததுப பிறநத அனமொழித தொகைப பெயா, தோட்பதன எனறும வழஙகும (அகம 79). இஃது உவமையாகுபெயராய மறுமை வழிககு உணவுபோலவ தாகிய அறததை யுணாததிற்று காலததால எனபதனகண ஆலுருபு இடபபொருள தநது நிறறலின வேறறுமை மயககம். சுமநததாயும அறியாவகை, கருவைப பிதுககிப பிளளையைக கோடலாகிய அசசெயகை களளம எனபபடடது

(3) 'யாககை நிலையாமை'யாவது உடலினிலையறற தனமையை உணாத்துவது புறதததாகிய செலவ நிலையாமையை யும அகதததாகிய இளமை நிலையாமையையும முறையே கூறி, அவ விரணடையும பெறறு அனுபவிததறகுரிய யாககை நிலையாமையைக கூறுகினறுராதலின இஃது அவவிளமை நிலையாமையின பின வைககபபடடது. யாககை (எலுமபு, மூளை, தசை, தோல, இரததம, இரசம, சுவேதநீா என்னும ஏழு தாதுககளால) கடடபபடடது

21 மலைமிசையே தோனறும பூரணசநதிரன போல, யானையின தலைமீதிருநது தமமேற கவியககொண்ட வெண கொறறக குடையையுடைய அரசாகளும, இப பூமியினகண துஞசினாா எனறு - இறநதனா எனபதாகப பலருமறிய எடுத துரைதது இகழபபடடாாகளே யனறி, எஞசினாா - இறவாது தபபி யிருநதவா, இநத உலகததில ஒருவருமிலலை

22 அலகு ஆ - ஒரளவாக, வயஙகு - விளஙகுகினற, மணடிலம - சூரியனானவன, வீழநாளபடாது - அது தோனறுாத நாளும உளவாகாமல், நிலவாா - நிலைதது வாழமாட்டாா, உலவா முன - கழிந்து ஒழிவதன முன், ஒபபுரவு - செயயவேணடிய தருமததை, ஆறறுமின - செயயுஙகள்

வயஙகொளி மணடிலம - சூரிய மணடிலம (அகம 11) "மணடிலம" எனறும, "வயககுறு மணடிலம", "மையறு மண டிலம", "உருபபவிா மண்டிலம", "உருகெழு மணடிலம", "அலஙகுகதிா மணடிலம" எனறும வழஙகுவா

23 'சபையின் கண்ணே முதற்பகலில் கலியாண வாத்தியமாக முழங்கினவைகளே அந்த தினத்திற்றானே அந்த மணப்பந்தலிலேயே அந்த மணக்கோலங் கொண்டவாகவே பிற்பகலில் பிணத்தின் பொருட்டுக் கொட்டப்படும் பறையாகி முழங்குதலுமாம்', என்று - எனக்கருதி, உய்ந்து போம் ஆறே - நற்கதி பெற்றுக் கடைத்தேறுதற்குக் காரணமாகிய துறவற நெறியையே, மாணடார் மனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடையாரது நெஞ்சம், வலிக்கும் - உறுதியெனத் துணியா நிற்கும்

24 பறை அடிப்போர் செத்த வீட்டிற்குப் போய், பிணப்பறையை ஒரு முறை முதலில் கொட்டுவார்கள் சிறிது நேரம் பறைகொட்டார் இருந்து, இரண்டாம் முறை கொட்டுவார்கள் மூன்றாம் முறை கொட்டத் தொடங்கின பொழுது, சாவார் - இனி இறக்க நின்றவர், செத்தாரைச் சோடித் துணியால் மூடி, நெருப்பையுங் கைக்கொண்டு, சுமந்து செல்லா நிற்பார், இவ்வுலக இயற்கை நன்றாயிருக்கின்றதே

நன்றே, ஏ - எதிர் மறை, தீது என்னுங் குறிப்புணர்த்தும் (தொல் சொல் நச 284) காண, கட்டுரைச் சுவைபட நின்ற இடைச் சொல், இதனை அசை என்பாரும் ஆராய்ந்துபார் ரென்பாருமுளர் "செத்தாரை" என்பது "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ" (புறம் 278) என்றாற்போல நின்றது

25 உறவின் முறையார் கூட்டமாக நின்று, கலலென்னு மொலி யுண்டாமாறு வாய்விட் டழாநிற்பப் பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு, சுடுகாட்டிற் செலுத்துவாரை நேரிற்கண்டிருந்தும், மணம் கொண்டு - கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, இவ்வுலகத்தில் யாக்கை நிலைபெற்றிருத்தலும் அதனால் இன்பம் நுகர்தலும் நிச்சயமெனக் கருதும் புல்லறிவாளருக்குத் தொண் தொண் தொடு என்று ஒலிக்கின்ற சாக்காட்டுப் பறை யாக்கை நிலையாமையை அறிவிக்கும்

தொண் தொண் தொடு என்பன ஒலிக்குறிப்பு

26 தோலாற செய்த பைபோலும் உடம்பினின்றும், செய்யக்கடவனவாகிய வினைகளை முற்றுப்பெறச் செய்து, பயனை

நுகாவிக்கும உயிராகிய கூத்தாடி, வெளிப்பட்டுச சென்று விட்டால, அவன வாழ்ந்திருந்த நடன சாலையாகிய உடலை நாரிஞுறகட்டி இழுத்தாலென்ன? நன்றாக ஆடையாபரணங்களை ஆராய்ந்தணிந்து குழிகளில் புதைதது வைததாலென்ன? அவவாறன்றிக கண்டகண்ட இடங்களில எறிந்து விட்டாற்று ணென்ன? கண்ட பலரும பழிததாற்றுனென்ன?

கூததாட வேண்டிய பலவகையாகிய வேடங்களை மேற கொணடுவந்து நாடகமாடி அந்நாடக முடிந்த பிறகு தாம மேற் கொணடிருநத வேடத்தை ஒழிததுச செலலுங கூததரைபபோல வினைபபயனை அனுபவிப்பது காரணமாக இருவினைககு ஈடாகிய பலவகைபபட்ட உடலகளைத் தாங்கி அந்த அனுபவம நீங்கிய வுடன தான மேறகொணட உடலைவிட்டுச செலலுகினற உயிர இஙகுக கூததனென்று உவமிககபபட்டமை காணக பாரதத உழி என்பது பாரததுழி என்று தொகுததல விகாரம பெறறது பிணததை ஈததல, அடககல, பெயதல் முதலியன சிற்சில சமயததாரின் ஆசாரம மணிமேகலை, சககரவாளககோட்ட முரைத்த காதையைப பாரக்க

27 மழைநீரில தோனறி யழிகினற குமிழியைபபோல பலமுறையும உணடாகி அழியும தனமையுடையது இவவுடம பெனறு நினைதது, பிறவியாலுணடாகும மயககததினை, யாம தீரபபோம, எனறு உணரும கலககமிலலாத நலலறிவை யுடையாரை இபபெரிய வுலகததில, ஓபபவா யாவருளா?

28 உடமபானது மலைமேல அசைநதுகொண டிருககிற மேகததைப போலக காணபபட்டு, தோனறிய அப்பொழுதே, நிலைபெறுதலினறி நீங்கிவிடும, ஆதலால, உடமபை நலவினை காரணமாக உறுதிபபாடுளளதாக அடைநதவாகள தாம அடைந் துளள உடமபினுல பெறுதறகுரிய பயனுகிய அறததைச செயது கொள்ளக கடவா

உறுதிபபாடாவது தேகத்தை நோயினமை முதலிய குறைக ளினறிப பெறறிருததல் அதனை எயதல அரிதெனபாா யாக கையை யாபபுடைததாப பெறறவரெனறுா யாககையால் பயனு வது, அறம செயதல மறறு - வினைமாற்றுப பொருளில வந்தது

29. இப்பொழுதுதான் நினறனன், இப்பொழுதுதான உட்கார்ந்து இருந்தனன, இப்பொழுதுதான் படுத்திருந்தனன, ஆனால், தன் சுற்றத்தார் அலறியழும்படி இதோ இறந்தனன், எனப்படுதலால், புல்லினது நுனியின் கண்ணுள்ள நீர்த்துளியைப்போல, இவ் யாக்கை நிலையாமையையுடையதென்று கருதி, இப்பொழுதே அறவினை செய்க

நிலையாமை என்ற விடத்து யாக்கை எனுஞ்சொல அதிகாரத்தால வருவிக்கப்பட்டது இனி இனி என்னும இரணடிடைச சொலலும ஒரு தன்மைப்பட்டு இனனினி எனறாயிற்று இனி, இப்பொழுது.

30 மனிதாகள், வரலாமாவென்று ஒருவரையுங் கேளாமலே வந்து, ஒரு குடும்பத்தில பலவகைப்பட்ட முறைமையுடையவராயப பிறந்து, மரத்திலுள்ள தம கூடுகளை தமமின நீங்க யாதும சொலலாதே நெடுந்தூரத்தில நீங்கும பறவைகளைப்போல, தம முடலகளை உறவினரிடத்து ஒழிய நீக்கிவிட்டு, ஒருவரோடும சொலலாமலே இறந்து போவார

(4) 'அறன்வலி யுறுத்தல்' ஆவது அறத்தினை வலியுறுத்த லெனறுவது அறத்தின் வலியை யுறுத்த லெனறுவது விரியும அறமாவது எலலா உயிர்களுக்கும இதமானவன செய்தலும சொல்லுதலுமாம, இயம நியமாதிகளும தானதருமங்களும செபத்தியானங்களும பாவனைகளும ஒதலோதுவித்தல முதலானவைகளைப பண்ணுதலும, சாந்தியுடைமையும், நித்தியா நித்தியங்கள் அறிதலுமாம , இதனை வலியுறுத்தலாவது இத தன்மைப்பட்ட அறம சுவர்க்கத்தையும மோக்ஷத்தையும தரும எனறு உலகத்தார்க கறிவித்தல

31 முற்பிறப்பினகண செய்த தவங்காரணமாகப பினபு தவத்தைச செய்யாதவா ஓர இலலத்தின மேனிலை முதலியவறறைத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்து, இவ வீட்டிலுள்ளவரே எமமைக காப்பாரெனறு கூறி, அதனுள்ளே இரத்தல கருதி நுழையத் தலைப்படவே, வாயில காப்போரால் றடைசெய்யப்பட்டுத் தாம உள்ளே நுழையப பெறாது, தலைவாயிலைப பிடித்துக்கொண்டு மிகவும துனபுறறு நிற்பா

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை; யஃதிலார் மேற் கொள்வது" என்றபடி. பிறபிறப்பில் தவஞ் செய்வதும் முற்பிறப் பில் தவஞ் செய்திலாருக்கு முடியா தென்பர், மேலைத்தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார் என்றார் அகத்தாரே வாழ்வார் என்ற பாடத் திற்கு 'இவ் வீட்டிலுள்ளவர்களே உயிர் வாழ்கின்றவராவர்' என்றும், 'அகத்து வாழ்வார் ஆரே!' எனக் கண்ணழித்து 'இவ்வகத்து வாழ்வார் எவரோ? என்ன நலவினை செய்தார் களோ?' என்று கூறலும் ஒன்று

32 உறுதிப் பொருளான அறச் செல்வத்தை விரும் பினதனால் நாம் உய்யக் கடவோம், அறத்தை மறந்ததனால் நாம் உய்யாது போவோம் என்று நினையாத இழிதகவுடைய மனமே! ஒழியாது ஒரு வழிப்பட்டு நின்று தருமத்தைச் செய்து வாழப்புகுவை என்றாலும், நினது வாழ்நாள்கள் முன்னமே பெரும்பாலும் கழிந்தன, செய்வது உரை இனி நீ யாது செய் குவை? அதனைச் சொல்லுவாய்

33 அறிவில்லான், முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயனாகிய துன்பம் வந்து நோந்தபோது வெவ்விதாகப் பெருமூச் செறிந்து மனம் வருந்துவான், அத்துன்பத்தினை ஆராய்ந்து, முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாலாயதென்று அறியவல்லாரே பிறவித் துன்பத்தினது எல்லையைக் கடந்து நீங்குவார்

34 பெறல் அரும் யாக்கையை - பெறுதற்கரிய மக்க ளுடம்பை ஆற்றவே கொள்க - மிகுதியாகச் செய்து கொள் வீராக கரும்பு ஊர்ந்த சாறுபோல் - கரும்பினை ஆலையின்கண் இட்டு ஆட்டி எடுத்த சாறு உதவுதல் போல, பின் சாலவும் உதவி, மறுமைக்குரிய அறப்பயனை மிகவும் தந்து

ஊர்தல் - அட்டாதல், 'ஊரும் உள சிறிதாயிற் பகை' (நான்மணி 101)

35 கட்டி - வெல்லக்கட்டி, சிறுகாலை - முற்பட்ட காலத்து, பரிவது இலர் - வருந்துதலிலர்

36 கூற்றுவன் வருதல் இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது பின்றையே நின்றது எனவெண்ணி,

தீயவை ஒருவுமின் - பாவச் செயல்களினின்றும் நீங்குங்கள், ஒல்லும் வகையால் - இயன்ற அளவினால், மாணடா அறம் - அறிவால் மாட்சிமைப் படடா விதித்த அறத்தை

37 எத்துணையும் ஆற்ற பல ஆனால் - எவ்வளவும் மிகப் பல வுளவாதலினால், தொகக உடம்பிறகே - எழுவகைத் தாதுக்களாற் செயயப்பட்ட சரீரம் ஒன்றினுக்கே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - செயயத்தக்க நன்மைகளைச் செயதுகொண்டு காலங்கழியாது, உமபா கிடநது உண்ண - மேலுலகத்தில் நிலைபெற்று நிரதிசய வினபத்தினை நுகாதறபொருட்டு, பண்ணபபடும் - தவங்கள் செயயத்தகும்

38 உறககும் துணையது - மிகக் கொஞ்ச அளவாச இருபபது, ஈணடி - வளாந்து, இறபப - மற்றை மரங்களைக் காட டிலும் மிகுதியாக, நிழல பயநதாஙகு - நிழலைக் கொடுத்தாற போல, தான சிறிதாயினும் - (அறத்தின பொருட்டுக் கொடுக கப்படும் பொருள்) தான அளவிற சிறிதாயிருபபினும், வான சிறிது ஆ போாதுவிடும் - பெரிய ஆகாயமுந தன்னளவிற சிறிதெனனுமபடி மூடிவிடும்

உறங்கும் - உறககும் என்று வலித்தது, செய்யுள் விகாரம் எனபாரு முளா ஆஙகு, உவமை இடைச்சொல

39 வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல - நாள கழிநது போவதனை, தம வாழநாள மேல - தமமுடைய ஆயுள நாளிலே வைகுதல வைதது - கழிவதாக வைத்து, வைகலை உணராதா - அந்த நாடகளைக் கணககிடடறியுந திறமிலலாதவா, வைகலும் - ஒருநாள கழியவும், வைகல வரககணடும் - ஒருநாள வருவதைப பாாததிருநதும, அஃ- உணராா - அநத விஷயத்தை யறியாத வராய, வைகலும் - தினந்தோறும், வைகலை - (தம செயலும அறிவும கெடடு விழுமபடி வருகின்ற) தினத்தை, வைகும் என்று - தமககுப பொழுது போககுதறகுத் தகுதியாக இருககு மென்று, இனபுறுவா - மகிழச்சி யடைவாாகள

இபபாடலை ஏநதல வணணத்திறகு உதாரணம காட்டி, 'சீாமுழுதும வருதலின வழிமோனைப பாற்படும்' எனறாா நச

(தொல் செய்யுள் 93. 231) இது 'சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி' என்பார் பரிமே. (குறள் 200)

40 ஈனம் - இழிதொழில், இ உடம்பு உறுதிசோந்து நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - இவ்வுடல் வலியுடைத்தாகி (முன்னமே விதித்துள்ள காலவரையறையைக் கடந்து) நெடுங்காலம் நிலைபெற்று நிற்குமாகில், மானம் அரும் கலம் நீக்கி இரவு என்னும் ஈன இளிவினால் வாழ்வேன் - மானமாகிய பெறுதற்கரிய ஆபரணத்தை விடுத்து, இரத்தலென்று சொல்லப்படும் இகழ்ச்சி யுண்டாகக்கின்ற இழி தொழிலால் உயிர் வாழ்வேன், மன் - அது மாட்டுகிலேன்

(5) 'தூயதன்மை'யாவது குடரும், புழுக்களும், கெட்ட நாற்றங்களும் தோன்றாமல் மூடியிருந்த தோலின் புறத்தைக் கண்டு நல்ல தென்றும் பரிசுத்தமுடைய தென்றும் மயங்குகிறவர்களுக்கு அதன் தூயது அல்லாமையை அறியக்கூறும் அதிகாரம்.

41. யாக்கைக்கு ஈ சிறகு அன்னது ஓர் தோல் அறினும் - உடம்பினகண் ஈயின் சிறகினை ஒத்ததாகிய ஒரு சிறிய தோல் அற்றுப்போனாலும், (அந்த இடத்திலுண்டாகிய புண்ணைக் குத்தித் தின்ன வருகின்ற) காக்கை கடிவது ஓர் கோல் வேண்டும் - காக்கையை ஓட்டுவதற்காகிய ஒரு கொம்பு வேண்டப்படும், இப்படிப்பட்ட நொய்யது - தாழ்ந்த தன்மையுடைய, ஓர் புக்கிலை - உடம்பாகிய ஒரு வீட்டினை, (மாதர்களை என்றபடி) மாதேஷ் மடம் நல்லாய் என்று - மாந்தளிர் போன்ற, நல்ல நிறத்தையும் இளமையுமுடைய நல்ல மாதே என்று, அரற்றும் - இரங்குகின்ற, சான்றவர் - அறிவாலமைந்தவர், நோக்கார் கொல

புக்கில் - தனக்குரியதென்று சொந்தமில்லாத வீடு, சான்றவர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு துச்சிலென்றும் பாடம் கெழு, கேழென்றாயிற்று கெழு - நிறம் (தொல் சொல் 301)

42 மீபோர்வை - மேலே போர்த்த போர்வைகளால், மாட்சித்து - பெருமையை யுடையது, ஆகில் - ஆதலால், பொய் மறையா - அசுத்தத்தை மறைத்து, காமம் புகலாது - காமம் அனுபவிப்பதை விரும்பாமல், அதனை - அவ்வுடம்பை, பைமறியா

பார்க்கப்படும் - பையை உடப்பக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகும்படி மறித்து நோக்கல்வேண்டும்.

துளைபல என்பதனால், மயிர்த்துவாரங்களு மிடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிரங்குத் துளைகளும் மேக முதலியவற்றாலுண் டாகும் புண்ணின் துளைகளுங் கொள்க "பைமறியா நோக்கப் படுந்தாக்குந் தகைமைத்தே" என்று, இதனையே காட்டினா ர்களவியலுரையாசிரியரும் மற்று - அசைநிலை

43. உண்டி வினையுள் உறைக்கும் என - உண்ணுந் தொழி லாலே சரீரத்துள்ள துர்நாற்றம் அதிகப்படுமென்று, கைவிட்ட மயல - வெறுத்தொழித்த உடம்பாகிய செத்தைக்கு, தக்கோலம் தின்று - வாலமிளகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் தின் பதனால், ஒழியுமே - உள்ளே நிறைந்த கெட்டநாற்றம் நீங் குமோ? ஒரு பொழுதும் நீங்காது

தக்கோலம் என நின்ற ஒரு மொழி தனக்கு இனமான தீம்பூ, இலவங்கம், கற்பூரம், சாதி முதலானவற்றையும் உட் கொண்டு நின்றது "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து" என்பதனை நோக்குக மயல - புல என்பது பதுமனார் விருத்தி பூவைச் சூடுதலால் தலைமயிர் மணக் கிறதும் இல்லாவிட்டால் சிக்குநாற்றம் நாறுகிறதும் வெளிப் படை, "முருகு புத்தப் புதுமலர்ப்பொற் புறமுடிக்கிற கமழுமே, கருகு கற்றைக் குழலொ ழிக்கிற பழைய சிக்குக் கமழுமே" என்றார் 'மோகவதைப்பரணி'யிலும் ஏ - எதிர்மறை

44 உள் நீர் களைந்தக்கால் - உள்ளே யிருக்கின்ற நீரை நீக்கினால், நுங்கு சூன்றிட்ட அன்ன - நுங்கு தோண்டப்பட்ட பனங்காயின் குழிகளை யொத்திருக்கின்ற, கண்ணீர்மை - கண்களி னுடைய தன்மையை, பொருகயல் - போர்செய்கின்ற இரண்டு கயல் மீன்களென்று கண் இல் புல மாக்கள் கவற்ற - அறிவில்லாத பேதைகளாயினவர் என் மனத்தின்கட் காமக் கவலையை யுண்டாக்குதலால், விடுவேனோ - அதற்குடன்பட்டு நான் கைக்கொண்ட துறவைவிட்டு நீங்குவேனோ?

45 புறங்காட்டு - ஊர்க்குப் புறம்பேயுள்ள சுடுகாட்டில், உதிர்ந்து உக்க பல் எனப் கண்டு ஒழுகுவேன் - சிந்திக்கிடக்

கின்ற பற்களாகிய எலும்புகளைப் பார்த்து ஒழுகு மியல்புடைய நான், முறுவல் - அந்தப் பற்களை, கவற்ற விடுவேனோ - மனத்திற் கவலையுண்டாகக், (மயங்கித் திறவை) விடுவேனோ ?

"பல்லையென்று மென்பெறுந் பவளமுட் பொதிந்தகூர், முல்லையெனப் முறுவலெனப் முத்தமெனப் பித்தரே" என்றார் மோகவதைப் பரணியிலும் மாக்கள் ஐயறிவேயுடைய மனிதர்

46 கொழுவும் - மூளையும், தடியும் - தசையும், வழும்பும் - நிணமும், ஈர் கோதையாள் - குளிர்ந்த மாலையையுடையாள், எ திறத்தாள் - எப்பகுதியின் பாற்படுவள்

நீ இங்கொரு மாதினைக்காட்டி இவள் குளிர்ந்த மாலையை யுடைய அழகு வாய்ந்தவளென்றனை, ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத் தில் குடருங் மூளையும் இரத்தமும் எலும்புகளும் பின்னிய நரம்பு களும் தோலும் இவற்றிடையிடையே வைத்துள்ள தசைக்கட்டி களும் நிணமுமாகும் இவற்றுள் உன்னுறகாட்டிய இவள் எப் பகுதியிலகப்பட்டவள் ? சொல்லிக்காண, எனபதாம

"குடாவழும்பு தொடாநரம்பு குருதியென்பு குழுவுமங், கடலவழுங்கு மமிர்தமிந்த மகளிரென்ப கவிகளே" எனப

47 உவாத்தக்க - வெறுக்கத்தக்க, கோதி - உள்ளே யுலாவு கின்ற வாயுவினால் சிதறப்பட்டு, குழம்பு - மலக்குழம்பை அலையச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்ற, கும்பத்தை - குடமாகிய உடம்பினை, கருமதோலால் - பெரிய தோலினாலே, கண விளக கப்பட்டு - கண்மயக்கங்கொண்டு, பெய்வளாய - அணிந்திருக்கிற வளைகளையுடையவளே !

பல உறுப்புகளிருந்தும தோளைக் குறித்தது அததோளின மேற கிடந்துறங்கு மின்பத்தை நோக்கி எனக :" "தாமவீழ்வார மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல, தாமரைக் கண்ணா னுலகு" என்றார் குறளினும் கையைக் குறித்தது அணைத்துமகிழு மின்பத்தை நோக்கி எனக கருமை - பெருமை, கண்விளக்கப் படுதல - தோன்றியுந் தோன்றாமையுமாகி மயங்கல

48 பண்டம் அறியா - உடம்பாகிய பொருளினது தன மையை உள்ளவாறு உணராமல், அச்சு இறற உழி - அச்சாகிய

உயிர் நீங்கியவிடத்து, மணடி - நெருங்கி, போத்திட்டுக்குத்தல் கண்டிலாகொல - மறித்து மறித்துக் குத்துதலைக் கண்டாரில்லையோ எனக்கூட்டுக முடைசாகாடு - தீ நாற்றத்தையுடைய வண்டியாகிய உடம்பு. 'குத்தும முடைச்சாகாடு' என்றும் பாடம.

49 (சுடுகாட்டில்) கழிந்தார் இடுதலை - இறந்தவருடைய சிந்திக்கிடக்கின்ற தலைகள், உடக - திடுக்கிட, ஒழிந்தாரை - இறவாது நின்ற மறறையோரை (நோக்கி), போற்றி - மனத்தை புலனகளிற் போகவிடாமற் காத்து, நெறிநின்மின, இதன பண்பு, இற்று - இத்தனமையது, என்று சாற்றும் என முடிக்க கழிந்தாழ்ந்தகண, ஒரு பொருட பனமொழி (நன மயிலை சூ 397)

50 செமமாபபவரை - மனைவாழ்க்கையி விறமாந்திருபபவரை, செயிர் தீர்க்கும் - காமமாகிய குற்றத்தினீங்கச செய்யும், செயிர் தீர்ந்தார் - குற்றத்தில நீங்கியவர், தமமை ஓர் பண்டத்துள வைப்பது இலா - தமமையொரு பொருளாக மதித்தலிலா எனக.

(6) 'துற'வாவது தாம முனபு ஒழுகபபட்ட உலகவொழுக்கத்தினோடு இவ்வுடமபினமேலும இவவுடமபிற்குத தொடாசசியான பொருளகளினமேலும வைத்திருக்கின்ற பற்றினால துனபமும, மறுபிறபபிற்கு ஏதுவும உண்டாமெனறறிந்து நான என்றும என்னுடையவென்றும உண்டாகினற செருக்கினைப பற்றறுத்தலாம

51 ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல தவமும, நலவினையும ஈண்டுத துறவினமேற்று விளக்குமுன இருள கெடுதலபோலத தவத்தினமுன பாவம கெடு- விளக்கு நெய்யின்றி அணைந்த போது இருள மூடினாறபோலத தவங்குறையப பாவம வந்து சேரும எனக "நீறு ராடல நிலக்கிடை கோடல, தோலுடுத்தல தொலலெரி யோமபல, ஊரடைய யாமை யுறுசடை புனைதல, காட்டி லுணவு கடவுட பூசை, ஏற்ற தவத்தி னியல பென மொழிப" என்பதனால தவத்தினியல்பை அறிக

52. தொலைவு - முடிவு, சத்தம - இலக்கணம, தலையாயார் பொருள நிலையாமையையும நோய மூப்பு முதலியன வருதலையும நினைத்துத தவஞ் செய்வார் பேதையார் அதைவிட்டுச சோதிட முதலியன கற்றுப பிதற்றுவார் எனக

53 ஏழிலாவது, வளர்ந்தமைந்த பருவத்துய் இது வளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல் மீக்கூற்றமாவது முதன்மை. நெடியார் - தாமதியார், இல்லம் - உயர் குடிப்பிறப்பு, மெல்ல - நாளடைவில், தலையாயார் இல்லம் முதலியன நிலையாமையை உணர்ந்து தாமதியாது துறப்பர் எனக்.

54 ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், ஆன்று அமைந்தார் - அறிவினால் விசாலித்து அடங்கின பெரியோர், இன்பம் இடை தெரிந்து - இடையீடுபடுதலை அறிந்ததனாலே, மனை ஆறு - இல்வாழ்க்கை நெறியை, சேர்தலை ஒழிந்தார் எனக். ஏழையர் இன்பமே விரும்புவர் எனக்.

55 துணிபு ஒன்றி - துணிவுகொண்டு, என்னொடு சூழாது எழும் நெஞ்சே - என்னோடு ஒரு விஷயத்தையும் யோசிக்காமல் கெட்ட வழிகளிற் செல்ல எழுகின்றமனமே! இளமையும் கொன்னே கழிந்தன்று - யௌவனமும் பயன்படாமலே நீங்கிப் போயிற்று, இன்னே பிணியொடு மூப்பு வரும் - இப்பொழுதே நோயுடனே கூடிய கிழத்தனம் வந்தடையும். ஆல் - ஆதலால், நமக்கு, நல்நெறி சேர் போதியோ - நல்ல வழியை அடைவிக்க வேண்டி வருகின்றனையோ எனக்.

56 (தன் மனைவிக்கு) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மக்கட்பேறு இல்லையானாலும், பூண்டான் - மணஞ் செய்துகொண்டவன், கழித்தற்கு அருமையாதலால், மேல்முறைக் கண்ணே - முற்காலத்திலேயே, கடி என்றார் - மணத்தைக் 'கடி' என்ற பெயராலே 'நீக்கு' என்னும் பொருள்தோன்றக் கூறினார் எனக். மிடி - துன்பம்.

'என்' என்பது 'சொல்லுதல்' என்னுந் தொழில் குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விகுதிகளுடனே வரும்' என்று கூறுவர். (நன் மயிலை சூ 359, 420) கடி - இது பலபொருளொருசொல் நீக்குதற்கும் கலியாணத்திற்கும் பொருளமைந்து நின்றது.

57. ஊக்கி - ஒருப்பட்டு, உள் உடைய - முழுவதுங் கெடும்படி, தாக்க அரும் - தாங்குதற்கு அரிய, துன்பங்கள், தலைவந்தக்கால் - தம்மிடத்து வந்தால் (அத்துன்பங்களை) நீக்கி, நிறூஉம் - தம்மை அந்த விரதங்களிலே நிறுத்துகின்ற, உரவோரே - மன

வலியினை யுடையவரே, திருவத்தவா - மேன்மை யுடையராவார் உகர ஈறு வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றது (தொல் எழு 483)

58 தமமை - ஒரு தீங்குஞ் செய்யாத தம்மை, இகழ்ந்தமை பொறுப்பதன்றி, உம்மை - மறுமையில், எரி வாய நிரயத்து வீழ்வரென்று இரங்குவதும் சான்றோர் கடன் எனக இது "பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவல்" என்னும் பகுதிக்கு மேற் கோள் (தொல் பொருள் சூ 76)

59 ஐ வாய - ஐந்து வழிகளையுடைய, வேட்கை - பொருள் கண்மேற்றோன்றும் பற்றுள்ளம், (தொல் பொருள் சூ 247) அவா - பேராசை, கைவாய உய்க்கும் - துறவாகிய ஒழுக்கத்தில் தன் மனத்தைச் செலுத்துகின்ற, வலியுடையான, விலங்காமை - தப்பாமல், வீடுபெறும் எனக

ஐந்து வழிகளில் வேட்கை யாவன ஃமண்டாமோவெனில் மெய்க்குப் பரிசமும், வாய்க்குச் சுவையும், கண்களுக்கு ஒளியும், மூக்கினுக்கு நாற்றமும், செவிகளுக்கு ஓசையும் தன் மாத்திரைக ளாதலினால் அவற்றின் வழியே சென்று "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள" என்று கொண்டு வீழ்தலினாலுண்டாவதாம்

60 துன்பம், மீது ஊர் கண்டும் - தம்மேல் இடையறுமல் வாக்கண்டும், துறவு, உள்ளார் - நினையாராய, இன்பம், இசை தோறும் - வந்தடையும்போதெல்லாம், பசைதல் - அவ்வின்ப மடைதலை, பரியாது - விரும்பமாட்டார் மேல், சொல்லால் அஃறிணையாதலால் பரியாது என்னும் அஃறிணை கொண்டது

(7) 'சினமின்மை'யாவது சினத்தைக் கருதாமை, அது தம்மை யாவனொருவன் இழிவாகச் சொன்னவைகள் தம்மிடத் திருந்தனவானால் அவன் உண்மை சொன்னான் அதனை விலக்குவா மெனவும் அவைகள் இல்லாவிடிற் பொய் சொன்னான் அதனால் நமக்கு என்ன கெடுதி எனவும் கொள்வதோடு வேறெத்திறத்தாலும் வரும் இடையூறு களுக்கும் முறகூறியவகையே ஆராய்ந்து நீக்கிச் சின மில்லாதிருத்தலைக் கூறியது

61 மதித்து - இவா நலலவரெனறு மதிததது, இறப்பாரும் - போவாரும், இறகக - போக, மிதிதது - தாழமைபபடுததி, இறப பாரும - மிகை செயவாரும, போக, காயும் - கோவிககினற, சுதம - சினம, இல்லாமை நனறு எனக

62 தணடா - நீஙகாத, தாஙகுதல - பிடிதது நிறறல, கணட உழி - கோபததிறகுக காரணம கணடவிடமெலலாம, அடி பெயராது - அடி பெயாககச செயயாது, ஆற்ற இளிமணடி வநத போழதில - மிகததாழ்வு மொயதது வநதடைநத காலத திலும, முடிகிறகும - தாமகொணட விரததகை விடாதபடி முடிககும, உள்ளததவா - மனச செருககையுடைய பெரியோா உயிா துறவாா எனறபடி கணட உழி எனபது கணடுழி எனறு தொகுததல விகாரம பெறறது செயயுளாதலால

63 ஒருவன காவாது தன வாய திறநது சொலலும சொல, ஓவாதே - ஒழியாமல, தமமைச சுடுதலால, (அதறகாக) அமைநத - நிரமபிய, கேளவி - கேளவியினாலாகிய, அறிவுடையோா, கறுதது - கோபிதது, காயநதமைநத - கொடுமையுடைய சொற களைச சொலலாா எனக

64 நோதது - எதிா நினறு, நீா அலல - தகுதியலலாத சொறகளை, சமமலலாதவா சொனனால, விழுமியோா - மேலா னோா, வெகுணடு வேராா, கீழமககள், ஓதது - மனததில ஆராயநது நினைதது, ஊாகேடப உராஅய உரைதது - ஊரிலுள ளாா கேடகுமபடி அவாகளை உராயநது சொலலி, துளளி - பதறி, தூணில முட்டிககொளளுவாா நிகா உவமை இடைசசொல (நன மயிலை சூ 366)

65 கிளைபொருள இலலான - வளாகிற பொருளிலலாத வறியவன, எலலாம ஒறுககும - எலலாப பகைககளையும அடகக வலல, மதுகை - முதன்மை, உரன - வலி, வலியுடையவன பொறுமையே சிறநத பொறுமை எனக

போகஙகளை அனுபவிததுச சலிதத முதியவா ஐமபொறி களை அடககுதல அருமையிலலை எனபதுதோனற இளையனடக கம அடககமெனறாா எகாரஙகளா, பிரிநிலை இது எடுததுக காட்டுவமையணி.

66 இமை நீற்றால் - மந்திரித்து இடுகிற விபூதியினால், ஐப் அவிந்த - எடுத்த படம் அடங்கிய, நாகம் போல, தொல்லை குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - பழமையாயுள்ள குடிப்பிறப்பால் தடை செய்யப்பட்டு, கயவர் வாய் - கீழ்மக்கள் வாயில் இயல்பா யுண்டாகிற, கல்லெறிந்தன்ன இன்னாசொல் - கல்லெறிந்தா லொத்த பேரொலியும் கொடுமையுமான சொற்களை, எல்லாரும் காணப் பொறுத்து, உய்ப்பர் - தம் நல்லொழுக்கத்தைச் செலுத் துவர் "உருத்தெழு குரல் குடிஞைச் சேவல் வரைய, கல்லெறி இசையின் இரட்டும்" என அகத்தினும் (19) வந்தது காண்க.

67 பகைவராய் நின்று எதிர்த்தாக்கும் தாம் எதிர்க்காமல் ஒதுங்கினால் அதனை அறிவுடையோர் இது வலியில்லாமை என்றிகழமாட்டா ராதலால், பகைவரெதிர்த்து ஆற்றுவண்ணம் துன்பஞ் செய்தாலும் அவர்க்கு மீட்டுந் துன்பஞ் செய்யா திருப்பது நல்லது.

68 கீழ்மக்கள் கொண்ட கோபம் நெடுங்காலமானாலும் அழியாமல் பரக்கும் - வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கும் மேன்மக்கள் யோர் கொண்ட கோபம் காய்ச்சிய நீர் தானே ஆறுவது போலத் தானே தணியுமெனக் அடுங்காலை - சானமேற்றை அந்தச் சினம் வருத்துங்காலை எனலுமாம் ஓடுதல் - நீட்டித்தல், பரத்தல் - பரவுதல்

69 செய்த உபகாரத்தை மறந்து மிகக அபராதஞ் செய்தாலும் அவர்க்கு, தீங்கு ஊக்கல் - தீங்கினை முயன்று செய்தல், வானதோய - ஆகாயத்தை எட்டுவது போன்ற உயர்வினையுடைய, குடிப் பிறந்தார்க்கு, தவற்றினால் - தவறியுங்கூட, இல்லை என்க "வானுயர் தோற்றம்" என்னுமிடத்து "வானுயர் தடி" என்று போல இலக்கணை வழக்கு என்பர் பரிமே (குறள் 272)

70 கூர்த்து - கோபம் மிகுந்து, கௌவிக் கொள் - கடித் துப்பிடுங்க நாய் கவ்வப் போதத்துக் கவ்வாராதல் போல, மேன் மக்கள் கீழமக்களுரைத்த கீழாய சொற்களை நற்சொற்கள் பயின்ற வாயாற் கூறார் என்க

2 'இல்லறமாவது' இம்மை மறுமைப பயன்களை அடை தறகுச சாதனமான கற்புடைய இல்லாளோடு செய்யபபடும அறமாம இஃது ஆறு அதிகாரததாற் கூறபபடும்

(8) 'பொறையுடைமை'யாவது ஒருவன தான அறிவிலலாமை யிஞலாவது வேறு காரணததை முனனிட்டாவது தமககு ஒரு தினபஞ் செயதால தாமும அவனுககுத தினபஞ் செயயாமல பொறுததிருபபதும ஒருவன விரோ திததால தாமும விரோதஞ்செயய இருவரும தம சோாந தாருடனே கூடிக கெடுமபடி நேருமாதலால அதனை யறிநது பொறுததிருபபதுமாம

71. கோதை - மாலை, சிதைநது - வரமபு கடநது, பேதை சொலலும, (ஆதலால), ஒலலுமவகையால - கூடிய வகையி ஞலே, வழுககி கழிதலே - அவனிடததினினறும தபபிப போதலே, நனறு எனக

மாலைபோல அருவியை மேறகொணடிருககும மலை எனவே தனனிடததிலுளள மணிவானறி, மரஙகள பறிதது ஏகும அருவி யைப பொறுமையோடு ஏறபதனறி, அதனை மாலைபோல அலங காரமாகவும கொணடுளள மலையை ஒககும பெரியோா தனமை எனபது தொகைமொழியின பொருளாகக கொளக தொகை மொழியாவது "நெஞ்சினிற பொருளை நிரபப வேமெுரு, செஞ்சொலிற காட்டுந திறனே தொகைமொழி" எனபது அஃதாவது தான கருதிய பொருளைக கதாசநதாபபததிற கேறக நாடடுச சிறபபின முகததாலாவது வேறு முகததாலாவது வெளியிடுவதாம

72 தாரிதது இருததல - பொறுததிருபபது, தகுதி, ஞாலம - உயாநதோா, சமழ்மையா கொணடு விடும - தாழவாகக கொளவா, தாரிததிராது வெகுடல புகழமையாக கொளளாது எனபது பொருள இது எதிரமறை கொணடு முடிதலின, எதிரமறை எசசம (நன பயிலை சூ 359) மறறு, ஒரும - அசைகள

73 போது - மலாகள, மாதா - அழகிய, மலிதல - நிரம புதல, ஆவதறிதல - தமககு நனமையாதலை அறிதல

மலரில் வண்டு ஆரவாரிப்பது அதனை மலரச் செய்தற்கே போலக் காதலார் கடுஞ்சொல்லும் ஒருவனை நல்வழிப்படுத்தவே யாம் என்பது தொகைமொழி. தீதாமோ, ஓ - எதிர்மறை

74. அறிவது - யாவராலும் அறிவதற்கரியதும் அவசியம் அறியவேண்டியதுமான ஒழுக்கநெறி நூலொடு வேதாந்த நூலும், உறுவது - மறுமைக்கு வந்தடைவனவாகிய தருமங்கள், உலகு உவப்ப - உயர்ந்தோர் உவக்கும்படி. செய்து, ஊழ்நிறைபெற்றது கொண்டுவப்பார், துனபுற்று வாழ்தல் அரிது எனக இதனால உலகத்தாரிடத்துப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது

75 இருவர் வேற்றுமையின்றிச் சினேகமாய் இருக்கும் பொழுது அவருள் ஒருவனிடத்தில நமபத்தகாத நடைப்பிசகு உண்டானால், தன்னால தாங்கும் வரையில பொறுக்கக் கடவன, பொறுக்க முடியாவிட்டால அவன நடத்தையை உலகம பழிக்கும் அதனாலே அவன நடபைத் தூரவிட்டொழிக்க தேற்று ஒழுக்கம் - பிறர்க்குத் தெளிவிக்கலாகாத ஒழுக்கம், அஃதாவது களவு, பிறமனை நயத்தல முதலியன

76 தன நணபர் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அவை இனியனவாயக் கழிக என்றும இது பூர்வ ஜனமவினை என்றும நினைத்துத் தன்னைத் தொந்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அந்த நணபரைக் கைவிடுதல மிருகங்களுக்கு மரியதாகும அப்படி இருக்க மக்கட்கு எளிதோ ? எனக இஃது ஒழியிசை எச்சம (நன மயிலை 359) இனி அ ஒழிக - இனி அவை நம மன தநதி னின்றும விலகுக என்றுமாம கானக நாடன - குறிஞ்சிநிலத் தலைவன திணைப்பெயர்

77 மலைநாடு அரசனே ! பெரியோருடன நட்புக்கொள வந்து தாம செய்த பொறுத்தற்கரிய தவறறைப் பொறுப்பரென றெணணியன்றே ? நன்மைகளைச் செய்பவர்க்குத் தமாகள கிடைக்க மாட்டாரோ ? எனக பெருநட்பு, என்றும இடை யறுத நட்பு அரிய - கேட்கப்படாதனவும காணப்படாதனவு மாகிய குறறங்கள, பயனின்றியே ஒலிக்கின்ற அருவியைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ள மலைபோலக் குற்றஞ்செய்கிற நட்பி னரையும ஏற்றுக்கொள்க எனபது தொகைமொழி

78 தாம் வறுமையால மிகவறறிய பசிததிருநதாலும பணபி லாரிடததுத தம் வறுமையைச சொலலா தொழிக, உயிரை விடும நிசசயததை அபபோழ்து கொண்டில்லாதவா தம வறு மையை நீககுபவரிடததிலே சொலலுவ ரெனக நிலைமை பெறற வீடுபேறறிற்கு உரிய உயிரை நிலையாமையான வறுமை கருதித துறததல் பாவம என்ற அறநூறறுணிபு பற்றிய பண் புடையாரிடதது உரைதது உயிரோமபுக எனறா மறறு - அசைநிலை, மறைததல - நீககுதலெனனும பொருளது, அற்றம - தொழிற் பெயா, அறுதலெனறு பொருளபடடு வறுமைக காயிறறு "பணபெனபபடுவது பாடறிநதொழுகல" (கலி 133)

79 ஒருவன தான இனபததை யடைநதது போலத துன பததையும அடைநதாலும தன மனததை இனபததினிடததே செலுததுக துனபததைப பொருடபடுததா தொழிக, அஙஙனம தான அடையு மினபமானது நீஙகாமலிருப்பினும செருககுறறுப பழியான வழியிற செலலாதிருததலே தலைமை எனபபடும எனக இருநதைககு - இருநதை எனனும முனனிலை வினைச சொலலானது ஈறறு வியஙகோள விகுதிபெறறு இருநதைகக வெனறாயிற்று "ஆய மடமகளி ரெலலீருங கேட்டைகக" எனபதனுரை விசேடக குறிபபையும "எழுதெழில மலருணக ணிருநதைகக வெனபபோனுன்" எனபதனுரையையும நோககுக (சிலப துனப மாலை) இருகக எனபது பொருள

80 ஒருவன், தான கெடடாலும தககவாககுக கேடு நினை யாமலும, தன உடமபு வறறினும உணணததகாதவரிடததி லுணணாமலும, ஆகாயததாற கவிககபபெறற உலகததைப பெறுவ தானாலும பொயகலநத வாரததை பேசாமலும இருககககடவன என்பதாம தககா - தகுதியுடையாரெனபது இஙகு பிறரைக குறிததது

(9) 'பிறனமனை நயவாமை'யாவது இலவாழககைககுத துணையாக விருநது தனமரபினையும இலலறததினையும பாதுகாககும படி ஒதத குலததிலும மறுபபடாத குடியிலும ஆராயநது மணநது கொளளபபட்ட பிறா மனையாளை விருமபா திருத்தலை யுணாததுவது மனை - ஆகுபெயா

81. அச்சம் மிகுதியாமாதலாலும் அவ்வச்சம் எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு சிறிதுதான இன்பமாதலாலும், அரசன கொலை செய்வானுதலாலும், நரகிற சோகக மிகக கொடுவினையா மாதலாலும், நாணுடையவா பிறன மனைவியை விரும்பா தொழிக எனக பெரிதால, அளவால, கொலையால, வினையால எனபன வேற்றுமை எதப்பொருள், ஆல - அதன பொருள படுவதோ ரிடைச்சொல, கும்பி - சேற்றின பெயா, சேருகிற நரகத்துக்கு ஆயிற்று கோ - அரசன, நிச்சல - தினந்தோறும், நமபு - நசை

82 அயலான மனைவியை விரும்புபவரைத தருமமும புகழும நட்பும பெருமையுமாகிய இந நானகுஞ சாராவாப, அவற்றிற் கீடாகப பகையும பழியும பாவமும அச்சமுமாகிய இநநாற் பொருளுஞ சாருமெனபதாம இப்பாடலில நானகு போய நானகுவரு மெனறதனுல், இது பரிவாததனை அணி

83 புகக இடததது - (பிறன மனையாளிடததில) போகும போது, அச்சம், போதரும போது - மீண்டு வருமபோது, அச்சம், துயககும இடத்து - இனபம அனுபவிககுமபோது, அச்சம், அததீயொழுககம பிறா அறியத தோனறுமை காப்பு அச்சம எககாலும அச்சம தரும, ஆல - ஆதலால, (ஒருவன), உடகான - இவற்றிறகு அஞசாதவனுய, பிறன இல புகல - பிறன மனை யாளை விரும்புதல, எவன கொல - எனனவாறோ?

84 காணில - ஆராயுமிடததில, ஊ உறில - அகப்பட்டுக கொண்டால, கால குறையும - கால வெட்டுப்படும, ஆண இனமை - பௌருஷமினமை மாண இனமை செயயும - மாட்சிமை இனமையைச செயயும எனறுமாம மால அச்சம ஆம நீள நிரயததுனபம பயககும - பெரிய அச்சததைததரும நீணட நரக துனபததைததரும, துசசாரி - பொலலாத ஒழுகக முடையாய! நீகண்ட இனபம, எனைதது எததனமையது எனக

காலைக குறைததல பணடைய வழககு, "கவனமுற ரிக ராஙகி காதலினபப பேறு, தவறினசா ரஙக தரனும - அவனை, அறுததனாகை காலையெனறால" எனபது சாரஙகதரன சரிதை

85 உமமை வலியால - முறபிறப்பில செயத பாபபலததால, கோமமை - இளமை, வரி - தேமல, தோளகளை, மரீஇ - சோநது

பழகி, பிறா மனைமேல - அயலாருடைய மனைவி இடததில், சென்றுரே - சென றவா தாம, இமமை - இபபிறபபில, அலி ஆகி - நபுமசகராய, கூததாடி, அதனுல, உண்பாா - சீவிபபாா

சிறியாா - "நலலதன நலனும தீயதன் தீமையும இல்லென போரும, விடரும, தூாததரும, நடரும உள்ளிட்ட குழு" குறள் 46 ஆமஅதி அவதாரிகை பரிமே "காமுகரும, சூதாடிகளும, பெணடிரு முதலாயினுா" பரிபபெரு சென்றுா - அணைநதொழுகினுா அலியாயப பிறததலே யனறி, வறுமையுமடைவா ரெனபது தோனற ஆடி யுண்பாரெனறுா

86 ஒருவன், பலரறியப பறையறைநது நலல முகுததததில தான கலியாணஞ செயதுகொணட தன மனைவி காவல மிகக தன வீட்டிலிருககையில அயலான மனைவியை விருமபிப பாாபபது என்ன நியாயமோ? எனக இது தன மனையாளைப பிறன விருமபுவதைத தானறிநத பொழுது தனககு உணடாகும மெயபபாடெலலாம நினைகக என றது

87 அயலாா பழிதூறறச சுறறததாா அஞ்சி இரஙக ஒருவன அயன மனைவியை விருமபி அனுபவிததலானது பாமபின தலையை நககினறபோனற தனமையை தெனபதாம. அமபலாவது சிலா அறிநத பழிச்சொல எடுபப - எழுபப, மைநதுறுதல - மயககமுறுதல, துபபுரவு - சுகானுபவம, பெண - மனைவிககுபபெயா "பெணணிடா விடுபப வாழவிற் சாதலே பெரிது" என ற சிநதாமணிச செயயுளுரையாலறிக அலகுலுககு வமைசானற பாமபின தலை அழகுடைததெனறு நககப புகுநதால துனபுறுதல வெளிபபட்டை நிலைமையில நெஞசம - சஞசலபுததி

88 உரவோாகண காமநோய பரவா - அறிவுடையாா மனததினகணணே தோனறிய காமநோய உளளே வளராவாம, பலலோாகண தஙகா - பலா இடததிலும சென று பொருநதாவாம விரவாருள நாணு படல அஞ்சி - அககாமங கலவாத பெரியோா கோட்டியில, அனறி, காமங கலவாத ஸதிரீகளிடையில என றுமாம, அவவுரவோா வெடகபபடுதறகுப பயநது, யாதும உரையாது - அவரைச சிறிதும தேயதது வருததாமல, அடஙகிவிடும, ஒஓ கொடிது - இககாமநோய் மிகக கொடியது எனக.

89 அம்பு முதலிய வெல்லாம் சுட்டாலும் புறத்திலேதான் சுடும் அப்படியன்றிக் காமம் மனத்தைக் கவலையுறச் செய்து சுடுதலால், அவ் அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும் அக்காமம் அஞ்சத்தக்க தொன்றும் என்க

90 ஊரூர் எழுந்த - ஊரையெல்லாம் தனக்கு உள்ளாக்கிக்கொண்டு எழுந்த, உருகெழு - அச்சம் கெழுமிய, உயல் - பிழைத்தல்

"ஊர்த்தலைக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயுள் நீர்பெய்தக்காலே சினந்தணியு மற்றிஃதோ, - - - - - - நீருட்புகினுஞ் சுடும்" என்றார் ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரும் கலி 144 அகம் 278-ஆம் பாட்டையும் நோக்குக

(10) 'ஈகை'யாவது வறியவர் யாரேனும் பொன்னை வேண்டி வந்தால், அவர் தம் வறுமையைக் கூறுவதன் முன்னே அறிந்து, தமக்கு இயன்ற அளவு உவந்து கொடுப்பதும் அறம் புகழென்பனவற்றைக் கருதிக் கொடுப்பதுமாம்

91 தாம் பொருளின்றி வறியரானபோதும் தம்மை ஒருவர் வந்திரந்தால் இல்லை யென்னாமல் செல்வமுள்ள காலம்போலக் கூடியவளவு மகிழ்ந்து கொடுப்பார்க்குச் சுவர்க்கத்தின் கதவு மூடப்பட்டிராது என்க. ஆண்டைக் கதவு - சுவர்க்க வாயிற்கதவு

92 முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத் தக்க முதுமை, கொன்னே - பயனில்லாதவைகளையே, பரவன்மின் - பரந்து செய்யாதிருங்கள், பற்றன்மின் - பொருளை இறுகப் பிடியாதிருங்கள், பாத்து உண்மின் - சோறு முதலியவற்றை இயல்புடைய மூவர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலாய நால்வர்க்கும் பிறர்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணுங்கள் "முன்னர் பின்னர்" என்பன இடமுணர்த்தி நின்றனவென்றார் நச் (மதுரை அடி 41)

93 செல்வம் ஈண்டுங்கால் - செல்வம் சேருங்காலத்து, கொடுத்துத் தான் துய்ப்பினும் - வறியவர்க்குங் கொடுத்துத் தானும் அனுபவித்தாலும், ஈண்டும் - சேர்ந்துகொண்டே இருக்கும் விடுக்கும் வினை உலந்தக்கால் - தீவினை வந்து உதவலால் நல்வினை

முடிந்த காலத்தில், மிடிக்கு உற்று பற்றினும் நிலலாது - வலி மையுற்றுப பிடித்துக கொண்டாலும் நிற்கமாட்டாது, இதனை யறியாதபலா நடுக்கு உற்று தன்'சோநதாா துன்பம் துடையாா - வறுமையால் நடுக்கமடைந்து, தமமை அடைந்தவரது துன்பத்தை நீககுகின்றாாகளில்லை எனக இச்செய்யுள் அடி மறிமாறறுப பொருள்கோளுககு மேறகோள் (நன சூ 419)

94 குண்டு நீா ஞாலத்து - ஆழமாகிய கடலநீா சூழ்ந்த உலகததில, அடா அடுபபினவா - தமககென்று சோறு சமைககப படாத அடுபபினையுடைய வறியவா யாரும், உமமை கொடாதவா என்பா - முற்பிறபபிற பிறருககுக கொடுததுணணுதவ ரென்று உலகத்திலுள்ளவா சொலலுவா (ஆதலால), வைகலும - நாள தோறும, இமமி அரிசி துணையானும - இமமி அரிசியினளவா னுலும, நும இல இயைவ கொடுதது உணமின - உஙகள வீட்டில உஙகளால கொடுககக கூடியவறறைப பிறாககுக கொடுத்துப பினபு உணணுஙகள்

இமமி - ஒரெண்; மததஙகாயப புலலரிசி, புலலுநுனியுமாம

95 இமமை மறுமைப பயனகளை நோககி, வறியவாககுப பயனுறுமாறு கொடுககுங கொடையானது தாமிபபோது அடைந துளள வறுமை நிமித்தம கொடுகக முடியாதாயினும், தாம பிறா பாற சென்றிரவாதிருததல் கொடுபபதைக காட்டிலு மிருமடஙகு நலமாகு மெனக

96 நசச - விருமபுமபடி, வாழகினறவாகள, நடு ஊருள - ஊரின் நடுவில, வேதிகை சுறறுககோள புகக - திணணையானது சுற்றிககோடலைப பொருநதிய, படு பனை அனனா - காயததுப பயனபடுகிற பெணபனையை ஒபபாவாா கொழுததக கணணும - செலவம மிகக விடத்திலும, கொடுதது உணணுமாககள, இடுகாட டுள - பிணம புதைககும மயானத்து, ஏறறைப பனை - ஆண பனையை ஒபபாா எனக 'வேதிகைச்சுறறு' எனறு பாடமாயின வேதிகையாற சுறறபபெற்ற எனவும கோடபுகக - காயத்த, படு பனை - ஒலிக்கின்ற பனை எனவுமகொளக கோள் - காய (அகம 2.) இடுகாட்டைக கூறியது, புதைதத பிணததின்மேற பதுககை உயாந்து வேதிகைபோன றிருததலை உட்கொண்டென்க

97 கயம் புலால் புன்னை கடியும் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை மலர்கள் போக்கும், பெயல் பால் மழை - பெய்யுந் தன்மையுடைய மேகங்கள், பெய்யாக் கண்ணும், உலகம் செயல்பால செய்யாவிடினும் - உயர்ந்தோர் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யாவிட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு என்னை - மனிதர்கள் பிழைக்கும் வழி எப்படி? சேர்ப்பன் - நெய்தல் நிலத்தலைவன்.

கயத்திலெழுந்த புலாலைப் புன்னைமலர் கடிவதுபோல மக்களின் வறுமையைப் பெரியோர் போக்காநிற்பர் என்பது தொகைமொழியின் கருத்து. இது மழை பெய்யாவிட்டால் எப்படி உலகு உய்யமாட்டாதோ அப்படியே பெரியோருதவா விட்டாலும் உய்யாதென்று இரண்டனையும் உலகு என்றதனோடு ஒரு தன்மையின் முடித்ததனால் இறுதிநிலைத் தீவகவணி.

98 மலிவு - வளம், கடற்கரையிலுள்ள தலைவனே! மாற்றாமை - மறுக்காமல், ஆற்றாதார்க்கு - வறியவர்க்கு, தாம் வரையார் - தாம் இவ்வளவென்று கணக்கிடாமல், ஏற்றகை ஈவது - இரந்த கையிற் கொடுத்தல், ஆண் கடன் ஆம் - ஆண்மக்களின் கடமையாகும், ஆற்றின் - கொடுப்பதில், மாறு ஈவார்க்கு - கைம்மாறு கொடுப்பவர்க்கு, ஈதல், பொலி - சிறந்த, கடன் என்க.

சிலவிடத்துக் கொடுத்த கடன்றொகை முழுகிப் போதல் போலாது, இது மாறு ஈயப்படுதலின் 'பொலிகடன்' என்னப்பட்டது. கடலுக்கு வளமாவது அம்பர், சங்கு, பவழம், முத்து, உப்பு என்பன உண்டாதல்.

99 இறப்ப - மிகவும், புதவு - வாயில், கடிஞை - பிச்சைப் பாத்திரம். நாள்தோறும் சிறிதாயினும் யார்க்கும் கொடுத்துவர, அறப்பயன் பூரணமாகுமென்க.

100 சான்றோரால், "இவர் ஸத்பாத்திரத்திற் கொடுத்தா ரென்னப்படுஞ் சொல் மூன்று உலகங்களிலும் கேட்கும் என்பதாம்.

கடிப்பு இகு - குறுந்தடிகொண்டு அடிக்கப்பெற்ற, கண் - வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற இடம், காதம் - சற்றேறக்குறைய இரண்டேகால் மயில். "அணுத்தேர்த் துகள்பஞ்சித்

துயம்மயி ரனறி, மணறகடுகு நெலவிரலென் றேற - அணுத தொடங்கி, யெட்டோடு மன்னுவிரற சாலுகி, லச்சா ணிர ணடுமுழ மாம" "முழநான்கு கோலககோ லேந்நூறு கூபபீ, டலைநான்கு காதத தளவாம" எனபதனாலறிக காத மாணடு கொண்டது யோசனை மூன்றுலகாவன . புகழாலிவவுலகமும, இவன் மரபினோரிருநதுளள பிதிருலகமும, இனி இவன பெறு வதான சுவாககமுமாம இவன கொடையைக கீழ்மககள வியத தலால புகழுபரவாமை நோககிச சானறோராற கூறபபட வேணடு மெனறதாம

(11) 'பழவினை'யாவது முறபிறபபிற் செயதவினை இபபிறபபில நுகரபபடுதலும, இபபிறபபிற செயதவினை வருபிறப பிலே நுகரபபடுதலுமாகிக கிடபபதாய மாறி வருவது*

101 ஓா இளஙகனறைப பலவாகிய பசுககளினுள்ளே, உயததுவிடினும, குழ கனறு - அநத இளஙகனறானது, தன தாயைததேடி, கோடலை - அடைநது கொளளுதலில, சாமாததிய முடையது , (அதுபோல), தொலலை பழவினையும - முன பிறபபிற் செயத கருமமும, தனனை உணடாககிய, கிழவனை - தலைவனை, தேடிககொளறகு அவவாறு சாமாததியமுடையது

102 உரு - வடிவழகு, உடகு - பலருங கூசததகக மதிபபு, இவை எலலாம நிலலாமையைப பாாததிருநதும ஒனறேயும - ஒனறானும, நலலறம இலலாதவன உடமைப பெறறிருநதும இறநததைத ஒககுமெனக

103 உலகததில செலவ முதலிய வளபபததை விருமபா தவா யாவருமிலலை , ஆனாலும தாம தாம செயத புணணியங களுக கேறறபடி அநதபபோகம அளநது வைககபபட்டுளளன , எபபடி என்றால விளஙகாயும களஙகனியும பிறா செயலினறித தாமே உருணடை வடிவமாகவும, கரிய நிறமாகவும் அமைநதுள ளனபோல என்க அளநதன - அளககபபடடன எனககொண்டு செயப்பாடடுவினை செயவினைபோல வநதததென்பாருமுளா

* இஙகுக கூறபபடுகிற விஷயம மிக விரிவாயப பதுமனா வகுததிருததலால மூனறு நானகு பககம விரியுமெனறஞசி விடப பட்டது

104 உறல்பால நீக்கல உறுவாக்குழ ஆகா - வந்து கூடும்படி யான தீவினைகளைத் தடுத்துவிடுதல தேவர்களுக்கும முடியாவாம், பெறலபால் அனையவும அனன ஆம - பெறும்படியான தன்மை யுடைய நலவினைகளும அத்தனமையவாம், மாரி வறப்பின அதனை தருவாரும இலலை - மழையானது வறணடால அதனைக் கொடுப்பவருமிலலை, சிறப்பின தணிப்பாரும இல - (அது), அதிகப்பட்டால குறைக்க வலலவாகளும இலலை எனக் 'மனனுப பொருளு மனன வியறறே' என்ற சூத்திர வுரையில, "உறறபால ஆகா' என இலலாபபொருளும எச்சவுமமை பெறறவாறு காணக" என்றார நச (தொல சொல 34)

105 பனை துணையா - பனையளவாக உயாநத பதவியில இருநதவா, தினை துணையா ஆகி, தஙகளுடைய பிரகாசத்தை உளளே அடக்கிககொணடு, தினநதோறும பெருமை அழிநது வாழ்வாா யோசித்தால, மேலை - முன பிறப்பில, செய்த வினை பயன அலலால பிற, எவன உணடாம - வேறு என்ன உணடாம

'தினை' 'பனை' எனபன சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டு வன சில அளவை எனபா பரிமே (குறள 104) இக கருத்துப பறறியே "வகுத்தான வகுத்த வகையலலாற கோடி, தொகுத தாாக்கும துயத்த லரிது" என்றாா

106 பலவாக அகனற கேளவிப பயனைப்பெற்ற அறிவினை யுடையாா அழிவதும, கலலாதவாகள வாழவதும எககாரணத்தா லெனறு அறியவேணடிஞலல, அறி வெனனும சாரம அக கலலாதாா மனத்து இனமையால, இஃது அசாரமெனறு கூறறு அவரைக கொளளாது எனறு தெரிநதுகொண்மின எனக

107 அடமபு அம பூ - அடமபுகளின குளிாநத மலாகளை, அன்னம கிழிக்கும, அலை கடல - அலைகளினற கடலின, தண சோபப - குளிாநத துறைக்குத தலைவனே! இடுமபை கூா - துனபமிகுநத, நெஞசத்தாா - மனத்தையுடைய அனேகா, எல லாரும காண, நெடு கடை நினறு - பெரிய பலா வீட்டு வாயில களிலே நினறு, உழலவது எலலாம - பிச்சைக்காகத துனபுறுவ தெல்லாம், முனனை வினை ஆயவிடும - முறபிறப்பிற பிறருக்குக கொடுத்து உணணுத தீவினைப்பயனுகி முடியும எனக.

அடம்பு - கொடியடம்பு, மா அடம்பு என்று இருவகைப்படும்; அன்னம் இருந்து கோதுமிடமுடைமையால் மா அடம்பு எனக, அடம்ப மரத்தப் பூ, காய், தளிர் முதலிய யாவும் குளிர்ச்சியுடையன வென்பது ஆயுர்வேத முடையார் கூற்று குளிர்ந்தமலரை அன்னங்கள் கோதிக்கிழித்தல் போலச் சிறந்த ஒருவனையும் ஊழ்வினை வருத்துமென்பது தொகைமொழி

108 இயற்கையிலே சிறந்தவரென்பார், அறியாருமல்லார் என்றார், அறியக்கடவ நூல்களையும் அவற்றோடு கேள்விகளையும் கேட்டு உணர்ந்தவரென்பார் அறிவதறிந்தென்றார் மக்கட்பிறப்பும் அறிவும் உளவாகவும் அறிவிற்குப் பொருந்தாத தீயவை செய்தல் முற்பிறப்பிற் செய்யப்பட்டு வந்தவினையே என்றார் நெய்தலின் வாசனையானது காற்றின் வழியோடித் தன் மணத்தை வீசுதல்போல ஒருவன் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையானது அவனைத் தொடர்ந்தே வந்து மறுபிறப்பிற் பலித்துவிடுமென்பது தொகைமொழியின் கருத்து "ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டும்" என்பதனை நோக்குக

109 ஈண்டு வையத்துள் எல்லாரும் எவ்வளவானாலும், தீய - தீயவைகளை, வேண்டார், நல்லவைகளே (அவர்களால்) விழை பயன் - விரும்பப்பெறும் பயனாகும், வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - நல்லவற்றை விரும்பித் தீயவற்றை விரும்பா விட்டாலும், உறல் பால - வந்தடையவேண்டிய ஊழ்வினைகள், தீண்டா விடுதல் அரிது - அடையாமல் விட்டுவிடுதலானது இல்லை எனக

110 சிறுகாலை - முற்காலத்தில், பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - வினைகளும், சிறுகா - செய்த அளவிலிருந்து குறையமாட்டா, பெருகா - அப்படியே பெருகவுமாட்டா, முறை பிறழ்ந்து - கிரமந்தப்பி. வாரா - வரவேமாட்டா, உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - உதவியாகமாட்டா, ஆம் இடத்தே - வரவேண்டிய காலத்தில், ஆகும் - வந்தே தீரும், அதனால் - அப்படி இருப்பதனால், இறுகாலத்து - (தீவினைப் பயனால்) கேடுவரும் காலத்தில், பரிவு - இரங்குதலானது, என்ன காரணம் என்க

(12) 'மெய்ம்மை'யாவது உண்மைகூறுவதே; தமக்குரிய விரதமாக மேற்கொண்டு சொல்லிற் சோர்வு பிறவாமல் குறித்துக் கூறுதலும், இப்படித் தாம்சொல்லும் மெய்ம்மையாலே பிறர்க்குத் தீங்கு வருவதாயிருந்தால் அங்ஙனந் தீங்குவாராத திறத்தைநோக்கி இயன்றமட்டும் பிறழாமற் கூறுதலும், அவ்வண்ணம் முடியாவிட்டால் தம் உயிரை விட்டேனும் அவற்றைக் காத்தலுமாம். அவற்றுள் இஃது உலகியலின் மெய்ம்மை கூறப்பட்டது. பழவினையை அறிந்த அளவில் இப்பிறப்பில் நன்மையே செய்து இனி வரும்பிறப்பில் துன்பமற வாழ்விரும்புதலாலும், அந் நன்மைக்கு மெய்ம்மை இன்றியமையாததலாலும் பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

111 நிரைதொடீஇ! இயையாத பொருளை இல்லையென்று சொல்லுதல் யாவர்க்கும் குற்றமாகாது; இயல்புடையதே யாகும், இரப்போர் ஆசைகெட இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று திருப்பி நெடுநாள் வரையில் போக்கி, அப்பால் இல்லையென்று சொல்லுவதானது செய்ந்நன்றி மறந்தவரது குற்றத்தைக் காட்டிலும் குற்றமுடையதாகுமெனக். நிரை - வரிசை. தொடி - வளை.

112 தக்காரும் தக்கவர் அல்லாரும் எக்காலும், தம் நீர்மை - தங்கள் குணத்தில், குன்றல் இலர் ஆவர் - குறைதலில்லாதவராவர், எப்படிப்போலவென்றால், அக்காரம் - சருக்கரையானது யாவர் தின்னினும் கையாது, வேம்பு தேவரே தின்னினும் கைக்கும் எனக். 'அக்காரம் யாவரே தின்னினும்' என்றவழி யாவர் இழிவு குறித்து நின்றது, தேவரே என்றவழித் தேவர் உயர்வு குறித்து நின்றது.

113 குளிர்ந்த மலை நாட! காலாய பொழுதில் - ஒருவர் முயற்சியோடு ஆள்வினைசெய்து பொருளீட்டிச் செல்வமுடையராயின காலத்து, கழி கிளைஞர் - மிக்க சுற்றத்தார்கள், வானத்து மேல் ஆம் மீனில் - ஆகாயத்தினிடத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற நட்சத்திரங்களைக் காட்டிலும், பலர் ஆவர், எலா - தகாத, இடர் ஒருவர் உற்றக்கால், தொடர்பு உடையேம் என்பார் சிலர் - உறவுடையேம் என்பவர் சிலரே யாம், இல்லையெனக். கால் - தாள் - முயற்சி

114 வடு - குறறம, வையம - உலகம, மனனிய மூனறுள் நடுவணது எயத இருதலையும எயதும - நிலைதத மூனறு பொருள களாகிய அறம பொருள இனபம எனறவறறுள் நடுவண உளள தான பொருளை அடைய, மறறை இரணடு பககங்களான அறமும இனபமும ஒருவன அடைவான, நடுவணது எயதாதான உலைப பெயதது அடுவதுபோலுந துயா எயதும - அநநடுவிலுளள தான பொருளையடையாதான உலையிலிடடு வேக வைபபதுபோலும துனபததை அடைவான எனக

115 நலல வழிப பசுவின கனறுயின, நாகும - இளங கன றும, அதிக விலை பெறும, அதுபோல செலவமுடையவராலல கலவியிலலாவிடடாலும அவா வாயசசொல ஏறும, அறப ஈர முளள காலததில பூடடிய ஏா உடசெல்லாது மேலெழுநதவாறு போவதுபோல, கறறவராயினும தரிததிரா சொல ஏறாது எனக

116 தடம - விசாலம அடஙகாதா, இடம பட - விரிவாக, உணமையான அறிவினைததருகிற நூலகளைக கற்றாலும, எனறும அடஙகா, இன பேயசசுரை காய - கண்ணுககு அழகாயுளள பேயசசுரைககாயகள, உபபும நெயயும பாலும, அயிா - சருககரை யும, காயம - உறைபபும, பெயது - இடடு, அடினும - சமைததுப பாாததாலும, கைபபு அறா - கசபபு நீஙகாதனவாகும பாறயிா (பால + தயிா) எனறும பாடம "உபபொடு காய" இஃது உயாவு சிறபபு (தொல சொல சூ ௩௪ 257)

117 விறல - தன பெருமையால பிறவறறை வெலலும வெறறி, கமழ - மணம வீசுகினற, கானல - கழிககரைச சோலை களையுடைய, வீஙகு - மிகக, நீா - கடலின, சோபப - துறை யையுடைய அரசனே! தஙகளை இகழவாரைத தாஙகள அவருககு முனனே நிநதிப்பாராக, அவரொடுபடடது-அவரோடுணடாகிய தொடாசசி தான என்ன? உறற பால-சமபவிகக வேணடியவை, உறும - வநதேதீரும எனக

புனனைமலா கழிககரையிற புலால நாறறததைப போககி மணம வீசுதல போலப் பிரதியிகழ்தலானது பகைவரின நிநதை யை அடககி மேலெழுமெனபது தொகைமொழி

118 பசுக்கள் தம்மில் ஒவ்வாமல் பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ண வடிவங்களை யுடையனவானாலும், அந்தப் பசுக்களிற் கறந்த பால் வெவ்வேறு நிறங்களையுடையன வல்லாதவாறுபோல, தருமவழியானது ஒரே தன்மையுடையதாகும் பல நிறமுள்ள அப்பசுக்களைப்போல, ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பல உருவுகொள்ளல் - சமயங்களும் பற்பல வேஷங்களை யுடையனவாயிருக்கும் என்க

119 தேருங்கால் - நாம் ஆராயுமிடத்து, இவ்வுலகத்தில் யார்தாம் ஒரு புகழை அடையாதவர்? முயற்சியால் செல்வம் யார்தாம் பெற்று வாழ்வடையாதவர்? யார்தாம் வாழ்நாளின் நடுவில் வசையுரையை அடையாதவர்? யார்தாம், கடைபோக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உய்த்தார் - செல்வத்திற் பொருந்தினவர் ஆயினார் எனக யார்தாமுலகத்திலே செத்தாரென்று சொல்லப்படாதார், யார்தாம் முற்பிறப்பில் தருமஞ்செய்த அந்த உபாயத்தால் இப்பிறப்பிலே வாழாதார் என்பது ஒரு பழையவுரை

120 தேரில் - ஆராயுமிடத்து, யம தூதனானவன் தம்முயிரைக்கொண்டு ஓடும்பொழுது, தம்மொடு செல்வது தம்மால் இப்பிறப்பிற் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைகள் அல்லால், யாங்கணும் - எவ்விடத்திலேனும், பிறிது இல்லை ஆங்கு அப்போது, தாம் தாம், போற்றி - பாதுகாத்து, புனைந்த - அலங்கரித்து வைத்திருந்த, உடம்பும் - சரீரமும் பயன் இன்று - பயனில்லை என்க

(13) 'தீவினையச்ச'மாவது தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கின்ற உயிர்களையும், அத்தீவினையைச் செய்வாரையும் நோக்கித் தாம் தம்மை அஞ்சுதல் இத மெய்ம்மையுடையார், தாம் மெய்ம்மையின் பயனை அனுபவிப்பதற்கு இடையில் தடைவாராமற் காத்துக்கொள்ள வேண்டுதலின் அந்த மெய்ம்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது

121 சுடு காடு - சுடுகாடுகள், துக்கத்துள் - மனைவாழ்க்கையென்கிற துன்பத்தின் கண்ணே, தூங்கி - பொருந்தியிருந்து, துறவின்கண் சேர்கலா - துறவறத்திற் சேர்ந்து பிறப்பறுக்கமாட்டாத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த - உயிர்போகிய உடல்களையுடையனவாம், புலம் கெட்ட - அறியுந் திறமற்ற, புல் அறிவாளர் - அற்ப அறிவுடையாரது, வயிறு - வயிறுகள்

தொக்க - திரண்ட, விலங்கிற்கும்-மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பறவைகளுக்கும், காடே - இடுகாடுகளே யாகும் எனக்.

முந்தின பிறப்பிலே இப்படிப் பல ஜீவன்களைக் கொன்று தின்றவர்கள் இந்தப் பிறப்பிலே ஆயுள் வரையில் துறக்க மனம் ஒருப்படாமல் மறுமைக்கு உறுதியையும் இழந்து மனைவாழ்க்கை யிலே இருந்து துக்கப்படுவர் என்பது பழைய உரை.

122 சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ரீங்காரஞ்செய்கின்ற, காட்டுள் ஆய-காட்டிலுள்ளிருந்து, வாழும், சிவலும் குறும் பூழும் - கவுதாரியையும் காடையையும், கூட்டுள் ஆய - கூடுகளிலிருக்கும் படி கொண்டு வைப்பார் காம் மறுபிறப்பில், இரும்பு-விலங்குகள், ஆர்க்கும்-சப்திக்கின்ற, காலர் ஆய - கால்களையுடையவராகி, ஏதிலார்க்கு-பகைவர்க்கு, ஆளாய அடிமைகளாய், கருப்பார் கழனியுள் சேர்வர்-வலிய நிலத்து வயல்களில் ஏவலாளராய்ச் சேர்வர் எனக்.

காட்டில் தம் கருத்துப்படி வாழ்தலின்றி அவற்றின் இனத்தில் நின்றும் பிரித்துக் கூட்டிலடைத்து அவற்றாலாகிய பயனைத் தாம் பெறுதல்போலத் தம்மைத் தம்மிச்சைப்படி விடாமல் விலங்கிட்டு இனத்தாரில் நின்றும் பிரித்து இவராலாகிய பயனை ஏதிலார் கொள்வரென்க. இனிக் கரும்பார் கழனி - இருள் நெருங்கிய துன்பம் விளைக்கும் நிலமுமாம், அஃதாவது நரகம் எனவே, நரகத்திற்றள்ளுண்பா ரென்பதுமாயிற்று.

123 அக்காலை - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, விரும்பி அதன் கால்களை முரித்துத்தின்ற பழவினைவந்து அடைந்தக்கால், அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கேபோல - சங்குமணியைப்போல விரல்களெல்லாம் அழுகி, ஒழிய - துண்டித்துவிழ, துக்கம் தொழுநோய் - துன்பந்தருகின்ற குட்டநோய், எழுப - உண்டாகப் பெறுவார்கள் எனக். தின்ற பாவத்தால் இவரைக் குட்டநோய் வருத்துமென்பதும், காலை முரித்ததனால் இவர் விரல்கள் அழுகி விழுவனவென்பதுங் கொள்க.

124 நெய் போலவதூஉம் - நெய்யைப்போலக் குளிர்ச்சியைத் தரும் பொருளும், நெய்யும் என்றபடி, எரிபப - உடலை எரிக்கும்படி சுட்டு, எவ்வம் நோய - துன்பந்தரு நோயை உண

டாகும, அதுபோல, கோடாரும-ஒழுககததில மாறுபாடிலலாத வரும, கோடி - மாறுபடடு, கொடிய தீவினை செயபவரைச சாாநது, பாபப - மிகவும, கொடு வினையா ஆகுவா எனக நெருபபெழச சோநதககாலெனறும நோயாாகுமெனறும பாடம

போலவதூஉம எனபது உரையசை "ஒபபில போலியுமப பொருடடாகும" எனற சூ மேறகோள (தொல சொல 278)

125 பெரியவா சினேகமானது பிறைச சநதிரனபோல நாளதோறும முறைமுறையே, நநதும - வளரும சிறியோாகள நடபானது, வான ஊா-ஆகாயததிற செலலுகினற, மதியமபோல-பூரண சநதிரனைபபோல, வைகலும - தினநதோறும, தானே தேயும எனக, ஊாதல - போதல (சிந 286 நச உரை)

பெரியவருடனே செயத நடபு நலவினை யுணடாகும சிறிய வருடனெசெயத நடபுத தீவினை யுணடாகுமெனபது கருதது

126 சானமீறா என மதிதது நீ சாாநதாய, சாாநதோய ககு அச சாாநதாரிடததில சானறாணமை இல ஆயின, அவரைச சாாநதோனே கேள, ஒருவன செப்பு அகதது, சாநது சநதன முதலான வாசனைப பணடம, உணடு எனறு நினைததுத திறகக, அநதச செபபினுள பாமபு ஒனறை, கணடனனது - கணடாற போனறதை, உடைதது - ஒததுளது எனக "சாநதகதத துண டெனறு திறநதேன" எனப கூ அசசாகலின அசசவுவமை (தொல பொருள சூ 294 பேரா)

127 சாரல மலைபபககஙகளில, கனம மணி நினறு இமைக கும-மினுசசுத தோனறினஙகள கிடநதுமினனுகினற, நாடனேகேள, மணிதாகளது உளளககருதது வேறாயும செயயுமசெயகை வேறாயு மிருததலால, ஒருவா எணணததைத தேரும அளவினை உடைய வா யாா ஒருவா உளா? எவருமிலலை எனக

மனததை வேறுபடுததி இபபடிச செயவிபபதுவும தீவினைப பயன இபபடிபபடட தீவினையாளாோச சோாமல அஞசியிருககவெனபது பழைய உரை மணி சாரலிற கிடபபினும தானே பிரகாசிததுத தானிருககுமிடததைப பிறருககு அறிவுறுததுதல

போல் ஒருவரின் மனமொழி மெய்களின் தூய்மை தானே பிற ருக்குப் புலப்படுமென்பது தொகைமொழி

128 புனல் தெள்ளி செதும்பு நின்று அலைக்கும் - மலை அருவிகொழித்து அடிவாரத்திலுள்ள ஊற்றசின்னீரில் விழுந்து ததும்பி யலையாநின்ற, அழகிய மலை நாட்டரசனே, உள்ளத்தான் நட்புக்கொள்ளாது, தமக்கு நன்மை பயக்கும் காரியத்தையேநாடும் தொழிலராகி, கள்ளத்தாலே நேசம் பண்ணினவர்து மிக்க நேச மானது மனத்திலே குற்றப்பட்டு, துன்பமாய் முடியும் என்க

புனலானது மணிகளைக்கொழித்துக் கொண்டுவந்து விழுந்து அலைத்தல்போல அவர்களின் வஞ்சனை யொழுக்கமும் நட்பாகக் கொண்டவர் மனத்தில் விழுந்து வருத்துமென்பது தொகை மொழி இத்தகைய தீவினை யாளரை அஞ்சுக என்பது கருத்து

129 ஓங்கிய ஒளிபொருந்திய வாளாயுதம் பகைவர் கையில், பட்டக்கால், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பதூஉம் மெய் ஆகும், ஆக்கம் - தீயருக்குச்செய்யும் உபகாரம், இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டினையும், சென்று சுடுதலால், கல்லாரிடத்தினின்றும் தீர்வு, நீங்குதல் நல்லகாரியம் எனக் சிதைத்தலால் என்றும்பாடம்

ஆக்கம் - இம்மை மறுமை யிரண்டும், தன் சீவனைக் கெடுக்கு மாதலால் என்பது ஒரு பழையவுரை

130 மனை பாசம் கைவிடாய - மனை வாழ்க்கையிலுள்ள பற் றினை விட்டொழித்தாயல்லை, எனைத்து ஊழி - எத்தனை ஊழிக் காலம், செய்த நன்று அல்லால் மற்றைப்பொருள்கள் சிறிது பொழுதானாலும் உயிர்க்குப் பொருந்திய பயன் இல்லை என்க

தன்னாற்செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிர்க்கு உறுபயனில்லை என உருபுச்சொல் எஞ்ச வந்தது, இவ் உருபுச்சொல் வினை வினைக்குறிப்பா யடங்குதலின் வினையெச்சத்தின் பாற்படும் (நன் மயிலை சூ 359) பாசம் - பிசாசுமாம்

முன்செய்த தீவினைப் பயனால் தன்னுடைய நெஞ்சு தனக்கு வசம் ஆகாமல், மனத்தை வேறுபடுத்தும் என்க

ஸ்ரீ:

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண

இரண்டாவது 'பொருளியல்' என்பது முதலில் அறவியல் கூறத் தொடங்கி, அதன் கண்ணே இல்லற இயல்பு கூறிவந்த ஆசிரியர் அந்த இல்லறத்தின் வழிக்குரியனவாகிய பொருளை இன்பமென்னும் இரண்டனுள் இருமைப்பயனும் பயப்பதான பொருட் பகுதியி னியல்பைக் கூறத்தொடங்கினார் அதனுள்,

1 'அரசிய'லாவது, அரசனது இயல்பைக்கூறுதல் பொருளின் துணைக்காரணமான அவ்வரசனது இயல்பை எழுதிகாரத்தார் கூறத்தொடங்கி, அரசனது நெறிக்கு இன்றியமையாத கல்வி என்பயோர்க்கும் பொதுவாதலால் அதனை முதற்கட் கூறுகின்றார்

(14) 'கல்வி'யாவது தத்தங் குலத்துக்கொப்ப ஓதலும், கற்றலும் பொருள்களை விளங்கக் கேட்டறிதலும், பின்பு அவற்றைத் தான் வகுத்துக் கூற வல்லனுதலுமாம்

131 குஞ்சி - புருஷர்களின் சிகை, கொடு தானை - வளைந்த வஸ்திரம், கோடு அழகு - அதனிற் படுக்கரை சரிகைக்கரைகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு - அரிதாரத் திலகத்தின் அழகு, ஒருவர்க்கு இவை அழகு அல்ல, நடுவு நிலைமையோடு கூடிய கல்வியழகே அழகாகும் எனக

132 இம்மைப்பயக்கும் - இப்பிறப்பில் நுகரப்படும் இன்பமெல்லாம் தரும், தம்மை விளக்கும் - தம்மைப் பிரஸித்தப்படுத்தும், தாம் உளராகக் கேடு இன்று - தாம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அது கெடாது, எம்மை உலகம் - எத்தன்மையான உலகம், மம்மர் - மயக்கம், கல்விபோல அஞ்ஞானம் தீர்க்கும் மருந்தினை யாம் காணவில்லை எனக இப்பாடலை ஒத்தசிறப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவார் நச (தொல் பொருள் சூ 75)

133 களர் நிலத்து - உவர்நிலத்திலே, பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்கள் மருதநிலத்து வயலில் விளைந்த நெல்லினும் சிறப்புடையதாகக் கொள்ளுவர் அதுபோல, கடை நிலத்தோர் ஆயினும் - கீழ்க் குலத்திற் பிறந்தவராயிருந்தாலும், கற்று அறிந்தோரை, தலை நிலத்து - சான்றோரிருக்கும் உயர்ந்த நிலையிடத்திலே வைக்கப்படுவதாகும் எனக

ஐவகை நிலஙகளுள களா நிலமாகிய நெயதல் 'புலாலும ஊனும புதைபடு சேறும, உவாநீரக குழியும கவாபுள் ளினமும' நிரமபப பெற்று நலலோரடியிடு நெறியிலலா திருபபினும அதனிடதது உணடாகிய உபபு மககளுக கின்றியமையாதது பற்றிக களா நிலதது எனறு நிலததை இழிததும உபபினை விழுமிதாக் கொளவரென உபமைச சிறபபிததுங கூறினா

134 வைபபுழி - வைததவிடததில, கோள்படா - பிறராற கைபபறறபபட மாடடாது வாயதது - தமககுக கிடைககப பெறறு, ஈயில - பிறருககுக கொடுததால, கேடு இலலை - அழிவு இலலை அரசா, செறின் - கோபிததாலும, வெளவாா - கைபபறற மாடடாா, ஆதலால, ஒருவன தன பிளளைகளுககுத தேடி வைககிற ஆஸதி, விச்சை - கலவியேயாம, பிற அலல எனக

135 கலவி கரை இலவாம, கறபவா வாழநாடகள சிலவாம, மெலல நினைககில - பொறுததிருநது ஆலோசிததால, பிணி பலவாம, ஆதலால, நீா ஒழியப பாலையுணணுகினற, குருகில - அனனபபறவைபோல, தெளளிதின - நனகு, ஆராயநது - ஆலோசிதது தெளிநது - இனனது கறகவேணடுமெனறு நிசசயிதது, அமைவுடைய - பொருநதுவனவறறை, கறக எனக

136 நூல கறற மகன துணையாக நலல கொளளுதலானது, காணில - ஆராயநது பாாககுமிடதது, தோணி இயககுவான - தோணியை ஓடடுபவன, தொலலை - பழமையாகிய, வருணதது - சாதிபேதஙகளுள, கடைபபட்டான எனறு - கீழானவனெனறு, இகழாதவராய, அவன துணையாக, ஆறு - ஆறறு வெளளததை, போய அற்று - கடநதுசெனற அத தனமைதது எனக காணுய, முனனிலையசை

137 தவல அரும - கேடிலலாத, தொல - பழமையாகிய, கேளவி - கேளவிகளால வரும, தனமை உடையாா - குணஙகளை யுடையவராய, இகல இலா - தமமில மாறுபாடிலலாதவராய, எஃகு உடையாா - புததிக கூாமையுமுடையராய புலவாகள, தம முன் - தஙகளுககுள, குழீஇ - ஒனறுகூடி இருநது, நகலின - மகிழும மகிழ்ச்சியைக காட்டிலும, அகல வானதது - அகனற ஆகா

யத்திற்கு, உம்பர் - அப்பால், உறைவார் - வசிப்பாரான தேவர்க ளது, பதி - சுவர்க்கமானது, இனிது ஆயில் - இனியதானால், காண்பாம் - பின்னர் நோக்குவாம்; இனியதில்லை எனக் உறை யும்பதி என்ற பாடத்திற்கு அகல வானத்து, உம்பர் - தேவர்கள், உறையும்பதி - வசிக்கும் சுவர்க்க உலகம் என்று பொருள் கூறுக

"செல்வம் புலனே" என்ற சூத்திரத்து அறிவு பொருளாக உவகை பிறந்ததற்கு "இகலில் .காண்பாம்" என்ற அடி களைக் காட்டுவர் பேரா (தொல், பொருள் 259)

138 கனை - ஒலிக்கின்ற, கற்றறிந்தார் கேண்மை கருமமை நுனியில் தொடங்கி, தின்றற்று - தின்றாற்போன்ற தன்மை யது பண்பு இலா ஈரம் இலாளர் - நற்குணமும் இரக்கமுமில் லாதவருடைய தொடர்பு நுனி நீக்கி, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றன்ன - தின்றாற்போன்ற, தகைத்து - பண்பினையுடைய தாகும் எனக்

139 ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பாதிரிப் பூச்சேர்தலால், புத் தோடு - புதிய பானையோடானது, தான் - தானே அந்த வாசனை யைத் தண்ணீர்க்கு, பயந்தாங்கு - கொடுத்தாற்போல, கல்லாரே ஆயினும் கற்றுரைச் சார்ந்து ஒழுகின், நாளும்-தினமும், நல்லறிவு தலைப்படுவர் எனக் தலைப்படுதல் அடைதல்

140 கற்பின - கற்கப்புகின், அலகு சால - அளவுபட்டு அமைந்த, அறிவு நூல் கல்லாது - ஞான நூல்களைக் கற்காது, உலக நூல் ஓதுவது - உலகவினபத்தினைப் பயக்கும் நூல்களை மனிதர் ஓதுவது கலகல்லென்று பயனின்றிக் கூவும் அளவேயன்றிப் பிறவித்தடுமாற்றம் ஒழிக்கக்கொண்டு செலுத்தும் அளவை அறி வாரில்லை எனக் கலகல இரட்டைக்கிளவி

அறிவுநூல் இறைவன் ஆகமநூல், அவை — அங்காமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமம் எனபன உலகநூல் — மந்திரம், கணிதம், வைத்தியம், சோதிடம், காப்பியம், புராணம், கண் மருள் சாலம், தொழிலவகை நூல்களும் பிறவுமாம் அறிவுநூல் என்ற பாடத்தினும் அறிவனூல் என்ற பாடமாயின் சேரிதாம அறிவன் - கடவுள்

(15) 'குடிபபிறபபாவது உயாகுடியிற பிறநதாரது தனமையைக கூறுவது' அருளும செலவமும குலமும ஒழுககமும இடையீடுபடாமல தொடாபு பெற்றவருவதே உயாகுடி எனபபடும, உயாகுடியிற பிறவாதவரும இவரது ஒழுகக முதலியவறறைக கணடு, தாமும அவவணணம நடகக வேணடுமெனறு விருமபுமபடியாக ஒழுகுதலே உயா குடியிற பிறநதாரது தனமையாம நறகுடியிற பிறந தாாககே கலவிகளும கேளவிகளும பெருமபாலும அமை யுமாதலால இது கலவியினபின வைககபபடடது

141 குடி பிறபபாளா - நலல குடியிற பிறநதுளளவா, உடுககை உலறி - தாம உடுககும வஸதிரமானது உருககெடடுச சிதைநது, உடமபு அழிநதககணணும தமகொளகையிற குனறா, அரிமா - சிஙகமானது, இடுககண தலைவநதக கணணும - துனபம நோநதாலும, கொடி புல கறிககுமே - படாகினற புலலைத தின னுமோ? தினனுதெனக

கொளகையாவன —அருளும, அனபு, அடககமும, வாய மையும, பொருளபடு மினசொலும, பொயயிலலாமையும, குர வரைப பேணலும மறறுமாம உடுககை - ஆடைககுத தொ ழிலாகுபெயா.

142 வான தோயும மை தவழ வெறப - ஆகாயததை அளா வும மேகஙகள தவழுகினற மலைநாடனே! சானறாணமை - அமைதி, சாயல - மெனமை, நலலொழுககம, ஆகிய இவை மூன றும, வானதோய குடி பிறநதாாககு அலலது - வானைத தொடுவது போலுயாநத குடிபபிறநதாாககு அலலது, பெருஞசெலவம எயதி யக கணணும பிறாககு, படா - உணடாகாவாம எனக

வான தோய வெறபில் மை தவழ்தலபோல நலல குடியிற பிறநதாரே சானறாணமை முதலியன உடையவா ஆவாா எனத தொகைமொழிப பொருள கொளக

143 பெரியவாகளைப பாாததவுடன, இருககை எழலும-தாம இருககுமிடததைவிடடு எழுதலும, எதிா செலவும - எதிாகொ ணடு செலுதலும, ஏனை - இனனும, விடுபப - அவாகள நிறக

வென்று சொல்லிய பிறகே, ஒழிதலொடு - நீங்கி வருதலும், இன்ன - ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளை, குடி பிறந்தார் குன்று ஒழுக்கம் ஆகக் கொண்டார் ஆதலால், அவர்களைக் கயவர் ஒரு, ஒன்று-ஒருதன்மையாக, மதிக்கத்தக்கது அன்று எனக.

"இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்" என்னும் பகுதியுள் இது வழிபாடு கூறியது என்பார் நச் (தொல் பொருள் சூ 75) 'இருக்கை எழலும் எதிர் செலவும்' முதலியன பணிவின் இலக்கணமென்பார் பரிமே 'குலமவேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு' என்னுங் குறளுரையில் (960)

144 நல்லவை செய்யின் இயல்பு ஆகும், தீயவை செய்யின் பலர் தூற்றும் பழி ஆகும், என்று உணரும் குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்கு, புணரும் - பூர்வ ஜன்ம சுகிருதத்தால் சம்பவிக்கும் எனில் அதனைக் காட்டிலும், ஊதியம் - இலாபமானது, என்னே? எனக

145 கலவி கறகாதிருந்தால் அதற்கு அச்சம், கயவர் - கீழ் மக்களுடைய, செய்கைக்கு அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும் - தாம் தவறி ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பதனுள்ளும், ஓர் சோர்வு - தப்பி ஏதேனுஞ் சொன்னேமோ வென்பதனாலுண்டாகிய சோர்வுக்கு அச்சம், கொடுக்கும் பொருளெல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒரு பொருளேனும் ஈயாமைக்கு அச்சம், ஆகிய இந்த அச்சங்கள் நற்குடிப் பிறந்தார்க்கு உண்டாகும். மாணு - மாட்சிமை யில்லாத, தாழ்ந்த குடியிற் பிறந்தவர்களோ, இம் மாத்தா - இவ்வுலகில் மூன்று துள்ள மரங்களுள் வைத்தெண்ணப் படுவார் எனக

"இனன்று திரக்கப்படுதல்" என்னுங் குறளுரையில், "இரக்கப் படுதல் - ஈவலென்றிருத்தல், அதனை இன்னதென்றது 'எல்லாம் இரப்பார்க் கொன்றீயாமை' கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்சம் நோக்கி" என்றார் பரிமே (குறள் 224)

146 கனம் மணி - மிகுதியான இரத்தினங்கள், முதல் தாடு இமைக்கும், முழங்கு உவரி - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சோப்ப! இனம் நன்மை இன் சொல் ஒன்று ஈதல் மற்று முள்ள மனம் நன்மை என்ற இவை எல்லாம், இல - நல்லகுடியில், பிறந்தார் கண்ணே உள எனக

இவற்றைச்சேர்த்த தொகைமொழிப் பொருளால் இற்பிறந் தாரைக் கடலாகவும், அந்த இற்பிறந்தாரிடத் தமைந்துள்ள இன்நன்மை, இன்சொல், ஈதல், மனநன்மை இவைகளையெல் லாம் அக்கடலுள் அமைந்து கிடக்கும் மணிகளும் முத்துக்களுமாக வும், இற்பிறந்தாரிடத்து இன் நன்மை முதலியன பிரகாசித் தலை அந்த மணிகள் பிரகாசித்தலாகவும், கீர்த்திமிக்கிருத்தலை உவரி முழங்குவதாகவும் கூறினார்

147 செய்கை - நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ள கட்டிடம், “இட்டிகை நெடுஞ்சுவர்விட்டம் வீழ்ந்தென” அழிந்து, சிதல் - கறையான், மண்டிற்றாயினும் - மொய்த்ததாலும், பேர் இல், பெய்யா - மழைபெய்து நனையாத, ஒரு சிறை - ஒரு பக்கத்தை, உடைத்தாகும், அதுபோல், குடிப்பிறந்தார், எவ்வம் - துன்பங் களை, உழந்தக்கடைத்தும், செயல் பாலவை - செய்யவேண்டிய வைகளைச் செய்வர் என்க

148 ஒருபக்கத்தில் ராகுவென்னும் பாம்பு கொளினும் மற்றொருபக்கத்தில், அம் கண் - அழகிய இடமகன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குறூஉம் - விளங்கச்செய்கின்ற, திங்கள்போல் - சந்திரனைப்போல், குடிப் பிறந்தார், செவ்வன் - செவ்வையாக, செல்லாமை - வறுமையானது. நேர் நிற்பினும், நேரே நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு - தாம் செய்யவேண்டிய கடப் பாடுகளுக்கு, ஒல்கார் - தளர்பட்டார் என்க

செவ்வனே நிற்பினும் என்னும் பாடத்திற்கு நன்றாக நிலைத்திருந்தாலும் என்க அன்றி, செல்லாமை நேர் நிற்பினும்- வறுமை நேர்ந்து நின்றாலும், செவ்வன் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செவ்வையான ஒப்புரவிற்குத் தளரார் என்க

149 பொருளில்லாது வறுமை யுற்றிருக்கிற போதும் குடிப் பிறந்தார் செய்வன பொருளுள்ள காலத்தும் சிறியவர் செய்யார், புல்வாய் - மானினது, பருமம் - சேணத்தை, பொறுப்பினும் - முதுகில் தாங்கிக் கொண்டாலும், பாய் பரிமாபோல் - தாண்டிச் செல்லுகிற குதிரையைப்போல், பொரு முரண் - போர்செய் தற்குரிய மாறுபாட்டை, ஆற்றுதல் இன்று - செய்ய வல்லதே

இல்லை எனக் புலவரைக் கூறியது. அச்சாதியுட் சில சேணகத் தாங்கி வண்டி இழுத்தலுக்கும் சவாரிசெய்தலுக்குமே பயன் படலை உட்கொண்டெனக் பரிமாப்பேல என்றும் பாடம்

150 நல்லகுடியிற் பிறந்தவர்கள், எற்று ஒன்றும்-யாதொன்றும் இல்லாமல் வறுமையடைந்த காலத்திலும், பொருளின்றித் தம்மை யடைந்தவர்க்கு, அசைவு இடத்து - தளர்ந்த விடத்துப் பற்றுக்கோல் போல்வார், அகன்ற நதியானது நீர் வற்றிய காலத்தும், தோண்டினால் தெளிந்த நீர் தெற்றென - விரைவாக, உண்டவதுபோலெனக் சேர்ந்தார் அசைவிடத்து என்றும் பாடம் குடிப்பிறந்தார் தம் சேர்ந்தார் என்றபாலது, தன் சேர்ந்தார் என்று, பன்மை ஒருமை மயக்கமாய் வந்தது

(16) 'மேன்மக்க'ளாவது நல்லோரை வணங்குதலும், தீயோரை நீக்கொருவுதலும், கீர்த்தியைப் பேணிக்கொள்ளலும், பழிக்கு அஞ்சுதலும் முதலான நற்குணங்களை யுடையாரது நன்மையைச் சொல்லுதல், நற்குடிப் பிறந்தார்க்கே மேலான குணங்கள் உள்ளாதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

151 அங்கண் விசும்பு - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயம், பாரித்தல் பரப்புதல் திங்கள் தன்னிடத்துள்ள மாசினைச் சகிக்கும், சான்றோர் அம்மாசினைச் சகியாராய்த் தேய்வர் எனக்

மன் - ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது மாசினை ஆற்றாராதலால், திங்களை ஒவ்வார் என்றபடி சிறப்பினால் அஃறிணை உயர்திணை முடிபு எய்தியதற்கு மேற்கோள் (நன். மயிலை 377)

152 ஒரு காரியம் கூடுமாயினும் கூடாதாயினும் தம்பால் பழிவாராத வகையையே எண்ணுவர் சான்றோர் நரியை நெஞ்சு கிழித்த அம்பினைக் காட்டிலும் சிங்கத்தைக் கொல்லாது அதனைப் பிழைத்தோடவிட்ட அம்புமேலாயவாறுபோல எனக்

153 பசியினாலே உடம்பு வற்றி நரம்பு மேலெழுமாறு தரித்திர முற்றாராயினும் வரம்பு கடந்து குற்றங்களை மேற்கொண்டு இரக்கப் புறப்படார், தம் அறிவினையே தறியாகக்

கொண்டு, முயறசியெனனும நாரினல் வறுமை யாறறளாநத மனத்தைச சிககெனக கட்டிக் கொணடு, தமககுள்ள பொருளளவி ஞலே செயயத தகக காரியஙகளைச செய்வரென்க எழுவெனற பாலது எழுநது எனத திரிநது நினறது குரமபு - வரமபு, உரம - அறிவு, கவறு - பிளவுபுள்ள பனைமட்டை, ஈங்குப பற்றுக கோடுககு ஆயிற்று உள்ளம - முயறசி

154 நல்வரைநாட - நலலமலை நாடனே! போகிற விடத திலே ஒரு நாள்காணினும, சானறவா தொலவழி கேணமை யின் தோனற - பழையவழியால் வநத சினேகம போலத தோன றுமபடி, புரிநது - அனபு செயது, யாபபா - சினேகிதராகத தமமோடு அவரைக கட்டுவா . சிலநாள் காலடி படின கலமலை யினும வழிதோனறும் என்க

நலலமலை தனனை யடைநத புதியவாகும தேன பலாப பழம சுனைநீா வளளிககிழஙகு முதலியன நலகுவதுபோலச சான ரோா ஒருநாட பழகினும உதவுவரெனபது தொகைமொழி

155 கலலாத ஒருவன இலககணததோடு பொருநதாததும அருததமிலலாததுமான பூாவபக்ஷ ஸமாதான கோடியைசசொன னலும நலலாா வருநதியும கேடபா, எனெனில அககலலாதவன பலா முனனே அவமானபபடுதலுககு இரஙகி எனக எழுதது - இலககணம, எழுததிற புலலாககோட்டி, வறுஙகோட்டி என்று கூட்டுக கோடி எனபது கோடடியென இரட்டிதது நினறது

156 சோலையினினறும வரைநது கொண்ட கருமபினைக கணுககள் தெறிகக நசுககி இடிதது நீா பிழிநதாலும, நலல சுவை யுடையதே யாகும , அதுபோலக குறறமுணடாக வைது அவ மதிததபோதும நறகுடியிற பிறநத மேனமககள் தம வாயினலே கெட்ட சொற்களைப பேசாா எனக

157 குறறமறற அறிவினையுடைய மேன்மககள் வஞசிததுக களவு செய்யாா, கள்ளுண்ணாா , நலலோாகள் நீககததகக தீககரு மஙகளை நீககி, விடததககனவறறை விட்டுப பிறாபால குறறங கணடவிடதது அவரை இகழ்நதுரையாா, தவறியும தம் வாயி னுற பொய கூறாா , வறுமை வந்து தளாந்தாலும இரஙகாா

என்க. நீக்கத்தக்கன—கொலை, களவு, கள், காமம் என்பன, விடத்தக்கன அநாசாரங்கள்.

158 பிறர் இரகசியங்களைக் கேட்பதில் செவிடனாகவும், அயலார் மனைவியரை நோக்கலிற் குருடனாகவும், கொடிய புறங் கூற்றுக்கள் கூறுவதில் ஊமையாகவும் நிற்பானாகில் அவனுக்குக் கூற்றுப்பாடு அறிந்து எத் தருமோபதேசமும் செய்யவேண்டா என்க.

'பல்லார் மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை' என்பதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (ஏலா 20).

159 நல்லகுண மில்லாதார் தம்மிடத்திலே ஒருவர் பல காலுஞ் சென்றால், 'இவர் ஏதாகிலும் ஒன்றை விரும்புவர்' என்று நினைத்து இகழ்வார்கள். சீர்மையினை யுடையவர்களோ தம்மிடம் 'இவர் ஏதாயினும் ஒன்று வேண்டினால் நல்லது' என்று நினைத்துக் கண்டபோதெல்லாம் சிறப்புச் செய்வார்கள் என்க.

160 இவர் செல்வமுடையவரென்று அற்பரை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு அவர் பின்னே சென்று அற்பரே வாழ்வர், எல்லா ஐசுவரியமும் நிறைந்த பிலத்தை ஒருவன் பெற்றாற்போல வல்லவர், நற்குலத்துப் பிறந்த மேன்மக்களைச் சேர்ந்தால் என்க. பெரியோர்களைச் சேர்ந்தால் இம்மையில் இன்பமும் புகழும் செல்வமும் உண்டென்றபடி.

(17) 'பெரியாரைப் பிழையாமை'யாவது, அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் ஆசாரமுமென்று சொல்லப்பட்ட நற்குணங் களையுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுகிற வசனங்களைக் கேட்டு, சொன்னபடியே மறவாமல் நிற்றலும், அவர்க்குப் பிழை செய்யாமையுமாம். இது மேன்மக்களோடு சேர்ந்து பழகும் முறை கூறுகின்றாராதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

161 ஆரவாரிக்கும் அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! பொறுப்பர் என்று எண்ணிக் குற்றந்தீர்ந்த பெரியோ ரிடத்து அவர் வெகுளத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமை ஆவசியக மாகும். அவர் வெறுத்தால், பின் அவர் வெகுளியைத் தீர்த்தல் யார்க்கும் அரிது என்க. வேண்டும், விதிப்பொருட்டு.

மலையைச்சேர்ந்த அருவி தன் உயர்ந்த நிலையினின்றும் ஆர்த்து விழுவதுபோலப் பெரியாரைப் பிழைத்தவர் அலறிவிழுவ ரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

162 பொன்னைக் கொடுத்து அழைத்தாலும், வந்து சேர் தற்கு அரியரான பெரியோரை ஒன்றுங் கொடாமல் அவர் தாமாகவே வந்து தம்மைச் சேர்ந்திருக்கப் பெற்றும், நீதியோடு படாத அறிவிலலாதவர் பயனின்றியே நாளைக் கழிப்பார் எனக அன்னோ - ஐயோ! கொன - பயனின்மையை யுணர்த்திற்று

163 ஒருவரைத் தாழ்வாக மதித்தலும் உயர்வாக மதித்த லுமாகிய இரண்டும் பெரியோர்களாலே செய்யப்படத் தக்கனவே யாகும் நீதியை உணராதாரும் செய்யும் முறையறியாதாருமான அறப் மனிதர்களாற் செய்யும் இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் சாரமான நூல்களைக் கற்ற பெரியோர்கள் பொருளாக மதியார் எனக

164 விரிந்த நிறத்தினையுடைய நாகம் பாதாளத்திலே இருந்தாலும் ஆகாசத்திலே இருக்கிற இடியின் மிக்க சினத்திற்கு அஞ்சும் அதுபோல அரிதாகிய அரண் காவலையுடைத்தாயிருந் தாலும் பெருமைக் குணமுடைய பெரியோர்கள் கோபித்த காலத்துப் பிழைசெய்தோர் பிழைக்கமாட்டா ரெனக.

165 எம்மை நீவிர் அறிந்தீரில்லை எம்மைப்போல உயர்ந் தார் இவ்வுலகாணுமென்று தம்மைத்தாமே பெரியராகச் சொல்லி முடிவுசெய்கிறது சித்தாந்தமன்று தாமத்தை அறியுஞ் சான் ரோர் தம்மை அருமையுடையராக மதித்துப் பெரியராகக் கொள் வதே சித்தாந்தமாகும் எனக அரியர்-இன்றியமையாதவர் என றபடி கோள் - விசாரம் செய்த முடிவு

166 பெருமை பொருந்திய குளிர்ந்த கடற்கரையையுடைய அரசனே! விடியற்காலத்துச் சூரியன் நிழற்போல சிறியவர் கேண்மையால் அறிவு குறைந்து கொண்டே வரும் மாலைக் காலத்துச் சூரியன் நிழற்போன்ப பழைய புகழுடையாராகிய பெரி யோர் கேண்மையால் அறிவு வளரும் எனக பெருங்கடலையுடைத்த நாடு குளிர்ச்சி பெற்றிருப்பது போலப் பெரியாரைப் பிழையா தார் நன்மை எய்துவரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

167 அரசர் செல்வமும் ஸதிரீகளினுடைய யௌவன போகமும் அவரவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அநுபவிப்பார்கள், அதற்குத் தகுதி வேண்டாம் நெருங்கிய இலைகளாலே கவிந்து குளிர்ந்த நிழல் செய்யும் மரங்களெல்லாம் தமமிடத்திலே சேர்ந்தவர்க்கு வேற்றுமை யில்லாமல் ஒருபடியாக நிழலைத் தரும், அதுபோலப் பெரியாரை அணுகினோர் இன்பம் பெறுவரெனக

168 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சியில்லாத அறிவினரைப் பிரிந்தாலும் அந்நினைவினாலாகிய துன்பம் மிக உண்டாகும் பெரியதாய வற்றுத நீர்மிக்க கழியையுடைய சேர்ப்பனே! யாரிடத்துங் கலந்து உறவுபண்ணுமை மிக நல்லதெனக் படர்நோய நினைத்தலாலுண்டாகும் துன்பம் பெரிய கடலும் தன்னைச் சார்ந்த கழியிற் பிரியாதவாறு போலப் பெரியோர் தம்மையடுத்த சிறியோரைக் கைவிடார் என்பது தொகைமொழிப் பொருள்

169 புதியனவும் உறுதி பயப்பனவுமான நூல்களைக் கல லாமலும் பெரியவர்கட் சென்று கேட்பனவற்றைக் கேளாமலும் கழிந்த நாளாயினும் தமக்கு ஸாஷயமானவற்றை இரப்போர்க்குக் கொடாத பகற்பொழுதாயினும் சொல்லுமிடத்து நற்குணமுடைய பெரியோரிடத்து உண்டாகா எனக

பகலென்றது ஈண்டு ஒருநாளுள் முதற் பத்து நாழிகை கழிந்த இரண்டாம் பத்து நாழிகையை "ஒருநாள் முதற் பத்து நாழிகை யும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின் பத்து நாழிகையும் இறையின் முறைமை கேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால் . " என்பது புறப்பாட்டுரை (புறம் 69)

170 பெரியவர்க்குப் பெருமையாவது நல்லோரிடம் வணக்க முடைமை, ஒரு காரியத்தை முற்றுவித்தற்குத் தகுதியுடை யார்க்கு உரிமையாவது தாம் வலியிலார்போல ஒடுங்கியிருத்தல், செல்வமுடையவரும் தம்மைச் சேர்ந்தவரது துன்பத்தை நீக்கு வாராயின் செல்வமுடையாரே எனக் சிறந்தமை, தலைவ ணக்கம் 'பெரும்பூட் சிறந்தகை' என புழிப்போல (வெண் மா)

(18) 'நல்லினஞ் சேர்த'லாவது, நல்ல இனத்தினைப் பொருந்து தல் அவ் இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும்

உள்ளவாறு அறியுஞ் சான்றோர் குழு இவ்வினத்தின மறுதலையாவது சிறறினமாம நலவினஞ் சோந்து ஒழுகி ஞாககே பெரியாரைப பிழையாமை கூடுமெனபது உணாத தற்கு இஃது அதனபின வைககபபட்டது

171. அறிவிலலாத காலத்திலே அடககமிலலாதவருடனே கூடி, நெறியலலாதன செயது தீயவொழுககததில ஒழுகியன வெலலாம வெயில முறுகியபோது புலலானது பனியின சமபந்ததினை விட்டாறபோல, சனமாாககததினையறிந்த நலலோரைச சோநதாற கெடும எனக

172 எஞ்ஞானறும அறநெறியை அறியுஙகோள, யமதுதன கவ்வி வருவானெனறு எஞ்ஞானறும அஞ்சுஙகோள, பிறா சொலலுகிற கடின வசனஙகளை எஞ்ஞான்றும பொறுஙகோள, கபடமான சொறகளைச சொலலுதலை எஞ்ஞானறும ஒழியுங கோள தீவினையாளாகளுடைய சிநேகததை எஞ்ஞானறும விடுஙகோள, பெரியாா வாயச சொறகளை எஞ்ஞானறும கேளுஙகோள எனக

இபபாட்டினை "மாததிரை முதலா" எனற சூததிரததுப பல நோககா யோடியதறகு மேறகோளாகக காட்டுவா இளம (தொல பொருள் 416) "நோககாவது, கேட்போா மீண்டும நோககிய பயன கோட்லையுடையவாகச செயயும கருவி" எனபா நச (௭௬ ௬) இபபாட்டினுள "ஒருவழி நினற எஞ்ஞானறு மெனறதனைப் பிரிததுப பிறவழியுங கூட்டி முடிகக வேண்டுத லிற பிரிநிலை எச்சமாயிறறு இதனை 'விளககு' (நடு நிலைத தீபம) எனப" எனறாா மயிலை (நன சூ 359)

173 என் நெஞ்சே! கேடபாயாக, அடைந்தவரது பிரி வும, பொறுததறகரிய நோயும, சாவும முடஙகலான உடமபெடுதத வாகளுககு உடனபிறந்தனவாதலால, அநேக காலமாகத தொடஙகி வருகிற பிறபபு இனனாது எனறு அறிகிற பெரிய அறிவினை யுடையாரை நனகு புணாவாயாக எனக அமமாவெனனும அசைச சொல நீட்டம விளியாகக கொளளபபடும (தொல சொல 153 சேனா நச) உடனகு - ஒருசேர என்றலுமாம

174. நன்ருய ஆராயநது பாாகக, பிறபபு இன்ஞதே யாயினும அதை யாரும வெருாகள எககாலததிலோவெனில மககளாயப பிறநதகாலததும மககட பணபினை இடையருமறசெலுததி வரும நெஞ்சினையுடைய நலலவாகளுடனே எநநாளும தாமும அநத நட்பினை இடையருமற செலுததி நட்புக கொளளபபெறின அககாலதது எனக இநதப பிறபபு நலலது ஆகும இறபப - மிக, இறபப இனஞது என்று கூட்டலுமாம மககட பணபாவது - னமககட்கே உரிய அனபுடைமை, நலல குடிபபிறபபு முதலியன

175 ஊருககுள்ளே முறறததினீரும ஜலதாரையினீரும கூடிச சமுததிர நீருடனே சோநதால பேரும வேருகிப புணணிய தீாததமெனபபடும அபபடிபபோல நலல குலததிலே பிறவாத வரும நலல குலததிலே பிறநத பெரியோாகளைச சோநதால, மலை போலப பெருந தோறறமுடையவராவா எனக பேரும பெரிதாகி என்றும பாடம ஒரும, ஆராயநது பாாககினற எனக , அசையும ஆம உரவுநீா - மிககநீா, உலாவுநீருமாம அது கடலுககாயிறறு குனறுபோல நிறறலாவது,

" அளகக லாகாப பெருமையு மருமையு
மருஙககல முடைமையு மேறற ஈருமையும " ஆம

176 ஓஙகிய அழகிய பரநத ஆகாசததின கணணே நலல கிரணஙகளையுடைய வெளளிய சநதிரனைச சோநதுளள தனல முயலும தொழபபடும அபபடிபபோல சிறபபிலலாதவாகளாயினும மலையொதத பெரியோாகளுடனே நடபுககொணடால மிகக சிறபபினைப பெறுவா எனக குனறுதல - இலலையாதல , மகளிா பிறைச சநதிரனைத தொழுதல பணடைககால வழககு 'ஒளளிழை மகளிா உயாபிறை தொழூஉம" (அகம 239) எனபதும காணக சநதிரனிடதது முயலிருபபதாகக கூறுவது கவிமரபு 'குறுமுயன மறுநிறம கிளா மதிநிறைநது . . ' எனபதுங காணக (அகம 141)

177 பாலுடனே கூடின தணணீா பாலாயக காணபபடுமேயலலாது தணணீராய நிறம வேருகத தெரியத தோனருது. அதுபோல ஆராயநது பாாககுமிடதது நலல பெரியோாகளது பெருமையின் சமபநததஇனுலே சிறியவாகளுடைய சிறுமைக

குணமும் தோன்றுது மறையும என்க தெரிய எனற்பாலது தெரிந்து எனத் திரிந்து நின்றது

178 உழுகின்ற கொல்லையிலே பெரிய கட்டையைச சேர்ந்து நின்ற புல உழவா உழுகிற கலப்பைக்குப் பெயராது, அதுபோல வல்லமையில்லாத மெலிந்தவரேயாயினும் அறிவு ஆற்றலகளால வனமையுடையவாகளைச சேர்ந்தவாமேல பகைவருடைய கோபமானது செல்லாது எனக.

'புனத்து இருங்குறறி' எனக 'செல்லாவாம செறறுா சினம' எனபதற்கு 'சத்தருக்கள படை செயய மாட்டார்கள், அவாகளை வெல்லப்போகாது' எனபது ஒரு பழையவுரை

179 நிலத்தினது நனமையினுலே வளாந்த நெல்லைப போலத் தாம தாம சேரும குலத்தினது நனமையினுலே சானற வாகளாக ஆகினறாகள நனறுய ஓடுகிற கபபலை ஒரு சுழல காறறு வந்து கெடுத்தாற்போலத் தீய சோககை யுண்டானல நலல குணமும கெடும எனக நலல காறறினுலே நலவழியில நனறுயோடுங கபபலும தீவளியால திசை தடுமாறிச சிதைதல இயலபாதலபறறி, நலவினஞ சோந்த வழியும தீயினத்தின ஒருவுதல ஆவசியகமெனபதாயிறறு இதனை 'ஊதியம எனபது ஒருவாக குப பேதையாா கேணமை ஒரீஇவிடல' என னுங குறளால அறிக

180 மனத்திலே குறறமில்லாதவரா யிருந்தாலும தாம சேர்ந்த தீய இனத்தின கூட்டுறவாலே ஒருவா இகழப்படுவா எவவாறெனில், காடழிக்கப்பட்ட கொல்லையானது தீப்பறறிய காலத்து ஆண்டுள்ள நலல பரிமளமுளள சந்தனமும வேங்கை யும சோந்து வேமாறுபோல எனக 'மனத்தான' எனபது உருபு மயக்கம மனத்தாலும எனறு பொருள கொள்ளலுமாம எறி புனம, வெட்டிச சுட்ட கொல்லை (புறம 231) குறிஞ்சி நிலத்துக குறவா தினை விதைத்தறகுத் தரிசாய்க கிடந்த காடுகளை வெட்டிச சுடுதல மரபு. 'தொடுதோற கானவன சூடுறு வியனபுனம' எனபது அகம 368 கீழ்ப்பாடலில் மெல்லியா துணைவலி பெறறுராயினுந தீயினஞ் சோந்தாற் கெடுவரெனறா, இப்பாடலில இறபபச சிறந்தாரும் அவ்வினஞ் சேரக கெடுவரெனறு கூறினா

(19) 'பெருமை'யாவது குல ஒழுக்கத்தினனும் கலவி யொழுக்கத்தினனும் தையும் தருமமும் உடைமையினனும் நீங்கு வந்தடுத்த காலத்தும் தம் நற்குணங்களைக் கைவிடாமையினனும் பெருமையுடையரது இயல்பு நலவினஞ் சேர்ந்தாகக்கே இப்பெருமை சிதைத்தலின் இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது

181 ஒருவர்க்கு ஒன்றைத் தானங் கொடுக்கவோ கூடவில்லை யௌவனமும் நீங்கி நெடுங்கால மாகிவிட்டது, அதனால் முன்பு ஆசையுடனிருந்த மகளிர் இப்போது நினைக்கின்றார்களில்லை அப்படியிருக்க, ஆசை வைத்து ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து வாழக்கடவோம் என்னும் ஆசையினை விட்டொழித்துத் துறந்து போவதே நமக்குச் சிறந்த பொருளாவது போலும் - ஒப்பில் போலி (தொல் சொல் சூ 278) இப்பாடல் நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறியதாக எழுந்தது

182 இந்தச் சம்சார வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பமுற்றோம் என்றும், இப்பிறப்பிலே எல்லாப் பொருளையும் போகங்களையும் பூரணமாக அடைந்தோமென்றும் நினைத்து ஐசுவரியத்தை மெய்யென்று நம்பிப் பிறகு தமக்கு வருகிற துக்கத்தை விசாரியாமல் மறந்து காலங்கழிப்பா அறிவில்லாதவா அந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கை இருந்தாற்போல விருந்து கெடும் என்றறிந்த ஞானிகள் சுகதுக்கம் இரண்டற்கும் ஒருபடியாக இருந்து, துக்கம் வருங்காலத்து வருந்தார் எனக் ஏமுறுதல் - இன்புறுதல், மயங்குதலுமாம் பொச்சாத்தல் - மறத்தல்

183 மறுமைக்கு உறுதியாகிய தாமங்களை மயக்கமில்லாமற் செய்து, நரகத்தில் விழாதவாறு நீங்கள் அறிவுடையவர்களாய் வாழுங்கோள் நீங்கள் நின்றவிடத்தில் நிற்கும்போதுதானே பொருள்கள் நிறம் மாறுகின்றன அஃதேயன்றி ஒரு காரணமுமின்றிப் பல புதிதாகவும் உண்டாகின்றன அதை நீங்கள் காணபீராக எனக் மறுமைக்கு வித்து ஆவது அறம் அது வீட்டில் இற சென்று முளைத்து இவனுக்குப் பயன்படுதலால் சிறுமைப்படல், சிறியோர் தன்மையைப் பொருந்தல் என்றலும், சிற்றினஞ்சேறல் என்றலும் ஆம்

184 மழை பெய்யாத காலத்தும், நடுவே யூறுகின்ற நீரையுடைய மணற்கேணி தன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டுபோய் ஓர் ஊரார் எல்லாரும் உண்டாலும், அவர்களுக்கு நீர் கொடுக்கவல்லதாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர். தரித்திரம் வந்த காலத்தும் பெரியோர் ஏற்பார்க்கு இல்லை யென்னாமல் சுபாவமாகக் கொடுக்கிறவாறு போலச் செல்வமுற்ற காலத்தும் சிறியோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொடார் எனக். ஆஅஅயக் கண்ணு மென்றும் பாடம்.

உறைத்தல் - மழை துளித்தல். மழையில்லாக் காலத்து மணற்கேணி பல ஊற்றுக் கண்களால் நீர் சுரவாமற் போனாலும் நடுவிலுள்ள ஓர் ஊற்றுக்கண்ணால் சுரத்தல்பற்றி நடுவேயூறு கின்ற எனப்பட்டது. மற்றையார் என்பார் பெரியோரின் வேறான சிறியோர். 'பெரியோர்' என்பதில் ஓர் விகுதி அப்பெரியோரின் அருமை குறித்து ஒருமைக்கண் வந்தது. மற்றையார் என்பதில் ஆர்விகுதி அத்தகையார் பலர் என்பது குறித்துப் பன்மைக்கண் வந்தது. மணற்கேணி போலப் பெரியோர்க்கு ஈதலும் சிறியோர்க்கு ஈயாது தாழ்த்தலும் இயல்பென்பதூஉம் பெற்றும்.

185 மிக்க நீரைக் கொடுத்து உலகத்து மக்களையெல்லாம் ஊட்டின ஆறு தண்ணீரில்லாமற் போனவிடத்தும் அந்த ஆற்றிலே கல்லுகிற அவ்வூற்றிலே நீர் ஊறுவதுபோல், பெரியோர்கள் தம் ஐசுவரியத்தைப் பலருக்கும் கொடுத்து வறுமையடைந்து வாடியவிடத்தும், தங்களுக்கான மாத்திரம் செய்யத்தக்க கடமைகளைச் செய்து சில பேருக்காவது கொடுப்பரெனக். கல்லூற்று, வினைத்தொகை. கல்லூற்றுழி என்றும் பாடம்.

186 பெரிய மலையையுடைய நாடனே! பெரியவர்களிடத்திலே உண்டாகிய குற்றம் வெள்ளிய எருதின்மேல் போடப்பட்ட சூடுபோல் வெளிப்படத் தெரியும். பெரிய இடபத்தைக் கொன்றதொத்த குற்றத்தைச் சிறியோர் செய்தாராயினும் அச்சிறியோரிடத்திலே அந்தக் குற்றம் தெரியாது மறையும் எனக். நரை, இடபம். தோன்றா கெடும், ஆகாரவீற்று அஃறிணைப் பன்மை முற்றுமுன் வலி இயல்பாயிற்று. ஒன்றனும், சிறிதும்: 'தோன்றாக்கெடும்' என்றும் பாடம்.

187 பொருந்திய சிறுமைக குணததை உடையராய பண பிலலாதாரிடததிற் கலநது உறவுகொணட நாளெலலாம துனபமேயாகும. நெறியல்லாதவற்றை விளையாடடிடததும வேணடாத நலல அறிவினை விருமபுமவாகளிடததுப பகை யுணடாயிருநதாலும பெருமையுணடாகும எனக அசைதல, தளாதல சுணடு நெறியிறறளாநதலை உணாததிற்று செலவக கடுஙகோ ஆழியாதன " நகையினும பொயயா வாயமையான " என்று புகழபபடுதலும் சுணடு நோககததககது (பதிற 70)

188 மெதமெனற இயலபையுடைய நலலாரிடதது மெத தெனவே ஒழுகுக அது கடநது பகைவரிடததிலே யமதூதனும அஞசததகக பலததினைச செயக முழுதும கபடமாயிருககிற வரிடததுக கபடமாகவே ஒழுகுக எலலா நனமைக குணமும உடையாரிடதது நனமையை விடடு விலகாது ஒழுகுக, எனக மெனமை, உடகுடைமை, சலம எனற இடஙகளில ஆயவிடல என்னும தொடரைத தனித்தனியே பெயது முடிகக மெல லியல நலலாருள என்னும பாடததிறகு மெலலிய இயலபும நறகுணமுமுடைய ஸதிரீகளிடததில எனறு பொருள கூறுக சலவா - பொயயருமாம

189 பரிசுததமான மனமுடையவா தனனைக கடியவனுகப பணணி, ஒருவன மிகவும கொடிய கோடகளைச சொலலி வேறு படுததி விடடாலும, தம மனததிலே வேறுபாடு சிறிதுமிலலாமல, உறுதியான மனமுடையவாகளாய, அசையாமல நினறு எரிகிற விளககினுளளே யிருககிற சுடாபோலே தஙகள குணம சலி யாா எனக

கடுககுதல, அசசுறுததலுமாம துளககமிலா விளககின சுடா போலத தூயவருடைய மனம சலியாதெனபது கருதது

190 முறபட உணணும உணவினை நாடொறும தருமம செயது, அதனால வருகிற பயனைப பெரியாா உணபா அபபடி உணட பயனுனது காமம வெகுளி மயககஙகளாகிய மூனறு குற்றங்களையும கெடுததுத தாம பிறககிற பிறபபெலலாவறறுள ளும அமமலஙகளினினறும தமமை நீககிவிடுமெனக பிறறுற றுத துறறல, விருநதோமபி மிசசில மிசைதலுமாம

(20) 'தாளாண்மை' யாவது இடைவிடாத மெய் முயற்சியை ஆளுந் தன்மை. அதனை ஆள, பொருளும் பெருமையும் உறவும் உண்டாமாதலாலும் பெருமையுடையாராகவே இஃது அமையு மாதலாலும் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

191 தண்ணீரை மிகுதியாகக் கொள்ளாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரைப்போல, உறவினர் கொடுப்பதனைக் கொண்டு இருப்போர் பின்பு அந்த உறவின் முறையார் இல்லாதபோது இறந்து படுவர். வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்ற கூத்தியின் கண்கள்போல இடைவிடாமல் எந்நாளும் ஊக்கமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் பொருள் வருவாய் தவறுவதில்லையெனக் குளத்து நீர் வற்றியபோது பயிர்கள் சாதலைக் கூறின் முகத்தால் புடைகள் வேறாகக் குளங்களுக்குச் சென்று உயிர்வாழ்தலையும் கூறி, நட்டாரை நம்பித் தாம் மடிந்திருத்தல் அரசர்க்கு மிக்க இழுக்கினைத் தரும் என்று கூறினருமாயிற்று. 'வாளமலையாடும்' என்னுமிடத்து "வாளை எடுத்து நின்று ஆடுங் கூத்து" என்று சிலப் அரும்பதப் பொருள் கூறியவதனால் 'வாளாடு கூத்து' என்பதற்கு வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுதல் எனக் 'மீளாது பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின் வாளாடு கூத்திவந் தாடினாள்' என்று பயின்று வருதலால், கூத்தியருள் வாளாடு கூத்தியரென்பார் ஒரு சாரார்போலும்.

192 அசைந்து ஆடுகின்ற கொம்பாய் வழியருகே நின்றது கூடப் பெரிதாய் வைரம் முற்றியவுடனே யானையைக் கட்டுகிற தற்கு உதவும் ஒரு தறியாகும். ஒருவன் முயற்சியினாலே தன்னைக் குறைவில்லாமற் செய்து கொள்வானானால் அவன் செல்வமுடையவனாதலும் அவ்வாறேதான் என்க.

193 வலிமிக்க புலி தனக்கு இரையாகிய மாமிசம் கிடைக்காதபோது ஒருநாளைக்குச் சிறிய தேரையைப் பிடித்தும் தின்று கிடக்கும். அறிவினாலே செய்த உத்தியோகம் பலிக்கவில்லையென்று மனம் சலிக்க வேண்டாம். இடைவிடாமல் முயலுகின்ற ஒழுக்கத்தினாலே மேலான தொழில்களும் கைகூடும் என்க. காற்றொழில் - உத்தியோகம் சிறு தொழிலும் ஆம். கை, ஒழுக்கம்.

194 தனனுடைய முயற்சி ஒருகாலததுப பலிததிலலை யாயினும அதனை ஒருவழியாக முயனறு முடிததுத தளராமல நிறபது ஒருவனுககுச சாமாததியமாகும முயனற காரியமெலலாம பலிககுமாயின, மகளிாகளுங கூடச செலவமுடையவாகள ஆவாரனறோ எனக.

கணடல, முள்ளி, முளளியைக கடலலைகள சிதைககினற குளிாநத கழிககரையையுடைய நாடனே எனறது வலிமையிலலாத 'முளளிசசெடியை மோதி அழிபபது வலிய அலைககுப பெருமையிலலாதவாறு போல எளிய காரியஙகளைச செயது முடிததல வலியோாககழகனறு எனபது தொகை மொழியின பொருள புருஷா வாழவது ஆணமையிலலை எனறு பொருளபடடு நினறமையால, தொழிலபறறி, மறறு வினைமாறறினகண வநதது ஓகாரம, எதிாமறை கணடல, தாழையும ஆம

195 இவா நலல குலதது எனறும இவா தீயகுலம எனறும சொலவதுமாததிரமே யலலாமல, அதில ஒரு பயனுமிலலை பழைய சிறபபினையுடைய சுததமான பொருளாம மாததிரமே அலல, தவம கலவி முயறசி எனற இவறறாலும ஒருவருககுக குலம மேலாகக கூறபபடும எனக. பொருடகுத தொல சிறபபாவது, நடுவணது எயத இருதலையும எயதலாய ஒணபொருளாயது அறததினால ஈடடபபெறற நம தநதாககு ஈயபபடுவதுமாகியது ஒனறோ, எனபதனை எணணிடைச சொலலாககி, பொருளும, தவமும, கலவியும, முயறசியும ஒனறுசேரக குலனும எனனுமாம எலலாவறறிறகும முயறசி வேணடும எனபது ஒரு பழைய உரை

196 தாஙகள கருதின காரியம முடியுமளவும தஙகள அறிவினை வெளிபபடாமல அடககிககொணடு, அநநினைதத காரியததைப பிறா அறிய வெளியிடாா அறிவுடையவாகள பிறா நினைதத நினைவை அவாகளுடைய காரியஙகளைப பாாததே ஆராயநது அறியும நுடப புததியுடையாா குறிபபிலே உலகம தஙகிறறு எனக அறிவு, ஊககம, உறுபபு எனபன அவவவறறாற செயயபபடும காரியஙகளை உணாததின ஊககமுடையாா எனபதறகுத தம வலிமிகுதியை எடுததுச சொலலாா எனறலுமாம ஊககம உறுபபினால ஆராயதல எனபதறகு வலிமிகுதியைக கண டோள மாாபு

முதலிய உறுப்புக்களால் ஆராய்தல் என்று உரைப்பினும் அமை யும். ஊக்கம் வலிமிகுதியென்று பொருள்படல் "ஊக்கமுடை யான ஒடுக்கம்" என்னும் குறள் உரையிற் காண்க

அமைச்சரின் இலக்கணங் கூறுமிடத்து அவர் "பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து, அவர் அறிந்து அழியாதன தாம் சூழ்வர்" என்ற பரிமேலழகர் விசேடவுரை நினைக்கத்தக்கது

197 கறையானால் தின்னப்பட்ட ஆலமரத்தை அதிலே பிறந்த அதன் வீழ் ஊன்று கோலாகத் தாங்கினாற்போல, தன்னு டைய பிதாவுக்கு ஒரு குற்றம் தோன்றினவிடத்து மைந்தனொ வன் பாதுகாக்க அது கெடும் எனக் குதலைமை, தளர்ச்சி

198 யானையினுடைய புகர்முகத்தைப்பிளந்து புண்படுக்கும் கூரிய நகங்களையும் வலிய முயற்சியினையுமுடைய சிங்கத்தை ஒத்த வலிமையுடையவர்கள் தாம் செய்கின்ற உத்தியோகத்திற்கு அழிவு வந்து வீட்டிலே யிருக்கத்தக்க கேடுவந்தாலும், தானங் கெடத்தக்க காரியங்களைச் செய்வாரோ? செய்யார் எனக் இல இருக்க என்றபாலது இலவிருந்து எனத் திரிந்து நின்றது. தலை வருதல், முடிவடைதல் 'தலைப்போகன்மையின்' என்பது புறம் (223) நோனமுன், வலிய காலுமாய "ஆளி, யுயர்நுதல் யானைப் புகர்முகத்து ஒற்றி, வெண்கோடு புயக்கும்" என்று பயிலுதல் உண்மையால், அரிமா யானையை அடித்தலை அறிக (அகம் 252)

199. இனிய கரும்பிலே பிறந்து, திரண்ட அடியையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிர் போலும் அதன் பூவானது தேனோடு கூடிய வாசனையை இழந்தாற்போல மிக உயர்ந்த குலத்திற் பிறந் தத்தால் என்ன பயனுண்டாம்? தன்னுடைய பெயரை நிலை நிறுத்தும் மிக்க ஆண்மையில்லாவிட்டால் எனக் பெயர் பொறிக் கும் பேராண்மையாவது நடுகலிடத்துப் பெயரும் பீடும் எழுதி, பீலி சூட்டிப் பூசிக்கப் பெறுதல் இமயத்தில் புலியுங் கயலும், விலலும் பொறித்தல் போன்றதுமாம் பெயர் பொறித்தற்கு ஏது வான ஆண்மை எனக

200 பெரிய செல்வத்தையுடைய முத்தரையர் என்பார் மிகவும் சந்தோஷத்துடனே கொடுக்கிற கறியோடு கூடிய

சோற்றை முயற்சியில்லாத கயவர்கள் விரும்பிப் புசிப்பர் தாம் மிக விரும்பிச் செய்யும் உத்தியோகத்திலே வந்த புல்லரிசிக் கூழும் மேலோருக்கு அமிர்தமாக இருக்கும் அவர்கள் கருணைச் சோறு என்ற பெயரையும் கேட்டறியார் என்க

முத்தரையர் என்ற பெயருடையார் இந்நூல் செய்தார் காலத்து விளங்கிய சிற்றரசர் வகுப்பினர் என்ப "தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்றால் அம்மா அரிவை முயக்கு" என்னும் குறளோடு இப்பாட்டை ஒப்பிடுக

2 'நட்பியல்'லாவது அரசர்க்கு அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் துணையாகிய நட்பினது திறன் கூறும் இயலாம் அரசர்க்கு இன்றியமையாதனவான அங்கம் ஆறனுள் நட்பு ஒன்றாதலாலும் அஃதில்வழி அரசன் நீதி செல்லாதாதலா லும், இவ்வியல் வேண்டப்பட்டது அரசனது அங்கம் ஆறாவன "படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்" இவ்வியலுள் உறவினரைத் தழுவுதலும், நட்டினரைச் சோதித்தறிந்து நட்டலும், நட்டபின் ஒருகாலத்து அறியாமையால் அவர் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கோடலும், தீயநட்பினரை ஒருவுதலு மாகிய உபாயங்கள் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(21) 'சுற்றந்தழா'லாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல் மந்திரச்சுற்றமும் அடங்குதற்குப் பொதுப்படச் சுற்றமென்றார் 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுது சேணவிளங்கி நடுக்கின்றி நிலியர்' (புறம் 2) என்று அரசர் ஓம்படுத்துக் கூறப்படுதலின், இச்சுற்றமும் ஒருதலையாகத் தழுவற்பாலதாம் தாளாண்மையுடைய அரசர்க்கே இது கூடுமாதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

"பகைவர் கையால் அடிப்பட்டுவந்தடைந்தவர்களையும், கருப்புக் காலங்களிலே உண்ண உடுக்க இல்லாமல் வந்தடைந்தவர்களையும் கைவிடாது, அவர்கள் துக்கத்தைப் பரிகரித்தலும் தம்முடைய உறவின் முறையார்களும், கிளையிலுள்ளார்களும் தீங்குற்ற காலத்து, அத்தீங்கு தமக்கு வந்ததுபோல எண்ணிப் பரிகரித்து வருதலும் ஆம்" என்பது ஒரு பழைய உரை

201 கருப்ப முற்பத்தியான காலத்திலே மசககை எனற நோவும பிறகு கருபபததைச் சுமநதிருககிற வருததமும பிளளை யைப பெறுகிறபோதுளள நோவும இவை முதலான துககங களும மடியிலே கிடககிற பிளளையைக கணடவுடனே தாய மறந ததுபோலத தான தனியளுயிருநது தளாநத துககமெலலாம க்ஷேமம விசாரிககிற தனனுடைய சுறறததாரைக காணவே கெட டுபபோ மெனக.

வயா, வேட்கைப பெருககம, அஃதாவது "கருபபகதாஙகி வருததமுறறு, நுகரபபடும பொருணமேற செலலும வேடகை" எனபா ரசு (தொல சொல சூ, 371) கவான - பககமுராம அசைதல - தஙகியிருததல, தளாதலுமாம ஈனற அககால என பது ஈன்றககால என அகாம தொகுததது செயயுள விகாரம

202 வெயில மிகவும கடுமையாயக காயகிறபோது மர மானது அநத வெயிலையெலலாம தான மேலே பொறுததுக கொணடு, தனனணடையிலே வநதவாகளுககெல்லாம ஒருபடி யாக நிழலைக கொடுதது அவாகளுடைய தாபததைப போககியும, பழுதத மரம பலருககும அநுபவமாவதுபோலத தனனுடைய திரவியஙகளைப பலரும அனுபவிககப பணணி, அவாகள வருத ததை நீககித தான வருநதி வாழகினறதே நலல முயறசியை யுடைய புருஷனுககு லக்ஷணமாவது எனக அழல, சூரியவுஷ்ண ணம 'அழனமேயந துணட நிழனமா யியவு' எனபது அகம 395 நேரொததல - ஒருபடியாக எலலாாககு மொததல

203 ஒனறனமேலொனறாக அடுககிய பககமலையையுடைய நாடனே! தமமைச சோநதவரைப பெரியோா தாஙகமாடடோம எனனுாகள் அஃதெனபோலவெனில மேனமேலும கனதத காயகளைப பலவாகக காயததாலும தன காயைப பொறுககமாட டாத கொமபிலலாதவாறு போல எனக எடுததல, நிலையினின் றும உயாததுதல் எடுககலம எனபது எடு எனற பகுதியும கு எனற சாரியையும பெறறு எடுககு எனறாகி, பினபு எதிாமறை இடைநிலை அல்லும, தனமைப பனமை விகுதி அமமும பெறறு உகாரஙகெட்டு அகரமேறி முடிநதது யாம எடுககமாடடோம என பது பொருள வனகாய எனபதில், வனமை பெருமையையும

கனத்தையும் உணாத்திறறு தமசோநதாா எனற் பாலது தன் சோநதாா எனறு ஒருமைப பணமை மயஙகமாய வநதத பெரு மலையானது அடுக்கிய பல மலைக கறகளைத தன சிகாததது ஏறறி வைததுக கொணடிருததல் போலத தன சுறறததை உயாததுதல பெரியோாககு அழகெனபது தொகைமொழி "தொகைமொழி எனினும சுருககமெனினும ஒககும்" (வீா அலங 11)

204 உலகததாா அறிய முடிய நடபுககொணடாலும, சிறி யவாகளுடைய நடபுச சிலநாளொழிய நிலலா, தளாசசி யிலலாதாருடனே கொணட நடபானது தமம கொணட தவமாகிய நெறிககோரிடையூறு வருஙகாலததும அதறகுத தளராமல நிறகிற பெரியோா நிலைபோல நிலைகெடாமல நிறகும எனக ஒலகுதல - தளாதல நட்பு நிலலாவாயச சிலகாலமே நிறகும எனலுமாம இது தழுவககூடாத நடபினரை விலகக வேணடுமென்றும தழு வககூடிய நட்பினரை அணைததல வேணடுமெனறும கூறிய முகததால பெரியோருடன கொணட நடபு நனனெறியில உயககுமெனறு குறிபபிததாராயிறறு

205 இவா நலலவா இவா பொலலாதவா, இவா எபமைச சோநதவா இவா அனனியா எனறு சொலலபபடட பேசசே சிறிதும இலலாதவராகும இயலபுடைமையினாலே, தளாநதாா துனபஙகளை ஆராயநது, அவரைச சென்று கிடடி அநதத துனபங களை நீககுவாா யாவாசிலருணடோ, அவா எலலாாககும பெரியவா ஆதறகு உரியாாஎன்க நலலோா தீயோா எனற வேறறுமைஇனறி இடா உறறுழி உதவுக எனபதாயிறறு சிறறினததாா கேணமை தீபபயன தருமெனறு கீழபபாடலகளிலெலலாங கூறிவநத ஆசிரி யா இபபோது நலலாா பொலலாா யாவரையும ஒருபடியாகக கருதி இடாதீககக எனறது எனனையோவெனின, இறபபச்சிறநதா ஞனை ஓா இறைவன தீயினததாலே தீஙகுறறலும நலலினததாலே நலனுறறலும இலனுயத தன பெருவலியின முனனே மறறையாா பெருமையை, விளககுமுன இருளபோல மாயவிகக வலலன என பதை உணாததறகெனக அஃது இலஙகையாா வேநதனை இரா வணன போரிலே தன சேனை முழுவதுமபடத தனியனாய அகப பட்டகாலதது, அவனது நிலைமையை நோககிய இராமன அவனை

வதைப்பதைவிட்டு 'நீ இன்றுபோய் நாளை நின் சேனையோடு வா' என விடுத்து உதவியதுபோலும் ஊராண்மையாகும் துன்பந் துடைப்பார் யார் என்பதூஉம் பாடம் இன்னா என்பது இனிமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று இத்தகையார் என்று பொருள்படும் இனியார் என்பது ஈண்டு இன்னரின் வேறாய தீயார் என்று பொருள்பட்டு நின்றது

206 பொன்னின் கலத்திலே புலிங்கத்தைப் போலே வெள்ளையான சோற்றை மிகவிட்டு, சாக்கரையும் போகட்டுப் பாலும் வார்த்து அன்னியர் உண்பிக்க அவர் கையிலே மனங் கைத்து உண்டலினும், உபயிலலாத புல்லரிசிக் கூழைத் தன் உயிர்போலு மிருக்கிற சுற்றத்தார் பக்கலிலே எந்தக் கலத்தில் வார்த்துச் சிறிதளவு குடித்தாலும் மனம் திருப்தியடையும் எனக

அமரார் தம் மனத்தே கைக்கத் தாம் உண்டலினும் என்றும், அமரார் கைத்தாகிய புழுக்கலை உண்டலினும் என்றும் கூறலுமாம் முன்னையதில் கைத்து என்பது எச்சத் திரிபு பெய்தல் - மிகச் சொரிதல் பொற்கலத்திற்கு மறுதலையாய் எக்கலத்தானும் என்ற துணையால், கலம் யாதுமின்றிக் கையே கலமாகக் கூழை உறிஞ்சிக் குடித்தாலும் என்றும் கொள்க புழுக்கல் - புழுக்கிய உணவு புலியுகிர் போன்ற புழுக்கல் ஆவது - பிடித்தால் அடங்கி, விட்டால் வெவ்வாறாகும் அன்னம் என்பது ஒரு பழைய உரை இத்தகைய அன்னத்தைச் சாக்கரையும் பாலுங் கூட்டியுண்ணும் உணவின் சிறப்பினையும், மிக்க நீரை யூற்றித் தளரக் காய்ச்சிய கூழை உப்பும் இன்றி உண்ணும் உணவின் இழிவையும் விளக்கினார் புற்கைக்கு 'தயங்குநீர்த் தண்புற்கை' 'நெடுநீர்ப்புற்கை' என்னும் அடைகள் கொடுக்கப்படுதல் காண்க (நால 210, புறம் 64)

207. காலத்தாலே உபசாரத்தோடு, இட்டாலும், பகைவர் வீட்டிலே இட்ட இனிய கறிச்சோறு வேம்புபோலிருக்கும் அந்தி வேளையிலே உறவின் முறையார் ருசியற்ற இலைக்கறியை இட்டாலும் அவரிடத்திலே அது ருசியாயிருக்குமெனக் நாள் வாய, விடியற்காலையில் வெங்கருனை - சூடான கறியுணவு எனலுமாம் வேளாண்மை வெங்கருனை, ஒப்புரவு செய்து இட்ட விரும்பத்தக்க கறிச்சோறு எனலுமாம

208 கருமானுடைய செமமட்டியைப போல வெறுப்பில்லாமல தினநதோறும நன்மை போலவும ஹிதம்போலவும சொலலிப பதமபணணி உணகினற சில உறவினா நெருபபிலே இருமபைப போகட்டுத் தான்மாததிரம திருமபி வருகிற குறடு போலக கைவிடடுப போவாாகள, அக்கருமானுடைய உலையாணிக கோலைபபோலத தம உறவினமுறையாா எரிகிற நெருபபிலேயும முழுகுமவரே நட்பினா எனறு சொலலத தககாா எனக

கொட்டியுணடலாவது தாளம போட்டு உண்டல, அஃது பிரபுககளுககு இசசகம பேசி வயிறு வளாததல "இசசை பல சொலலி இடிதது உணகை" என்றாா பிறரும கொட்டுதல - தாளம போடல் என்னும்பொருட்டாதலைக 'கொடடி அளநதறியாப பாடலும்' (திரிக 57) எனபதனால அறிக பதம பணணும தொழிலையுடைய செமமட்டிககு வஞசகா உவமை கூறபபடடாா. சுறறததாா துனபுறுமபோது தாமும துன்புறுதலே சுறறநதழுவுதலினிலககண மெனறுராயிறறு தம உயிாததோழனான வேளபாாி மூவேநதாகளாலும வஞசிததுக கொலலப பெறறபோது கபிலா பிரிவாறறாது வடககிருநது உயிாதுறநத புறபபாட்டு வரலாறு ஈணடு சிநதிககததககது.

209 நலல வாசனையை யுடைததா யிருககிற பூவினாலே கட்டபபட்ட குளிாநத மாலையையுடைய பெணணே ! ஒரு நட்பினருககு ஒரு நட்பினா இறககுமளவும இமமையில அவாகளுடனே இனபுறுவன வறறிலே இனபுறறெழுநது அவா துனபுறுவன வறறிலே தாமும துனபுறுது போனால அவருககு மறுமையிலே செயயும உதவிதான யாதொனறுணடு எனக

அரசாககு 'துணைநலம ஆககநதரூஉம' எனறபடி நட்பினரால் எயதறபாலன அறம பொருள் இனபம எனனும மூன்றுமே யாதலாலும, அவை இமமையிலேயே எயதுவன வாதலாலும நட்டாாககு ஒரு நட்டாா மறுமையிற செயவது ஒனறுமிலலை எனறாா

210. தமபால விருபபிலலாதாா மனையிலே வேறுயிருநது உண்ணுகின்ற காட்டுப பூனைக் கண்போன்ற ஒளியும ஸௌகாஷ

ணமுமான கறியுணவும வேமபுபோலே கைககும தன்னைத் தான் விரும்புவது போன்ற விருப்பமுடைய சுற்றததா மனை யில் தளுமபத தளுமப நீா கூட்டி அட்ட பழைய குளிாநத கூழும எலுமபு அளவும் சென்று இனிககும அமிாதமாகும எனக வேறு இருநது உண்டலாவது "வாயாா பெருநகை வைகலும" நகாது மனம வேறுபட்டு உண்டல். வெருககுககண ஒளியுடைத தென்பது "வெருகிரு ளுைகக் யனன கதிாவிடு." என்னும அகப்பாட்டானுணாக (73) புற்கை, மிகக நீா கூட்டி யடப பட்ட கூழ் எனபது கீழ் 206 ஆம பாடலினும கூறபபட்டது காணக தயஙகுதல, அசைதல எனறும எனபோடு இயைதறகுக காரணமாகிய அமிழ்தம எனறுமாம என்பு, உடமபு (குறள் 72)

(22) "நடபாராயதலாவது ஒருவருடைய பல குணஙகளையும ஆராயாமல விரைநது நட்புக கொணடவா பினபு அவா பால ஒரு குற்றங கண்டவிடதது நடபுவிடுதல, "விலங கிற்கும விளளல அரிது" எனறபடி இழிவாதலால நட்புக கொளளுமிடததுக குடிபபிறபபும ஒழுககமும குணமும நனமையும வாயமையும பழுதுசெயயாத தனமையுமாகிய இவைகளை நனறுக ஆராயநது நடபுச செய தலாம கீழதிகாரததிற கூறிய சுற்றததாாபோல நலல நட்பினரும அரசாககு அறம பொருள இனபஙகளுககுத துணையாக இருததலின, இது சுற்றநதழாலின் பின வைக கபபடடது

211 நட்புக கோடலின கருததினை உணாநதும, கலவி கற்றும அறிநதவாகளுடைய நடபு, கருமபின குருததிலிருநது அடிவரையில் தினறுறபோல நாளுககு நாள ருசி யதிகரிததுக கொணடேவரும இனிமைக குணமில்லாதவருடைய நட் பானது அககருமபின அடியிலிருநது குருததிற்கு நேரே தினறு கொணடு போனதுபோல நாளுககு நாள ரஸம குறைநது கொண்டே வரும எனக

நடபுக கோடலின கருததினை யுணாலாவது, 'நகுதற பொருடடனறு நட்டல் மிகுதிககண் மேற்சென றிடித்தற்

'பொருட்டு' என்று உணர்தல் கற்றறிந்தாரின் கருத்தினை அறிந்து அவரோடு கொண்ட கேண்மை யெனினும் பொருந்தும்.

212 பொன்னைக் கொழித்து அருவி விழுவதனாலே பக்ஷி களெல்லாம் பறந்தோடுகின்ற பூக்களையுடைய மலைநாடனே! நல்ல குடிப்பிறப்பைக் கருதி, 'இவர் நடுவே வேறுபாடுவர்' என்று ஒரு பக்ஷமாக நட்புக் கொண்டதேயல்லாது மற்றொரு பக்ஷமாகிய மனத்தினை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து நட்புக் கொள்ளப் பட்டதொன்று அன்று எனக.

நல்லிற்பிறப்பு என்று கூட்டுக. மனத்தால் குடிப்பிறப்பு மனந்தூய்மை என்ற இருபக்கமும் ஆராய்ந்து அறிந்து நட்புக் கொள்ளப்பட்ட தொன்றல்லாததாய், நல்லிற் பிறப்பொன்றே எண்ணி, இவர் இடையில் திரியார் என்று கொண்ட நட்பு நன்மை அல்லாதது ஆகும் என உரைப்பினும் ஆம். கெழு கேழ் என்னும் பொருந்துதலை உணர்த்திற்று (தொல். சொல். சூ. 303 நச். உரையை நோக்குக.) பொன்னோடு பொருந்தி என்பது பொருள். மலையிடத்துப் பிறந்த அருவியானது நீரைக் கொழித்தலை விட்டு ஒரு காலத்துப் பொன்னைக் கொழித்து விழுந்து, பக்ஷிகள் அஞ்சி இரிந்தோடுதல் போல நற்குடியிற் பிறந்தோரும் ஒரு காலத்து வெருவத் தக்கன செய்தல் கூடுமென்பது தொகை மொழிப் பொருள். "குடிப்பிறப்பு ஒன்றனையுங் கொண்டு நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினையுந் தீர ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ள வேண்டும்" என்பது ஒரு பழையவுரை. அதற்கு உதாரணம் அடுத்த பாட்டிற் கூறுவர். மனமறிய, மனம் அறிந்ததனாலே என்று காரணப் பொருட்டாய் வந்தது.

213 யானையைப் போலே இருக்கிறவர்களுடனே கொள்கிற நட்பை விட்டு நாயைப் போலே யிருக்கிறவர்களுடைய நட்பினைக் கொள்ளக்கடவன். யானை தனக்குக் கவளம் இட்டு வளர்க்கிறவனையே ஒருகாலத்தில் கொல்லும். நாய் தன்னை வளர்க்கிறவன் எறிந்த வேல் தன் உடம்பிலே பட்டு உருவாநிற்கவும், தன் வாலைக் குழைத்து அன்பு பாராட்டும் எனக.

இது ஒருவரை நட்புக்கொள்ளுமிடத்து அவருடைய உயர் குடிப்பிறப்பினையும் மனந்தூய்மையையும் நோக்கவேண்டுமென

தாம், குடியும் குலமும் உணடென்று நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினை நன்றாய் ஆராய்ந்து மனந் தூயராயிருப்பின் குடியும் குலமும் இல்லையாகிலும் நட்புக்கொள்க என்றுமவிதித்தாராயிற்று

"பெருமையும் சிறுமையும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து (285) கழியச் சிறிதாக உவமித்தற்கு 'யானை யனையவர் ... வேண்டும்' என்பதனைக் காட்டினார் பேரா 'நட்புரீஇ' என்றும் பாடம் அறிந்தறிந்தும், நன்றாய் அறிந்தும்

214 மனத்தினாலே ஒருநாளும் நட்புக்கொள்ளாதவர் எந்நாளும் தம்மருகில் இருந்தாராகிலும், நட்பினராகார் தம் நெஞ்சிலே எந்நாளும் சினேக பந்தம் உடையார் தாம் கொண்ட நட்பினைத் தந்நாடோறும் தம்மை விட்டு அகன்று பலநாளும் தூரத்திலுள்ளார் ஆயினும் கைவிடுதலில்லை என்க

நட்புக்குப் "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணர்ச்சிதான் நட்பாங் கிழமை தரும்", (குறள் 785) "தூரந்தொழுகிக் கண்ணுந் துணைகள் துணைகளே, சாரந்தொழுகிக் கணணுஞ் சலவர் சலவரே" (திரிக 51) என்பன ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கன

215 கொம்பிற பூத்த பூப்போல மலர்ந்து பின் குவியாது தலை நாளிலே நட்புக்கொண்ட சந்தோஷம் போல இருக்கிறதே நட்பாகும் தோண்டிய குளத்திலேயிருக்கிற தாமரை அல்லி ஆம்பல் முதலிய பூக்களைப்போல முன்னம் மலர்ந்து பின்பு முகுளிதமாவதுபோலக் கண்டபோது சந்தோஷமாக நட்புக்காட்டிக் காணாதபொழுது இகழ்ந்து பேசுகிறவர்களைப் பெரியோர் விரும்புவதுமில்லை நட்புக்கொள்ளுவதுமில்லை என்க

கோடு, கிளை கூம்புதல், குவிதல் வேட்டல், நட்புக் கோடல் தொடுதல், தோண்டுதல் தொட்ட என்பது தோட்ட என நீண்டது பின்னையதான கூம்புதல், இகழ்தல் என்று பொருள் பட்டது 'உலகந் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும் கூம்பலுமில்லது அறிவு' என்னுங் குறளுரையில் இப்பாடலின் கருத்தினை உரைநடையில் மடுத்தனர் பரிமே

216 கடையான அதமருடனே கொண்ட சினேகம் பாக்குமரத்துக்குத் தினம் நீருற்றுவது போல எந்நாளும் பிரியனு

சொல்லி ஆகவேண்டும்; மத்திமருடனே கொண்ட சினேகம் தென்னைமரத்தைப் போலச் சிலநாள் பின்னே திரிந்து ஆக வேண்டும், உத்தமருடனே கொண்ட சினேகம் பனைமரத்தைப் போல ஒரு நாள் கண்டு பேசியபோதே அமையும் என்க

தொன்மையுடையாராவார் நற்குடியிலராயினும் மனம் தூய்மையாகிய சிறப்பினை உடையார் எண்ணரும் பெண்ணை என்றது, வினைக் கமுகு தெங்குகளைப் போல மக்களால் மதிக்கப்பட்டு இருத்தல். எண்ணுதல் - மதித்தல் அருமை, ஈண்டு இன்மைமேற்று. பனங்கிழங்கினை நட்டவர் பின்பு அதற்கு நீரூற்றி வளர்க்க வேண்டுவதில்லை தென்னைக்குச் சில வருஷங்கள் நீர் ஊற்றியே வளர்க்கவேண்டும் பாக்கினுக்குத் தினம் நீரூற்றவேண்டும்

217 கழு நீரிலே வெந்த பச்சை இலைக்கறியானாலும் நட்பினர் கையிலே ஒருவன் பெற்றால் அது சிறந்ததான அமிர்தம் போல இருக்கும் சிறந்த தாளிப்போடும், துவையலோடும் பொருந்திய வெள்ளைச் சம்பாச்சோறே யாயினும் விரும்பாதவர் கையகத்து உண்டல் எட்டிக்காய்போலாகும் என்க காட்டுள்ளது இலைக்கறியினும் இழிந்த கறியை உணர்த்திற்று குய, தாளிப்பு, "குயக்கொள் கொழுந்துவை" என்றார் புறத்தினும் 160

218 நாயின் கால்விரலைப்போல மிகவும் சேர்ந்திருந்தாலும் ஈயின் காலளவுச் சிறுமையும் உதவி செய்யாதவர்களிடம் நட்பு என்னபயனும்? வயலால் தனக்கு ஒரு பயனும் இல்லாவிட்டாலும் தூரத்திலே யிருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டுபோய் அந்த வயலுக்குப் பாய்ச்சி, அதனை விளைவிக்கும் வாய்க்கால் போன்றவர் நட்பினை அவர் தூரத்தே யிருந்தாலும் சென்று கொள்ளவேண்டும் எனக ஈக்கால், ஈச்சிறகு என்பன மிகச் சிறுமைக்கு ஓர் அளவு

219 மனம் சுத்தமில்லாதாரிடத்துக் கொண்ட நட்பினும் பகை நல்லது மருந்திலே தீராத வியாதியை அனுபவித்தலினும் சாதல் நல்லது ஒருவனை நெஞ்சுநோவ வைவதினும் கொல்லுதல் நல்லது இல்லாத குணத்தைப் புனைந்து சொல்லிப் புகழ்தலினும் வைதலே நல்லதெனக

220 பலருடனே மருவிப் பலநாளும் கலந்து நடந்து ஆராய்ந்த பின்னர் பொருளாகத் தக்கவரை நட்புக் கொள்கிறது

ஒருவனுக்கு உறுதியாகும் பல்லினாலே கடித்துப் பிராணனைப் போக்கும் பாம்புடனேயும் நட்புக்கொண்டபிறகு அதைவிடுகிறது முனத்திற்குத் துன்பமா யிருக்குமாதலால் எனக்

தன்னோடு நட்ட நாகராஜனை தக்ஷகனை இந்திரன் ஜனமே ஜயன் யாகத்தீயில் விட்டுவிட அஞ்சி அவ்வரசனுடன் தானும் அத்தீயில் விழுந்தழியத் தீர்மானித்து விண்ணுலகினின்றும் இழிந் தனனென்னும் புராண கதை ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது பரிதல் - அறுத்தல். ஈண்டுக் கடித்தல் மருவி, பொருவி, பரிந்து, மருவி, என்பன நான்கு மாத்திரை அளபெடுத்தன (தொல் எழுத்து. 6 நச் உரை)

(23) 'நட்பிற்பிழை பொறுத்தலாவது, தாம் நட்புக்கொண்டவர் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும், அவர் அறியாமையாற் செய்தாரென்றுதல், தம்மிடத்திலே விசுவாசத்தினாலே செய்தாரென்றுதல் கொண்டு அவர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்

221 ஒருவர் நல்லவரென்று, தாம் மிகவும் விரும்பி நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்து ஒரு நட்புமில்லையாயினும் அதனைப் பிறரறியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போக்க கடவர் அஃது என் போல் எனனின் நெல்லுக்கும் உமியை அடக்கிக் கோடல் உண்டு, நீருக்கும் நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு; பூவிற்கும் புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டாயவாறு போல எனக்

'உயிரை ஆக்கும் நெல்லும் நீரும்' என்றும் 'நெல்லுயிர் மாந்தர்க்கெல்லாம் நீருயிர்' (புறம் 186 உரை சிந் 2908) என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் நெல், நீர் என்ற இரண்டும் மங்கல மாதலோடு நாற்றமுடைமையும் காலத்தின் மலர்தலும் வண்டிற்கு நெகிழ்தலும் கண்டோருவத்தலும் விழையப்படுதலு முடையதாய சிறந்த பூவும் சிறப்பில்லாத உமி, நுரை, புறவிதழ் என்றதம் அங்கங்களை அடக்கிக்கொண்டிருத்தல்போல அரசனும் சிறப்பில்லா தவராயினும் தன் நட்பினரைத் தழுவிக்கோடல் வேண்டுமென்று ராயிற்று உமியுண்டு, நுரையுண்டு, புறவிதழுண்டு என்பனவற்றிற்கு உமியை அடக்கிக் கோடலுண்டு, நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு, புறவிதழை அடக்கிக்கோடலுண்டு என்றுபொருள்

தந்து உரைக்கப்பட்டது நெல்லிற்கு என்னுமிடத்துச் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

222 கட்டுகிற கரையைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துக் கொண்டுபோகும் தண்ணீரை நசசிப் பிழைக்கின்றவர் அந்த நீரோடனே பிணங்கிக் கொண்டிரார்; பின்னே யந்த நீரைப் போக வொட்டாமல் அணைபோட்டுக் கட்டுவார்கள் அப்படிப்போல் தாம் வெறுக்க வெறுக்கத் தீயன செய்தாராயினும் தாம் வேண்டி ஆக்கிக்கொண்ட நட்பினார்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் எனக் செறுதோறு எனபது செறுதோறென்று வலிமிக்கு நின்றது. செறுதல், தடுத்தல் வயலதோறும் எனினும் அமையும், செறு, வயல் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கதெனக் செம்புனல் என்றார் உழவாக்கு மிகவும் ஆவசியகமான புதுப்புனலை புதுப்புனலைக் கண்டு உழவர் களி சிறந்து ஆர்த்தலும், அரசர் விழவு அயர்தலும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு இதனை, 'உழவர் ஓதை மதகோதை உடைநீரோதை தண்பதங்கொள் விழவர் ஓதை சிறந்தார்ப்ப' என்னும் சிலப் கானல்வரிப் பாட்டானும், 'மலிபுனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை ஒலிகதிர்க் கழனிக் கழாஅர் முன்றுறைக் கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகாலகாணத் தண்பதங்கொண்டு' என்னும் 276 ஆம் அகப்பாட்டானும் (தண்பதங் கொள்ளல் - புதுப்புனலாடல்) வையையைப் பற்றிய பரிபாடற் பாட்டுக்களானும் பிறவற்றானும் அறிக முன்னையதான வெறுப்ப - வெறுக்கத்தக்கன, பின்னைய தான வெறுப்ப - மிக எனலுமாம்

223 பொன்னைப்போல நிறத்தையுடைய கோங்கமலரிலே அழகிய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் உயர்ந்த மலைநாடனே! மிகவும் பொல்லாத காரியத்தைத் தன்னுடனே நட்புக் கொண்டவர் செய்தாராயினும் பொறுக்கத் தகுவதொன்று அன்றோ? ஏனெனில் ஒருவர் பொறுக்கவே இருவர்க்கும் நட்பு உண்டாகுமாதலால் எனக.

உயர்வரை வினைத்தொகை உரு, வடிவழகு, உருவ என ஈறு திரிந்தது (அகம் 1 உரை தொல் சொல் 302. நச) தன்னிடத்துள்ள தேனையெல்லாம் நுகர்ந்து தன்னை யிறுதியிற் றுறக்கும் வண்டினுக்கு நெகிழ்ந்து, பின்னையும் பல புதுமலர்களை ஈன்று அதனை நுகர்விக்கும் கோங்குபோல அரசனும் தன் நட்டார் செய

யும் மிகைகளைப் பொறுத்துக் காலங்களில் உள்ளம் நெகிழ்ந்து, உதவி செய்தல் கடனென்பது தொகை மொழியின்பொருள். தன வடிவழகாலே கோங்கினை மயக்குறுத்திய வண்டெனபார் உருவவண்டென்றார் நிறக் கோங்கென்றது நலல ஜாதியைக் குறிப்பித்தது அதனை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க. கோங்கின நிறம் பொனனை ஒக்குமெனபதனை 'கோங்கின, காலுறக் கழனற கணகமழ பனிமலா, கைவிடு சுடரிறரோனறும்' (அகம் 153) எனபதனுல அறிக

224 மடிகினற அலைகள கொணாநது ஒதுக்கிய தூய வெள் ளிய கிரணங்களையுடைய முத்துக்களைத் தீவிரமாக வருகினற கப்பல் கரைகளிலே சிதறச்செய்யும் கடறகரையை யுடையவனே! தமமால நட்பு விட்டுவிடுதற கரியவா நறகுணங்களை யுடையவ ரலலாதவராயின, அவா தம நெஞ்சினைச சுடுகிறதறகு மூட்டிய தீயாவா என்க கப்பல விரைநது கரையை நோக்கி வருதலால அலை பலமாயமோதி, கரையிலே ஒதுங்கிக் கிடநத முத்துக்களைப் பாதமாக்கள வாரிக்கொள்ள ஒட்டாமல சிதற அடித்தும், மீணடும கடலிலேயே மடுத்தும விடுகினறன என்றாராயிற்று கப்பல இவ வாறு மனம நோவத் தீங்கிழைத்தாலும், அது விடுதறகரிய தொன றுதல போல நட்டாரும இயல்பிலரேனும விடறகரியா எனபது தொகை மொழிப்பொருள

225 பொனனையும தானியத்தையும நலல வீட்டையும சுட் டுப்போட்ட நெருப்பினைத் தினந்தினம இருக்கிற விடந்தேடிக் கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள்ளே வைத்து ஆக்கிக்கொள்ளுதலால பொலலாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும விடப்போகாதவா களைப் பொனனைப்போலே தக்கவிடத்து வைத்துச சோாவு படா மற காத்து அடக்கிக்கொள்ள வேணும எனக

'அலகுபத மிகுத்த கடியுடைவியனகா' என்றும், 'கூழுடைத் தநதை இடனுடை வரைப்பு' என்றும (அகம் 49, 145) 'நெல் லுடைமை கூறியவதனால', இலலிறகு அஃதுடைமையே நனமை யாவது பொன்னொடு கூடிய நலலில என்றமையால தன தானியங் களும பிற சமபத்துக்களும நிறைநத இலலினைக் கூறினாராயிற்று. பொனனும நலலிலும சிதைநதமைக்கு இலலவா சோாவே

காரணமன்றித் தீயின் குற்றமன்றென்று கொண்டு, அத்தீயினைத் தொழுலும் வேண்டுமென்க.

226 தம்மை விட்டுப்போகாதவர்கள் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும் அவர்களை விட்டுவிடப்போமோ? அணுகுதற்கரிய தன்மையினையுடைய ஆகாசத்தைத் தன் முகங்களாற் குத்துகின்ற நீண்ட மலையை யுடையவனே! தன் கண்ணைக் குத்திற்றென்று தன் கையைத் தறிக்கப்போமோ எனக.

ஓராதாரமுமின்றி நிற்கின்ற ஆகாயமானது தன்னைக் குத்தியிடிக்கின்றதென்று மலையைக் குறைத்து விடுதலில்லையாதல் போல, இன்னா செய்த நட்பினரைவிட்டுப் போகாரென்பதாம். ஆகாயம் நிராதாரமாக நிற்கின்றதென்பதனை 'வறிது நிலைஇய காயம்' (புறம் 30) என்பதனால் அறிக. கீழ்ப் பாடலில் தீய இயல்புடையார் தம் தீய இயல்பினாலே தீங்கிழைத்தாராயினும் அணைக்கவென்றார்; இப்பாடலில் நல்லியல்பும் உபகார குணமுமுடையாரும் அறியாமையால் ஒரு கால் தீங்கிழைத்தாராயினும், அவரையும் அணைக்க என்றார்; பிறிது, 'விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப' என்பதற்கு விண்ணைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைநாடனே என்றலுமாம்; வரை, மூங்கில், கணுவுடைமையால்.

227 விட்டு விளங்குகின்ற கரையுடைய குளிர்ந்த கடற் கரையையுடையவனே! நட்புக்கொண்டபின் அந்நட்பினர் பொல்லாத காரியஞ் செய்தாராயினும் அதனைக் குற்றமாக எண்ணார்கள் சான்றோர்கள்; நட்பினராய் ஒன்றுகூடியபின் அவர் செய்த குற்றங்களை அடக்கிக்கொள்ளாமல் பிறரறியச் சொல்லலும் உறுதியற்ற அறிவினர், அக்குற்றஞ் செய்தவரைப்பார்க்கிலும் கடையர் எனக. இலங்குதல், விட்டு விளங்குதல் 'இலங்கிழை' என்புழிப்போல வெண்மா விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடுதலுமாம் 'முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயிறிலங்கின'* என்புழிப்போல (அகம் 7). 'நுண்ணியார் குற்றமுந் தூற்றுமரபினர், என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு?' என்று பலராலும் இகழப்படுதல் நோக்கி 'இணணறிவிலாதார் தாமும் அவரிற் கடை' யென்றார். கடல்நீர் தன்னோடு கலந்த உப

பின் உவாப்பிணைக் குற்றமாக எண்ணாது விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடு தல்போல அரசனும் தன் நட்பினர் குற்றத்தைத் தானும் தழுவிக் கோடல்வேண்டுமென்பது தொகைமொழிப்பொருள்.

228 ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய நாடனே! அன்னியர் செய்த தீங்குகள் பிராணவாதை தருவதொன்றாயினும், ஆராயு மிடத்து 'உற்றபால தீண்டா விடுதலரிது' என்று, 'தன்னையே தான் நோவின் அல்லது' அவ்வன்னியரை நொந்து கொள்ளற் குத் தக்க காரணம் யாதுளது? ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறிருக் கும்போது காதல் பொருந்தியவர் செய்த தீங்குகள் நெஞ்சத் துள்ளே கிடந்து சீரியவாகும் என்க.

செய்த விழுமியவாம் என்றபாலது விழுமிதாம் என்று பன் மைக்கண் ஒருமை மயங்கி வந்தது. சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு திரும்பி வந்த வானரவீரர்கள் மதுவனத்தை அழித்தாராயினும், அக்குற்றம் சுக்கிரீவனுக்குப் போக்யமாயிருந்ததெனனும் இராமா யண வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத் தக்கது. மலையினின்று வருபுனல் ஓயாது ஒலிக்கின்றதாயினும், மக்கள் அதனை ஓர் அழகாகக் கருது வது போலக் காதலர் குற்றஞ் செய்வாரேனும் அதுவும் ஓர் சுவையேயாம். 'பண்ணிய யாழொக்கும் நட்டார் கழறுஞ் சொல்' (நான்மணி 100) என்றார் பிறரும்.

229 தமர் என்று தம்மால் நட்புக்கொள்ளப் பட்டவரிடத் திலே தமரல்லாமை யொப்பத் தாம் காணில், அவரைப் பண்டை நட்பினருள்ளும் அதிகமாக நன்கு மதித்து, அவர் செய்த குற்றங் களைத் தம் மனத்தில் அடக்கிக்கொள்க என்க. 'தமமை' என புழி இரண்டனுருபிறகு ஏழனுருபின் பொருள் கொடுத்துரைக் கப்பட்டது. கீழ்ப்பாட்டில் தமர் குற்றங்களைப் போக்யமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றார். இப்பாட்டில் அது கூடாவிடில், 'முகநட்டு அகநட்பு ஒரீஇ விடல்' என்றார்.

230 ஒருவனுடைய குற்றத்தினையும் நலக்குணத்தினையும் அவனை நட்புக்கொண்டபின் இது குற்றம் இது குணம் என்று சோதித்துக்கொண்டு திரிவேனல்லேன், நட்பினன் கூறிய இரகசியத் தை வெளியிட்டவன் செல்லும் தீக்கதியை நான் அடைக, அக்

தேயன்றி ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த வையகத்தார் என்னை இகழ்க என்க. 'என் மகன் இராமன் நாடிழந்ததற்கும் காட்டிற்கேகியதற்கும் நீயே காரணம்' என்ற கோசலைமுன் பரதன் செய்யும் சபதங்களுள் 'மறைகாவா விட்டவன் செல்லுந்தீக்கதியை நான் அடைக' என்று கூறி, அதன்பின் 'செய்ந்நன்றி கொன்றவன் செல்கதியை நான் அடைக' என்று கூறலான் செய்ந்நன்றி மறத்தலோடொப்ப இதுவும் பெரும்பாவமென்று கொள்ளப்படும். 'ஊழி பெயருங் காலத்து யாவருஞ் செய்த இருவினையும் நீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்தி (செய்ந்நன்றி) கொன்றோர்க்கு உய்தியில்' (புறம் 34 உரை) என்று கூறுவது நோக்கி, செய்ந்நன்றி மறத்தலின் பாவத்தை உணர்க. 'அருமறை காவாத நட்பும் ஒற்றென்னப்படுவார்' (திரி. 55) என்றார் பிறரும். இப்பாட்டில் நட்பின் ருசியறிந்த ஒருவன் கூறிய வஞ்சினமொழி எனக்கொள்க.

(24) 'கூடா நட்'பாவது குடியாலும் குணத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் தம்மனத்திற்கு ஒவ்வாதவரும் மனத்தாற் கூடாதிருந்தே, தம் காரியம் முடியுமளவும் புறத்தாற் கூடியொழுகுநருமாயுள்ளவர்களது நட்பு. இத்தகைய நட்பினரை அஞ்சி ஒழுகல் வேண்டுதலின் இது நட்பிற் பிழை பொறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

231 கரிய குன்றத்தினின்றும் மிக்க அருவிகள் விழுகின்ற நீலமலையையுடைய நல்ல நாடனே! தீய நட்பினர் தம் காரியம் முடியுமளவும் கட்டுகள் எல்லாம் அற்றுப் பிரிந்த பழைய கூரையையுடைய வீட்டிலே மழைபெய்யும்போது ஒழுகுகிற தண்ணீருக்குச் சேற்றை அணையாகக் கோலிக்கொண்டும், அந்த அணைக்குள்ளே விழுகிற தண்ணீரைத் தம்மேல் ஏற்றும், அதிகமான போது இறைத்தும் இடப்பர் என்க. செறித்தல் - பொருத்துதல். அஃதில்லாத கூரை, கட்டுப்பிரிந்த கூரை. கறை - கறுப்பு. சுனையாய மலையில் தங்கியிருந்த நீர் மிகுதியான வழி அம்மலையைத் திறந்து அருவியாய் விழுந்துபோய் விடுவதுபோலப் புறத்தாற் கூடிய நட்பினரும் தம் காரியம் முற்றியவழிப் பிரிவர் என்க.

232 வெள்ளிய அருவியையுடைய நாடனே! சீரியவருடனே கொண்ட நட்பு மிக்க சிறப்பினையுடையதாய் மலையின்மேல்

விளையுளகள் மிக வுண்டாளுற்போல நனமையைததரும சீரியவா அல்லாருடனே கொணட மிகக நட்பானது மழை பெயயாக காலமபோல வறுமையாகவிருககும எனக

மாரியால் எனனும மூன்றனுருபு தொககது மாணட பயத தது என்பது பயம மாணடது எனறு மாறறியுரைககபபட்டது

233 நுணணிதான அறிவினையுடையாரோடு உறவு செய ததிலுணடான பயனை அனுபவிததல விருபபததிற றேவருல கததை ஒககும, நுணணிதான நூலை அறியமாட்டாதாராகிய பய னிலலாருடனே உறவுகொணட பயன் நரகததிலே அனுபவிககி றதுபோல விருககும எனக

நுகாதல - அனுபவிததல விழைவிறறு - விருபபததையுடை யது- ஊதியம - இலாபம அது மககடபிறபபாளுகிய இலாபம ஒனறு - ஒபபு நுணணிதான அறிவினையுடையாராவா புலவா, 'தேவரனையா புலவா'' (ஞானமணி 75) எனபா ஆதலால, அவ ரோடு கூடி நுகாவுடைமை சுவாககபோகததை ஒககுமெனறா 'ஒருமைச செயலாறறும பேதை எழுமையும தான புககு அழுந தும அளறு' எனபவாதலால, நூலுணாசசியிலலாத மாககளோடு கூடடுறவு நரகானுபவம போலும எனறா

234 அருகுதோறுஞ் சநதனமரஙகள நிறைநத சோலையை யுடைய மலைநாடனே! மனததிலே நடபுக குணமிலலாதாருடனே கொணட உறவு வளருவதுபோலத தோனறி வைககோல நெருப புபபோல ஒருபொழுதும நிலலாமற கெடடுபபோம எனக

நநதுதல - ஆதலும, கெடலுமாகிய பொருளபடுவதோா சொல ஈணடுக கெடல எனறு பொருளபடடது, சாரல - பகக மலை, பநதம, கட்டு, சினேககக கட்டின ருசி எனக

235 செயயததகாத காரியததைச செயவதாகத துணிதலும செயயததகக காரியததைச செயயாமல நெடுகாள விட்டுவைததலும நிசசயமாக இனபம வராததகக காரியததை யிகழதலும ஒரு வாககு அபபொழுதே துககததைககொடுககும எனக

'செய்தக்க வல்ல செய்யக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்' என்பதும், 'துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை' என்பதும் காண்க.

236 ஒரு குளத்திலே தோன்றி ஒருவழிப்பட்ட வளர்ந்த விடத்தும் விரிந்த நன்மையையுடைய குவளையை ஆம்பல் சரி ஒவ்வாததைப்போலப் பெரியாருடனே உறவுகொண்டாலும், நல்ல குணமில்லாதார் காரியங்கள் வேறாயிருக்கும் என்க.

குவளை - செங்கழுநீர்ப்பூ. ஆம்பல் - வெள்ளாம்பல். யாமை வாளை கரும்பிற்கொண்ட தேன் இவற்றினோடு கூட்டிக் குவளை யானது மருதநிலத்து மக்களாற் குறிஞ்சி முல்லைகளாகிய வன் புலத்துத் தம் சுற்றத்தார்க்குப் பெறுதற்கரிய உணவாகவிருந்திடும் சிறப்புடைத்தாகலானும், ஆம்பலரிசியுணவு தலைமழித்த கழிகல மகளிரும் அடைமதிற்பட்டோரும் அபராணத்தில் வருந்தியுண்ணும் இழிவுடைத்தாகலானும், குவளையை ஆம்பலொக்கலா என்பட்டது. இவற்றினை 'கீழ்மடைக்கொண்ட வாளையும்... யாமையும் கரும்பிற்கொண்ட தேனும் பெருந்துறை குவளையும் வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந்தயரும்' (புறம் 42) என்றும், 'அளியதாமே சிறு வெள்ளாம்பல் பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப்பொழுது மறுத்து, இன்னா வைகலுண்ணும் அல்லிப் படூஉம் புல்லாயினவே' (புறம் 248) என்றும், 'சிறு வெள்ளாம்பல் அல்லி யுண்ணும் கழிகல மகளிர் போல' (புறம் 280) என்றும், 'செழுஞ்செய் நெல்லின் விளைகதிர் கொண்டு, தடந்தாளாம்பல் மலரொடு கூட்டி இடூஉம் கடந்து வாளமருழக்கி வேந்தரோட்டிய பாரி' (அகம் 78) என்றும் வந்துள்ளவாற்றான் அறிக.

237 இளைய சிறுகுரங்கு முந்திப்போய்த் தன் தகப்பன் கொண்டுவந்த கனியைப் பயற்ற நெற்றைப்போலும் விரலாலே கெரித்துக் குற்றிப் பறிக்கிற மலைநாடனே! ஒருமை யில்லாதாருடனே கொண்ட உறவு பொல்லாதென்க.

முற்றல் - முற்றிய கனி. நெற்று - ஈண்டுப் பயற்றம் நெற்றினை உணர்த்திற்று. இது மந்தியின் விரல்போன்றிருத்தலால்

ஞெமிர்த்திடுதல் - தழும்பாக்குதல், நெரித்தல், ஞெமுக்கிட்டு என்றும் முற்பட்டத்தாதையை என்றும் பாடங்கள்

238 என்னால் நட்புச் செய்யப்பட்டவன் தனக்கு ஒரு துன்பம் வருங்காலத்து என்னுடைய உயிரை அந்நட்புச் செய்தவன் கையிலே கொடேனாகில், நட்புச்செய்தவனது காதன்மையாளைக் காவலழித்தவன் புக்க நரகத்திலே புக்கக்கடவேன் பெரிய புகழையுடைய பூமியிலுள்ளவர்கள் என்னைச் சிரிப்பாராக என்க.

239 பசுவின் நெய்வார்த்திருக்கிற கலசத்திலே அந்த நெய்யைக் கொட்டிப் போட்டு வேப்பெண்ணெயை வார்த்து வைத்ததனோடொக்கும் தேன்படுகின்ற மலைநாடனே! நல்ல அறிவினையுடையவர் உறவைவிட்டுப் புல்லறிவாளருடனே நட்புக்கொள்ளுகிறதென்க

வேம்பு அடு நெய் - வேப்பங்கொட்டையைக் காய்ச்சிய நெய்

240 வடிவினால் நல்ல அழகையுடையவனிடத்து ஒப்புரவில்லாதது காய்ந்து பருகுவதற்கு அமைந்த பாலிலே நீரைக் கலந்ததனோடொக்கும் அறிவுடையவர் பொல்லாதவர்களைச் சேர்ந்து தீயராகுதல் நாகப்பாட்டு விரியன் பெடையோடே கூடினதோடொக்குமென்க

'நாகம் விரியன்பெடையுடனே புணர்ந்தால், அதின் வயிற்றிலே கர்ப்பமுற்பவித்த அந்த நாகத்திற்கு ஆயுசு குறைந்துபோமாறுபோலப் பொல்லாதவனைச் சேர்ந்தால் நல்லவனும் கெட்டுப் போவான்' என்பது ஒரு பழைய உரை

3 'இன்பவிய' லாவது இன்பம் எய்துதற்குரிய ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவை அறிவுடையாராதலும், அறிவின்மையின் நீங்கியாராதலும், நன்றியைப் பயக்கும் செல்வமுடையாராதலுமென மூன்றுமாம் நட்பினரை உடையாரே இன்பம் எய்துதற்குரியாராதலால், இது நட்பியலின்பின் வைக்கப்பட்டது

(25) 'அறிவுடைமை'யாவது "இயற்கையறிவினானாதலும், அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் நூல்சொன்ன முறைமையாலே அறிந்து அறிவுக்குத் தக்கதாக இம்மைக்

கண நடந்து மறுமைக்கு உறுதியாகிய காரியங்களைத் துணிந்தறிதலும், உலகவியற்கை யறிந்து உலகத்துக்குத் தக்கதாக ஒழுகுதலுமாம்."

241 பகைவர் இளைத்தவிடம் பார்த்துப் பெருமைக் குண முடையார் தாமாகவே தலையிறங்கிக் கொள்வார்கள் (அந்தப்பகை வரைக்கொல்லப் படையெடுத்துப்போகார்) ஆராயுங் காலத்து, சந்திரனை மறைக்கும் இராகு அந்தச் சந்திரன் பிறையா யிருந்தகா லத்துமறையாது பூரண சந்திரனானபோது, மறைக்கும் எனக்

வீரரல்லர்தார் மேலும், முதுகிட்டார் மேலும், புண்பட்டார் மேலும், மூத்தார் இளையார் மேலும் போர்க்குச் செல்லுதல் படை மடமாதலின் (புறம் 142 உரை), தகவுடையார் அது செய்யார் எனக் தகவு - பெருமை தலைச்செல்லல் - மேற்செல்லல் அணங் குதல் வருத்துதல், அணுகுதல்

242 குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! தரித்திரரான மனுஷயருக்கு, அணிகலமாவது அடக்கமுடைமை ஒருகால் வரம்புகடந்து அடக்கமின்றி நடந்தாராகில் தாம் வாழ்கின்ற ஊராராலே தம் குடி பழிக்கப்படுவார் எனக்

சீர் உயர்வு மாத்திரை அளவு 'சிறிய சுருக்கத்துவேண்டும் உயர்வு' எனபவாறனும், அவ்வுயர்ச்சிதான் அளவிறத்தலாகாது என்று விதித்தாராயிற்று

243 எந்நிலத்திலே விதைத்தாலும் எட்டிவிதை தென்னை மரமாகாது தென்னாடாகிய நரகத்திலே பிறந்தவரும் பூமியிலே பிறந்து தருமத்தைச்செய்து சுவர்க்கத்திற்குப் போவார்கள் தன் னுடைய அறிவினது நன்மையே மறுமைக்கு உறுதி ஆவது வடக்காகிய சுவர்க்கத்திலே பிறந்தவரும் மறுமைக்கு உறுதியாகிய பயனைச் செய்துகொள்ளாமல் நரகத்திலே விழுகின்றவர் பலர் உளர் எனக

தென்னன் நாடு தென்னாடு. தென்னவன் - கூற்றுவன், இதனைத் 'தென்னவற்பெயரிய துன்னருந் துப்பின்' என்னும் மது ரைக் காஞ்சியடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த விசேடவுரையால்

அறிக கூற்றுவன் நாடு நரகமாயிற்று "தேவரெல்லாரும், யாம் சேரவிருத்தலின், மேருத்தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்தது" (தொல் எழுத்து. பாயி நச உரை) என்னும் தொடர்நோக்கி, வட திசை சுவர்க்கமாதலறி

244 வேம்பினிலையிலே வாழைப்பழம் பழுத்தாலும் தன்னுடைய இயல்பான தீஞ்சுவை சற்றுங் கெடாது. அதுபோலத் தான் சேர்ந்த இனம் பொல்லாதாயினும் பெரியோர்கள் அக்கூட்டுறவாலே மனம் பொல்லாதாகிறதில்லை பண்டையினும் குணசிறப்புறுவரென்க

245 கடற்கரையிலும் நல்ல நீருண்டாம் மலைச்சாரலிலேயும் உப்புநீர் தோன்றும் ஆதலால் தாங்கள் இணங்கின இணக்கத்தின் வழியே யாகார் ...ரைகளை மோதுகின்ற அலைகளையுடைய குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! அறிவுடைய மனிதரானோர் தமமறிவின்வழியிலே ஒழுகுவார் எனக

246 பருத்த அரையையுடைய புன்னைமரத்தாற் சிறப்புப் பெற்று, மிக்க குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! ஒருகால் விட்டு நீங்குதலும் ஒருகால் கூடுதலும் செய்யக்கடவதொன்றல்ல மருவிய செய்கையை எல்லாவிடத்துமுடையவர் யாவர் ஒருவருடனேயும் நட்புக்கொள்ளாமல இருக்கிறது நல்லது எனக

247 ஒருவர் அறிவிக்க அறியும் அறிவுடையாரை நட்புச் செய்யவே இன்பங்கள் பொருந்தும், அறிவை அறிவிக்கவும் அறியமாட்டாதாரை விட்டு நீங்கவே, பல துன்பங்களும் நீங்கும் எனக

'பிணிபயிலும் புல்லன்னார் புல்லறிவினுடைவர்' (நான்மணி 33) என்பவாதலால், அவரைப் பிரியப் பிரியுமாம் நோய் என்றுர

248 நல்ல நிலையிலே தன்னை நிறுத்திக்கொள்ளுவானும், தன்னை முன்னின்ற நிலையினின்றும் கெடுத்துக் கீழாக்கிக் கொள்வானும், முன்னின்றநிலையினும் தன்னை மேன்மேலும் உயர்சிபண்ணிக் கொள்ளுவானும், தன்னைத் தலைமையடையும்படி செய்து கொள்ளுவானும் தானே எனக.

'பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் கல்' (குறள் 505) என்பதுங் காண்க.

249 தமக்கு ஒரு கருமஞ் செய்துகொள்ளுகை காரணமாக அறிவில்லாதார் பின்னையும் பெருமைக் குணமுடையார் செல்லுகின்றது, பெறுதற்கரிய மரபினை யுடைய திரைகள் ஆரவாரிக்கும் பேரொலியையுடைய கடற்கரையை உடையவனே! அது அறியாமையல்ல அறிவுடைமையேயாம் என்க.

கரும வரிசை, கருமத்தின் தகுதி வரிசை தகுதி என்று பொருள் படலைத் 'தத்தம் வரிசையான் இன்புறூஉம் மேல்' என்பதனால் அறிக. ஓதம் - அலை. 'நிலைஇய பண்பிலார் நேரலர் என்றுன்று, உளைய உரையாது உறுதியே கொள்க' (பழ 253) என்பது ஆன்றோர் ஆணை என்க.

250 'பொருள் வரவாளுகிய காரியங்களை உட்படுதலும் போக போக்கியங்களை அனுபவித்தலும், தாமத்தினைத் தகுதி யுடைய பெரியவர்களுக்குச் செய்தலும் ஆகிய இவை மூன்று காரியமும் ஒரு பிறப்பிலே முட்டுப்படாமல் ஒருவருக்கு வந்து எய்துமாகில் அதுவல்லவோ சிறந்த யாத்திரையாகப் போய், தான் கருதின தீவிலே பலிப்புண்டாக வியாபாரம் பண்ணி, இடையூறின்றியே வந்து தன் பட்டினத்தைச் சேர்விட்டிருந்த கப்பலையுடையவன் மனம்போலே அமைதியுடையது' என்பது ஒரு பழைய உரை.

(26) 'அறிவினமை'யாவது தன்னுடைய அறிவில்லாமையைக் கண்டு மாதா பிதா குரு முதலானவர்கள் தனக்கு அறிவு வரத்தக்கதாகச் சொன்ன வசனங்களையும் உட்கொள்ளாமல் அவர்களை உதாசீனம் பண்ணி, நூல் கூறுவனவற்றையுமிகழ்ந்து, உலகத்தியற்கையான முறைகளை விட்டு, தன்னறியாமைக்கேற்ற வொழுக்கங்களை ஒழுகி, எல்லாராலும் இகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாதன செய்தலுமாம். இஃது அறிவுடைமையின் மறுதலையாகலின் அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது.

251 கூர்மையான அறிவில்லாமையே ஒருவர்க்கு வறுமையாவது, கூர்மையான அறிவுடைமையே பெரிய செல்வமாவது;

விசாரிககுஙகாலததுப பெணணிலககணஙகளும சில நிறைவுறு மையால் அவறறினை விருமபி, ஆணமையைமுற்றும இழநத பேடியுய பூணுளோ கணணுககினிதான ஆபரணஙகளை என்க

'தனககுப பாழ கற்ற்றிவிலலா உடமபு' எனபவாகலான, நுணணுணா வினமையை வறுமை எனறா 'அறிவுடையாா எலலாமுடையாா' எனபவாதலால நுணணுணா வுடைமையைப பெருஞ செலவமெனறா செலவம அறிவைபபோல சொாகக மோக்ஷஙகளைக கொடாதெனபது ஒரு பழைய உரை

252 பல நூலகளையுங கறறறிநது கேளவியாலவரும பயனை உணாவாா பெருமை அழிநது தாககபபடுகிறகாரணம அறிநதீரில லையோ? பழைய சிறபபினையுடைய சரஸவதி அவாகளிடம வசித தலினுலே மகாலக்ஷமி பிணஙகி அவாகளிடம சோாமாற போவா ளெனக முநதின ஜனமததிலே இவா கலவிககுத தவசுபணணிச செலவததுககுத தவசு பணணுமையால இநத ஜன்மததில வறிய ராய்த துனபுறுகினறாகள, கலவிககும செல்வததுககும தவசு பண்ணத தகக அறிவு வேணும எனபது ஒரு பழைய உரை

253 பிதா படி எனறு தனககுச சொலல இது உறுதியாகிய சொலலலலவோ எனறு அதனை உடகொளளாமல இகழநதவனை ஒருவா அறிவுகொளுதத எழுதிய ஒலை ஒனறினைப பலாகூடிய அவையின முனனே மெலலகக கொடுகக, அதறகு அவன கோபித துககொணடு எலலாரும பாாததறியத தன கலவியிலலாமையை யறிவிதது, அவரைப புடைகக ஒரு கோலை எடுததுககொளளு வான எனக கழறுதல வைதல, 'கழறப வெனபவவனபெணடிா' (அகம 76) எனபுழியும இபபொருடடாதல காணக

254 கலவியிலலாமல் வளாநதாளொருவன உலகததிலே நலல அறிவாளரிடம புகுநது மௌள (மௌனமாக) விருநதாலும அது நாய் இருநததனேடு ஒககும, ஒரு வசனததைச சொன னலும அது நாய குரைததததனேடு ஒககும எனக

255 இலககணததோடு பொருநதாத பூாவபக்ஷ ஸமாதான கோடியையுடைய கடையானவன அறிவுடையோாகள நடுவே புகுநது தான் கல்லாததைச் சொலலுவன பெரியோாகளை

தாம் கற்றவற்றையும் அறிவில்லாதாரிடம் அவர் கேட்பினும் சொல்லார், அஃதென்னெனில் தாம் சொல்லுகிற விடத்திலே அந்தச் சொல் மதிக்கப்படாமல் விடப்படுமென்று எண்ணி என்க. கோட்டி என்பதற்குக் கீழ் 155 ஆம் பாட்டிலும் இப்பொருளே கொள்ளப்பட்டது, கடாவுதல் - கேள்வி கேட்டல்

256 கற்றறிந்த நாவினையுடையவர் தாம் சொல்லுகிற வசனங்களிலே தப்பு வரப்போகிறதே என்று அஞ்சி ஒன்றையும் சொல்லார்; கல்லாதார் அந்தத் தப்பு வசனங்களுக்குப் பயப்படாதே சொல்லுவார்கள்; அஃதென்போலவென்னில் பனைமரத்தின் மேலே உலர்ந்த ஓலை சலசலவென்று சத்தமாயிருக்கும், எப்பொழுதும் பச்சோலை சத்தமில்லாமலிருக்கும் என்க

257 நன்மை யறியாத மனிதர்க்கு அறத்தினது வழியைச் சொல்லுங் காலத்து மலைமேலே அடிக்கிற முளைபோலத் தலைமுறிந்து செவியிலே சென்று ஏறுவாகும், ஆதலால், அவ்வுபதேசம் பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்கிற தொட்டியிலே தேமாங்கனியைப் பிழிந்ததோடொக்கும் என்க

பத்தர்க்குப் பன்றிப் பத்தர் என்ற பெயருண்மையால், (சிலப் நாடு 110 அடியார் உரை மதுரை அடி 91 நச் உரை) கூழ் வடித்தற்குரிய பன்றிப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால் என்னவுமாம். பன்றிப்பத்தராவது, நீர் இறைக்கும் ஒரு வகைக் கருவியாம், இதனை ஆரபி என்ப

258 பால்வார்த்துக் கழுவிப் பலநாள் உலர்த்தினாலும் கரிக்கு வெள்ளிதாகிய நிறமுண்டாகாது; அதுபோலக் கோல்கொண்டு அதட்டிக் குத்திச் சொன்னாலும் புண்ணியமில்லாதவனுக்கு அறிவு புலப்படாதென்க. வால் - வெண்மை. திருந்தை -

259 தேனொழுகி நன்றாய மணத்தாலும், பூவின் நறவினைக் குடிக்கச் செல்லாது இழிந்த மலம் முதலியவற்றையே விரும்பும் ஈயைப்போல நெஞ்சிலே கலந்த இழிகுணங்களுடையவர்க்குத் தகுதியை யுடையார் வாயினின்றும் வரும் தேன்போலும் இனிய தெளிந்த சொல்லின் சாரம் என்ன பயனுண்டாம் என்க

பூ மிசைதல் என்று மேல் வருதலநோக்கிப பொழிந்து என்பதற்குத தேன் பொழிநது என்று பொருள் கூறபபட்டது மிசைதல் - உணடல் தோவு ரசம

260 கறறுணாநதவாகள சொல்லும குறறமற்ற நுணணிய கேளவியினையுடைய உறுதிச சொலலைக கீழாயினுன் தன மனததில் தரிததுககொளளாமல தளளிவிடுதலால, தனனைபபோலும பிறிதொரு கீழாயினுன முகததைப பாாததுத தானுமொருகூட்டங கூடிககொணடு அதிலே பிரியமாயப பேசுவான எனக

(27) 'நனறியில செலவ'மாவது தாம ஈட்டிய செலவததாலுளள அனுபவததைத தாமே அறியாதாரிடததுந தமமுறவினருககு உதவாத பேதையாரிடததும ஒனறினை வேணடிவநதாாககுக கொடாதே தாமுகரா யிருபபாரிடததும நிறகும செலவமாம எனபது ஒரு பழைய உரை அறிவினமை காரணமாகவே செலவம நனறி பயவாதொழிதலின, இஃது அதனபின வைககபபட்டது

261 குறைத விலலாததாகிப பழஙகள மிகப பழுததிருநதாலும பொரிநத அரையினையுடைய விளாமரததில வெளவால செலலாததுபோலக குணமிலாதாா மிகக அணுமைககண மெதத ஐசுவரியமுடையாாயிருநதாலும அவா செலவம பெரியோாகளால விருமபப படுவதொன றனறு எனக அருகுதல - குறைதல

262 அளளிககொளளத தககதாய குறிய மொட்டுககளை யுடையதாயினும, சூடுமபூவை விருமபுவோா கள்ளியின மேலே கைகளை நீட்டாா அது சூடுதறகுரிய பூவலலாமையாலே, அது போலச செலவம மெதத உணடாயிருநதாலும கீழமககளை அறிவுடையாா குறுகாா எனக

263 அனேகமான அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே தாமிருநதாலும வலிதாகத தணணீா ஊறுவதும உவரிலலாததுமான கிணறறு நீரிடததுபபோய்ச சாபபிடுவாாகள், அபபடிபபோலக கொடாதவாகள் ஐசுவரியவானகளாயச சமீபததிலேயிருநதாலும அவாகளை நததாமல் தூரததிலே போயாகிலும கொடுககிறவனிடததிலே அறிவுடையவா பொருளை வேண்டுவர் எனக

264. அறிவுடையார் மிடித்திருக்க அறிவில்லாமல் வட்டுப போலவும வழுதுணங்காய போலவும இருக்கிறவர்கள் பட்டுப புடவையும நலலபுடவையும உடுத்து வாழ்ந்திருக்கிறபடியி ஞலே பொருந்தின கடல்சூழ்ந்த பூமியிலே புண்ணியம வேறுபட் டிருக்கும என்க வட்டுகறி முள்ளி, வழுதுணஙகாய-கததரிககாய

265 நலலவரும நயததினை உணரத தககவருமாய இருபப வா வறியராயிருகக, நயமிலலாரும கலலாதவருமாயிருபபாாககுச் செலவம வருகைககுக காரணம முனசெயத வினைபபயன அலலா மல வேலபோலும நீணட கணகளையுடையவளே ! இபபோது நினைதது வருகினறதொனறு அனறு எனக

266 நலல செநதாமரை மலாமேல உறையும பாவை போனற மகாலக்ஷமியே ! நீ பொனபோனற நலல மககளைத துறநது அவரின வேருன மணவாத புறவிதழ போனற அறப மககளிடம புகுவாய அதறகுததொலலை வினைபபயனே காரண மாதலால, அநநனமககளும புனமககளும இஙஙனததுச சாமபராய நசிககககடவா எனக

நனமககளையும சேர நசிகக எனறுா, தாம காமஙகளை ஆககிக கோடறகு ஆவசியகமான ஆததம அவரிட மினமையால இனி, செலவததிறகு முறபிறபபிலே தவம செயயாத பாபி ஒருவன் வறுமையுறறு வருநதிக கூறும கூறறுக இபபாடடல செயயபபட் டுள்ளதாகக கொணடு, வேறு பொருள கூறி அபசாரபபடுவாரு முளாா கலவிககுபபோலச செலவததிறகும தவஞ செயயவேணடு மெனறு கீழ 252 ஆம பாடலிற கூறபபடடிருததலின யாம கூறிய பொருளே பொருததமாதல உணாக தகடு தனனுளளே மணஙகம ழும பூவை வைததிருநதும மணததை அடையாததுபோல, தாம காமஙகளுககுரிய ஆததததை வைததிருநதும புனமககள அவற றினை அடைவதிலலை எனபது கருதது இனி, பாவைககுத தகட் டினை அடையாககின, அது தன காபபததிற பூவினை வைததுக காத்து வெளிபபடுததிருபபதுபோலப பலவுயிரையும காததீன்ற ஜகன்மாதாவான மகாலக்ஷமியே' எனக கூறு எனபது குருதிக் கோடடுக குஞசரநகரம எனபுழிபபோல நினறது விளியா, வை தற்பொருளில் வநத வியஙகோள்

267. மையுடையாரிடத்திலே யிருக்கிற வறுமைக்கு நாண மில்லையோ? ஒருவர்க்கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்துள்ள செல் வமானது கல்லொடு கூட்டிய அவ்வரக்குப்போலப் பிரியாதிருக் கின்றதே! வேல்போலுங் கண்ணையுடைய மகாலக்ஷ்மியே! இந்த இரண்டும் நயந்தாராதே நீங்காமல் நிற்கின்ற இந்த அதிசயங் காணாயோ நீ என்க

கொடாத லோபியிடத்திலே ஏறுதி நிற்கிறயோ படுகிற துக் கங்களைப் பாராயிருக்கிறாயே என்றவாறு 'இருக்குழாம் ஒன் செய்யாள் பார்த்துறின் உண்டாகும்' என்பவாதலால், மகாலக்ஷ்மி யைக்கடாக்ஷிக்குமாறு விராத்தித்தது இப்பாடல் என்க ஒருவர்க் கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்து நிறகுஞ் செல்வம் ஏற்கிறவர்கள் பசி நோயைத் தணிக்கவில்லை என்பது ஒரு பழைய உரை

பறம்பு - மலை, ஈண்டு, கல்லுக்கு ஆயிற்று பயின - அரக்கு, அரக்குங் கல்லுங் கூட்டிற்பிரியாது என்பதனை 'பயினொடு சேர்த் திய கற்போற் பிரியலம்' (அகம் 1) என்பதனால் அறிக

268 நாணிலிகள் அல்லாதார் காலநடையாக வழிநடந்து தூரதேசங்களுக்குச் சென்று இழிந்த கலவை யுணவுகளை உண்டு வருந்திக் காலங்கழிக்க, நாணிலிகளோ அப்படி வழிநடவாமல் தம் வீட்டிலே சுகமாக இருந்து, நெய்யும் பாலும் மேலே ஆறுபோல ஒழுகும்படி நல்ல உணவைக் கறியை முதலிய பொரிக் கறியோடு உண்டு மகிழ்வர் என்க.

வலவைகள் - நாணிலிகள், வலவை களிடத்தே பெருஞ் செல்வந்தங்கி யிருத்தலும் மாண்புடையாரிடத்தே வறுமை தங்கி யிருத்தலும் பிரத்தியக்ஷமாம்

வலவைகள் அல்லார் 'இட்டாற்றுப் பட்டு ஒன்று இரந் தவர்க்கு ஆற்றாது, முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்று உள்ளூர் வாழ்தலின் நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டும், கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று' என்று கொண்டு, காலாறு சென்று கலவை கள் உண்டு கழிப்பர் என்றார்

நாணமில்லாதவர்கள் தூரதேசங்களிலே போய்க் கிடைத்த விடத்திலே சோற்றிலும் கூழிலும் உண்டு நாளைக்கழிப்பர்,

ஞானமுடையவர்கள் தூரதேசங்களுக்குச் செல்லாராய் தம்முள்ளே அடங்கியிருந்து கிடைத்திருந்த மாத்திரஞ் சாப்பிட்டுத் தங்களுடம்பிலே வேலை வடிய வீட்டிலேயிருந்து வயிற்றை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பர் என்பது ஒரு பழைய உரை.

269 பொன்னிறத்தினை யுடைய செந்நெற் கதிருடனே கருவும் வாட மின்னலுடனே விளங்குகின்ற மேகமானது கடலுக்குள்ளேயும் பெய்யும், அதுபோலக் கொஞ்சமான அறிவுடையவர் பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றால், தரித்திரருக்குக் கொடாமல் வலிமையினால் பறித்துக்கொண்டுபோகிற பேருக்கும் தினைப் போலே செல்வத்தைப் பெற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பரெனக.

காற்றால் அலைப்புண்ட மேகம் தான் விரும்பாத விடத்திற் பெய்தலை நலிவார்க்குக் கயவர் ஈதற்கு உவமையாகக் கொள்க. "ஈர்ங் கைவிதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் கூன்கையரல்லாதவர்க்கு" என்றார் வள்ளுவனாரும்.

270 ஓதினாராயினும் ஓதாதவரோ டொப்பர் அறிவில்லாதார், ஓதாதாராயினும் ஓதினவரோடு ஒப்பர் அறிவுடையவர். மிகுந்த தரித்திரவான்களாயினும் ஒருவரைச் சென்று இரவாராகில் பரிசுத்தரான செல்வரோடொப்பர், செல்வருங் கொடாராகில் தரித்திரரோடொப்பர் எனக.

'செல்வரெனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார், நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே செல்வரைச் சென்றிரவாதார்' என்மேல் 294 ஆம் பாடலில் வந்துள்ளமையும் நோக்குக.

4 'துன்பவியல்' லாவது, இன்ன இன்ன ஒழுக்கங்களால் துன்பமெய்தற்பால தெனக்கூறும் இயலாம். அஃது ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களாற் கூறப்படும். அவற்றுள்,

(28) "'ஈயாமை'யாவது ஒரு பொருளைக் கண்டவிடத்து அதன் மேல் ஆசை செல்லுதலும், பொருள் கொடுக்கிற காரணமாகக் கோபமுண்டாதலும், பொருள் தனக்கு மெத்த வந்தவிடத்தும் ஆசையடங்காமையும், ஒருவர்க்கு ஒன்

றைககொடுததால் அதிலகுறையுமெனறு லோபததால்ஒரு வாககு ஒனறைக கொடாமையுமாம" இது நன்றியில் செலவமபோலப பிறாககுப பயனபடாத தொன்றாதலால், அதனபின இது வைககபபட்டது

271 தமமுடன சினேகம் பணணின பேருககும பணறைத பேருக்கும தமககுள்ள மாததிரம் சமைதத அமுதை அவாகளுக குக கொடுததுததாமும உணடாராகில, அஃது இல்லறதாமததிற்கு அழகு அஃதனறிச சமைததலதை வைததுககொண்டு ஒருவரையும வரவொட்டாமல் கதவை அடைததுககொணடு தாம மாததிரம உணடு உயிா வாழும மறுமைககு உறுதியைச செயது கொள் ளாதவாககுச சொாககததின கதவு அடைததிருககும எனக

அடுதல - சமைததல , பிரமசாரி வானபபிரததன, சநநியாசி எனற மூவரும அட்டு உணணுதவராகையால, அட்டுணடு வாழ் தல இலலறததாா தாமமாயிறறு அவாககு விருநதினா, பணடை யறிவுணமையிற் குறிதது வநதாரும அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென இருவகையினராதலின அவவிருவரும ஈணடுக கூறபபட்டாா ஆவது - சொாகக மோக்ஷஙகளுககாவது 'இலலா விடததும இயைநத வளவினுல் உளள விடமபோற பெரிது உவநது - மெலலக கொடையொடு பட்டகுணனுடை மாநதாககு அடையாவாம அணடைக கதவு' எனபதும நினைககததககது

272 எவவளவானுலும பொருநதியவளவினுல கொஞசமாத திரம தாமததைப பணணினவா தலைவராவா, பெரிய செலவங்கள வந்தவிடததும அறததைச செயயாது பினனைச செயவோமெனறு இருககிறபோ கடுக இறநதொழிநது கடலசூழநத உலகததிலே பழி யாகிய கடலின் முழுகினூா எனக

273 தான தேடின பொருளை நனறாக உணடு கழியாமலும், துறநதபேருககுக கொடுககாமலும அபபொருளைச சுமமாவைதது இறநதுபோன அறிவிலலாதவனை அவன தேடிவைததுபபோன பொருளும அவனைச சிரிககும, உலகததிலே அருளுடையாரும அவனைச சிரிபபாாகள் என்க.

பொருள் அவனைச் சிரித்தலாவது, கள்வர் முதலாயினரால் அது கவரப்பட்டு ஒழிய, உலகம் அவனைச் சிரித்தலாம்.

274 ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தலும் தானுண்டலும் தெளியாத குறுகிய நெஞ்சினையுடையவன் பெற்ற பெரியசெல்வம் தன் குடியிலே பிறந்த அழகிய கன்னியரைப் பகைவர் காலத்திலே பிறன் வந்து மணஞ்செய்து அனுபவிக்கிறது போல, கொடாதவன் செல்வமும் பிறனால் அனுபவிக்கப்படும் எனக.

275 அலை யெறிகிற பெருங் கடலைச்சேர்ந்த திருந்தும் உலகத்தார் நீர்வற்றுகிற சிறிய கிணற்றிலூறுகிற ஊற்றைத்தேடி உண்பார், அதுபோல, மறுமைக்கு உறுதி யறியாதவர் ஐசுவரியத்திலும் அறிவுடையோரிடத்திலுள்ள மிக்க தரித்திரமே நல்லது எனக. மறுமைக்கு உறுதி அறியாதார் ஆக்கமாவது, பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கம். சான்றோர்க்கு அவ்வாக்கத்தினும் நல்குரவே சிறந்ததென்றார், நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கோடல் அவர் சால்போடு இயையாமையின்.

276 என்னுடையது என்னுடையது என்று இருக்கிற அறிவிலாதவன் தேடிவைத்த பொருளை யானும் என்னுடையது என்னுடையதென்றிருப்பேன், தன் தாயின் தான் ஒருவனுக்கும் ஒன்றையுங் கொடுக்கிலன், தானு மநுபவிக்கிலன் இவையிரண்டையும் யானும் செய்கின்றிலேன் அந்தப்பொருளை எனக.

277 ஒருவருக்கு ஒன்றைக்கொடாத செல்வரினும் தரித்திரர் பிழைத்தார், அஃதெப்படி எனில், பொருளைப் புதைத்து வைத்த விடத்தில் ஒருவன் எடுத்துப்போக அதனை இழந்தோமென்ற சொல்லினையுந் தப்பினார் வருத்தப்பட்டு வந்தபொருளைக் காக்கிற கவலையுந் தப்பினார் புதைத்தற்குத் தோண்டுகிறதையும் தப்பினார், இவர் பொருளுடையவரென்று பலவான்களாலே நோவக் கைபிணித்துக் கட்டியடிக்கப்படுகின்றதனையும் தப்பினார், இப்படிப் பலவகையாலும் வருகிற துக்கங்களைத் தப்பினார் செல்வமிலாதார் எனக.

278 தான் தேடியபொருளைத்தான் உள்ளபொழுதே கொடுத்திலன் தன் தாயத்தார்களுக்கும் சுற்றத்தார்களுக்கும் அப்பொருள் உரித்தாயிருக்கின்றதாயினும், அவர் கொடுக்க வலியிலர், தான்

இறப்பதன முன்னரே தானே கொடுப்பானாயின் அந்தச் சுற்றத் தார வேண்டாமென்று சொல்லார, தானிறந்துபோனபின்பு அவர் அதனைச் செலவழிக்கிறபோது தான வந்து வேண்டாமெனச் சொல்லான், ஆதலால, கொடாமலிருக்கிற காரணம யாது எனக

279 இரக்கின்றவர் கன்றைப்போலவும் கொடுக்கிறவர் பசுவைப்போலவும உபாயத்தால கொடுக்கிறதே ஒருவர்க்கு வண்மையாவது அந்த உபாயத்தை ஒழித்துப் பசுக்கறக்க வல்லவர்கள் அழுத்திவருத்தக் கறக்கும்போது சுரக்கும பசுவைப்போல ஆயுதங் கொண்டு உடம்பிலே நோவப் பண்ணுகிற பேர்க்குக்கொடுக்கிறது கீழ்மக்கள் இயல்பாம எனக

இரவலரிடத்து வள்ளல்களுக்கு இயல்பாயுண்டாகிய வாத்ஸல்யத்தை விளக்க அவரைக் கன்றாகவும பசுவாகவும உவமித்தார் 'கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி நினைத்து முலைவழியே நின்று பால்சோர நனைத்தில்லஞ் சேறாக்கும்' என்றும, 'கார்வுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த பால்' என்றும பயின்றுள்ளமை கொண்டு, கன்றுக்கு மனம இங்கிழுந்து சுரக்கும இயல்பு எருமைக்கும உண்டு என்பாருளராயின், அதற்குப் பசுவைப்போலக் கன்றிற்கு விரகிற சுறக்கும ஆற்றலில்லை எனக விரகிற சுரத்தலாவது, கறக்கிறவர்க்கு வேண்டிய வளவு பாலகொடுத்து அவர் இனிப்பாலில்லை என்னும்படி வஞ்சனையால மடியை வறறவைத்து அவர் விட்டபிறகு தன கன்றுக்குத் தான ஒளித்துவைத்திருந்த பாலைக்கொடுத்தல வள்ளல்கள தெய்வத்தால தாழ்வுற்று ஒன்று மிலராயவிடத்தும வறியவர்க்குச் சிறிதாயினும கொடுப்பர் என்பது கருத்து இது, தன தம்பியால நாடுகொள்ளப் பட்டுக்காடுபற்றியிருந்த குமணன பெருந்தலைச்சாத்தனார்க்கு வாள கொடுத்ததுபோன்ற பெருவண்மையாய கீழ்களோ, "கரும்பு போல கொல்லப் பயனபடும" என்க

280. பொருளைத் தேடுதலுந் துன்பம அங்ஙனம தக்கப்பட்டுத் தேடின பொருளைக் களவுபோகாமற் காக்கிறது மிகவுந் துன்பம, காத்த பொருள் சிறிது குறையுமாயினுந் துன்பம, அந்தப் பொருள் கெட்டுப்போனாலுந் துன்பம, ஆதலால் துன்பத்துக்கெல்லாம இருப்பிடமாயிருக்கும இந்தப்பொருள் என்க

இப்படித் துன்பத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற பொருளைப் புதைத்துவையாமற் கொடுக்கவேணு மென்பது கருத்து.

(29) 'இன்மை' யாவது உலகத்துள்ள மனுஷ்யரால் எண்ணப் படாமற் செய்வதும், பசிபிணிக் குண்டாக்குகிறதும், இன்பங்களை அனுபவியாமற்புரிவது, பிறராலிகழப்படுவது மான வறுமையாம். இது முற் பிறப்பிற் பிறர்க்கு ஈயா தார்க்கே வந்து எய்துவது ஒன்றாதலின் ஈயாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. 'உண்மைக் கொடா அ தவரென்பார் குணநீர் வையத் தடாஅ அடுப்பினவர்' என்பதனால் முற்பிறப்பிற் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் வறியராய்ப் பிறப்ப ரென்பதனை அறிக.

281. துவா ஈஊட்டிய புடைவைகளை யுடுத்துக்கொண்டு திரிந் தாராயினும் பத்தாக எட்டாக ஒரு சிறு பொருளுடையராயிருந் தால், எல்லாருடனேயும் சரியாக வைத்தெண்ணப்படுவார்கள். தங்களுக்கு எல்லா வழியாலும் ஒத்திருக்கும் நல்ல குடியிலே பிறந்தாராயினும் தரித்திரராயிருந்தால் அவர்கள் செத்த பிணத் திலும் கடையாக வைத்து எண்ணப்படுவார்கள் என்க.

பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைச் சந்நியாசிகள் ஸ்பரிசித்தலுங் கூடாதென் றறநூல் விதியுண்டேனும், அவ் விதியைக் கடந்து பொருள் வைத்திருந்தாரோ மதிக்கப்படுவார் என்றமையால் உண்மை இழிவு சிறப்பு மற்ற மூன்று ஆசிரமத் தினரும் கண்டமாத்திரத்திற் றொழத்தக்க இறப்பச் சிறந்த சந்நி யாசிகட்கும் இன்மை தீதெனக் கூறிய முகத்தானே அதன் இழி வைப் புலப்படுத்தினாராயிற்று. அத்து - சிவப்புப் பத்து எட்டு என் பன அப்பொருளுக்கு ஆகு பெயர். பாடு பெருமை.

282. நீரைப் பார்க்கிலும் இலேசானது நெய்யென்று சொல்லுவார்கள். நெய்யைப்பார்க்கிலும் புகை இலேசென்பது எல்லாரும் அறிந்தது. ஆராயுங்காலத்து இரப்பென்னும் துன்ப முடையவன் சென்று புகும் புகையும் புகுதற்கரிய வாயிலை நுழைந்து என்க. இரப்பவன் மிகவும் அற்பமென்பது கருத்து. நிரப்பிடுமபை என்று கண்ணழித்து, பொருள் தேடுகிற துன்பம்

எனனுமாம நிரபபு இபபொருடடு ஆதலே 'நிரப்பிடுமபை பல பெணடிராளனறியும்' எனபுழியுங காணக (நானமணி 96)

283. கொல்லைபபுனததிலே கிளிகளேக கலலினைககொணடு ஓடடும காடடையுடைய நாடனே! ஓஙகியகலலையுடைய மலையின மேலே காநதடபபூ மலராககாலதது, சிவநத காலகளேயுடைய வணடினஙகள போகாவாகும அதுபோல வறுமை யுறறபேருககு உற வின முறையா ரிலலே எனக பொறி, ஈணடுப பாததததினை உணாததிறறு

284 சரீரததைவிடடுச சீவனுடைநது போயினவிடததது அபபிணததைக காககைகள கொததவநது கூடினறபோல ஒரு வாககுச செலவமுளள காலதது அனேகமபோ அடிமையாய வரு வாாகள பிறகு அநதச செலவங கெடடுபபோயத தரிததிரம வநது, வணடுகளபோலப பல திககுகளிலும சென்று, பெறற உணவுகளை உணடு அவாகள திரியுஙகாலதது அவரைககணடு மிடி யாலே துனபமறறீரோவெனறு வினவுவா இவவுலகததிலிலலே எனக தொணடாயிரவா - ஒனபதினுயிரமபோ எனனுமாம, தொணடு-ஒனபது(மலைபடு 21) உடைநதுழீஇ எனறும பாடம

285 ஓசையையுடைய அருவி கலலின மேறபுறததைக கழுவுகிற கூடடமான மலைகளேயுடைய நாடனே! வறுமையுடை யவாககுப பிறநத குலங கெடும, பெரிதாகிய ஆணமைததனமும கெடும சிறபபுடைததான கலவியுங கெடும எனக

286 உளளே மிகுகினற பசியினலே தமமிடததில ஒன றை விருமபிவநதவாகளுககு உளளூரிலேயிருநதும ஒனறை உதவ மாட்டாதவன உளளூரிலேயிருநது ஒரு பயனுமிலலாமல தன வாழநாளேக கழியாமல, தான தூர தேசஙகளிலேபோய ஊா தோறும புதியனுயத திரிநது உயிா வாழதலே நனறு எனக

287 தமமுடைய நயமான ஒழுககததையே யலலாமல நிரமபி எழுநத அறிவையுஞ் சோ இழநதுவிடுவா, கூாமையா யிருககிற முலலையருமபைத தமககுச சரியிலலேயெனறு வருத்து கினற பறகளேயுடையவளே! நாடோறுந தமமுடைய குடுமபத திககு வேணடுவதை அனறனறு தேடிககொணடுவநது சோக கினற துககததையுடையவா என்க

288 இல்லிலேயிருந்து வாழ்கிறவிடத்துப் பொருள்குறுகி இரக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க இயலாமல் முட்டியவழித் தன்னுடைய முயற்சி யுற்சாகங்களினாலேயும் ஒன்றுமாகாமல் உள்ளூரிலேயிருந்து வாழ்கிறதிலும் தூரதேசங்களிலே போய்வீடுகள் தோறும்புகுந்து கையேற்கிற கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்று என்க.

இட்டாறு - குறுகியவழி. கீழ் 286 ஆம் பாட்டில் இல்லறத்தானாகஇருந்தே வேற்றூர்சென்று இரத்தல் நல்லது என்றார். இப்பாட்டில் துறவியாகி இரத்தல் நன்று என்றார்.

289 முன்பு தாம் செல்வத்துக்குப் பண்ணின தவம் மாண்டகாலத்து வறியராய் வருந்தி, கடகங்களை இட்டிருந்த கைகளினாலே இலைக்கறி பறித்தற்குத் தூற்றினைப்பிடித்து வளைத்து, அந்த இலைக்கறியைப் பறித்துவந்து வேக வைத்து, பனங்குடலையே கலமாகக் கொண்டு உப்பில்லாமல் வெந்த இலைக்கறியைத்தின்று மனங்குறைந்து வாழ்வார் என்க.

290 நல்ல நீர்மையினையுடைய அருவிகள் ஒருகாலத்தும் அறாமல் மிகுகிற சிறப்பினையுடைய குளிர்ந்தமலைநாடனே! புள்ளிகளையுடைய அழகிய வண்டுகள் ஒருகாலத்துப் பூத்துத் தம்மிடத்துள்ள தேனை அருந்தச்செய்து இப்போது மாறிப்போன கொம்பின்மேற் போகாது; அதுபோல ஐசுவரியம் குறைந்தார்க்கு உறவின் முறையார் இல்லை என்க.

ஆர்த்த - நுகர்வித்த, 'வருந்தி பிறர்க்கார்த்தும் மாசாத்து வான்' என்புழிப் போல (சிலப். மங்கல. 33). இதற்குக் 'கால் கைச் சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு திரிகிற' என்பது ஒரு பழையவுரை.

(30) 'மான'மாவது எவ்விடத்திலும் தன் குடிக்கேற்ற ஒழுக்கஞ்சிதையாமற்காத்தொழுகுதலும், அவ்வொழுக்கத்துக்கு அழிவுவரின் தன் பிராணனைவிட்டு அதை ரக்ஷித்தலுமாம் 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு' என்ப ஆகலின், இஃது இன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

291 தமது செல்வ பலத்தால் திறமையில்லாதார் செய்கின்ற பெரிய ஆரவாரத்தினைக் கண்டவிடத்தும், எரிந்து மண்டிக் காடு தீப்பட்டாற்போல வேகாநிற்கும் மானமுடையார் மனம் என்க.

292 தமமுடைய வறுமையைச சொல்லுவதன் முன்னரே அறிநது அவவறுமையைத தீரககவலல இயல்புடையாாகளுந தாம் பட்ட வறுமையைச சொலலாத தம நெஞ்சததைத தமககு உரித தாகப பெறற மானமுடையவா பசிநோயால எலுமபு தோன்ற ஊன கெடினும பணபிலாதாா பினசெனறு, தமது வறுமை தோனறச சொலவரோ எனக

முனனையதான ஓகாரம எதிாமறை பினனையது இரககக குறிபபு தம வறுமையை ஒருவருககுஞ சொலலாா எனபது ஒரு பழைய உரை

293 ஐசுவரியவானகள வநதால நமமுடைய மனையிற் கொணடு புகுநது, நமமாலேயான உபசாரஙகளைச செயவோம, அநதச செலவமுடையாரிடததிலே நாம போனால, நமமைத தம முடைய மனையினுட் கொணடு புகுநதால தமமுடைய மனையாள் காணில அவள கறபழியும எனபாா போல நாணிச சோறறைப புறஙகடையில வைதது இடுவராதலால செலவருடைய உறவை மறநதிடுக எனக

294. இபபிறபபினையும நனறாககும, இறநதுபோன பிறகு பூமியிலே தன கீாததியையும அழியவிடாது, மறுமைககு நன மையினையும விளைபபிககும வெறுபபிலலாமல புழுகுமணவா நினற மயிரினையுடையாய' மானமுடையோரால மதிககபபடட நடககை ஒருவாககு மிகவும நனறு எனக

இயலுதல - உலாவுதல எணடிப புகழுடமப உலாவுதல, இயலநெறி - இயலுதறகான வழி எனக மதிபபு, மதிப புககு எதுவாகிய நடககையை உணாததினமையால ஆகுபெயா. அது, பெருஞ்சித்திரனாா தமககு வெளிமான தமபி சிறிது ஈய வா, அதனைக கொளளாது வெறுததுப போயக குமணனைப பாடிக குமணன பகடுகள் கொடுபபக கொணாநதுநினறு, வெளி மானுாக கடிமாததுயாதது, நின்னூாக கடிமாம வருநதத தநது யாம பிணிதத நெடுநல யானை எமபரிசில' (புறம 162) எனறதும, தம மனைவியை நோககி, 'நினனயாநதுறைநாககும நீ நயநதுறை நாக்கும, பண்மாண கறபினின கிளைமுத லோககும. கடுமபின

அடும்பசி தீர யாழ நின நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும், இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடுஞ் சூழாது, வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும் எல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழவோயே' (புறம். 163) என்றதும் போலவது

295 பாவமேயன்றிப் பழிப்பு வசனங்களும் முண்டாகத் தக்க காரியங்களைத் தாங்கள் சாகவரினும் சான்றவர் செய்யார், சாவுதுதான் ஒருவர்க்கு ஒருநாளில் கணப்பொழுதைத் துன்பமேயல்லாமல் அந்தப் பாவமும் பழியும்போல எப்பொழுதும் உள்தாய குற்றங்களைச் செய்யமாட்டாது எனக

'பிராணனைவிட்டாலும் மானத்தைக் காக்கவேண்டும்' என்பது ஒரு பழைய உரை அருநவை - தீராத குற்றம்

296 வளப்பத்தையுடைய பெரிய பூமியில் உயிர் வாழ்பவரெல்லாருள்ளும் செல்வராயினும் ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடாதவர் தரித்திரரேயாவர், வறுமை வந்தவிடத்தும் பெரிய முத்தரையர்போன்ற செல்வரோடொப்பார் செல்வரை யடைந்து இரந்து உயிர்வாழார் எனக

ஒருவர்க்கு ஒன்றனைக் கொடாமைக்குக் காரணம் ஆசையாதலாலும், அவ்வாசை 'நல்குரவு என்னும் நசை' (குறள் 1043) என்றபடி நல்குரவாதலாலும், கொடாதவரை நல்கூர்ந்தாரென்றார் 'வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை' என்பது பொய்யாமொழியாதலால், ஒருவரிடத்து ஒன்றினை வேண்டாதவரைச் செல்வரென்றார் கீழ் 270 ஆம் பாடலிலும் நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவார், செல்வரும் நல்கூர்ச்சார் ஈயாரெனின் என்று கூறப்பட்டது நோக்குக

297 கடையானவரெல்லாரும் மானத்தினும் காமம் பசிக்கஞ்சுவர் இடையானவரெல்லாரும் அதனினும் சாவுக்கஞ்சுவர், விற்போலும் வளைந்த புருவத்தினின்கீழ் வேல்போலும் நீண்ட கண்களையுடையவளே! தலையானவரெல்லாம் உலகம் சொல்லும் பழிப்புரைக்கே அஞ்சி விடுவர் எனக

'சாதலின் இன்னாததில்லை' என்பவாகலின், ஈண்டு இன்னாமையைச் சாதலென்றார் மானங் கெடவருங் காலத்து. அத்

னிலும பசியை அதிக ாகக கொளளுவா கடையாயினா, அத னைபபொறுததாராயினும பிராணனை அதிகமாக நினைபபா இடை யாயினா மானத்தையே முதனமையாக நினைதது உயிரைவிடுவோர் தலையாயினா எனபது கருதது. 'தனககு ஒவவாச சொற்பட்டாற் சாவதாம சாலபு' எனறா பிறரும (நானமணி 4)

298 'இவா நலலவா, மிகவும இரஙகததககவா, இபபொழுது தரிததிராயினா' எனறு இகழநது செலவராயினா கொஞசமாகப பாாககிற காலததிலே கருமானுடைய உலை ஊதுகிற தீயைப போல உளளே வேகாநிறகும தலைமையுடைய சானறோா மனம எனக சிறுநோககாவது, சிறுமைதோனற நோககுவது

299 தமமை விருமபிவநதவாககு ஒனறைககொடாதிருபபது நாணமனறு, எலலாநாளும பயததினாலேவருகிற நாணமும நாண மனறு தனனை எளியவனாககவைததுக குடிபபிறபபாலும ஒழுக கததாலுந தனனிலும மேலானவாகள செயததைச சொலலா திருபபதே நாணம எனபது ஒரு பழைய உரை

300 கடமானைக கொனற காட்டிலுறை வேஙகைப புலி யானது அநதக கடமான இடபபககம கீழாக விழுநததானால, அந னைத தினனுமற் போயவிடும, அதுபோலப பெரியோாகள் விருந்து ஆகாசம கவிதத உலகமெலலாம பெறினும மான மழிய வருந தாகில அதனை விருமபாாகள எனக

'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில நோனறாட, கிடநதுயிா மறுகுவதாயினும இடமபடின வீழகளிறு மிசையாப புலி' (அகம29) எனபதனால் புலியின அததகைய மானததைஅறிக

(31)'இரவசச' மாவது வறுமையுறறா ரொருவரை அவவறுமை தானே தளளிககொண்டுபோய இரபபிககுமபொழுது, தஙகள பிரகாசமெலலாம அடஙகி, கண்கள் குழிநது, கடுகப பேசவுங கூடாமல ஒடுஙகி, தாம அறிநத தாமஙகளை மதுரமாகச் சொல்லித தமது வறுமையைப் புலப்படுததுஙகாலதது ஐசுவரியவான்கள் அதனைச செவியிலே ஏற்காது அவரை எளியராக நினைததுக கடைககணித்தலையும, கொடுபபாரைபபோலே யிருந்து, பிறகு ஒனறுமிலலையெனவே, பெருமூசசெறிந்து செயலற்றுப்போகும போககையுங கண்டு, அந்த இரப்பினை அஞசுதலாம்.

மானமுடையாரே இரவினை அஞ்சுவராதலால் இஃது, அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

301 'இந்த வறுமியார் நம்மாலே ஆகின்றாரல்லது எந்த நாளும் இவர் தம்மாலே நாம் ஆதரப்படியான ஒரு காரியமுமுடையரல்லர்' என்று தம்மை மயங்க நினைத்த மனத்தினையுடையாரின் தெரிந்த அறிவினையுடையார் செல்லக்கடவரோ எனக

மயங்க நினைத்தலாவது 'செல்வம் சகடக்கால் போலவரும்' என்பதனைச் செருக்கால் நினையாமை 'தெருண்ட வறிவினவர்' என்புழி இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது

302 இழிவான காரியங்களைச் செய்து சாதுமனம் சந்தோஷப்பட்டு நன்றாய் நிறைய உண்கின்றதிலும் பழிக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமல் பசித்தல் ஒருவர்க்குக் குற்றமோ? கண் இமைத்து விழிக்கிற மாத்திரமாயிருக்கும் ஒருவன் இறந்து பிறக்கிறது எனக

'அப்படிப்பட்ட பிறப்புக்காக இழிவான காரியங்களைச் செய்யாமல் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேணுமென்பது கருத்து'

இழி, பழி, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் இழித்தற்கு பழித்தற்கு எனக் அழித்து, இவ்வுடலை யழித்து என்னுமாம்

303 வறுமையினாலே இரக்கத் துணிந்து இரவாமலிருப்பாருமில்லை அப்படி இரந்துகொண்டு திரிந்தாலும் சிறிது தூரத்திலேயே எதிரேவந்து தழுவிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வாருமென்று கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய் உண்ணுமென்று உபசரிப்பாருமில்லை. அப்படி உபசரித்தாரிடத் தல்லது சாப்பிடச் சம்மதியார் மேலானபெரியோர்கள் எனக

''உலகத்தில் இப்படிச் செய்வாரில்லாமையால், இரப்பினை அஞ்சக்கடவன்'' என்பது ஒரு பழைய உரை முகம் - அதிதியானவன் உள்ளே நுழைதற்கு இடமாகிய இல்லத்தான் நோக்கு, புகுதல் - அவ் இல்லத்தான் நோக்கிய அந்நோக்கெதிர் சென்று புகுதல், முகம் புகுதல் என்பது இல்லத்தான் முகனமர்ந்து நோக்க, அந்நோக்கினுக்கு எதிர்சென்று புகுதல்

304 மகாலக்ஷுமி தன்னை விட்டு நீங்கினாலும் தெய்வங் கோபித்துக் கொண்டாலும் செல்வாபாற் சென்று இர என்னும் நெஞ்சத்தைக் கோபித்துக்கொண்ட மனத்தினையே, இரவாமை யாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை நினைக்கினல்லது பொருளைத்தேடிப் புதைத்து வைக்கும் அறிவில்லா பின்சென்று எனக்கு இல்லை யென்று அவர்கள் முகமபாரகத் தாம நாணிக் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு நில்லா மேலாயினோ எனக.

305 ஒளியாத உறுதியான யையுடைய கண்களைப்போல் வாரிடத்தும் இரவாமல் உயிர்வாழ்வதே ஒருவருக்கு வாழ்க்கையா வது, இரக்கக்கடவேன் என்னும் நினைப்பினுள்ளும் ஒருவர்க்கு நெஞ்சு வெந்து உருகாநிற்கும் ஆதலால், இரக்கிறவன் மனம் எப்படி இருக்கும் எனக.

'கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னா கண்ணும் இரவாமைகோடி யுறும்' என்றும் 'இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள, உள்ள தூஉம் இன்றிக்கெடும்' என்றும் கூறினார் பொய்யில் புலவர் என்க.

306 தமக்கு இனனுமையான பொல்லாததே பொருந்தக்க டவது, நல்லதே பொருந்தாம விருக்கக்கடவது என்று சொல்லித் தன் நெஞ்சினைத் தானே இரக்க ஆசை நீங்கிவிடுதலால, பொருண் மேற காதலையுடைய மனத்தினாலே துன்பமிகுத்துக் கண்ணுங் குழிந்து அன்னியர் பக்கற்சென்று இரக்குமிரப்பு என்ன காரணந் தான் என்க காதலகவற்றல - காதலால்வருந்தல

307 மலையின் அகலமெல்லாம் பொன்னைக்கொழித்து விழு கிற அருவியினையுடைய மலைநாடனே! இந்த உலகத்திலே எந்நா ளும் முன்பு பிறந்தவர்கள் வடிவல்லாமல் பலரும் புதியவர்களாயப் பிறந்தாலும் இரக்கிறவர்களை இகழ்ந்து பேசாதவனே என்றும் பிற வாதவன் என்க எல்லாரும் இரப்பவர்களை இகழ்வதால், இகழாதவனே உத்தமபுருஷன் என்பதும், அவனே மோக்ஷமடை தற்கு உரியான் என்பதும் கருத்து மகண் - உத்தம புருஷன். 'மகனே தோழி என்றனள்' (அகம். 48) என்புழியும் காண்க

'இல்லெனக்கு ஈக என்பவனை நகுவான்......யாதும் கடைப் பிடியாதார்'ன் என்றார் பிறரும் (திரிக 75)

308. தன்னுடைய வறுமை தன் மேனியை அழிக்கத் தன் னெஞ்சினுள்ளே நல்லறிவினைக் கெடுத்து, அறிவில்லாமையை நிறுத்திக்கொண்டு, ஒருவரிடத்திலேபோய் எனக்கு யாதானு மொன்றனைத் தரவேணுமென்று இரக்க இரக்கப்பட்டவன் இல்லையென்று மறுத்தானாகில் தான் சாகாமலிருப்பனோ என்க

"இரப்பவர் சொல்லாடப் போஒம் உயிர்" என்றார் வள்ளுவ னாரும் மாற்றுதல் - மறுத்தல்

309 "ஒருவர் ஒருவரைச் சேர்ந்தால் அவர் நினைவின்படியே ஒழுகவல்லராய் மனங்கொள்ள நடந்துபோவதல்லது பெருமை கெட்டு எமக்கு யாதானும் சிறிது தந்து உதவி செய்யமாட்டீரோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லைப்பார்க்கிலும் மெள்ளத் தான் துறந்து போய்த் தவம்பண்ணும் நல்லவழி இன்றோ" என்க

மேற்பாடலில் இரத்தலினும் இறத்தல் சாலுமென்றார், இப் பாடலில் துறத்தல் சாலுமென்றார். ஏகாரம் எதிர்மறை, வறுமை யால் ஒடுங்கியொழுகும் வாழ்க்கை என்றுமாம்.

310 பழைய நட்பே காரணமாக ஒருவர் தம்பால் விரும்பி வந்தவிடத்து அப்பழைமைக்குப் பொருத்தமாக யாதானும் ஓர் உதவியைத் தாம்செய்க, அவ்வாறன்றி அவ்வுரிமையினாலே வந்த அவரை இவர் தாங்கி உதவிசெய்யாரெனில், வந்தடைந்தவர் தம் நெஞ்சத்தில் மூட்டப்பட்டு அணையாமல் நின்று சுடுகின்ற நெருப்பு அது ஆகும் என்க

கந்து - பற்றுக்கோடு பசைதல் - விரும்புதல் கிழமை - உரிமை பொத்துதல் - மூட்டுதல் பொறுத்தல் - தாங்குதல், ரக்ஷித்தல் கிழமை அவர் பொறாரெனின் என்று கூட்டுக இது பாஞ்சாலனான துருபதன் துரோணாசாரியன் கிழமையைப் பொறாது எள்ளியபோது, அத்துரோணாசாரியனுக்கு உண்டான மனக்கொதிப்புப் போன்றதொன்று.

'பழைய உறவே காரணமாகத் தாமும் அவரும் கலந்து நடந்த முறைமையினைக் கொண்டு, அவ்வுறவினாலே அவரை வினவாமல் ஒன்றைச்செய்தால், அப்படிச் செய்த காரியத்தை அவர்

பொருளாகில், தன் நெஞ்சிலே மூட்டப்பட்டு ஆறாமல் இருந்து கொண்டு சுடுகிறதென்றப்பல்லவோ' என்பது ஒரு பழைய உரை.

5 'பொதுவியல்' லாவது, அரசியல் முதலாக முற்கூறிய வியல்களுக்கும் 'பகையியல்' முதலாகப் பிற்கூறும் இயல்களுக்கும் பொதுவாகிய இயலாம்.

(32) 'அவையறிதல்' லாவது கற்ற அறிவினையுடையவர் திரட்சியை அறிதல். 'அஃதாவது உலகத்தாருக்குப் பொதுப்பட வழங்கும் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய நூல்களைமாத்திரம் கற்றுணர்ந்தாரும், எல்லா நூல்களையு முட்புகுந்து உண்மையான பொருள்களை உணர்ந்தாரும், பலகற்றும் ஒன்றனையும் சொல்லாமலடங்கி யிருப்பாரும் கூடியுள்ள சபையிற் போய், தான் ஒன்றனைச்சொன்னால் அது வெல்லுமோ தோற்குமோ என்று அறிந்து சொல்லுதலாம். இரவினை அஞ்சுவான் கல்விமுகத்தால் அரசன் பாற் பரிசு பெற்றுவாழ முயலும்போது அவ் அரசனோடிருந்த அவையினது இயல்பினை அறிதல் இன்றியமையாத தொன்றாக லின் இஃது இரவச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

311 உண்மையான ஞான நூல்களைக் கற்றவருடைய ஸபையிலே கலந்திருப்பதனைத் தவிர்ந்து, அவ்விடத்திலே ஞானமில்லாதபொருளைக் கொண்டுவந்து அவற்றினை மிகவும் பரக்கப் பேசித் தாம் சொன்ன அறப்பொருளையேகைக்கொண்டு ஒழுகும் மயக்கமான அறிவுடையார் முன் சான்றோர் தம்முடைய நல்ல ஞான உபதேசங்களைச் சொல்லாமல் நழுவ விடக்கடவர் எனக.

கோட்டி - ஸபை. உறழ்தல் - கலத்தல். கை - சிறுமை. இருள் என்னும் பொருள்தரும் கார் என்னுஞ் சொல் ஈண்டு மயக்கத்தை உணர்த்திற்று. 'வெள்ளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்' என்றார் பெரியாரும்.

312 தன்னுடைய நாவுக் கிசைந்த பாடங்களைச் சொல்லி நூலின் நயத்தினை உணர்வார்போல நடித்துச் சம்பிரதாயமல்லாத பொருளை அந்நூற்குட் புகவிடும் வஞ்சகரான பொய்ப்புலவனை ஸபையிலே கற்றடங்கிய உண்மைப்புலவர் அணுகார்; அவ்வாறு

அணுகினால் அந்தப் புலவன் அச்சபையிலே அவ்வணுகியார்குடி யைச் சீர்குறையும்படி பழிக்கும், அல்லது தன் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு எழுந்திருக்கும் என்க.

அணுகினால் என்பது அவாய நிலையான் வந்தது நாப்பாடம், செவியேறக் கற்றபாடம் என்பது ஒரு பழைய உரை.

313 தாம் சொன்னவழியையே பிடித்துக்கொண்டு, தம் நா சுனையெடுத்தாற்போல அதனையே பலகாலும் சொல்ல விரும்பு வாரும், பிறர் கற்ற கல்வியின் அளவையாவது அவர் மற்றை யோர் மனங்கொள்ளும் வண்ணம் பொருளை விரித்துரைக்கும் வல்லபத்தையாவது தெளிய அறியாரும், தாம் கற்ற சில விஷயங் களைப் பிறர்மனம் கொள்ளும்படி உரைக்கும் வழியை அறியாரும், இவற்றைச் சொல்லின் நாம் தோற்பது நிச்சயம் என்பதனை அறியாராய மரபில்லாதன பலவற்றை உரைப்பாருமான மாந்தர் பலர் உண்டு என்க.

'சொற்றஆறு' என்பது சொற்றாறு என்று அகரம் தொகுத்து, ஆறு கொண்டு என்பது ஆற்றுக்கொண்டு என்று வலிமிக்கு, 'சொற்றாற்றுக்கொண்டு' என்றாயிற்று. கற்ற ஆற்றல் என்றும் கற் றவன்மை யென்றும் கொள்ளப்பட்டது. சொல் தாறு என்னு கொண்டு, சொல்லாகிய தாறு எனவும் ஆம். தாறு, யானை காளை முதலியவற்றைத் குத்தி ஓட்டச்செய்யும் முட்கோல்.

314 நல் ஆசிரியனிடத்துப் பொருள் விளங்க அறிந்த பாடத்தால் அல்லாமல் பேதையானவன் தான் பள்ளியிலே அபத்தமாகக் கற்ற பாடத்தால் ஒரு சூத்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதனை நல்லறிவுடையோர் நடுவிலே புகுந்து கூசாமற் சொல்லித் தன்னுடைய புல்லறிவினைத் தெரிய அறிவித்துவிடும் என்க.

கணக்கு - ஆயர், கணக்காயர் என்றாயிற்று, கணக்கு நெடுங் கணக்கு எனப்படும் அரிச்சுவடி, ஆயர், ஆயத்தை உடையவர், ஆயம் ஆவது கூட்டம், ஈண்டுச் சிறுபிள்ளைகளின் கூட்டம், சிறு பிள்ளைகளைக் கூட்டமாக வைத்துக்கொண்டு அரிச்சுவடி கற்பிக் கும் உபாத்தியாயர் என்பது கணக்காயர் என்பதன் பொருள், இவ்வுபாத்தியாயர் பால் இளமையில் வழுப்படக் கற்ற பாடம்

என்க பேதை நாணாது சொல்லுதல், 'ஒண்மை உடையம யாம் என்னும செருக்கிறுல்

315 தாம வெல்லுகிறது காரணமாக விலஙகுகளைபபோல உணமைபபொருளை மனததுககொள்ளாமல வெமபிக கொதிதது எழுநது எரிநதுவிழுவாரோடு எதிரததுத தமது சொலலின சதுரபபாட்டினைக கொணடு செலகின்றவா தமகையில் அவாகளால அறைநது உதிரககபபட்ட தம பலலைச சுவையின விதைபோனறு காண்பா எனக

ஒனறுதல - எதிரதது நெருஙகுதல விததகம - சதுரபபாடு பல்லுதிர அறையபபடுவா எனபது கருதது

316 சுதத பாடததைக கறறு, அதன பயனைத தெளிய அறியமாட்டாத மூடா வெறுககத தககனவறறைச சொலலும போது, அழியாத சீாமையினையுடைய சானறோா 'இபபடிக் கொத்த பிளளைகளைப பெற்றவள என்னபாவஞ செயதாளோ!' எனறு மிக வருநதித தாமும இபபுலலிய சொற்களைக கேட்டலாற் நாணி மௌனமாய நிறபா எனக

தேடருஞசீா எனறும பாடம 'சானறோனெனக கேட்ட தாய' 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவ'ததலால, மூடனெனக கேட்டதாய 'குழவிஇறபபினுமஊனதடிபிறபபினும' நலமனறோ என்றும, 'வாதுவல வயிறே வாதுவல் வயிறே நோவே னதை நினனினறனனே .... .எமமில செயயாப பெருமபழி செயத கலலாக காளையை யீனற வயிறே" எனறும, 'உணட எனமுலை யறுததிடுவன யான' எனறும் இறப்பத துனபுறுவாள எனறு, இறபபபரிநது என்றா. சமழ்த்தல் - நாணல. கீழ் 155 ஆம பாடலிலும மூடர் சொற்கேட்டுச சான்றோா வருநதுவா என்று கூறப்பட்டதூஉம் காணக ஈன்றாட்கு என்பது 'எவ வினையா தாய்வயிறு கறிபப' எனறாற்போலநின்றது

317. பெறததகக பரிசத தொகையினைப பெற்றுககொண்டு வழங்கும் பரத்தையரது தோள்போல வரன்முறையாகக கற்ப வர்க்கெல்லாம் நூல்கள் எளிதாய் வரும, ஆனாலும தவிரபோன்ற

மேனியையுடைய அபபரததையாது உளளம போல யாவரும எளிதில அறிய ஒணணுததாகும அநநூலின் உட்கருதது என்க

'பெறுவது' ஆவது நிரணயிககபபட்ட பரிசததொகை என்க. அது 'மாதவிமாலைககுக் கோவலன கொடுதது வாஙகிய பரிசம் ஆயிரததெண கழஞசு பொன' எனறுறபோனறது நெறிபபட்டுக் கற்றலாவது ஆசிரியன நின்றநெறியினகட்பட்டு ஒழுகுதலும பிற்றைநிலை முனியாது கற்றலுமாம கலவியிற் பெரியார அயோத் திமாநகரைச சூழநதுளள அகழியை வருணிககு மிடததது, அது "பொன்விலை மகளிா மனமெனக கீழபோய" எனறு அருளிச் செயதமையால (கம்ப நகர 14) அமமகளிா கருததின ஆழததை அளவிடல அரிதெனக உலகததில நூலகறறாபலராக அவை யிலே தலைவராதறகுரியாா சிலரேயாதறகுக காரணம யாதென வினவினாககு உததரமாக எழுநதது இபபாடல் எனக மேற் பாடல்களில இதனை விளககுவா முறி - மநதளிருமாம இது மாமை எனபபடும், மகளிாககுச சிறநத மேனியழகாகும பெறுவது கோடலாவது, கொடுபபாரைக கொளளாது விலையைக கொள்ளுதல் எனபா பரிமே (குறள். 813)

318 அறிவு வரததகக புஸதகஙகளையே மிகுதியாகச் சேகரிதது அவறறினை அனபோடு சுமநதுகொணடு தமமில்லதஈ நிறைதது வைபபினும அவற்றின் பொருள தெரியாராய் மூலபா டததினை மாததிரம மறவாமல மனததிற போற்றியிருககினற புலவரும வேறுவா, அவறறின பொருளை அறிநது தெளிந் தும் பிறா ஐயஙகளைத தெளிவிததும சிற்றககவல்ல புலவரும வேறுவா எனக புததகமே - ஏகாரம பிரிநிலை அவற்றை - அப் புஸதகஙகளிலுள்ள பாடலகளை எனக. அகம, மனமுமாம புலவர் பிறறைததேற்று மாற்றை அடுதத பாடலிற் கூறுவா

319 பழிபபற்ற காட்டுபபசுககளின் மநதை தங்குகின்ற நெடிய மலைநாடனே' நூலின பொருளைச சஙகிரகமாகச சொல்லு தல், விஸதாரமாகச சொல்லுதல், உட்பொருளைச சொலலுதல், அதனில் இல்லாது குறைந்த பொருளை அழைததுச சொல்லுதல் ஆகிய இப்படிபபட்ட நான்கு வகையாலும ஆராய்நது விரிவுரை கூறமாட்டாதாா சொற்கள் நூலிற்கு நல்ல உரை ஆமோ என்க.

நூற்குப் பொருள் கூறுதல் நால்வகைப்படும் என்பதனை 'பொழிப்பே அகலம் நுட்பம் எச்சமெனப், பழிப்பில் சூத்திரம் பன்னல் நான்கே' என்பதனால் அறிக. பொழிப்புரையாவது பாடம், பதப் பொருள், உதாரணம் என்ற மூன்றும் கூறுதல். அகலவுரையாவது எடுத்துக்கொண்ட நூலிலிருந்தாயினும், பிற நூல்களிலிருந்தாயினும் ஆக்ஷேபங்களைக் காட்டுதல். அவ்வாறு செய்து அவற்றிற்கு ஸமாதானங்கள் கூறித் தன் கோட்பாட்டை நிலை நிறுத்துதலும், நூலினுள் மறைந்துகிடக்கும் நுண்ணிய பொருளை எடுத்துச்சொல்லுதலும் முறையே நுட்பவுரை எச்ச வுரைகளாம். அடுத்த பாட்டில் ஸபையில் தலைவராதற்குரிய நல்லாசிரிய ரிலக்கணங் கூறுவர்.

320) எவ்வளவுதான் அறிவு நூல்களைக் கற்று, பொழிப்பு அகலம் நுட்பம் நூலெச்சம் எனப்படும் உரை விசேஷங்களை அறிந்து கூறத்தக்காராயினும், நல்ல குடிப்பிறப்பில்லாதவர் ஒரு ஸபையிலே வழுச்சொல்லையுடைய கல்லாதவரை அணைத்துக் கொண்டு போகும் பொறுமையாகிய கருவியை உடையர் ஆவரோ? ஆகார். நற்குடியிற் பிறந்த நல்ல அறிவாளர்களோவெனில் அவ்வறிவு நூல்களிற் பழகித் தெளியாதார்பால் காணப்படும் புல்லறிவினைத் தாம் காண்பதில்லை என்க.

எனைத்தென்பது அளவினையும் தன்மையினையும் காட்டிற்று. மேல் நூல் கற்பினும் என்று வந்தமையால், பிறர் என்பதற்கு நூல் கல்லாதார் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. அவரைக் காத்தலாவது, அக்கல்லார் பல்லாருள் நாணல்பரிந்து கண்ணோடி அவ ருரையை வருந்தியுங் கேட்டல். 'நீரொழியப் பாலுண் குரு'கே போன்றவராதலின், நல்லறிவாளர்கள் நூல்தேறாதாரின் புல்லறி வினை அறிவது இலர் என்றார். தாம் என்றார், தம்மின் வேறான தீயறிவாளர் புல்லறிவே அறிவரென்பது கருதி. 'வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும், வான்யாற் றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு, நிலம் படர்ந் தன்ன நலம்படர் ஒழுக்கமும், திங்க ளன்ன கல்வியும் திங்களொடு, ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவதும், அஃகா அன்பும் வெஃகா உள்ளமும், துலைநாவன்ன சமநிலை உள்ளிட்ட, எண்வகை யுறுப்பின ராகித்' திண்ணிதின், வேளாண் வாழ்க்கையும்

தாஅ ளாண்மையும், உலகிய லறிதலும் நிலைஇய தோற்றமும், பொறையும் நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும், அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும், சொற்பொருளுணர்த்துஞ் சொல்வன்மையும், கற்போர்நெஞ்சம் காமுறப்படுதலும், இன்னோரன்ன தொன்னெறி மரபினர் பன்னருஞ் சிறப்பின் நல்லாசிரியர்' என ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே அவையிற் றலைவரா தற்குரிய ஆசிரியரைக் கண்டுகொள்க நவிறல் - பழகுதல், 'நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்' (அகம் 16) என்புழியும் காண்க

6 'பகையிய'லாவது இம்மை மறுமை வீடுகட்கு உறுதியாகிய புகழ் அறம் ஞானங்களை 'அடைய ஒட்டாமற் றடுக்கும் பொல்லா ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவ்வொழுக்கங்கள் புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, கயமை என்னும் நான்கதிகாரங்களாற் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(33) 'புல்லறிவாண்மை'யாவது, அற்ப அறிவினை ஆளுந் தன்மை அது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை அவையறிவானுக்குப் பகை புல்லறி வாண்மை யாதலின் அதன்பின் இஃது வைக்கப் பட்டது

321 அருளினாலே தாமத்தை உரைக்கும் அன்புடையவர் வாயினின்றும் வருஞ்சொல்லைப் பொருள்போலே மனத்திலே வைத்துச் சோர்வுபடாமற் காத்துக்கொள்வர் அறிவுடையோர், ஒரு பொருளினும் வைத்து எண்ணத்தகாத அறிவிலியோ அச்சொல்லை இகழ்ந்து சொல்லும், இஃதென்போல எனின், கூழ் போலக் காய்ந்த பாலைத் துழாவிய அகப்பை அப்பாலின் சுவையை அறியாததுபோல எனக

பாற்கூழ், கூழ்ப்பால் என்று முன்பின்னாகத் தொக்க உவமைத்தொகை கூழ் - சோறுமாம், 'கூழுடை வியனகர்' (புறம் 70)

322 பொருளும் முதலிய குற்றமில்லாதவர் தர்மவழியைக் கூறும்போதும் செப்பமுடையா ரல்லாதார் அதனைச் செவியினும் ஏற்றுக்கொள்ளார், அஃதென்போல எனின் தோலைக் கவ்வித

தின்னும் புலையாளாயானது பாற்சோற்றின் ருசியை அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறுபோல என்க

தாமோபதேசம் பண்ணுவார் குற்றமுள்ளவராயின் அவருப தேசத்தை ஒரு சிலர் கேளாதிருத்தல் கூடும், அங்ஙன மன்றென்பார் அவவியமில்லார் என்றார் அறத்தாறு உரைக்குங் காலும் என்ற சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கதெனக் தோல் கல்வி தன்னினும் என்றமையால், குணங்கா நாய்க்குப்பிறவற்றினுங் காட்டில் தோலின்கண் விருப்ப மிகுதியைக் காட்டிற்று

323 கண்ணிமைக்கும் முன்னே தமமுயிர் போகும் முறை யினை எல்லா வகையாலும் தாம் கண்டிருந்தும், தினையளவும் நன்மையினைச் செய்யமாட்டாத நாணமில்லாத மூட ஜனங்கள் இருந்தாலென்ன இறந்தாலென்ன என்க என்றது, எல்லாம்

324 ஒருவனுக்கு ஜீவித்திருக்கும் நாளோ சில, அச்சில நாளும் உயாக்குக் காப்பில்லை, ஆதலால், கண்டபேரோ டெல்லாம் கூடி மகிழாமல் பலரும் தூற்றும் நிரந்தரமான பழியோடு தான் ஒருவனுக விலகித் தனித்திருந்து யாவருடனும் பகைகொள ளுதல் என்னகாரணமோ என்க

ஏமம் - காப்பு பழியால் எனபுழி ஆல் ஒடுபபொருளில் வந்த மூன்றும் வேற்றுமை உருபு மற்ற இரண்டிடத்தும் ஆல அசைகள் தணடுதல் - நீங்குதல்

325 ஒருவனை அவன் சென்றிருந்த சபைமுன்னே சென்று ஒருவன் அவமதித்து வைதானுக, அப்போது வையப்பட்டவன் 'இது நாம முன்செயத வினையின் பயன்' என்று பொறுத்துக் கொண்டு சும்மா இருப்பானுயின் அதன்மேல வைதவன வாழ்ந்திருப்பானென்னில அது அதிசயிக்கத்தக்கது தான என்க

வியததககான - வியததற்குத் தகுதியுடையன "மனறிற் கொடும் பாடுரைப்பான் .. எச்சிமிழுந்து வாழ்வான்" என்பவாத லின், வியததககான் வாழுமெனின என்றார் புத்திர மித்திரகளத் திராதியரோடு நாசமுறுவான் என்பது கருத்து

326 முதுமைப பருவம் பின்னும் அதிகரிப்பதன் முன்னே அறச்செயலகளைச் செய்யப பிறரையும உத்ஸாகப்படுத்தித் தானும

அதனை கண்முயலாதான், வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரியாலும் எற்றித் தள்ளப்பட்டு, 'வெளிப்புறத்திற் போ' என்னும் பொல்லாத சொற்களைக் கூறப்படுவன எனக. ஊக்குதல - பிறரை உத்ஸா கப்படுத்துதல், முயலுதல் - தான முயன்று செய்தல நூக்குதல - தள்ளுதல 'போகனென்னும்' என்பது அகரம தொகுப, போவென னும் என்றாயிற்று 'இறக்ககடவாய்' எனலுமாம இதுவைதற் பொருளில வந்த வியங்கோள போ எனனும பொருளாயின விதித்தற பொருளாய தொழுதகை - வெள்ளாட்டி

327 புல்லறிவினோா நலல நுகரசிகளைத தாமும பொசித்து நன்றாக விராா, தகுதியுடைய பெரியோர்களுக்கு நன்மைகளைச செய்யாா, தமக்கு அரணிய நலல அறத்தினது நெறிகளையுஞ சோமாட்டாா, ஸமஸார ஸமபத்திலே ஆழ்ந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைமறந்து வீணே தமமுடைய நாளகளைக கழிப்பரெனக

ஆக்கம - ஈணடு ஆக்கிக்கொணட குடும்பமாகிய செலவம். மயங்குதல் ஸமஸாரம ஸதிரமென்று மயங்குதல அவத்தமே வாழ் நாளைக கழியாமற் பயனபடக கழித்தல் 'கருமமுமுள்படாப போகமுந துவவாத தருமமுந தககாரக்கே செய்யா - ஒரு நிலையே முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனபபட்டினம பெறற கலம்' என்பதனால அறியப்படும

328 சிறுவயதிலே தொடங்கித்தாம இறந்து போகுமிடத் துக்கு உணவாகிய அறத்தைச சிகனெனவே தேடிக்கொள்ளாமல தேடிய பொருளை இறுக இறுக வைத்துக்கொண்டு அறத்தினைச செய்தற்குப பினனை நினைப்போமென றிருக்கும அறிவில் லாதவா தாமிறக்குங காலத்து நாவிழுந்து பேசவொண்ணா மையால கையால ஜாடைகாட்டின பொனனும புளித்த விளங்காயா மெனக

"புளிவிளங்காயாவது அந்தியகாலத்திலே ஒருவன் வாயெழா மலிருக்கிறபோது பெண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்துத் தான தேடின பொருள்களைத் தருமம பண்ணச்சொலலிக் கையால சமிக்ஞை காட்டினால், அதனைப்பார்த்து அவாகள அவன் சொல்லுகிறதை யறிந்தும அறியாதாாபோல, 'ஐயா' விளாமபழமா கேட்கிறீா ?

அது கொடுக்கும் பக்குவத்தசையில்லையே! என் செய்வோம்?" என்று மெய்யான உறவுபோல அழுவார்கள் (சிந் 1553) பொருளைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிற வசனம் பொய்யாயப்போம். ஆனபடியினாலே பொருள் வந்து கிட்டினபோதே தருமத்தைப் பண்ணவேண்டு மென்பதாம்." வல்சி - உணவு, ஈண்டு அறமாம். தோட்கோப்பு - தோளிற் கோக்கப்படும் கட்டமுது.

329 சிற்றறிவினையுடையார் வறுமை வந்தவிடத்தும் தீராத பிணிவந்தவிடத்தும் மறுமைக்கு உறுதிவேணுமென்கின்ற மனத்தராயத் தருமத்தைச் செய்யவேணுமென்றிருந்து, ஐசுவரியமும் உடல்வலிமையு முண்டானகாலத்திலே ஒரு சிறு கடுகளவானாலும் மறுமைக்கு உறுதியான தருமத்தைச் செய்யச் சிந்தியார் என்க.

விழுப்பிணி - பிழைத்தற்கு ஏதுவில்லாத பிணி. "விழுத்தொடை" (அகம் 53) என்புழிப்போல. ஆற்றிய காலமாவது ஐசுவரியத்தாலும் உடல்வலியாலும் அறஞ்செய்யச் சக்தி பெற்ற காலமாம். ஐந்தை - சிறுகடுகு.

330 அளவிறந்த காதலையுடைய தமது உயிரை ஒத்தாரைக் கொண்டு போகிறதற்கு முயற்சிசெய்யும் கூற்றத்தினைக் கண்டு வைத்தும், பெறுதற்கரிய மனுஷ்ய சரீரத்தைப் பெற்ற பலவறிவாளர் அறஞ்செய்கிறதற்கு நினையாமல் ஒரு பயனுமில்லாமலே தம்முடைய வாழ்நாளைக் கழிப்பாரேயோ என்க.

என்னே, என்னும் வியப்பிடைச்சொல் உடம்பின் பெற்ற கருமையை உணராததிற்று. கூற்றமுங் கண்டு என்னுமிடத்து உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

(34) 'பேதைமை'யாவது யாதும் அறியாமையாம். "இந்த மனம் இந்திரியங்களின் வழியோடி அந்தந்த அனுபவங்களை உண்மையாகக் கருதி இந்தப் பிரத்யக்ஷ பிரமாணமொன்றினையுமே துணிந்து மற்ற பிரமாணங்களான சாஸ்திர முதலானவைகளைத் தப்பறையென்று மயங்கி, மறுமைக் குறுதியை யிழந்து, இந்தப் பிறப்பிலே உலகத்தக்கு இயற்கையான முறைகளைத் தமக்குச் சிறந்தவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் உட்கொள்ளாமல் இகழ்ந்து, பொல

லாதவாகளுடன இணங்கி, 'எலலாராலும இகழடபட்டு இமமைபபயனையும இழததலாம" எனபது ஒரு பழைய உரை புலவறிவாணமையின மிகுதியே இஃதாகலின இஃது அதனபின வைககபபடடது

331 தமமைக கொலலுதலிலவலல பெரிய கூறறம தமது உயிரைக கொணடுபோகிறதறகுக காலததையும உபாயததையும பாாததுத திரிய, இநதச சமுசாரமெனனபபடட வலையிலகபபடடு நினறு, மனைவாழககையினகணணே ஒழுகி, அதிலுணடாகிய இனபஙகளை யனுபவிததது, அதனை மெயயாகக கருதி இறுமாநதி ருககுமவா பெருமையானது, யாமையைக கொலலுகிறவாகள தணணீரை உலையாகவைதது அதினுளளே யாமையை விட்டுத தீமூடட, அநதயாமை தனககுப பின வரபபோகிற நிலைமையை யறியாமல அநத நீரிலே முழுகி விளையாடுகிறபோலும எனக

யாமையெனறு மேலவநதமையால, கொலைஞா எனபதறகு யாமையைககொலலுகிறவாகள எனறு பொருள கூறபபடடது 'உலைபபெயதது அடுவதுபோலுந துயா' எனறு கீழ 114 ஆம பாடலில வநததும இசசெயதியையே குறிததெனக சணடை வலையாவது ஸமஸாரவலை செமமாததல - இறுமாததல

333 குடுமபததுககு வேணடுவனவெலலாம குறைவறச செயது நிரபபிவிடடு, தாமததைப பினனா அறிவோம எனறு குடுமப பாரததிலேயே மூழகியிருபபவா தனமையானது பெரிய கடலிலே முழுகபபோனவா ஓசை எலலாம ஒருஙகே அவிநதபின நீா ஆடுவோம எனறிருததலோடு ஒககும எனக மறறு கீழ 19 ஆம பாடலிறபோல வினைமாறறினகண வநதது உடன - எலலாம

333 குலமும தவமும கலவியும உயாகுடிபபிறபபும பிராய முதிாசசியும ஆகிய இவவைநதினையும தடையிலலாமல ஒருவன அடைநதிருநதவிடததும, நனமையமைநத குறறமறற பழைய சிறபபினையுடைய உலக வாழககையை வாழ அறியாமையானது நெயயிலலாத பாறசோறறுககு ஒபபு எனக

உலகமறிதலாவது 'உலகததோடு ஒட்ட ஒழுக'லை அறிதல, இதுகலலாா கலவி பலகறறும அறிவிலாதா ராவா எனக

இனி, நலமந்த மில்லாததோா மோக்ஷத்திற்கு உறுதியாவன அறியாமையுமாம எலலாவறறிறகும கடையிலே மூபபினை வைத்தா 'மூபபினகண நன்மைககனறுன.. .கல்விபபுணை கைவிட்டான' எனபவாகலின

334 அறிவுடையோாகூறும உறுதிசசொறகளைக கேளாவாயி னும கற்கள் அதமரான மனிதாகளைககாட்டிலும மிகவும நலலன, ஏனெனில, அவை தமமையடைநதவாககு நிற்றல, இருததல கிடததல நடததல எனனபபடட எலலாக காரியஙகளுககும நினைதத போதெலலாம உதவி செயதலான எனக

இனனினி எனபதனைக கீழ 29 ஆம பாடலிற கூறி யாஙகுக கொளக 'கலலே ஒருவன ஒரு பரகாரமாக வகுததது அதறகுப பிராணபரதிஷடை பணணினுல அவனுககு அது சொாககமோக்ஷஙகளைக கொடுககும, ஒரு வாயககாலுககுமேல படுககச செயதால அநத வாயககாலிலே அவன விழாமல தனமேல நடநது போமபடி உதவி செயயும, தனனை எதிாததுப பகைவன வருஙகால அவனமேலே எறிநதால அது அபபகைவனைத தன் புறததி எறிநதவனை ரக்ஷிககும' இவவாறுன பல உதவிகள அது செயதலால, தீஙகினையேயனறி உதவியே செயயாத கடையரின மேலானது எனறுா.

335 தான பெறுவது ஒனறுமிலலாவிட்டாலும ஐசுவரியங களைப பெறறவனையேபோலத தமமோடு எதிரிடாத பேரோடும கோபஙகொணடு வைரததினுலே பொலலாத வசனஙகளை உண மைபோலப புனைநது கூறுவிடடால பேதைககு நாவானது தனனைத தினனுமபடியான கொடிய தினவுடைததாகும எனக

336 நலல கொழுநதுகளையுடைய புனனைகள மலாநது பரி மளிககும கடறகரையையுடையவனே! தமமிடத்திலே பிரிய மிலலாதாா பினனே திரிநது அவாகளைத தமமிடததிலே பிரிய முள்ளவாகளாகப பணணிக கொள்ளுவோ மெனகிறவாகள ஆககிககொள்ள முயலுவும புல்லிய நட்பானது கல்லைக கிள்ளிக கையை வேறுவேலை செயய வொடடாதவாறு இழநததனோடு ஒககும எனக

தங்கண் அமாவில்லார் என்று மூலபாடத்தினைத் திருத்திக் கொள்க. அமாவு - விருப்பம் வணக்குதல் - வசப்படுத்துதல் கேண்மையை அறிவு என்பர் ஒரு பழைய உரைகாரர்

337 எறும்பு தனக்குக் குடிக்கிற உறகு ஆகாவிட்டாலும் நெய்யிருக்கிற பானைப்புறத்தைவிடாமற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும், அப்படிப்போல யாதொன்றனையும் கொடாரானாலும் செல்வமுடையோரைச் சுற்றிக்கொண்டு விட்டுப்போகார் உலகத்துப் பேதையாயினார் எனக்.

338 நல்ல ஸுகங்களைத் தினந்தோறும் அனுபவியாமலும், தாமத்தைச் செய்யாமலும், இல்லாதவர்க்கு யாதாயினும் சிறிதும் ஈயாமலும், எல்லா வாற்றாலும் இனியவர்களான மனைவியரைக் கூடாமலும், புகழ்பட வாழாமலும் இருக்கும் பேதையார் தம் வாழ் நாளையும் வெறாரோ எனக

அருக்கதிக் கற்பினார் தோள் (சோதல்). திரிகடுகம் போலும் மருந்து' என்றும் 'கற்புடையாட் பூப்பினகட் சாராத் தலைமகன. . . .கல்விப்புணை கைவிட்டா'ன என்றும் கூறப்படுதலநோக்கி 'எல்லாம் இனியார்தோள் சேரார் முனியார்கொல் தாம் வாழுநாள்' என்றார் இத்தகையார் இருத்தலினும் இறத்தல் நல மென்பது கருத்து நாளையும் என்றபாலதாய சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

339 ஒருவர் தம்மை விரும்பிக்கொண்டாட அதற்குமாறாக 'யாம் அவரை விரும்புகின்றிலேம்' என்றிருக்கும் ஆய்ந்த நன்மையில்லாத பேதையாரிடம் காணப்படும் தீநட்பானது, ஒலிக்கின்ற குரலோடு பாய்ந்து விழுகின்ற அலைகடல் சூழ்ந்த உலகம் கைவசமாறுலும் இனனாது எனக

340 ஒருவன விரிவாகக் கற்ற கல்வியும், பரந்த மென்மைக் குணமும், குடிப்பிறப்பும் அயலார் புகழவே பெருமை அடையும், அவ்வாறன்றித் தான புகழின மைத்துனர்கள் பலருண்டாய மருந்தினாலே தீராத பித்தன் என்று பலராலும் இகழப்படுவான் என்க.

ஈண்டுமைத்துனராவார் 'வரிசையறியாக் கல்லென் சுற்றமும்' விடரும் தூர்த்தரும் நடரும் வேழம்பருமாம். அவர் இவனை எப்பொழுதும் முகஸ்துதிசெய்து புறத்திற்புகழ்ந்து அகத்திற் பழிப்பார் என்பது கருத்து. பேதையர் தம்புகழ்ந்து தம்மையே ஏளனத்திற் குள்ளாக்குவர் எனக.

(35) 'கீழ்மை'யாவது குலமும் குடியும் உடையரேனும் அவை யில்லாதார்போலப் பொல்லாத குணமுடைய கடையராயினார் தன்மையாம். பொல்லாத குணமாவன, ஒருவர் ஐசுவரியத்தைப் பார்த்துப் பொறாமல் அவர் செல்வம் கெடத்தக்க காரியங்களைப் பண்ணுதலும், தாம் பெற்ற அற்பத்தைக் கொண்டு தம்மைத்தாமே மதித்துப் பிறரை அவமதித்தலும், ஒருவர் செய்த நன்றியை நினையாமையு மாம். பேதையாருள் ஒரு சாராரே கீழாயினாராதலால் பேதைமையின் பின் இது வைக்கப்பட்டது.

341. அரிசிக் கப்பியை நாள்தோறும் ஒருபடியாகக் காலத்தாலே வாயிலே போட்டாலும் குப்பையைக் கிளறுகிறதை விடாத கோழிபோல மிக்க தாமங்கள் அடங்கியுள்ள நூல்களை விரித்துச் சொல்லி அறிவித்தாலும் கீழானவன் தன் மனப்போனவாறே நடந்துகொண்டு போவான் எனக.

கடவது ஆ, கடமையாக. காலை, நாளின் காலைவேளையுமாம்.

342. உறுதியான நூல்களைக்கற்று அதன் பொருளை உட்கொண்ட தோஷமற்றவரிடத்திலே தாமதியாது போகவேண்டுமென்றுசொன்னால் கீழானவன் நித்திரைகொள்ளவேணும் என்று சொல்லி எழுந்து போய்விடுவான், அஃதல்லாவிடின் தனக்கு ஒரு நோயினைக் கற்பித்துச் சொல்லிக்கொண்டு போவான் எனக.

காழ் - உறுதி, மறங்குதல் - நோயுறுதல் என்பது ஒரு பழைய உரை.

343. மிகுதியாக விழுகிற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தாம்பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும், தமமுடைய ஒழுக்கம் குன்றாமல் அந்த ஒழுக்கத்தின் வழியே நடந்துகொள்ளுவார்

சான்றோர், பெரிய செல்வத்தைப் பெற்ற விடத்திலேயும் தாம் செய்யும் பொல்லாத குணத்தினைச் உடையவல்லவ ஞவதல்லது செல்வமுடைமையால் பெருமைக்குணம் உடையஞகான கீழா னவன் எனக

நடை - செல்வம் பிறங்குதல் - மிகுதல் பிறங்குநீாப பணணை' என்புழிப்போல

344 தினையளவு நன்றி ஒருவா செய்தால் அதனைப்பனை யளவு போலப் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பார் சான்றோா பனையளவாக நன்றியை எந்நாளுஞ் செய்தாலும் விளங்கும் அருவி யினையுடைய மலைநாடனே! ஒரு நன்மையினையும் அறியாத கீழான வனிடத்து ஒரு நன்றியும் இல்லையாய் விடும் எனக

நன்றியில் என்றும் பாடம் செய்தநன்று என்று முன் வந்த மையால், 'பனையனைத்து' எனபதற்குப் பனையளவு நன்றி என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

345 பொற்கலத்திலே சோறூட்டி அதற்குக் காவலாகப் புறத்தே மணிப்பயா காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் நாயானது எச்சிலை எப்பொழுது போடுவார்களோ என்று இமை கொட் டாமல் பார்த்திருக்கும், அதுபோலத் தன்னைப் பெருமையுடை யவனாகப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் கீழானவன் செய்யும் காரியங்கள் அந்தக் கீழ்மைத் தொழிலேயாகும் எனக

புறந்தருதல் - காத்தல் சீர் - தன்மை பெருமையுடைத்தாக என்று முன் வந்தமைக்கு ஏறபக் 'கருமங்கள் வேறுபடும்' எனப தற்குக் கீழ்மைத் தொழிலாகும் என்று பொருளுரைக்கப் பட்டது

346 தேவேந்திரனுடைய ஐசுவரியத்தை ஒத்த செல்வத் தைப் பெற்றாராலும் சான்றோர் எப்பொழுதும் வரம்பு கடந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லார், காணிப்பொன்மேலே முந்திரிப் பொன் அதிகமுண்டாகில் கீழானவன் தன்னை இந்திரனைப் போல எண்ணிக்கொண்டு விடுவான் எனக.

சக்கரன் செல்வம் சக்கரச்செல்வமெனக வாசுதேவக் கோட் டம் என்பதுபோல, சக்கரன் - இந்திரன், 'புருகூதன் சக்கரன்

புரந்தரன் மருத்துவன் . ..ஐந்தருநாதன் இந்திரன்பெயரே' என்பது பிங்கலம் இந்திரனை எண்ணிவிடும் என்று பின்னர் வந்தமைக்கு ஏற்ப சக்கரச்செல்வம் என்பதற்கு இந்திரனுடைய ஐசுவரியமென்று பொருள் கோடலே சிறப்புடைத்தெனக. முந்திரி என்பது முந்நூற்றிருபது கூற்றில் ஒன்று காணி என்பது எண்பது கூற்றி லொன்று காணிமேற் முந்திரிமிகலாவது காணிமுந்திரி, அல்லது காலவீசமாம், அறுபத்து நான்கு கூற்றிலொன்று கால் வீசம் பொன் பெற்றானாயின், கீழாயினான் தன்னை இந்திரனாக மதித்துவிடும் எனக

347, குற்றந் தீர்ந்த பசும்பொன்மேலே குணம் சிறந்த நவமணிகளை அழுத்தி அழகுபெறச் செய்யப்பட்டதாயினும், செருப்பானது தன் காலுக்கல்லாமல் மற்ற உறுப்புகளிற் பூணற்கு ஆபரணமாக ஆகாதவாறுபோல பெரிய செல்வத்தை யுடையனாயினும் கீழானவன் தான் செய்கிற தொழிலால் மதிக்கப்படுவான் எனக

மைதீர் பசும் பொன்னாவது, கிளிச்சிறைப் பொன், 'வீறுயர் பசும்பொன்' என்புழியும் காண்க (சிலப் அரங். 165) நவமணிகளாவன வயிரம், மரகதம், மாணிக்கம், புருடராகம், வயிடூரியம், நீலம், கோமேதகம், முத்து, பவளம் என்பன அவற்றுள் வயிரத்திற்கு இந்திரசாபம்போல ஒளிவிடுதலும், எட்டுப்பலகையும், ஆறு கோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தாரசமும் உடைமை குணச்சிறப்பாம் மரகதத்திற்குப் பசிய ஒளி பரத்தலும், நெய்த்தலும், கிளிக் கழுத்தும் மயிலின்கழுத்தும் ஒத்தலும், பசும்பயிர்போலப் பசத்தலும். பொன்மையோடு கூடிப்பசத்தலும், பதிப்பாய்தலும், பொன் வண்டின் வயிறொத்துத் தெளிதலும் குணச்சிறப்பாம் மாணிக்கம் நான்குவகை அவையாவன பதுமராகம், நீலகந்தி, குருவிந்தம், கோவாங்கு என்பன அவற்றுள் பதுமராகம் தாமரைப் பூ செங்கழுநீர்ப்பூ, சாதகப்புள்ளின் கண், இந்திரகோபம், மின்மினி மாதுளம்பூ, மாதுளவிதை, நெருப்புத்தழல் முதலியன போன்றிருத்தல் குணச்சிறப்பாம் நீலகந்தி அசோகந்தளிர் கோகிலக் கண் செம்பஞ்சு, பலாசம்பூ, அரளிப்பூ, இலவம்பூ என்ற ஆறும் போன்று ஒளிவிடுதல் குணச்சிறப்பாம் குருவிந்தம் செம்பஞ்சு, திலகம், உலோத்திரம், முருக்கமலர், குன்றி, முயல் உதிரம்

'சிந்தூரம், குக்கிறகண் என்ற எட்டும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்த குணமாம் ; கோவாங்கு கோவைக்கனி, செங்கல், குராமலர், மஞ்சள் என்ற நான்கும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்தகுணமாம், புருடராகத்திற்கு 'பூச உருவிற் பொலந்தெளித் தனைய' நிறம் சிறந்தகுணமாம் வயிரேரியத்திற்குத் தேன் துளிபோலவும் சூரிய னொளிபோலவும் கலந்து விளங்குதல் சிறந்த குணமாம் நீலமணி நீலோற்பலம், சுருமபு, காயாம்பூ முதலியனபோல நிறமுடைத் தாதல் சிறந்தகுணமாம் கோமேதகத்திற்கு மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறம் சிறந்த குணமாம் முத்துக்கு வெள்ளியைப் போலவும், அங்காரகனைப் போலவும் வெண்ணீர்மை செந்நீர்மை யுடைமையும் உருண்டை வடிவுடைமையும் சிறந்தகுணமாம் பவளத்திற்கு உருட்சியும், சிந்தூரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக் கனியும், தூதுளம்பழமும் போன்ற நிறம் சிறந்த குணமாம் இவ் வாறு மாணடமணி அழுத்திச் செய்யப்பட்ட தெனினும் செருப்புச் செய்துகொண்டவன காலுக்கு ஆவதல்லது அவனுடைய பிற உறுப்பிற்கு அணியாவதில்லை என்பார் தன காற்கேயாம் என்றார் காகுத்தன் அடிநிலையும் (செருப்பும்) காண்ணப்பன் அடிநிலையும் முறையே பரதாழ்வாருக்கும் பரமசிவனுக்கும் சிரத்தே யணியத் தக்க மாண்புடைத் தாயினவே எனின், அவை காகுத்தற்கும் கண் ணப்பற்கும் காற்கேயாயினமை சிந்திக்கப்படும்

348 காவலினாலே பிறரால் அழிக்க ஒண்ணாத மலை நாடனே! கீழானவன் குணமானது கண்ணோட்டமில்லாமல் ஒருவனைக் கடுமையான வசனங்களால் பேசவல்லதாம், பிறருக்கு வந்த துக்கங்களைக் கண்டு சந்தோஷப்படும் அடிக்கடி கோபா வேசமுடையதாகும், அக்கோபத்தினை ஒருவன் ஆறறவும் ஆறுமல் வெகுந்து அயலாரை இகழ்ந்து பேசும் என்க

வேகம் சினவேகம், வேகுதல் என்பது கோபத்தின்ற கொதித்தல் ஏகுமாம் என்று கண்ணழித்து நல்லோர் சமாதானம் செய்யவும் பகைமை ஒழியாது மீண்டும் சண்டைக்கு எழும் எனக விறனமலை, தனபெருமையாற்பிறமலைகளை வெல்லும் வெற்றியினை யுடைய மலையுமாம்

349 மதுவினைப்பொழிந்து பரிமளியாநின்ற நெய்தற்பூவினை யுடைய ஒலியாநின்ற கடற்கரையை யுடையவனே! தம் பின்னே ஒருவர் ஒருநாள் நிற்பினும் அவரைச் சான்றோர் பலநாள் பழகிய பழைமையானவர் என்று அவரிடம் இனிய குணமுடையராவர், கீழானவர்களோ தம் பின்னே ஒருவர் பலநாள் திரிந்துகொண்டு போனாலும் அவரை விரும்பாதே இகழ்வர் என்க

பன்னாட் பின்னிற்பினும் கீழாயவர் விழையாதே எள்ளுவர் என்று கூட்டப்பட்டது நிற்பினும் என்றபாற் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது கீழாயினோர் பின் பன்னாள் நிற்பின் என்றற்கு ஏற்பச் சான்றோர் முன் ஒருநாள் நிற்பினென்று வருவித்துரைக்கப்பட்டது கீழ் 154 ஆம் பாட்டிலும் 'செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர், தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்' என்று கூறப்பட்டிருத்தலை நோக்குக உயிர்த்தல் ஈண்டு மணம் வீசுதலுக்காயிற்று

350 ஐயனே! கோனாய, காதுகொம்பு முதலிய உறுப்புக்களைக் குறைத்து, கொய்யத்தக்க இளம்புல்லைத் தினமும் கொய்து கொண்டுவந்து போகட்டு உண்பித்தாலும் சிறிய இடபங்கள் வண்டியைப்பூண்டு இழுத்தலைக் கற்கமாட்டா, அதுபோல, அடைவிக்கப்பட்ட செல்வ முடையராயினும், கீழ்மக்களை அவர்கள் செய்கிற தொழிலால் அறியப்படுப எனக்

குறைத்தலாவது, காளைக்கன்றுகள் வளரவேண்டி கொம்பைச் சூட்டுக்கோலால் தீய்த்தலும் காதுகளை அறுத்தலும் வால் மயிரைக் கத்தரித்தலும் மரபு 'பெரிய எருது தின்கிற புல்லைக் குறைத்து' என்பது ஒரு பழைய உரை தேற்றினும் என்றும் பாடம் இதற்குத் தெளியச்செய்தாலும் என்பது பொருள் வையம் - தேர் என்ப, கொல்லாவண்டி என்றும், கூடாரவண்டி என்றும் வழங்குப இதனை 'மானமர் நோக்கியும் வையம் ஏறி' (சிலப். கடலா 120) என்புழிக் காண்க தீற்றுதல், உண்பித்தல், 'நென்மா வல்சி தீற்றி' (பெரும்பாண் 343) என்புழியும் காண்க கீழ் 347 ஆம்பாடலிற் கீழ்மக்கள் நன்குமதித்தற்கு உரியரல்லர் என்றார் இப் பாடலில் அவர் பிறர்க்குப் பயன்படுதலுமிலர் என்றார்

(36) 'கயமை' யாவது, "குலத்தாலும குடியாலும கல்வியாலுங் குறைவறறிருககவும அதனலே ஒரு பயனுமிலலாதவ ராயக கீழானவா செயலகையாயினவறறைச செயதல அவை பிறருககு ஒரு கேடுவநதால தமககொரு நனமை யாகக கருதுதலும, பிறருககொரு நனமை வநதால தமககு ஒரு கேடுவநததாக நினைததலும, தமககொருவா நனறி செயதால அவாககுத தீஙகுசெயதலும, ஒருவரிடததிலே தமககு ஒருகாரியம ஆகவேணடி யிருநதால அஃது ஆககிக கொளளுமளவும அவாககு உபசாரம செயது அநதக காரி யம ஆனபினபு அவரை அநநியரைப போலபபாாததலும, தமமைத தணடிககத தககவாககு உபசாரஞ செயது சிறிது பொருள கொடுததலுமாம" எனபது ஒரு பழைய உரை கீழாயினரின ஒருசாராரே கயவராதலின, இது கீழமை யின பின வைககபபடடது

351 நிறைநத அறிவினையுடையவா வயதிற சிறிய ராயினும தமமனம தீயவழியிலே செலலாமற காததும நலவழியிலேயே செல லுமாறு வளபபடுததியும தமமை அடககசசெயவா, புலலறிவி னோா பிராயம முதிாமுதிா தீய தொழிலகளில தழுமபேறி தீயொழுககஙகளிலே ஒழுகித திரிநது பருநதுபோல மனததுளளே குறறம நீஙகாா எனக

ஆாநத எனபது ஆாதத எனவலிததல விகாரமபெறறது க.ம் தலாவது ஐமபுலனகளையும நெறியினினறும விலகாமற காவல செயதல, ஓமபுதலாவது நனனெறியிலே மேலும மேலும செல லுமாறு மனததை வளாததல எருவை - பருநதின ஒருசாதி அது, மூடவாயெலலாம கழனற மிகக முடைநாறறமுடைய தசையை மிகவிருமபிக கவரும இயலபின தெனபதும, இடுகாட்டிலும சுடுகாடடிலும சென்று பிணததின தலையைககுததிக கணமணி களைப பிடுஙகிககொணடு பறநதுசெலலும தனமைய தெனறும கூறுப இதனை, 'செஞ்செவி எருவை புலிதுறநத கலவுககழி கடுமுடை, கொளளைமாநதரின ஆனது கவரும' எனறும, 'ஆள ழித துயாதத அஞசுவரு பதுககைக, கூாநுதிச செவவாய எரு வைசசேவல, படுபிணப பைநதலை தொடுவன குழீஇ, மல்லன

மொசிவிர லொறறி மணிகொணடு, வல்வாயப பேடைககுச சொரியும்' என்றும பயினறுளளமை கொணடு அறிக (அகம 3,215) புலவறிவிஞரும இவவெருவைபோலப பலருமவெறுதது அஞசததகக தீததொழிலை விருமபிசசெயவா எனக போதது, பொதது எனபதன நீடடலவிகாரம, பொதது - பொநது, ஈண்டு மனககுற்றமுடைமை அறிவால மனம நிறைநதிராமையுமாம திரிதந்தரிவைபோல எனறு பாடஙகொணடு 'பொலலாத தொழிலை நினைத்திருககிற வேசிகளைபபோல' எனபது ஒரு பழைய உரை இபபாடலின முனனிரணடடிசடகு பரஃறலாதனையும பினனிரணடடிகடகு ஹிரணயனையும உதாரணங காடடலாம

352 நீா அறுத வளமுடைய பெரிய பொயகையிலே எபபொழுதும விடாமல வாபநதிருநதாலும தனககுளள வழுமபினை அறுககமாடடா, தேரையானவை அதுபோலக குறறமறற சீாமையினையுடைய நூலகளைககறறாலும அநதநூலகள சொனன முறைமையிலே ஒழுகததகக அடககமொனறு மிலலாதவாகள நலல குடியிலே பிறநதவா எனறுதல நூலகறறவா எனறுதல சானறோால தெளியபபடுப தனமையராதல அரிது எனக

பொயகைககுச செழுமையாவது நீாவறறாமையும தாமரை செஙகழுநீா முதலியன பூததுப பரிமளிததலுமாம தேரைககு வழுமபாவது அதன மேலுளள வழுவழுபபானவை நூலுககு வழுமபாவது கரவடா (மூலதேவா) இயறறிய சில நூலகளபோலக களவு, காமம சூதுமுதலியவறறைககூறுதல ஞானயாககததையே உபதேசிககும நூலெனபாா வழுமபில சீா நூலெனறாா நுணுககமாவது ஈணடு ஐமபுலனகளும அடஙக ஒழுகுதல கலவி இலலாராயிருததலினலே கயவா தீததொழிலிற கனறிப பொதத அறறாரயினா, வழுமபில சீா நூலகறபின நன்மககளாகாரோ எனறுவினவினாாககு உததரமாக எழுநதது இபபாடல எனக "கற்றனா ஞானமினறேற காமததைக கடககலாமோ?" எனற கலவியிற பெரியாா அருளிசசெயலும ஈணடு சிநதிககததககது "ஓதி யுணாநதும பிறாக் குரைததும தானடஙகாப பேதையிற பேதையா ரில" எனறாா பெரியாரும

353 கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! ஒருவர்முன் னின்று கூச்சமின்றிக் குற்றமெல்லாம் மறையக் குணமே கூறுதற் கும் சான்றோர்க்கு அரிதாயிருக்க, எதிரில் நின்று தாக்ஷிணியமில் லாமல் குணமெல்லாம் அழியக் குற்றமே கூறும் சிறியவர்கட்கு நாவானது கல்லினாலோ விஷத்தினாலோ வேறு எதனாலோ பண் ணப்பட்டது அந்தோ! எனக.

கணம் - கூட்டம். கண் - தாக்ஷிணியம். அழுங்குதல் - கெடு தல். ஒருவர் உழை நின்று கண் இன்று குணன் அழுங்கக் குற்றம் கூறும் சிறியவர் என்று கூட்டப்பட்டது. இதற்கேற்பச் சான் றோர்க்கு 'உழை நின்று கண் இன்று குற்றம் அழுங்க' என்று வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. குற்றம் மறைத்துக் குணத்தினை எதி ரிற் புகழ்வதால் புகழப்பெற்றார் அப்புகழ்ச்சியினை வஞ்சப்புகழ்ச்சி என்று திரியக் கொள்ளுவாரோ வென்று சான்றோர் அஞ்சுவதால் 'குணனேயுங் கூறற்கு அரிதால்' என்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. சான்றோரது நா செஞ்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் சிறியவர் நா அதனின் வேறான தீச்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் கருத்து. என்று - எத்தன்மைத்தான பொருள் ஓ, இரக்கப்பொருளில் வந்தது. இக்கயவராற் பிறர்க்கு என்ன தீங்கு என்றார்க்கு உத்தர மாக இப்பாடல் எழுந்ததெனக.

354 இரண்டு புறமும் உயர்ந்து அகன்ற அல்குலையுடைய குலமகளிர் வெள்ளாட்டிகளைப்போலத் தமது உடைமேனி முதலி யவற்றை அழுக்கடையப் பண்ணிக்கொள்ளவரே யன்றித் தம் பெண்மையினது அழகைப்பிறர் கண்டுமயங்குமாறு அலங்கரித்துக் காட்டலை அறியாராய், இறக்கண்ணே உறைந்து அடங்கியிருப்பர்; அவரின் வேறான பரத்தையரோ வெனில் தம் பெண்மையினது அழகைப்புதுவெள்ளம் போலக் கஸ்தூரி, பூ, சந்தனம் முதலிய வற்றால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, பலருக்கும் விளங்கக் காட்டித் தம்மையொத்தார் பலரோடு கூடிச்செருக்கோடு இராசவீதி கடைவீதி களில் நடந்துசெல்வர் எனக.

முன்னையதான பெண்ணீர்மை, கற்பு நாண்முதலிய நற்கு ணங்களமைந்த பெண்ணியற்கை. பின்னையதான பெண்ணீர்மை,

அககுணங்கள் ஒழிந்த பெண்ணியறகை புதுப்பெருக்கு "பூ நிரைததும மெனதாது பொருநதியூ தேனவளாவியும செம பொன விராவியும், ஆனைமாமதம ஆற்ற வளாவியும", "மதமழ யானை யெனன" (கமப ஆற்று 8,16)ச சேறல நோககி அது பரததையாககுத தொழிலுவமமாகக கூறபபடடது மதிததல - செருககுதல இது 'மத' எனனும உரிசசொல ஈறு திரிநது நின றது 'மதித்துஇறபபா மறறையவா' எனபதற்கு இயையக குலமக ளிா இலலினை இறவாது அடஙகியிருபபா எனறு கூறப்படடது அவா இலலினைக கடவாா எனபதனைப 'படிசொற கடவாத பாவாய்' எனபதனல அறிக.

பகைவாபாலும நொதுமலா பாலுமே கயவா குறறங கணடு ரைபபா நடடோாபால அவவாறு செயயாா எனறாககு, அவவா றனறு, அவா நடடோாபால சிலநாள உறவு பாராடடித தம காாி யம் ஆனபினனா அவரை அவமதிடபா எனறாாயிறறு "புதுபபு னலும பூஙகுழையாா நட்புமிரணடும, விதுபபறநாடின வேறலல - புதுபபுனலும, மாரியறவே யறுமே யவரனபு, வாரியறவே அறும" எனறு மேல 370 ஆம பாடலிற் கூறுவதும, "தலையும ஆகமுந தாளுந தழீஇ யதன, நிலைநி லாதிறை நினறது போலவே, மலையி னுளளவெலாஙகொணடு மணடலால, விலையின மாதரை ஒததது வெளளமே" (கமப ஆறறு 6) எனறு கூறுவதும நோககிப புதுபபெருககததைப பரததையருககு உவமை கூறுங்கருததினைச சிநதிகக

355 கயவாதமககு நனமையளிககும உததமாகள ஏவிய எவ வேலையையும செய்யார், தமமைஅடிதது வருததிப பொலலாஙகு செய்யவலலாரைக கணடபோது அவாககு எவ ஏவலையும செய வாா, அதனல அககயவா, தளிாமேல் நினறதானும் பிறா ஒரு என்று கொணடு அடிததாலன்றித தாளுக அததளிரின உளளே பதியாத உளியின தன்மையினை ஒததாராவா எனக

இனி அககயவாதமககு உறுதியாயின சொலவாரிடத்தும இனி யரல்லரோ என்று வினவினாககு உததரமாக எழுந்தது இபபா டல் என்க. தட்டுதல் - அடித்தல "ஏவவுஞ செய்கலான்" என

றும "கரும்புபோற கொலலப பயனபடுங்கீழ்" என்றுங கூறினா பொய்யில புலவரும எனக

356 மலையில்வாழும குறவன் தன் மலைதநத பொருளின் நலததினை நினைத்து அமமலையைப பாராட்டுவன, நாட்டில்வாழும் உழவன தனககுப பயன்படவிளைநத விளைநிலததினை நினைநது அதனைப பாராட்டுவன, சானறோா தமககு ஒருவா செயதநனமை யை நினைததுச செயதாரைச சிறககப பாராட்டுவா, கீழானவன தனனை ஒருவா ஒருகால வைததனையே நினைதது அவரைப பகைபபன எனக

உளளுதல - நினைததுப பாராட்டுதல குறவன, உழவன, சானறோா எனற இவா முறையே மலைநலம, நிலநலம பிறாசெயத நனறு ஆகிய இவைகளை நினைததிருததல இயலபுபோலக கீழ பிறா வைததனை நினைததிருததல இயலபெனபதும, குறவன நில நலததை உளளுதலும, உழவன மலைநலததை உளளுதலும சான றோா பிறா செயத தீமையினை உளளுதலும, அரிதாயவாறு போலக கீழ பிறா செயத நனறியை உளளுதல அரிது எனபதும கூறினாாயிறறு "நோதது நிகரலலாற நீரலல சொலலியக கால, வோதது வெகுளாா விழுமியோா, - ஓாததனை, உளளத தான உளளி உரைததுாா யூாகேடபத, துளளிததுாண முடடுமாங கீழ்" எனற 64ஆம பாடலையும நோககுக (இ)தனால, அற்பததிறகும பெருஙகோபங கோடல கயவா குணம எனபது கூறபபட்டது

357 தமககு ஒரு நனறி செயதவா பினனா ஒருசோ நூறு பிழைசெயதாலும சானறோா பொறுபபா, கயவாகளோ தமககு எழுநூறு நனறியைச செயதவா ஒரு தீஙகினை அறியாமையாற செயதுவிடின அவவெழுநூறு நனறியினையும தீஙகாய எணணி விடுவா எனக,

ஒனறுதல - கூடுதல, ஒருசோ எனறபடி, ஊாவன, பறபபன, நீாவாழவன, விலஙகு, தாவரம, தேவா, மககள் எனற பிறபபு ஏழினும பிறபபொனறுககு நூறு நனறி விழுககாடு எழுநூறு நன்றிசெயது என்றா போலும்! இது நனறி மறததலும கயவாக்கு இயலபெனபது கூறபபட்டது

358 வறுமையுற்ற காலததும நறகுடியிற பிறநதவா செய்கிற உதவியைப பெருஞ்செலவம எயதியவிடததும அறிவிலியாகிய கயவா செயயமாட்டாா, கொமபின்கண இருமபாலே யனறி வயிரததாலே பூணகட்டினுலும பனறியானது போரிற பகைவாககு வருததததைச செயயவலல யானை ஆகுமோ எனக

எடு - பொல்லாஙகு 'ஏடுநிலததில இடுவதனமுனனய்' என்றூா பெரியாரும ஏடு பருவம ஏட்டுபபவரும ஐகாரம சாரியை. ஈணடு வறுமையை உணாததிறறு செயிாததல - வருத்துதல் யானைககொமபில இருபபுபபூண செறிததலும, அதனைககொணடு பகைவா மாாபினை உழுவிததலும, அவாகோட்டை மதிலினை இடிபபிததலும வழககு 'வயிரம செறிபபினும' எனபதறகு வயிரம முறறினும' எனபது ஒரு பழைய உரை கீழ இறபிறபபு என னும அதிகாரததில, 'செலலாவிடததுங குடிபபிறநதாா செயவன, செலவிடததுஞசெய்யாா சிறியவா - புலவாய, பருமம பொறுபபினுமபாயபரிமா போற் பொருமுரண ஆறறுதலினறு' எனறுகூறபபட்டதும நோககுக கயவா பெருஞசெலவ ராயினும அறஞசெய வதிலா என்றூா

359 "இனறைககே ஐசுவரியவானுவோம இவ வைசுவரியம மாறுமலே மேலும விருததியாவோம, இனிசசிறிது தாழ்ந்து விருததியாவோம" எனறு தமககு எயதாத செலவததை எயதியதாககருதி மனோராசசியம செயது, அதையே தொடாநது உரைததலினும மகிழநது, கடைசியில வேறு சமபவிததலால மனம வருநதி, பூவினுடனிறநத தாமரை மலரோடு பிறநத தாமரை இலை போலப பயனின்றி அழிநதாா பலா எனக

ஒனறி ஒனற எனததிரிகக ஒனறி உரையினமகிழநது உளளம வேறுதலாவது, கிருபண சாமனெனனும பிரமசாரி தான பிசசை எடுதது ஈட்டிய அரிசியினைப பானையிற சேமிதது, அதன கீழபபடுததுககொண்டு, "நாட்டிற சிறுவிலைக காலம எயதின இவ வரிசியினை இருமடஙகு விலைககு விற்று, ஒருகாராடுவாஙகி, அது குட்டியீனறு பலகியபினனா அவறறினை ஒராவினுககு மாறறி, அதுகனறுகளோடு நிரையாயினவளவில, அவற்றினை ஒருகுதிரைக்

குமாறறி, அது குடடிகளீன்று பல்கியவிடடதது விறறுப பெருஞ செலவமுடையேனுகி, ஒருபாாபபனக கனனிடை நாடி மணமபுரி வல அவள வயிற்றில ஒருமகன பிறபபான, அவன தவழுகறறுச செலவுழி, 'ஙஙகாய மகனேஎடு' எனககூறியேறகு, அவள வேலே மிகுதியால எடாளாக, அவளை இவவாறு உதைபபல'' என்று உதைததது, அரிசிபபானையை உடைதது, அரிசியைத தெருவிற சிதைதது மனம வேறுகியது போனற கதையை யுடகொணடு இஙஙனம கூறினா எனக.

'ஈயவா உளளபொருளை வைததுககொணடு அறஞசெய யாமல மறுமைககு உறுதியை இழநது, தமககுத தகாத செலவத திறகு ஆசைபபடடு இமமைபபயனையு மிழநது பலராலும இகழப படுவா'' எனபது ஒரு பழைய உரை

360 நீரினுளளே பிறநது பசுமை நிறமுடைய தாயினும சடையகததது ஈரம தஙகியிருததல இலலையாதலபோல, நிறைநத பெரிய செலவததிலே பிறநது வளாநதிருநத விடததும மலையிடத துளள பெருஙகலலை ஒததாரை உலகம உடையதாயிரா நினறது எனக

ஒரும, அசை கிடை - நெடடி நிறைபெருஞ செலவம எனறபாலது எதுகை நோககி நிறைபபெருஞ செலவம எனறு யிறறு கீழ 'கலஙனி நலல கடையாய மாககளின' என்று கயவரைக கலவினும கடையராகக கூறியவா ஈணடு கலலொடு அவரை நேரொபபிததது ஈரமினமையின கலலும கயமும ஒககுமெனறு கருதின ரேனும, மறறைககூறகள போல இஃது ஒருவரால எடுப பிததுப படிமம வகுததலும நிறுததலும படுததலும செயது பயன கோடறகு ஆகாது எனபதனைவிளககக அறைபபெருஙகல எனறு அடைகொடுததாா எனக 'இதனால கயவரது தயையினமையும எதறகும் பயனபடாத தனமையும கூறபபடடன

7 'பன்னெறியிய' லாவது, தொடாபுடையன வலலாத பல நெறிகளையும கூறும இயல எனக ''இநத நூலே அதிகார அடைவு செயத பதுமனா அதிகாரஙகளின மிகுதத பாடல்களைச பல நெறி

களையும் சோதித்துச் சோத்து ஓரதிகாரமாகப் பொருட்பாலிற் கோத்தார்" என்பது ஒரு பழைய உரை.

(37) 'பன்னெறி' யாவது, மேற்கூறியவாறு பல நெறிகளையும் கூறும் அதிகாரமாம். இதுகாறும் பெரும்பாலும் செய்வன தவிர்வனவான பருவுஉ தாமங்களைக் கூறிவந்தார், இனிச் செய்வன தவிர்வனவான ஸதிரீ தாமங்களைக் கூறுகின்றா ராதலின் இவ்வதிகாரத்தினை அவ்விருவா தாமங்களும் கூறும் அதிகாரங்கட்கு இடையிற் பெய்து வைத்தா ரென்று கொள்ளப்படும்.

361 மேகமண்டலத்தினை உருவி உயர்ந்திருக்கிற மாளிகை யாய், நல்ல காவலையுடையதாய், மாணிக்கமுதலிய நவமணிகளி ழைத்தவிளக்கு அகண்டமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதாயச் சிறந்தி ருந்தாலும் என்னபயன்? நற்குணங்களால் விரும்பத்தக்க மனையா ளையில்லாதான் வீடானது பார்க்கிறதற்குப் பயங்கரமாயிருக்கிற காட்டினை ஒக்கும் எனக.

மழை - மேகம். திளைத்தல் - இடைவிடாது அம்மேகத தோடு பயிறல் 'திளையா வரும் அருவிக் கயிலை' (திருக் 395) என்புழிப்போல இழைவிளக்கு, வினைத்தொகை விழை, முத னிலைத் தொழிற் பெயர். மாண்ட மனையாளாவாள் மேல் 39 ஆம் அதிகாரத்திற் கூறிய குணங்கள் நிறைந்த மனையாள் எனக. 'காணடற்கரிய காடு' என்றார், முனிவரா வாழுங் காடன்றிப் புலி முதலியன வாழுங் காடு என்னுங் கருத்தினால். இடுகாடு, சுடுகாடு எனினும் பொருந்தும்.

362 காவலிற் சற்றும் சோர்விலலாத வாளோர் காவலுக் குள்ளே யிருந்தும், அக்காவற் சோர்வினைச் சிறிது பெறுவராயின் எவ்வளவாயினும் சோரஞ்செய்யாத காலம் சிறிதேயாம், அம் மெததென்ற மொழியினையுடைய மகளிர் கற்பொழுக்கத்தினைக் கொள்ளாத காலம் (சோரஞ்செய்கிற காலம்) பெரிதேயாம் எனக.

வாள், ஆகுபெயரால் வாளவீரரை உணர்த்திற்று வழுக்கு எனைத்தும் இல்லாத வாளோர் ஆவார், 'துஞ்சாக்கண்ணர் அஞ்சாக் கொள்கையர், அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர் செறிந்த, நூல

வழிப்பிழையா நுணங்கு நுண்தோச்சி ஊக்கருங் கணையி னார்' என்று சான்றோர் கூறிய இலக்கணங்கள் அமைந்த வாள்வீரர் என்க (மதுரை அடி 644 - 647) பாணி - காலம் அசனி மொழியார் என்புழிச் சுட்டு, பண்டறிசுட்டு, கீழ்ப்பாட்டிற் கூறிய மாணபிலா மனையாளுமாம் சின்மொழி - சிலவாய மொழி

363 புருஷன் கோபத்துக்கு அஞ்சாமல் 'அடி' என்று எதிரே நிற்கிற மனைவி யார் தூதனோடொக்கும், விடியற் காலத்திலே சமயலறையிற் பிரவேசியாதாள் மருந்திலே தீராத நோயோ டொக்கும், சமைத்த உணவினைப் புருஷனுக்கிட்ச் சம்மதியாது தானுண்பவள் இல்லிலே வாழும் பேயோடொக்கும், இந்த மூன் றும் பெரும் கொண்ட புருஷனைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதம் போன் றவர் என்க

கூற்றம், பிணி, பேய் என்ற மூன்றனுள் கூற்றமானது எய்தி யவனைப் பலநாள் வருத்தாது அணுகியவுடன் கொல்லும், பிணி அவ்வெய்தியானைப் பலநாள் வருத்திக்கொல்லும் பேய் அவனைப் பலநாள் வருத்திக் கொல்வதோடு, அவன் மனையகத்து மிருந்து அவன் வமிசத்துள்ளார் யாவரையும் பீடித்து வருத்தும் இவ்வுவ மையின் தன்மையை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க

364 கலியாணத்தை நீக்கிவிட்டச்சொல்லிக் கேட்டும் நீக்கா னுட, இருதயம் வெடித்துப்போக முழங்கிய சாபப்பறையினது ஆர வாரத்தினைக் கேட்டுந் தெளியானுய், பின்னேயுமொருத்தியை மனைவியாக மணந்துகொண்டு அவளேயே மறுமைக்கு உறுதி என நம்பி மகிழ்ந்து ஒருவன் இருக்கும் இருப்பு, கல்லேயெடுத்துத் தன்மேல் எறிகிறதவற்றையுடைய பித்தர் இருப்போடு ஒக்கும் என்பர் என்க

ஏமம் உறுதல் என்பது ஏமுறுதல் என்று குறைந்து நின்றது ஏமம் - ரக்ஷை என்பர் என்பதற்கு எழுவாய் பெரியோர்

365 ஒருவர்க்குத் தலைமையானது தவத்தினை முயன்று செய்து வாழ்தல், இடையானது நல்ல குணமுடைய ஸ்திரீ களுடன் கூடி இல்லறம் நடாத்துதல், கடையானது பொருள் கூட்டவில்லை யென்று நினைத்து அந்த ஆசையால் தம்மை அறிய மாட்டாதார் பின்னே சென்று நிற்கும் நிலை என்க.

"உணரார" ஆவார தமது குடியும குலமும, தனமையும முத லான நனமைகளை அறியாதார" எனபது ஒரு பழைய உரை

366 பலநூல்களையுங கற்றுப பொழுதினை இனிது கழிபபார தலையான அறிவுடையார நலல காரியங்களைச செயவதனாலே வநத பொருளை ஏற்றவாககு இட்டும தாமும உணடும பொழுதி னைபபோககுவார இடையாயினார இனிய வஸதுககளை உணணப பெறறிலேம நிறையப பொருள பெறறிலேம யாம எனனும வெறுபபினால இரவிலும உறஙகார கடையாயினார எனக

367 செநநெலலார லுணடாகிய நீணடமுளை பினனும அச செநநெலலினது தனமை தபபாமல விளைதலால, அநதச செந நெல கழனி முழுதும விளைகிற வளபபததையுடைய ஊரனே' தகபபனறிவே பிளளையின அறிவாம எனக

நோககி யறிகலலாத தமமுறுபபுக கணணாடி, நோககியறிப வதுவேபோல - நோககி, முகனறிவார முனன மறிப வதுவே' மகனறிவு தநதை 'யறிவு' எனற பழமொழிச செயயுளும இககருததாதல காணக

368 உடைமையுடைய பெரிய செலவரும பெருமையு டைய சானறோரும கெட்டு, வைபபாட்டி மககளும கீழான சாதி யும பெருதது, கடையாயினவர தலைவராகி, குடைககாற போலக கீழமேலாய நிறகும உலகவியறகை எனக

369 தமககினிய ராகிய உறவின முறையார தமமுடைய மனததிலே இருககிற குறையை வநதுசொலல, அநதக குறையை மாறற நினையாத மனமுடைய கொடியவாகள, மாணிககஙகளைக கொழிதது விழுகிற அருவியினை யுடைய மலைநாடனே' உயிாவாழ வதிலும இறததல நனறு எனக.

வரைபாயதல - இறததல

370 புதுவெளளமும அழகிய குழையினை யுடையபொது மகளிரது நட்பும இநத இரணடும விரையாமல நனறாய ஆரா புஙகாலதது வேறறுமையிலலை, புதுவெளளம மழையிலலை யாகில இலலையாம, அநதப பொதுமகளிா அனபு பொருள் வரவு இலலை யாகில இலலையாம'எனக

மேற் பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் வருவதனாலும், பொருளையே கொண்டு கொடுப்பாரைக் கொள்ளாத அவர் இயல்பு கூறப்படுதலானும் 'பூங்குழையார்' என்றதற்குப் 'பரத்தையர்' என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. விதுப்பு - விரைவு.

(38) 'பொதுமகளிர்' ஆவது நல்லார் தீயாரென்று எண்ணாமல் பொருள் கொடுப்பாரெல்லாம் பொதுப்பட நுகர்தற்குரிய உடம்பினை உடையராகி, குணத்தினை இல்லாமல் வடிவின்மாத்திரம் மகளிர் வடிவுடையாராகும் இழிவான இயல்பு. கீழ் அதிகாரத்தில் 'புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பும்' என்னும் ஈற்றுச் செய்யுட்கருத்தோடு இவ்வியல் தொடர்புடைத்தாதல் காண்க.

371 விளக்கினுடைய ஒளியும் பரத்தையர் உறவுமாகிய இரண்டும் குற்றமற ஆராயுங்காலத்து வேறுபாடில்லை. விளக்கொளியும் நெய்யற்றுமாகில் அணையும், பரத்தையர் அன்பும் கைப்பொருளில்லையாகில் அறும் எனக்.

துளக்கு - தளர்ச்சி, ஈண்டுக் குற்றத்தினை உணர்த்திற்று.

372 அழகிய புடைபரந்த அகன்ற அல்குலையும் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களையு முடைய ஒரு பொதுமகள் யாம் பொருள் மிகுடையேமாயிருந்த காலத்து நம்மொடு, "ஐய! நமக்கொரு கேடு எய்தின் யாம் ஆயத்தோடும் யாயோடும் வரைபாய்ந்து உயிர் துறப்போம், இது திண்ணம்" என்றாள். இப்போது எம்மிடம் பொருள் இன்மையால் தன் காலில் வாதநோயினைக் கற்பித்துக் காட்டி வரக் கூட இல்லையே என்று அழுது மலைச்சிகரத்தினுக்கு ஏறாது கீழே நின்றொழிந்தாள். இனி யாம் பொருள் பெற்று வருவேமாயின் வருவாள் போலும் எனக்.

விலையினையன்றிக் கொடுப்பாரை விரும்புவது பரத்தையர்க்கு இல்ல பல்லாரிருக்கவும், காமம் காழ்க்கொண்ட குலமாதரது செயலான 'சாவிற் சாதலையும் நோவின் நோதலையும்' மேற்கொண்டார் போன்று 'செங்கோடு பாய்தும்' என்றது காமுகரைப் பொருள் பறித்தற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் பலவற்றின் ஒன்று எனக்.

காணம் - பொருள் மேவுதல - விருமபி ஏறுதல கால் நோய், இரு பெயரொட்டுப பணபுபபெயா கால் - வாயு, வாயு என்னும நோய இனிக 'கோடு பாய்தும்' என்னும் சொல் கழிநதது என்று பொருள தருதலின 'மன' கழிவினகண் வநதது 'பாயதுமே' என்புழி ஏகாரம தேறறபபொருளில வநதது தும விகுதி முன் னிலையையும படாககையையும தனனொடு கூட்டிககொண்ட உளபபாடடுத தன்மை யானும நீயும என யாயும யாயமும எனக கலுழ்நதது, "இககாமுகன பொருளுடையனுகிய காலதது வரவே ணுமெனறு" என்பது பழைய உரை கோடுபாபதல - இறததல

373 அழகிய பரநத சுவாககததிலே தேவாகளாற் பூசிககப படும தேவேநதிரனே யாகிலும ஆகுக, கொடுககிறதறகுத தம கையகதது ஒரு பொருளுமிலலாதவாகளைத தளிாபோலும நிறத தினையுடைய அப பொது மகளிா இருகைகளாலும தொழுது, தமமிடததினின்றும போகச சொலலி விடுவா எனக

மால என்பது இநதிரனுககு ஒரு பெயராதலே, "அமராவதி யோன ஆயிரஙகணணன .காணடாவனன மால வெளளை வாரணன" எனபதனுல் அறிக (பிஙகல வானவா) மிகக வியா மோகததினைத தாததககவன எனபாா 'செஙகணமால' என றும பெரிய அதிகாரம, பெருமை, கலவி முதலிய எலலாவாற்றானும சிறநதாெனனபாா "அஙகண விசுமபின அமரா தொழபபடுய" என றும கூறினுா இததகைய தேவருட் சிறநத புருஷனையாவது அவன பாற் பெறததகக காம போகததையாவது கொள் ளாது, பொருள் ஒன்றனையே கொளளுவா பரததையா என று அவா தொழிலை இகழ்நதா ராயிறறு இநதிரன சிறநத சிருஙகார போகததை அளிககவல்லவனெனபதனை, "புககவ ளோடுங காமப புது மண மதுவின் தேறல், ஒகக உண்டு" என்ற கல்வியிற் பெரியாா அருளிசசெயலினின்றும, 'போகி'யென்று அவனுககு ஒரு பெயருணமையினின்றும தெளிக வனபபு, போகம, பிறபபு, தொழில் முதலியன வேண்டாா என்பது எஞ்சி நிற்றலின் மன் ஒழி யிசைககண் வந்தது "தொழுதது, பொரு ளுடையனுயின காலத்து இவன் வரவேணுமென்று" என்பது ஒரு பழைய உரை.

374. நேசமில்லாத நெஞ்சினையும் அழகிய நீலோற்பலமும் போன்ற கண்ணினையும் உடைய பொதுமகளிர் தமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்திற்கு ஒப்பாவார்,* உலகம் காணச் செக்கினை ஊர்ந்துகொண் டிருப்பாராயினும் ஈட்டிய செல்வமுடையார் அப்பரத்தையர்க்குச் சாக்கரைபோல இனிய ராவார் எனக்.

ஆணம் - நேயம், 'ஆணமில் பொருளெமக்கு அமர்ந்தனை' என்றார் கலியினும் (1) செக்கார் சாதியில் மிக இழிந்தனர் என்பதும், செக்கு மிருகவதை செய்யுமிடத்தினும் பதினமடங்கு அசுத்தமுடைய தென்பதும் நூற்றுணிபு காண் என்பதற்கு, செக்கார் இழிகுலத்தினர் இழிதொழிலினர் என்று தாமும் உலகமும் அறிந்திருந்தும் எனறுமாம் அக்காரம் - சாக்கரை

375 ஒரு தலையைப் பாம்பிற்குக் காட்டி, தாமரை முதலிய பூக்களினின்றும் ஒழுகும் தேனோடு கலந்து தெளிந்த பொய்கையிலுள்ள மீனுக்கு மற்றொரு தலையைக் காட்டும் விலாங்கு மீன் போல அவரவர் மனம் ஒப்ப அன்பு செய்யும் பரத்தையர் தோளைச் சேர்வார் விலங்கு போன்ற வெள்ளிய அறிவினர் எனக்.

விலாங்கு மீன், பாம்பு காணும்பொழுது பாம்பு போலவும், மீன் காணும்பொழுது மீன் போலவும் வடிவு கொள்ளும் இயல்பினது எனப தேம் - இனிமை, மணமுமாம் வெள்ளறிவாவது - பேதைமை பரத்தையர் ஆளுக்குத் தக்கப - ஒழுகும் இயல்புடைய ரென்பதனை "மெய்வரு போகம் ஒக்க உடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வல்குலார்தம் உள்ளமும் பளிங்குபோல, மையரி நெடுங்கண் நோக்கம் படுத்துங் கருகி வந்து, கைபுகிற் சிவந்து காட்டும் கந்துகம்" என்ற கல்வியிற் பெரியார் அருளிச் செயலினும் தெளிக. காமரசத்தை யறியமாட்டாமலும், நாணிழந்தும் மெய்யிடைப் போகம் ஒன்றினையே விரும்புவதுபற்றிப் பரத்தையர் தோள் சேருங் காமுகரை விலங்கோடு ஒப்பிட்டார். "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்ட அறிவினவர்" என்றார் பொய்யில் புலவரும் என்க.

376 தூலொடு கோத்த மணியும் இணை பிரியாத அன்றிலும் போல நித்தியமும் நம்மோடு கூடியிருந்து ஒருநாளும் நம்மைப்

பிரியமாட்டோம் என்று உரைத்த பொன் தொடியினை யுடையாளும் போர் செய்கின்ற யாட்டுக் கிடாயின் கொம்புபோல அன்பின்றித் திருப்பிவிட்டாள்; நல்ல மனமே! அவள் பால் நயந்து நிற்பாயோ; அன்றி நன்னெறியில் திருப்புவாயோ' எனக

பொத்துதல் - கோத்தல், 'உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூர் எரி' என்புழிப்போல (அகம் 279) கல் - மாணிக்கக்கல். அன்றில் துணைபிரியாது, பிரியின் துயிலாதென்பதனை "அன்றில், துணை யொன்று பிரியினும் துஞ்சா காண்" (அகம். 50) என்பதனானும் அறிக. ஆட்டுக்கிடாய் போர் செய்ய வல்லதென்பதும், அதன் கோடு பின் முறுக்குடையது என்பதும் "தகர் மருப்பு ஏய்ப்பச் சுற்றுபு சுரிந்த, சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்" என்றும் (அகம் 101), "அருங்கோடு நீங்காது அணைதலு மின்றித் திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப—பொருகளம், புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை, நக்குமாம் நல்ல தகர்" என்றும் பயின்றுள்ள வற்றான் அறிக. மேலே கூறியாங்குப் பல்லாற்றானும் சோதித்துப் பொது மகளிரது அன்பின்மையைத் தெளிய அறிந்தானொருவன் அப்பொது மகளிர்பால் விடாதே அன்பு செய்து ஓடும் தன் நெஞ்சினைக் கழறித் திருப்புவதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

377 பசுவைப்போலே நக்கிச் சுகம் கொடுத்து, காமுகர் கைப் பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்னர் வண்டி இழுத்தலுக்கு உதவாது குதித்துத் தள்ளியோடும் காளைபோலும் இழிவாகிய பொதுமகளிருடைய அன்பினைச் சிறப்பாக எமக்கேயுரித்து என்று இன்பம் நுகர்தற்கு ஆசைப்பட்டிருந்தார் வறியராகிப் பின்னர் அப் பொது மகளிரால் துறக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உலகத்திலுள்ள பலராலும் நகைக்கப் பெறுவர் என்க

ஆமா சேமா - இருபெயரொட்டுக்கள் ஆவாகியமா சேவாகிய மா என்க ஆ - பசு; மா - மிருகம் சே - இடபம். குப்புறுதல் - தள்ளுதல்; குதித்தல் சில்லை - இழிவு; இழிவுடைய பரத்தைக்கு ஆகுபெயர். ஏமாத்தல் - ஆசைப்படுதல்; 'அருந்தேமாந்த நெஞ்சம்' என்புழிப் போல.

378. காமுகராலே பொருள் பெற்று இன்புற்று வந்தபோது அவர்களுக்கு இனியார்போன் றிருந்து, அக்காமுகர் பொருளை

யெல்லாம் தாம் உண்டு அககாமுகரை வறியராக்கியபோது, அக காமுகருககு வேண்டாதவரே யாவதன்றி, யாட்டுக்கிடாய்க்கொமபு போலத திருகலுமுடையவராகும் மான்போன்ற நோக்கினை யுடைய தம் குலதொழிலான களவு மாாககததிலேயே நிறகும பொதுப பெண்டிாகளது பெரிய முலையைச் செவ்விய மாாககத திலே ஒழுகுவேம என்பவர் சோாா என்க

ஏமாததல் - இன்புறுதல ; 'காமா நெஞசம ஏமாந்துவபப' என்றாா புறத்தினும தடழு - பெருமை, (தொல் சொல் 320)

379 ஒளிபொருந்திய முகததினையுடைய பொது மகளிா காமுகாகுப பின்னா துன்பஞ் செயயபபோகிற தம கருததினை உள்ளே அடககிககொணடு, இபபோது அககாமுகா தெளியத தக்கதாகச சொனன சொறகேட்டு நமபி, ' இப பொதுமகளிா எமககு உறற உறவினா' எனறு திருபதியடைகிற காமுகாகளும திருபதியடையட்டுமெ, அபபொது மகளிர்களோ யாாககும் உண மையான உறவினா அலலா , அவா தம உடம்பினைத தம இலா பததிற்கே கொண்டுளளாாகள் எனக

ஒண்ணுதலாராக இருபபது, ஊறு செய்கிற நெஞசததினை மறைததற்கு. உடமபினா எனபது, குறிபபு வினைமுறறு

380 ஒளிமிகக முகததினையுடைய பொதுமகளிா தம்முள ளம் ஒருவன்பாலிருகக, உடமபினைப பிறனொருவன்பால இருத்தி, வஞ்சனை யாற்செய்கிற அனபெல்லாம தெளிய அறிந திருநதும் பாவஞ்செறிநத பிறபபினை யுடையாரே அககபட அன்பினை அறியாராவா என்க

உளளம ஒருவன உழையதாய என்பதறகு இயைய 'உடமபு வேறொருவன் உழையதாய்' என்று வருவிததுப பொருளுரைககப பட்டது. பாவஞ்செறிநத உடமபு - பாவபபிறபபு. உடமபு உடம பெடுத்தலுக காயிற்று. விலஙகினை வதைசெயது ஊன்விறகும இடத்திலும பதின்மடஙகு அசுத்தியானது செக்காட்டும இடம்; அதனினும பதின மடங்கு அசுத்தமானது கள் விறகுமிடம ; அதனினும பதினமடஙகு அசுததமானது விலைமாதா உடமபு என்பது அறநூற்றுணிபு. இவ்வுடம்பினா பொய்ம்முயக்கத்தினை உடையாரைத் திருநீககப்பட்டாா என்றாா பொய்யில் புலவரும.

இவ்வதிகாரமும் மேல் இரண்டு அதிகாரங்களும் காமத்துப் பாலுள் அடங்குவன என்றும், அதனுள் முதலாவது இன்பத் துன்பவியல் என்றும், இவ்வியலுள் இப்பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் அடங்கு மெனறும கூறுப இவவதிகாரததிற் கூறியபொது மகளிர், அகப்பொருளிலக்கணங்களுட் கூறப்படும ஒப்பாரும மிக்காருமிலாத தலைமகனுற கொணடு காமந துயக்கப்படும காமக்கிழத்தி, சேரிப்பரத்தை முதலாயினா போலாது, செக கூரந்து கொண்டாா முதலான எலலாரானும பொதுவாகத் துயக்கப்படும இழிந்த குணத்தினராதலின, எலலாப பொருட கும கேட்டினைத தருதலோடு நரகிற்கும ஏதுவாகிய இவரியல்பினைக்கூறும அதிகாரம திருக்குறளிறபோல பொருட பாலிலேயே கோக்கத்தக்கதெனக. பரிபபெருமாளும வரைவின மகளிர எனற அதிகாரத்தைக் 'கேடடுக்குக காரணமாதலின, துனபவியல'என்று கொணடாா பரத்தையரோடு தலைமகனுக்குளள கூட்டத்தினை மேலையோா பாவமும பழியுமெனக கூறுது, தலைமகனுக்கு அபபரத்தையா குரவரால வகுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்று அமைத்துக்கொணடமையும நோக்குக இஃது இறையனார்களவியல் 40 ஆமசூத்திர உரைக்கண் தெறறென விளங்கும்.

(39) 'கற்புடை மகளிர்'ராவது, கொணடானிற சிறந்த தெய்வம இன்று எனவும், அவனை இன்னவாறே வழிபடுக எனவும இரு முதுகுரவா (தாயும தகப்பனும்) கற்பித்தலானும், வேட்பித்த ஆசிரியனகணணும, கற்பித்த ஆசிரியனகணணும, சானறோாகணணும், தேவாகணணும ஒழுகும ஒழுக்கத்தினைக் கணவன் கற்பித்தலானும தெளிய அறிந்து, இல்லறத்தினைத் தான வாழுமூரார மெச்சும்படி நடாத்தும நறகுணமுடைய மகளிரது தனமையாம் கீழ அதிகாரத்திற் செவ்விய நெறியில் ஒழுகுவாாக்குத் துணை ஆகாத தீயமகளிர இயல்பு கூறினா, இவவதிகாரத்து அச செவ்விய நெறிச சேறவாாக்குத் துணை ஆகினற நலல மகளிர இயல்பு கூறுகின்றாராதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

381. அயோனிசத்துவமும, வனப்பும் முதலியன உடைமையால் தேவேநதிரன மனைவிபோலும பெருங கீர்த்தியுடைய மனைவியே ஆனாலும, பெறுதற்கரிய தன் கறபின் மகிமையினாலே தன்னை விரும்பி அடையும ஆசையால் தனனை வழிபடும் காமுகர் இலலையாகத தன்னைககாககும, இயற்கைமணம கமழும நெற்றியினையுடையாளே, இலலறமாகிய நனமைககுத் துணையாவள என்க.

இதனால பிறபபு வனபபு முதலியவற்றால ஒருததி உததம மனைவியாகாள் எனறும, பிறனால காமிககபபடாதவாறு அவன நெஞசினைச சுடுகிற அருங்கற்புடையாளே இலலறததிற்குத தக காள் என்றும கூறினாராயிற்று. மருதி எனற பாரபபனி காவிரி நீராடி வருகின்றாளைக ககநதன மகன் காநதமன காமுறறு அழைததபோது, அவள அஞசிக கலங்கி, "மணதிணி ஞாலதது மழைவளந தரூஉம, பெணடிர் ஆயிற் பிறர்நெஞசு புகாஅர், புககேன பிறனுளம புரிநூன மாரபன, முததீப்பேணும முறையெனககிலலை" எனறு அரற்றினமைகொணடு, பிறனாற காமிககப படும மனைவி இல்லறததிற்குத துணையாகாள் எனபதனை அறிக.

ஸர்வாங்க ஸௌந்தரியமும பூஷிதையுமாய மண மணடபம வந்தணைநத சீதாபிராட்டியாரின வனபபினை வருணிககப புகுநத கலவியிற பெரியார், "நைவள நவிறறுமொழி நணணவர லோடும, வையநத ாகொறறவனு மாதவரு மலலா, கைகள தலை பககன" என அருளிசசெய்ததமை கொணடு, பிறர் நெஞசு சுடும பெற்றிமையுடைய கறபின இலககணததினை அறிக. ஐராணிககுப பெரும பெயராவது, அமுதெழக கடைநத காலதது, அதனோடு உடன பிறநதமையும், அநேகம அசசரப பெணகளுககு நாயகமாய, அன்ன நடையினள எனறு பொருள படும 'சசி' என்ற நாமமுடைமையும பிறவுமாம. இவ்வாறு சிறநத அவளும பிறர் நெஞசு சுடும பெற்றியளன்றி, நகுஷன நெஞ்சிற புகக எளமை தோன்ற 'ஐராணியனன பெருமபெயர்ப பெணடிரெனினும்' என்றார். உமமை உயர்வு சிறப்பு. பின்னிற்பார் இன்மையாதற்கு அரும பெறற கறபுக காரணமாயிற்று. பினனிறறலாவது - வழிபடுதல. நன்மைககுத துணை என்று நான்காவது விரிகக. நன்மையாவது ஈண்டு இல்லறம். பின்னிறபாரினமையையுடைய நறுநுதலாள்

என்றும், (கணவனைப்) பேணும் நறுநுதலாள் என்றும் கூட்டலு
மாம் பேணுதல் கணவனைப் புறந்தரும் விருப்பத்தை உடைத்
தாதல். இன்மையே என்புழி ஏகாரம்பிரிநிலை, கற்பின் - கற்பால்
'பின்னிற்பாரின்மையே பேணும்' என்பதற்கு, "பின்னில்லாத
படிக்குத் தன் மேனியை அழுக்கடையப் பண்ணிக் கொண்
டிருக்கிற" என்பது ஒரு பழைய உரை

இனி, 'காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை' என்ற சூத்திரத்
திற்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் அருந்த
தியைப்போலும், தமக்குப்பெரும் பொருள்களை நச்சுதலாலே இரப்
பார்து வறுமையையே விரும்பிப் பாதுகாத்து, அவர்க்கு வேண்டு
வன கொடுக்கும் மகளிர் நாம் செல்கின்ற வானப்பிரத்த காருகத்
திற்குத் துணை ஆவர் எனத் தலைவன் கூறவே, தலைவியும் பொருள்
களிற் பற்றற்றுளாய் யாமும் துறவறத்தின்மேற் செல்வாமெனக்
கூறியவாறு காண்க" என்றார் நச் (தொல் பொருள் சூ 192)

382 "ஒருகுடம் நீரற் சோறமைத்து உண்ணுமாறு மிடிப்
பட்ட காலத்தும் மடங்கலந்த மொழியும், கணவன்மேற் காதலும்
மனைக்கு மாட்சிமையும் உடையாள் கடல்நீரை எல்லாம் வற்ற
உண்ணும் கேளிர் வரினும் முன்னம் செல்வமுள்ள காலத்திற்
போல மகிழ்ச்சி யுடன் இல்லறம் நிகழ்த்துதலைத் தன் ஒழுக்க
நெறியாகக் கொள்ளும்" எனக்

மிடிப்பட்ட காலத்தும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலை நெறி
யாகக் கொள்ளும் என்றமையால், முன் செல்வமுள்ள காலத்து
இல்லறம் நிகழ்த்தினமை உணரப்படும், உம்மை இறந்தது
தழீஇயது கடன் நீர்மையாவது, இல்லறக் கடமைகளை நிகழ்த்
தும் தன்மை அக்கடன்களாவன, "அறவோர்க் களித்தலும்
அந்தண ரோம்பலும், துறவோர்க் கெதிர்தலும், தொல்லோர்
சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும்" ஆம். கேளிர் உண்டற்கே
ஒரு கடல் நீர் முற்றும் வேண்டும் எனவே, அவர் பன்மை
சிந்திக்கப்படும் மடமொழி என்றமையால், கேளிர்க்கு இன்சொற்
கூறல்முதலியன கொள்ளப்படும் கையாறு - கைக்கு ஆறு என
னனாவது விரிக்க, ஒழுக்கநெறி என்க 'மாதர், காதல்' (தொல்
சொல், 328). "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்

என்னும் பகுதிகது இதனை உதாரணமாகக காட்டித தன் மனைவி இவ்வாறு செய்ய வலலவள் எனத தலைவன் வியநது கூறிய தெனபா நச (தொல பொருள 146)

383 தன இலலமானது நானகு திககிலும வழியாய, மிகச சிறிதாய, மேலாகப பெயகிற மழை கூறைவழியாக எபபுறததிலும கொட்டினாலும உததமமான இலலற ஒழுககததினை ஒழுகுவதில் வல்லவளாயத தான வாழூமூரா தனனைப புகழுமபடியான மாட்சிமைபபட்ட கறபினையுடைய மனைவி அமைநது நினறதே இலலறமாவது எனக

நாலாறு எனபுழி, ஆறு - திசையினை உணாததிறறு உறை - மழைததுளி மேலாய - மேலாய ஒழுககஙகள இல ஈணடு இலலறததினை உணாததினது, ஆகுபெயா இபபாட்டினைப 'பெறற தேஎததுப பெருமையின நிலைஇக குற்றம சானற பொருள் எடுததுரைபபினும்' எனனும பகுதிக்கு உதாரணமாகக காட்டி, 'இதனுள மனைவி அமைநது நினற இநநிலையே இலலறமாவ தெனவே, யாம முனனா ஒழுகிய ஒழுககமும இததுணை நனமை யாயிறறு எனருஞயிறறு இது குறிபபெசசம'' எனபா நச (தொல பொருள 146)

384 கணணுககு இனியவளும காதலனது விருபபின வகை தனனை அலஙகரிததுக கொளளுகினறவளும, தனகறபி னுல தனனையாரும அஞசும மதிபபினை யுடையவளும, ஒபபுரவு செயயும இயற்கைக குணமுடையவளும, கணவனைக கண்ட விடததுத தலைநாளிற் போலக கூசுபவளும, இடம அறிநது புலநது, இன்பம பயககுமாறு புலவி நீஙகுபவளும, மடபபததினை யுடையமொழியினையுடையவளும, கணவனுடைய காதலையுடைய வளுமே மனையறததிறகுப பொருநதிய மனைவி யாவள எனக

'காதலன காதல வகைபுனைவாள' எனபதறகுக 'கணவன கண்டு காதலிககும வகை புனைவாள' எனபது ஒரு பழைய உரை• உட்குடைமை, இவளது கறபுசசிறபபுப பிறாககு அசசமசெயதல' அஃது 'ஆணமகன கையி லயிலவாள அனைதது' எனபா முனனும ஊராண் இயல்பாவது, முன 'குடநீரட்டுணணும' எனனும பாட லிறகூறிய இயலபுடைமை தலைமகனை வணககஞ செயதும, தலை

மகற்கு எதிர்மொழியாது, வினையவழிப் பிறராற் கூற்று நிகழ்த்தியும், எதிர்ப்பட்டுழி எழுந்தொடுங்கியும் ஒழுகுதல் தலைமகளது இயல்பாதலால், 'உட்கி' என்றார். இடனறிந்து ஊடலாவது, தலைமகன் தவறிலனாயவிடத்து ஊடுதல், அவன் அவ்வூடலை, "ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல் வெயர்ப்பக், கூடலிற் றோன்றிய உப்பு" என்று விரும்புவனாதலின் 'துனிநனி கன்றிடிற் காமங் கெடுமே' (பரிபா 6) என்பவாதலின் 'இனிதின் உணரும்' என்றார். மடமொழியாவது இராமபிரானுடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சீதாபிராட்டியார், 'ஆண்ட நகர் ஆரையொடு வாயில் கடவாமுன், யாண்டையது கானென இசைத்தது' போன்றது. பெண், மனைவி இச்சொல் இப்பொருளில் வருவதனைக் கீழ் 87 ஆம் பாட்டில் 'வம்பலன் பெண் மரீஇ' என்புழிக் காட்டினும். ஊர் நாணியல்பினள் என்னும் பாட்டிற்கு ஊரார் தன் நற்குண நற்செய்கையைக் கண்டு நாணும்படியான நல்லியல்பினள் எனக்.

"கழியினும் வரவினும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் காட்டி, "கட்கினியாள், இது காமம், வகை புனைவாள், இது கற்பு, உட்குடையாள், இஃது ஒழுக்கம்; ஊராண்மை, இது சுற்றம் ஓம்பல் ஊடி உணர்தல், இஃது தலைவை கடிதல்" என்றார் நச் (தொல் பொருள் சூ 153)

385 எம் கணவர் எந்நாளும் எம்முடைய தோளின் மேல் முயங்கிச் சிறப்புற்றாலும், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தநாளிற் கண்டேம்போல அவரைக் காணும் எந்நாளும் நாணுவேம், எமதியல்பு இவ்வாறாக, பொருண்மேலுள்ள விருப்பத்தால் பலர் மார்பினையும் அணைத்து ஒழுகும் பரத்தையர் நம் கணவரோடு நாணாது உறவினராகின்றனரே! இஃது என்ன அதிசயங்கொல் எனக்.

இனி, "பொருள் நசையால் பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகும் நாணமற்ற பரத்தையர் நம் கணவர்க்கு நாண் கற்புமுதலிய குணங்கள் அமைந்த நம்மினும் என்ன அதிகம் உறவினரோ!" என்னுமாம் இப்பாட்டை, பரத்தையரோடுகூடிப் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளோடு தன்னைக் கூட்டுவிக்குமாறு தோழியை வேண்ட, தோழி மறுத்துச் செல்லியதாகக் கொள்க கெழுவென்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்று பொருத்தத்தினை உணர்த்திற்று

386. நாணமுதலிய குணங்கள் நான்கினையும் பெற்ற தலைவி இல்லறப பகுதியை நிகழ்ததுமாறு தன்மனத்திற் பலவகையாகக் காணுமியல்பின் நலமானது, மணததிலே உணர்வினை உடையவன் ஓதிய நூல விரியுமாறுபோல விரியாநினறது; கொடை நலமானது வள்ளனமை பூணடான் அறததான் ஈட்டிய பொருளபோலச் செலவியுறுகினறது, கறபுநலம பிறர்கது அச்சஞ் செயதலின் அறிவுடைய ஆணமகன கையிலுள்ள கூரிய வாளபோன்றுளது என்க

தெளிரிய ஆணமகன எனறது, காபபன காததுக கடிவன கடியும விவேகமுடையானை இதனால, தலைமகள தனமனததால இலலறம நிகழ்ததுமாறறைப பலவகையாகக காணலும, பிறாகருத தான் கொடுததலும, கறபுசசிறததலும கூறப்பட்டன "அஞ்ச வநத உரிமைககணணும்" என்னும பகுதிககு இபபாடடை உதாரண மாகக்காட்டி, "இது தலைவன தலைமகள உரிமைகளை வியநது கூறியவாறு" என்பா நசசினாககினியா (தொல, பொருள 146) கடிமனை புககசெவிலி அவவாறு வியநது நறறாய்ககுக கூறியதாகக கொளளலுமாம

387 எனனோடு வனபபு கறபு நாண்முதலிய எலலாவற்றுலும ஒருஙகு ஒவவாது முகம ஒனறு மாததிரம அழகிய பாத்தையரை முயஙகிய மலைபோலும மாாபினையுடைய தலைமகன் நீராடாது எனனையும முயஙகவருா அஃது ஊரான கருஙகொளளையும செஙகொளளையும ஒபபாககருதித தூணிபபதககு எனறு விலைககுக கொண்டாறுகும எனக

வரைமாாபின எனனும பாடடததிற்கு நனனுதலாரைத் தோயநத மாாபினோடு எனனையும தோயவரும என்று பொருள கூறுக உயாநத சாதியான செஙகொளளை இழிநத சாதியான கருஙகொளளோடு ஊரன ஒபபக கருதினமைபோலக குலமகளோடு பொதுமகளை ஒபபக கருதினன எனறு பிறபபுவயப போலியாகக கொள்க "தவலருஞ சிறபபினத தனமை நாடின், வினையினும பயததினும உறுபபினும உருவினும, பிறபபினும வரூஉம் திறததியலெனப" எனபது தொலகாபபியம குலததால் உயர்ந்த தலைமகனே! இழிநதாரான பாததை மகளிரைத தோய்நது எச்சிற்பட்டாய், மேறகுலததுப பிறநத எமமைத தீண்டல; நீராடிவா

எனத் தலைமகற்கு வாயின் மறுத்ததாகக் கொள்க பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. இப்பாட்டு தூணி - நான்கு மரக்கால், பதக்கு இரண்டுமரக்கால; தூணிப்பதக்கு ஆறுமரக்கால் சைனாக்குக் கொள்ளின் கஞ்சி ஆகாரமாதலால், அம்மதத்தினரான இவ்வாசிரியர் கொள்ளை எடுத்தோதினாரென ஊகித்தலுமாம் அஃதவர்க்கு ஆகாரமென்பதனை மிருச்சகடிகை முதலிய வடமொழி நூல்களிலும் காண்க. ‘நீராடாது’ என்பதற்கு, தன் உயர்ந்த குலத்தின் தன்மையிற் பழகாது எனவுமாம் நீர் - தன்மை. ‘நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநீர் போல’ என்புழிப்போல (அகம் 62). ஆடுதல் - பயிலுதல்

388 ஊரனென் தலைவனுக்குத் துடியின் இடப்புறத்துக் கண்ணை ஒப்போமாதலால், பாணனே! நீ தலைவனைப் பற்றிக் கொடியவற்றை என்பால் கூறுகின்றாய், இனி அவ்வாறு கூறாதே கொள், உனக்குத் தலைவன்மேற் கொடுமைகூற விருப்புளதாயின், மெல்ல அடியிட்டு விலகி, துடியின் வலப்புறக் கண்ணை ஒத்தாரான பரத்தையர் மாட்டுச் சென்று சொல்லு எனக

இப்பாட்டு, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்தது அறியாது வந்த பாணனுக்குத் தலைமகள் நகையாடிச் சொல்லியது அஃதாவது வாயில்கள் பன்னிருவருள் ஒருவனான பாணன் தலைவியை ஊடல் தணிவித்துத் தலைமகனை அவளோடுங் கூட்ட எண்ணித் தலைமகன் கொடுமையைக் கூற, அவன் கருத்தினை அறிந்த தலைவி, தான் முன்னரே ஊடல் நீங்கித் தலைவனைக் கூடினமை தோன்றப் பாணனோடு நகையாடி, ‘நீ என்பால் தலைமகன் கொடுமையைக் கூறவேண்டா, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்திரேன், மற்றும் அவன் இதுபோழ்து என்மாட்டுள்ளான், நீ மெல்லச் சென்று பரத்தைக்குத் தலைமகன் கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக, அவள் கேட்டுச் சகித்திருப்பள்’ என்றாள் தலைமகன் கொடுமையைப் பிறர்கூறக்கேட்டுத் தலைமகள் சகியாது இயற்படமொழிதவியல்பாதலின் இவ்வாறு கூறினாள் துடியின் இடக்கண் அடித்துப் பயன்கொள்ளப் பெறாததுபோல யாமும் தலைவனால் தழுவிப் பயன் கொள்ளப்படாதேம் என்றும், அத்துடியின் வலக்கண் அடித்துப் பயன் கொள்ளப் பெறுதல்போலப் பரத்தை தலைவனால் தழுவிப்

பயன்கொள்ளப் பெறுகிறுளென்றும் கூறினுளாம். கண் - துடி முழவு முதலியவற்றின் அடிக்கும் இடம் 'அடிபையவிட்டு ஒதுங் கிச்சென்று' என்றுள், நீ இவனை வந்ததனைப் பரத்தை அறியின் வெகுளுவாள் என்னுங் கருத்தால் 'நிலம் பெயரந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்த வென்ப' என்பதனுல் பாணன் கூற்று நிகழ்ந்தது.

389 நீர் ஒழுகுகிற்கு இடையூருயிருந்த கோரையைப் பறித் தெறிந்ததனுலே நீர் தடையின்றி ஒழுகும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த ஊரனுன தலைவன் மீது ஒரு பெண் நப் பறந்து உடனார வும் முன் புலந்து ஊடினவளும் யானே, இப்போது நீப்பதற்கு மாறு தாக்கிப் பரத்தையர் முலைகள் மோதிய தலைமகனது குளிர்ந்த சந்தன மணிந்த மார்பினை நோக்கியும் பிராணனை விடாமல் இருந் தவளும் யானே எனக.

இப்பாட்டு, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனேடு நீபுல வாமைக்குக் காரணம் யாதென்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கொள்க. சாய - கோரை. அதனைப் பறிக்க நீர் திகழும் ஊரன் எனவே தலைமகன் என்மேல் அன்புசெய்தற்குத் தடையாயிருந்த என் புலவியை நீக்க, அவன் பெரிதும் தலையளி செய்தானென்றவாறு. யான் புலந்தே நிற்பின், அவன் என்னை அகன்று பரத்தையர் மாட்டுச் செல்லவுங் கூடுமாதலால் என் புலவி கழிந்தது என்றமையால், மன கழிவினகண் வந்தது நப் பறக்கவும் என்றபால சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றெக்கது. இது புலவி பொருளாகத் தோன்றும் அச்சமாம், 'பிணங்கல் சாலா அச்சம்' (தொல் பொருள் 256) என்றமையான் இஃது அமைந்தது. உம்மைகளுள் முன்னையது எதிரது தழீஇயது, பின் னையது இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் தேற்றம்.

390 அரும்பு மலரும் மாலையினனுகிய தலைவன் எம்மை அருளுமென்று பெரிய பொய் வார்த்தையை உரையாதேகொள், பாணனே! ஏனெனில் ஊரனுக்கு யாம் கரும்பின் நுனியிலுள்ள கணுக்கள்போல ருசியற் றிருக்கிறேம், அக் கரும்பின் நடுப்பாகத் திலுள்ள கணுக்கள் போலத் தலைமகனுக்கு ருசி மிக்க அப்பரத் தையாக்குச் சென்று அதனை உரைப்பாயாக எனக.

இப்பாட்டு வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணனுக்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது அஃதாவது பாணன் தலைமகள்மாட்டு வந்து "தலைவீ! உனனோடு கூட்டம வேணடித தலைமகன நின் தலைவாயிலின்கண் நின்றுகொண்டு, நீ அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறான, உன் குறிப்பென்னை?" எனறுஞ்கத தலைமகள் பாணனொடு வெகுண்டு மேறகூறியவாறு கூறினள் எனபது. மலராத பருவத்தினையுடைய அரும்பினை (வண்டு) அவிழ்க்குந தாரினன் எனவே புலவி உணாததவும உணருரு செவவியிலலாத என்னைப பயனின்றியே புலவி உணாததுவான எனறுளாம அன்றியும அகமலாநது எதிரேற்றுக கொளளாத காமஞ்சாலா இளமையோளை நுகாநதான எனறு புலநதாளுமாம. அரும்பு, போதாய, அதன பின்னரே மலருமெனப (குறள 1227)

மூனறாவது, 'காமததுபபா'லாவது காமததைபபறறிக கூறும பகுதியாம காமமாவது ஈணடு தாமததிறகும ஆததததிறகும மாறுகோளில்லாத இனபமாம அஃது 'அகம' எனறு தமிழ் மொழியாளரால் கூறபபடும அவர் கூறும அகமாவது, "ஒதத அனபான ஒருவனும ஒருத்தியும கூடுகினற காலததுப பிறந்த பேரினபம் அககூட்டததின பின்னா அவவிருவரும ஒருவாகளுக்கொருவா தததமககுப புலனாக இவவாறு இருநததெனக கூறபபடாத தாய், யாண்டும உளளத்து உணாவே நுகாநது, இனபம உறுவதோா பொருளாம," "அகததே நிகழகினற இனபததிறகு 'அகம' என்றது ஓா ஆகுபெயா" எனபது முதலில அறபபகுதியினைக கூறியமுறையானேபினனாபொருட்பகுதியினைக கூறினா, ஈண்டு முறையானே இனபப பகுதியினைக கூறுகின்றா "முன்னாலே இனபபபகுதியினைசசொலலி, பின்பு உலக முறைமையான் பொருடபகுதியினைச சொல்லி, அதன்பின்பு அறபபகுதியினைச சொலலி, வீடுபேற்றிலே முறறுவிகக வேணடாவோ எனில் அவவாறன்று, இளமைப் பருவததிலே அறததினை உணாத்தும் நூலகளைக கறபிதது, பினபு மணஞ்செயவிதது, அநத இல்லற முறைககேற்க ஒழுகுமபடிபணணி, பின்னா உலகததினை நல்வழியில் நடாததுதற்கு மநுமுதலிய நூலகளிற் கூறியபடி ஒழுகு

வித்து, பின்னா இநதப பிரபஞ்சம் மேலுமுண்டாய வருதற் பொருட்டு இன்பபபகுதியினைச சொன்னுரென்பது அற்ருயின, வீடுபேறு சொலல வேண்டாவோ எனின, முன்பு சொனன முறைகளினவழி வழுவாது ஒழுகி இனபமனுபவித்து, அறுபது வயதின்மேல முழுவதும துறநது, உணமைபபொருளை அறிநது பற்றினை விடவே, வீடுபெறுமாதலால, அதற்கென ஒரு பகுதி உரைகக வேணடா எனபதாய”

(40) ‘காமநுதலிய’லாவது, காமததினைககுறிததுக கூறும இயலாம கீழ்க கறபுடை மகளிா அதிகாரததுக கூறபபட்ட மாணபுடைய மனைவியோடு காமததினைக கருதி அறததிறகும பொருளுககும விரோதமினறி ஒழுகுதலாம அவவாறு ஒழுக, இமமை மறுமைப பயனகளுளவாம

391 புணராவிடின பசலைபாயும, பிணஙகி மெலியாவிடில காமம சுவையினை யுடையதாகாது, ஆகலால, தெளிநத கடல ஒருபடியாக நிலலாமல திரையால அலைககினற நீணட கழியை யுடைய குளிாநத கடறகரையை யுடையவனே'புணாநது பினனும புலபபது காமஞ சிறததறகு ஒரு வழியாம எனக

இபபாட்டு, தலைமகளை ஊடல நீககிக கூடிய தலைமகன கழி உவகையனுயத தனனுளளே சொலலியது எனக இது, ஊடுதலின கணணே உவகை பிறததலின ஊடலுவகை எனக பசலையாவது, மகளிா கணவனைப பிரிநதகாலதது அவாககு முனபுளள நெறறியின ஒளிகெடடுக கணணுடியில வாயினலை ஊதிய பொழுது ஆவிபடாநத ஒளி மழுஙகுவதுபோல வேறுபடடுக காட்டுந தனமை உபபு - இனிமை காமததிறகுப ‘புணாதலின ஊடல இனிது’ ஆகலான, ‘புலலாப புலபபது ஓா ஆறு’ எனருா. ஒருபடியாக நில்லாது அலைகள மாறிமாறி அலைததலால கழிசிறபபுறுதலபோல, ஒருபடியாக ஊடலாதல கூடலாதல இனறி மாறி மாறிச செயதல காமததிறகுச சிறபபு ஆகினறது எனபது உளளுறைபபொருள. மற்று, வினைமாறறு, முயஙகும வினையை மாற்றுதலின் “தலைமகறகு வாயில்நோநத தோழி தலைமகளபுலவி நீஙகசசொலலியது” எனபது ஒரு பழைய உரை உள்ளுறை இரண்டிற்கும பொருந்துமாறு காணக

392 தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலரது தாசூழ்ந்த அழகு பெற்ற மாபினை முலைகள் விம்மப புணருமளவு மில்லாத மகளிாககு மேகம இமமென்று பெயய முழஙகுகின்ற திசைகள எல்லாம சாப்பறை கொட்டினாற்போலும தன்மைதது எனக

இது, "பருவஙகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழிககுச்சொல் லியது" அஃதாவது, வினைமேலாவது பொருள மேலாவது சென்ற தலைமகன, 'காாகாலதது வருவேன்' எனறு வறபுறுததிப பிரிநதான், அககாலம வநதும அவன வாராமையால, தலைமகள பிரிவு ஆறறாது தோழிககுச சொலலியது என்க 'வேநதுறு தொழிலே யாண்டி னகமே' எனபவாதலால, வினைமேற்பிரிவு ஆறுமாதம இடை யிட்டது வினைமேற சேறலாவது போாககுப புறபபட்டுப போவது பொருளமேற் சேறலாவது, பொருள ஈட்டி வரப போவது இபபிரிவும ஆறு திஙகள இடையிட்டது 'ஏனைப பிரிவு மவ்வயி னிலையும' எனபது தொலகாபபியம தாா - மாலை அது மாாபில அணிவது 'இம' ஒலிககுறிபபு

393 கமமத தொழில் செயகின்ற கம்மாளாகள் தம தொழிற் கருவியை ஒடுக்கி வேலையை நிறுததும மயககஞ் செயயும மாலைப பொழுதிலே நல்ல மலர்களைப பொறுககி மாலை தொடுககின்ற தலைவி தான் தொடுதத மாலையைக கையினினறும நழுவவிட்டு, நாயகனாகிய துணையிலலாதவாககு இமமாலை எனனபயன் தருவது என்று சொல்லி அழுதாள எனக

இது, தலைமகள் செலவு உடமபடாமையைத தலைமகற்குத தோழி சொல்லியது. அஃதாவது, தலைமகன வினைமேலாதல் பொருள்மேலாதல் செல்லவேண்டித தோழிமூலமாகத தன் நினை வினைத் தலைவிககு உணாதத, தலைவி அதற்கு உடன்படாது சொல் லியதனைத தோழி தலைமகனிடம வநதுகூறியதாம கமமம் - கமமாளா செய்யும் தொழில் கம்மஞ் செய் மாககளும் கருவி ஒடுக கினர் என்றமையால் தலைவனும் வினைமேற் சேறல் ஒழிவானாக என்பது உள்ளுறைப பொருள் எனறு - 'எனறுசொல்லி' எனப் பொருள் படுதலால் சொல்லெச்சம்.

394. அஸ்தமயமாகும் சூரியனை நோககி, வணடு போன்ற, இரேகைகளையுடைய தன்கண்ணிலே கொண்ட நீரை மெல்லிய

விரலாலே முறையேவழிததுத் தெறிதது, சயனத்தின்மேலே தன் தோளை வைத்துககிடநது விமமி, கூறிய பருவதது நாம வாராது தாழ்ததுககுற்றஞ்செயத நாளகளாகசசுவரினகண இழைத்தவற்றை மெல்லிய விரலில வைதது எண்ணுமோ தலைவி! அநதோ எனக.

இது, வினைமுற்றி மீணட தலைமகன் தோபபாகன் கேட்பச சொல்லியது அஃதாவது போரில் வெறறிபெறறு மீணட தலைமகன் தோபபாகன் கேட்குமபடி சொலலியதாம செல்சுடா - வீழ கின்ற சூரியன்; சிதா - வணடு சிதாககண, அரிககண எனக. ஊழ் - முறை நாள - நாளை உணாததும சுவரிலுளள கோட்டுககு ஆகுபெயா 'நாளொற்றித தேயநதவிரல' எனபுழிபபோல. வினை முடிதது மீளுநதலைமகன மாலைககாலததே தனபதி வநதணைவதாகச செயயுள் செய்வது மரபாதலின தலைவி மாலைககாலததில அவன் வரவை எதிரநோககி யிருநதாளெனக

395 பாஙகனே! கேட்பாயாக, சிறு சிரலானது என மனததைக கவாநதுகொணட காதலி கணணைத தன உணவாகிய கயல் எனனுமவிபரீத உணாசசியால் அவள் பினனே சென்றது, பின சென்றும, முயற்சியோடு குததஎழுநதும ஒளளிய வளைதத புருவமானவை விலவளைவாமெனறு அறிநது அஞ்சி, குததமாட்டாதாயிற்று எனக.

இது, தலைமகன தானுற்றதனைப பாஙகற்குச சொல்லியது. அஃதாவது தலைமகன தான கணட தலைவியின இயலபு இனனவாறாகும என்று தன் உயிரபபாஙகனுககுச சொலலியது எனக. பாஙகனுவான், பேரறிவும, பெருங கலவியுமுடைய பாரபபான; அவன் தலைவனுககு இனறியமையாதவன அவன அறியாதது தலைமக னிடம்ஒனறுமிலலை யெனபது மரபு சிரல புருவததினை விலலென்று அஞசி எறியாது விலகியதுபோல, தோழியையும ஆயததினையுஙகணடு அஞ்சாநினறேன் யான, நீ என அசசததினை ஒழித்துத்தலைமகளுடன எனனைக கூட்டககடவாய் எனறுபாங்கற் கூட்டம் வேண்டினனெனக கொளக சிரல் - சிசசிலிபபுள்; அது மீனுண்ணும பறவைகளுள் ஒனறு அமம - கேள 'எறிகல்லாது' எனற்பாலது கடைக்குறையாய 'எறிகல்லா' எனநின்றது.

396. சிவந்தஆம்பல்போல மணங்கமழும் வாயையும் அழகிய மருங்குலையுமுடைய என்மகளின், சிவப்புமிக்க செம்பஞ்சிக் குழம்பினைப் பஞ்சினைக்கொண்டு ஊட்டினாலும் 'மெல்ல ஊட்டு மெல்ல ஊட்டு' என்று கூசி, உள்ளுக்கு இழுத்துக் கொள்ளும் அடிகள் இப்போது பரலையுடைய கானத்தைச் சகித்தனவோ ஐயோ! என்க

இது, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது, நற்றாய் சொல்லியதூஉமாம் அஃதாவது தலைமகனுடன் தலைமகள் இல்லவர் அறியாமல் இரவே தலைமகன் ஊர்க்குப் போய்விட, அவள் போன நெறி பாலை நிலமாதலால், அதன் கொடுமையைக் கூறி, இரங்கிச் சொல்லியதாம் இவ்வாறு நற்றாய் சொல்லியதும் ஆம். நற்றாய் ஆவாள் தலைவியைப் பெற்ற பின்னை கிழத்தி செவிலியாவாள் தாயின் தோழி மருங்கிற்கு அடிகள் கானம் ஆற்றின கொல்லோ என்று கூட்டுக பஞ்சி ஊட்ட அடிகள் அஞ்சும் என்று அவற்றின் மென்மையை விளக்கினார் "பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி" என்றார் கலவியிற் பெரியாரும் மகளிர் வாயின் பரிமளத்திற்குச் செவ்வாம்பல் மலரை உவமைகூறுவது வழக்கு, "ஆம்பல் நாறும் தேம்பொதி கிளவி" என்றார் பிறரும் அன்றே, இரக்கம் குறித்துவந்தது 'பையவென' என்றபாலது பையென என்று தொகுத்து நின்றது

397 ஓலைக்கணக்கு எழுதுவோர்களின் ஒலி அடங்குகின்ற புல்லிய சிவந்த அந்திப்பொழுதின்கண்ணே இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்துபோன தலைமகனது பிரிவை நினைந்து, தன் அழகிய முலை மேற்பூசி அழகு செய்கின்ற சந்தனத்தோடு மாலையையும் வீசியெறிந்து அழுதாள் என்க

இது, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்து வந்தமையுணர்ந்த தோழி அவன் பிரிவை ஆற்றாத தலைவியின் நிலைமையைச் சிறைப்புறமாகக் கூறியது அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளைச் சிலநாள் நீங்கி மறுபடி அணைய, அவன் பிரிந்தகாலத்தில் தலைவி வருந்தியதைத் தலைமகன் கேட்குமாறருகில் மறைந்து நின்று கூறியதாம். வன முலைமேற் றிமிர்ந்து கோலஞ்செய் சாந்தோடு மாலை பரிந்திட்டு அழுதாள் என்று கூட்டுக அஃதாவது இயற்கை யழகுள்ள முலை மேலே திமிர்ந்ததனால் செயற்கையழகும் செய்கிற சந்தனத்தோடு

மாலையையும் வீசி எறிந்து அழுதாள் என்க. நாயகன் இல்லாக் காலத்துச் செய்தற்கு இயைந்த செயலன்றான சந்தனக் கோலமும் பூமாலையும் வேண்டாமென்று வீசினாள் என்பது குறிப்பு. இதனை, தலைமகனை வரைவொடு புகுமாறு (வெளிப்பட மணந்து கொண்டு போமாறு) குறிப்பால் உணர்த்தினாள்.

398. பிரகாசம் பொருந்திய தொடியினையுடைய தோழீ! மெல்லியல்புடைய மகளிரால் நடந்துசெல்லல் ஒண்ணாத பாலை நிலத்து வழியில் காளைபோன்ற தலைவன் பின்னே நான் நடந்து செல்லல் மாட்டுவேனோ என்று ஐயுறுகின்றாய், பெருங் குதிரையை ஒருவன் பெற்றானாகில், அப்போதே அதனை ஊரும் ஆற்றையும் அவன் கற்றுக்கொண்டான் எனக.

இஃது உடன்போக்கு நேர்ந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. அஃதாவது தலைவனுடன் அவன் ஊர்க்குப் போக உடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்கு ஐயம் நீங்கத் தன் கடைப்பிடியைச் சொல்லியதாம். இது, தலைமகளையும் தலைமகனையும் உடன்போக்குப் பொருத்துவித்த தோழி செவிலியுழைச் சென்று அறத்தொடு நின்றாளாக, அவ்வறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்பட்டமையால், தலைமகளை நோக்கி, நீ, "நீரில் ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங்குறையினை?" என்றாட்குத் தலைவி அறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்பட்டதறியாது கூறியதாம். "வெளிப்பட்ட பின்றையும் உரிய கிளவி" என்றதனால் இது பெறப்பட்டது (இறை களவு சூ 23).

காளை என்று தலைமகனைக் கூறினமையால் அவன் பாலை நிலத்துத் தலைவனாயினன். குதிரையைப் பெற்ற ஒருவன் அதனை ஊருமாற்றைக் கற்கவேண்டுவதுபோல நாயகனைப் பெற்ற யான் அவன் குறிப்பறிந்து ஒழுகும் கற்பொழுக்கத்தினை மேற்கொண்டேனென்று தான் பேரிற்கிழத்தியாயினமை கூறினாம். கற்றான் என்பது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

399. பூவிலுறையும் பாவையாகிய திருமகள்போலும் என் மகள் நேற்று என் முலையினைக் கண்ணும் முத்துவடமும் தன் மெய் முழுவதும் பொருந்துமாறு தழுவிய குறிப்பினை யான் அது போழ்து சிறிதும் அறிந்தேனில்லை, அது கலைமானின் கூட்டங்கள்

வேங்கையை வெருவி ஓடும் நெறியிலே தலைமகனோடு செல்ல வேண்டிச்செய்த குறிபோலும் என்க

இஃது உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையின்கண் மயங்கியது நற்றாய் மயங்கியதூஉமாம் அஃதாவது, தோழியால் தலைமகள் தலைமகனுடன் போயினள் என்று சொல்லக்கேட்ட செவிலி முன்னுள் நடந்ததனை நினைத்துச் சொல்லியது நற்றாய் அவ்விஷயத்தைச் செவிலிசொல்லக் கேட்டுச் சொல்லியதும் ஆகும்

மூத்து, அதன் வடத்துக்கு ஆயினத ஆகுபெயர் முழு மெய்யும், மெய்முழுதும் என்று மாறுக இலக்கணம் - குறிப்பு 'இலக்கணம் வேங்கை வெரூஉம்' என்றதன் கருத்து தலைமகனும் அவனைச் சார்ந்தாரும் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைவொடுபுகுதற்குத் தலைமகள் தந்தையை அஞ்சினார்கள் என்றவாறு

400. பொன்போலும் சுணங்கினையுடைய கோங்கரும்பு போலும் முலையினையுடை தோழீ! கண் மூன்றுடைய சிவபெருமானும், காக்கையும், படத்தினையுடைய பாம்பும், என்னைப்பெற்ற தாயும் எனக்குச் செய்த பிழை என்ன? பொருளை நாடிப்பிரிந்த தலைவர் சென்ற அந்நெடிய வழியே பிழைசெய்தது என்க

இது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிட்டது ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஈண்டுப் பொருள்வயிற் பிரிவு தலைமகன், 'யான் பொருள் ஈட்டிவந்து, தலைமகளை வரைவல்' (மணஞ்செய்வல்) என்று பிரிவது

“பொன்போலும் நிறத்தையுடைய கோங்கினது அரும்பை ஒத்த முலையினை யுடையாய்! காமனை உருவழித்தபின்னுமவனை உள்ளாக்கிய மூன்று கண்ணையுடைய சிவனும், குயிலை வளர்த்து விட்டகாக்கையும், மதியை அளவிய விழுங்கிப்பின்பு முளதாக்கி விட்ட படத்தையுடைய பாம்பும், இதுவப முறுதற்கு என்னை ஈன்ற தாயும் எனக்குப்பிழை செய்ததென்னை? பொருள்வயிற் பிரிந்து நம்முடைய தலைவர் போயின நெறியன்றோ பிழைசெய்தது என்றவாறு” என்பது ஒரு பழைய உரை

பொன், அது போன்ற சுணங்கிற்கு ஆகுபெயர். பொன் போன்ற கோங்கு எனினுமாம். பாங்கனோர் - தலைவர். அவர் சென்ற நெறி சேய்மைத்தாயிராமல் அணிமைத்தாயிருப்பின், இளவேனிற் பருவமாகிய இதனில் மன்மதனூர் குயிலும் மதியும் அன்னையின் கொடுஞ்சொல்லும் எனக்குத் துன்பமாயிரா. அவை பெரிதும் விரும்பத் தக்கனவாகவே காணப்படும். எனக்குத் துன்பம் விளைத்துப் பிழை செய்வது தலைவர் சென்ற நெடிய வழியே என்றாள் என்க. தலைமகன் சென்ற பாலை நிலம் தலைவியின் உள்ளத்து அகலாது நிற்றலின், அந்நிலத்து மலராகிய கோங்கினைத் தோழி முலைக்கு உவமை கூறினாள். 'பொன்னின்ற' என்ற ருத்தும் தலைமகன் பொருள்வயிற் சென்றதனை உள்ளி என்க. 'தமிழ்கெழு மூவர் காக்கும், மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை யிறந்து' தலைவர் சென்றாரென்று தலைவி வருந்துவது இயல்பாதலால், அந்நெடு நெறியே பிழை செய்ததென்றாள். அன்னை வேறுபட்ட தலைவியை ஐயுற்றுக் கொடுஞ்சொற் கூறுவது வழக்கென்பதனை, "உன்னங் கொள்கையொடுளங்கரந் துறையு, மன்னை சொல்லும் உய்கம்" என்று தோழியும் தலைவியும் கூறுமாற்றால் உணர்க. தலைமகன் அணிமைக்கண் நின்றபோது அன்னைசொல்லும் கொடுஞ்சொற்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளத்துத் துன்பஞ் செய்யாது மகிழ்வூட்டுமென்பதனை "இவவந்து நின்றோற் கண்டனள் அன்னை, வல்லே என்முகம் நோக்கி, நல்லைமன்னென நகூஉப் பெயர்ந்தோளே!" (அகம் 248) என்பதனாலறிக. காக்கை குயிலை வளர்த்து விடலாவது, குயில் தான் இட்ட முட்டையினைக் காக்கையின் கூட்டிற் போகட்டுவிட, காக்கை அதனை வேற்று முட்டையென்று அறியாது, தனதென்றே நினைத்து அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்து வளர்க்குமென்ப. இக்கருத்தினைக் கொண்டே குயில் 'பரபிருதம்' என்றும், காக்கை 'பரபிருத்' என்றும் வடமொழியாளரால் வழங்கப்பெறும். பரபிருதம், பிறரால் போஷிக்கப்படுவது. பரபிருத், பிறரைப் போஷிப்பது.

குறிப்புரை நிறைவேறியது

"கண்ணன் கழலிணை நண்ணு மனமுடையே
ரெண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே"

ஸ்ரீ:

குறிப்பு அகராதி

எண் - பாட்டெண்

உலந்தக்கண்ணும் - அழிந்தவி
டத்தும், 185
உலவாமுன் ஒப்புரவாற்ற
மின் - கெடுவதன்முன் வே
ளாண்மை செய்யும் 22
உலறி - சிதைந்து, 141
உலை - நீருலை 114, 331,
கொல்லுலை, 298
உலைப்பெய்து அடுவதுபோ
லுந்துயர், 114
உவர் - உப்பு, 263 [47
உவர்த்தக்க - வெறுக்கத்தக்க,
உவரி - உவர்த்தநீர், உப்புநீர்,
245, கடல், 146
உவரில்கிணறு - உப்பில்லாத
கிணறு 263
உழத்தல் - வருந்துதல், 277
உழந்தக்கடைத்தும் - வருந்திய
விடத்தும், 147
உழலவதெல்லாம் - துன்புற
வதெல்லாம், 107
உழலும் - சுழலும்,20
உழவர், 178
உழவன் பயந்த விளைநிலம் உள
ளும், 356
உழவார் - வருந்தார், 35
உழவு, 115
உழுபடை, 178.
உழைத்தங்கட் சென்றாக்கு -
தங்களிடம் சென்றாக்கு,
167
உள்கூர்பசி - வயிற்றினுள்ளே
மிகுகின்றபசி, 286.
உள்ளடக்கல் - மறைத்துக
கோடல், 105,196.
உள்ளத்தவர் - மனச்செருக்கு
டையவர், 26
உள்ளத்தான் நள்ளாது - மனத
தான்நட்புக்கொள்ளாது,128
உள்ளத்து முன்னியவை முடி
க்கவென்று, (கடவுள்)
உள்ளத்தைத் தேரும் துணை
மை - மனக்கருத்தை ஆராய
ந்தறியும் அறிவு, 127
உள்ளமெனுநார் - மனமென்னும்
னெனும் கயிறு 153.
உள்ளவிடம் - பொருளுள்ள
சமயம், 91 [289
உள்ளற்று-மனக்கிளர்ச்சியற்று,
உள்ளறிவிடும் - மனத்துள்
அறிவிடும், 88
உள்ளுடைய - உள்ளவெல்லாம்
கெட 57
உள்ளுதல் - நினைத்தல், 304
உளங்கிழித்த அம்பு, 152
உளவரை - உள்ளமட்டும், 153,
271
உளவரையாற் செய்வர் செயற்
பாலவை, 153.
உளிநீரர் - உளியின் குணத்
தையுடையவர், 355
உளையலரி - பிடரிமயிர் போல
றது, 199
உற்றக்கால் - அடைந்தால்,113
உற்றவர் - தம்மை அடைந்த
வர், 334
உற்றவர்க்குத் தாமுதவலான -
அடைந்தவர்க்குத் தாம் உத
விசெய்தலான், 334.
உறக்குந்துணையது - மிகச்சிறிய
அளவினது, 38
உறப்புணர்க - நன்றாக நட்புக்
கொள்க, 173.
உறழ்தல் - கலத்தல், 311
உறற்பால -சமபவிக்கத்தக்கன,
104, 109, 117

பொருளை உணர்ந்தொழி
க, 80
ஊன்றியாங்கு - தாங்கிநிற்
போல, 197
ஊன்ற - அழுத்த, 279
எஃகுடையார் - புத்திக்கூர்மை
யுடையார், 137
எக்கலத்தானு மினிது - எப்
பாத்திரத்திற் பெய்தாலும்
சுவையுடைத்து, 206
எக்காலும் - எப்போதும், 43,
83, 112
எச்சம் - எஞ்சியது, (செல்வம்,)
134, 299, நூலெச்சம்,
319
எச்சில் - உண்டுமிகுந்தது, 345
எஞ்சினார் - இறவாது பிழைத்
தார், 21
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்,
63, 74, 172, 174, 3?5
எஞ்ஞான்றும் பெறுமின்பெரி
யார் வாய்ச்சொல் 172
எடுத்தல் - தாங்குதல், 203
எடுத்தேத்தல் - தாங்கிப் புகழ்
தல், 163
எடுப்ப - எழுப்ப 87 [ள 46
எத்திறத்தாள் - எப்பகுதியின
எதிர்செலவும் - எதிர்கொண்டு
போதலும், 143
எம்மையறிந்திலிர், 165
எம்மையுலகத்தும் - எவ்வுலகத்
தும், 132
எய்த அடைய, 114, விடுத்த
152
எய்தகோல் - விடுத்த அம்பு,
152
எய்தாதார்(ன்) - அடையாதார
(ன்,) 119, 114

எயிறு - பல் 287
எரிப்பச்சுட்டு - எரிக்குமாறு
சுட்டு, 124
எரிவாய நிரயம் - எரியினையு
டைய நரகம் 58
எருத்திறைஞ்சி - கழுத்தை
வளைத்து, 304
எருத்து - கழுத்து, 3, 304
எருவை - பருந்து, 351
எல்லாவிரப்பார்க் கொன்றீயா
மை யச்சம் - கொடுக்கத்
தக்கனவெல்லாம் யாசிப்ப
வர்க்குச் சிறிதும் கொடாம
லுங்கு அச்சம், 145
எல்லாமொறுக்கும் மதுகை -
எல்லாவற்றையும் அடக்க
வல்ல வலிமை, 65
எல்லாருங்காண 45, 66, 107
எல்லில் - இரவில் 8
எல்லையிகந்தாருவார் - முடி
வைக் கடந்து நீங்குவார், 33
எவ்வநோய் - துன்பநோய்,
124
எவ்வமுழந்தக் கடைத்தும் -
துன்பமுழந்தபோதும், 147
எவன் - யாது பயன், 63,
யாது, 105
எழில் - எழுச்சி, 53, 167.
எழிலலம் - எழுச்சியும் அழ
கும், யௌவனபோகம், 167
எழிலி - மேகம், 392
எழுத்தோலை, 253
எழுநூறு தீதாய்விடும் 357
எழுநூறு நன்றிசெய்தல், 357
எள்ளுதல் - இகழ்தல், 157,
298, 307, 325, 340, 348
349
எள்ளுவர் கீழாயவர் 349

காணம கைபபொருள, 372, 374 [351

காததல, 9, 57, 59, 280, 320,

காதம, 100

காதலவருஙகருததலலா - அனபுடையாரும கருதுவாரலலா, 181

காநதா, 283

காபபு காததல 83, 277, 361

காபபுயதல - காததலுககுததபபுதல, (காககவேணடுவ தவசிமிலலாதிருததல எனறபடி) 277

காமநோய - காமததினாலே வரும நோய, 88

காமுறுதல - விருமபுதல, 54, 60, 259, 313

காயம - உறைபபு, 116

காரடகு கரியஇலை, 217

காரணமினறிப பலவுமுளவாம - ஒருகாரணமுமினறிபலவும புதியனவாக உளவாகும 183

காரறிவாளா - தூயபுததியுடையவா, 311

காரெனச செயதாா - கருமையாகச்செயதாா, 103 [84

காலகுறைததல காலவெடடுதல

கால - காமபு, 368, காறறு, 372

காலநோய - வாதநோய, 372

காலாடுபொழுது - செலவாககுநடநது கொணடிருககுமபோது, 113

காலாறு செலலல - கால்நடையாக வழிநடததல, 268

காவாது, 63, 230

காழ் - உறுதிபபொருள, 342, கொடடை, 243, மனவுறுதி, 14; வயிரம, 192

காழ்கொணட கணணே - வயிரம முறறியவிடதது 192

காழாய - உறுதிபபொருள்கள 342 [398.

காளை - பாலை நிலததலைவன.

காறகாஞெய காடடிககலுழ்ந்து - காலிலலவாதநோயைககாட்டி அழுது, 372

காறமொழில - முயறசியினால செயயும தொழில, உததியோகம, 193 [123

கானமுரிதது - காலமுரிதது,

கானறு - ககஙி 269

கானக நாடு - மலைநாடு, 76

கானநதலைபபடடதீ - காடடிற பறறிய நெருபபு, 291

கானல - கடறகரை, 117, 194

கானலநதண சோபப, 194

கிடநதனதவன - இருநதனனன 105

கிடநதுணடல - இருநது அனுபவிததல, 37

கிடை - நெடடி 360

கிணறு, 263, 275

கிழமைபொரு அா அவாவனின-டபுரிமையாலே அவரைரகூியாராயின, 310

கிழவன உரியவன, தலைவன, 101

கிளாதல - விளஙகுதல 290

கிளி, 283

கிளைகளாய - பநதுககளாய, 30

கிளைஞா, 113 [யா, 341

கிளைபபதவா - தோணடுதலஒழி

கிளைபொருளிலலான் - கிளைககும பொருளிலலாதவன, 65

கீழகளை நளளாரறிவுடையாா - கீழமககளை யடையாா அறிவடையவாகள 262

மெலலியறகாதன மனையாள மெனமையான இயலபுடைய அனபமைநத மனைவி, 86

மேலாயமீன மேலிடமானவான ததுளள நக்ஷததிரம, 113

மேலாயாா செயதது சொலலா திருபபது நாண் - தனனின மேலானவா தனககுசசெயத உதவியைசசொலலிப பாராட டாதது லஜஜைககிடம, 299

மேலாறு - மேலிடததுளள ஆறு 268, 383

மேலாறுபாய - ஆறுபோல (உண வின) மேலே செயயுமபாலும பெருக, 268

மேலைத தவததாற றலைசசெயய தாா - முறபிறபபிற செயதத வததின பயனைக இபபிறபபிற றவனுசெயயாதவா, 31

மேலைவினைபபயன - பூாவஜனம பாவபபயன, 105

மேவாத - விருமபாது, 37!

மேறசெருழிலுமிருமம - மேலான காரியஙகளுநம கைகூடும, 193

மேனமுறை - முறகாலம, 56

மை - குறறம, 333, 347 மேக ம, 142

மைததுனா - மனைவியினஸகோ தரா, ஈணடு விதூஷகரும தூாததருமம விடருமம முதலாய கல்லென சுற்றம, 340

மைநதுறறு - மயககமுறறு, 87

மையறு தொலசீாஉலகம - குற றமறற பழைய சிறபபினையு டைய உலகஇயறகை, மோக்ஷ முமாம, 333

மொககுள் - குமிழி, 27 [384

மொழி சொல், 362, 379, 382, 384

மோட்டிடம - செலவம உயாநத காலம, 358

யாஅாரொருவா - யாவாஒருவா, 127

யாககை - உடமபு, 18, 27, 28 30, 34, 41

யாககைககோள உடலைபபறறி யவிசாரம, 18

யாககை தமாககொழிய - உடல டநதுககள வசம நீஙக, 30

யாததல - கடடல, 28, 151. 214, 277

யாததாரோடியாதத தொடாபு- நடபுடையாரோடு சமபநதபப டட நடபு, 214

யாதுஙகரவன மின - சிறிதும ஒளியாதிருஙகோள 92

யாதும அறஙகூற வேணடா - சிறிதும தருமோபதேசம செ யயவேணடா 158

யாதுமுறையாது - சிறிதும தேய தத வருததாது, 48

யாபபா - கடடுவா, 154

யாபபுயநதாா - பிணிததுக கடடி அடிககபபடுதலினினறும பி ழைததாா, 277

யாாககும வசையனறு - எவாக கும பழியனறு, 111

யாாமாடடும கலவாமை கோடி யுறும - யாாிடமும நட்புக கொளளாமை கோடி மடஙகு நனமையாம 168

யாாமாடடும அறபபயன செயக- யாவரிடததும தருமததைச செயக, 99

யாருநிலவாா நிலமிசைமேல - யாரும பூமியில் சாவாது நிலை ததிராா, 22

வரிமுலை - தேமலையுடையமுலை, அழகிய முலையுமாம 85, வரு முலை (பா)

வருணததுக கடைபபட்டான் - ஜாதிகளுள் தாழநதவன 136

வருநதியுங கேட்பா, 155

வருமுலை - தோனறுகினற முலை 85 (பா)

வரை - மலை, 71, 77, 154, 186, 223, 226, 231, 239, 283, 369,387, மூஙகில226, வரை கினற, எலலைபபடுததுகினற, 231

வரைதல - எலலைபபடுசதல, 24 98, 130, 153, 271 [231

வரைநாட 71, 77, 154, 186,

வரைபாயதல - இறததல 369, (கோடு பாயதல, 372)

வரைமாாப - மலைபோனறு அகனற மாாபனே, 387

வல்சி - உணவு 328

வலலதாம - வனமையை யுடையதாகும 101

வல்லூறறு - வலிதாக ஊறுகிற ஊறல 263

வலககணணையாககுரை - வலப புறககண்ணை ஒததாாககுச சொல, 388

வலவைகள - நாண இலலாதவாகள, வலலவாகள எனறுமாம 268

வலிகரும - இழுககும, 23

வலையகததுச் செமமாபபா - வலையினுள்ளிருநது இறுமாப பா 331

வவவாா அபகரியாா 134

வழங்காதசெலவரின நலகூாநதா ய்நதாா - இரவலாகளுக கொடாத செல்வமுடையாரினும தரிததிரா பிழைசதாா 277

வழஙகுமின - கொடுமின 6

வழஙகுதல - கொடுததல 6, 9, 276, 277

வழிபடுதல் - வணஙகுதல 309

வழு - குற்றம 253

வழுசகிக கழிதலே நனறு நழுவி விலகுதலே நனறு 71

வழுககு - குறறம, 362 (ஈணடு காவற் சோாவு)

வழுககோலைக கொணடுவிடும - குறறமுடைய ஓலையாககொளளுவான 253

வழுதணை - கததாி, 264 [46

வழுமபு - அழுககு 352 நிணம

வளளுகிா - கூாிய நகம 198

வளமபட வேணடாதாா - செலவமுற விருமபாதாா 103

வளாய - வளையையுடையாய' 47

வளி - காற்று, 108, 179

வறறுமொரு நடைகீழ - கீழமககள் தீயதாகிய ஓரே ஒழுககததை ஒழுக எனறும வலியுடையாா ஆவா, 343

வறபனை - வறணடால, 104

வறிஞா - தரிததிரா 1

வறுங்கோட்டி - அறிவறற சபை, பொருளறற சொல, 155

வாஙகுதல - பினனுககு இழுததுககொளளுதல, 396

வாண்மதியம - ஒளியுடைய சநதிரன, 176

வாதிககபபட்டு - தடுககபபட்டு 66

வாய்ககாலனையாா தொடாபு 218

வாய்ததீயிற் கேடிலலை - வைததவிடதது்தீயினாற்கேடிலலை

தோற்றம் (கடவுள்)
வானூர் மதியம் - ஆகாயத்துச் செல்லும் சந்திரன், 25
விச்சை மற்றல்ல பிற - கல்வியே பிறவல்ல 134
விசும்பு - ஆகாயம் 151, 176
விடா - கனமழை 164
விடாஅர் உலகத்தவர் - உலகத்தவர் விடார் 337
விடுக்கும் வினையுலந்தக்கால் - நல்வினை கெடுமாயின் விட்டு ஒழியும் 93
விடுப்பர் தம் கையாற்றொழுது - தம் கையினால் தொழுதுவிட்டு நீங்குவர் 373
விண்ணுலகு, 233
விடுபாக்கு - விடுதல், 255
வித்திடினும் - விதைத்தாலும் 243
விதுப்பற - விரைதலின்றி 370
வியத்தக்கான் - வியக்கத்தக்கான்
விரகு - உபாயம் 279 [325
விரலில் நாளை வைத்துக் கணவன் செய்த குற்றம் எண்ணுதல் 394
விரவார் - கலவாதவர் 88
விராஅயச் செய்யாமை - நட்புச் செய்யாமை 246
விரிகிறநாகம், 164
விரிபெடை - விரியன் பாம்புப் பெடை 240 (விரியன் பெடையுடனே நாகம் புணர்ந்தால் அதன் வயிற்றிலே கர்ப்பமுற்பவித்த அந்நாகத்திற்கு ஆயுள் குறைந்துபோம் பழைய வுரை) [240
விரிபெடையோடாடிவிட்டற்று

விருந்தினன் - புதியமனிதன், வேற்றுமனிதன், 286
வில்வாக்கு - வில்லின் வளைவு, 395
விலங்கன்ன வெள்ளறிவினர் - விலங்குபோலும் அறிவினர், 175
விலங்காது வீடுபெறும் - தப்பாமல் மோக்ஷம்பெறும், 59
விலங்காமலெய்துதல் - தப்பாமல் அடைதல், 333
விலங்கிறக்கும் புள்ளிறக்குங் காடு - புல்லறிவாளர் வயிறு, 121
விலங்கிறக்கும் விள்ளலரிது - மிருகங்கட்குப் நடப்பதுதான் இயலாது, மக்கட்கு எளிதோ என்றபடி இஃது ஒழியிசை எச்சம். 76 [269.
விழுச்செல்வம் - மிக்கசெல்வம்,
விழுப்பிணி - தப்பாது கொல்லும் வியாதி, பாமஸ்தானத்தைப்பற்றிய வியாதி, தீராத வியாதி, 329 [228
விழுமிதாம் - மேலாயதாக, 133
விழுமிதாம் நெஞ்சத்தணின்று - நெஞ்சிற்கிடந்து சீரியவாகும் 228
விழுமிது - சீரிது மேலாயது, 217, 228
விழுமியோர் - சீரியோர், மேலோர், 64, 159
விழைதக்க - விரும்பத்தக்க, 361 [109,
விழைபயன் - விரும்புபயன்
விள்ளலரிது - பிரிதல் அரிது, 76
விளக்கினுள்ளொண் சுடரேபோன்று, 189 கு, 15]

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண